

Obsah

II Nelegislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/2278 ze dne 4. září 2017, kterým se mění příloha I nařízení Rady (ES) č. 1217/2009 o založení zemědělské účetní datové sítě pro sběr údajů o příjmech a o hospodářské činnosti zemědělských podniků v Evropské unii 1
- ★ Nařízení Komise (EU) 2017/2279 ze dne 11. prosince 2017, kterým se mění přílohy II, IV, VI, VII a VIII nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2009 o uvádění na trh a používání krmiv ⁽¹⁾ 3
- ★ Prováděcí nařízení (EU) 2017/2280 ze dne 11. prosince 2017, kterým se mění prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/220, kterým se stanoví pravidla pro uplatňování nařízení Rady (ES) č. 1217/2009 o založení zemědělské účetní datové sítě pro sběr údajů o příjmech a o hospodářské činnosti zemědělských podniků v Evropské unii 12
- ★ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2281 ze dne 11. prosince 2017, kterým se povoluje zvýšit mezní hodnoty obohacování vína vyrobeného z vinných hroznů sklizených v roce 2017 v některých vinařských oblastech Německa a ve všech vinařských oblastech Dánska, Nizozemska a Švédska 17

ROZHODNUTÍ

- ★ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/2282 ze dne 11. prosince 2017, kterým se mění rozhodnutí 2010/788/SZBP o omezujících opatřeních vůči Demokratické republice Kongo 19
- ★ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/2283 ze dne 11. prosince 2017 na podporu globálního mechanismu hlášení nedovolených ručních palných a lehkých zbraní a jiných nedovolených konvenčních zbraní a střeliva za účelem omezení rizika nedovoleného obchodu s nimi („iTrace III“) 20

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

★ Rozhodnutí Rady (EU) 2017/2284 ze dne 11. prosince 2017 o poskytnutí podpory státům afrického, asijsko-tichomořského a latinskoamerického a karibského regionu, aby se zúčastnily konzultačního procesu odborné přípravné skupiny na vysoké úrovni pro smlouvu o zákazu výroby štěpných materiálů	32
★ Rozhodnutí Komise (EU) 2017/2285 ze dne 6. prosince 2017 o změně příručky pro uživatele, která stanoví kroky nutné k účasti v systému EMAS podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 o dobrovolné účasti organizací v systému Společenství pro environmentální řízení podniků a audit (EMAS) (oznámeno pod číslem C(2017) 8072) ⁽¹⁾	38
★ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2017/2286 ze dne 6. prosince 2017 o uznávání souladu požadavků systému environmentálního řízení Eco-lighthouse s odpovídajícími požadavky systému pro environmentální řízení podniků a audit (EMAS) podle článku 45 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 o dobrovolné účasti organizací v systému Společenství pro environmentální řízení podniků a audit (oznámeno pod číslem C(2017) 8082) ⁽¹⁾	87
★ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2017/2287 ze dne 8. prosince 2017 o stanovení formulářů, jež se budou používat při dovozu rtuti a některých směsí rtuti podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/852 o rtuti (oznámeno pod číslem C(2017) 8190) ⁽¹⁾	118
★ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2017/2288 ze dne 11. prosince 2017 o určení technických specifikací IKT, na něž se odkazuje při zadávání veřejných zakázek ⁽¹⁾	123
★ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2017/2289 ze dne 11. prosince 2017, kterým se mění příloha prováděcího rozhodnutí (EU) 2017/247 o ochranných opatřeních v souvislosti s ohnisky vysoce patogenní chřátky ptáků v určitých členských státech (oznámeno pod číslem C(2017) 8631) ⁽¹⁾	126

AKTY PŘIJATÉ INSTITUCEMI ZŘÍZENÝMI MEZINÁRODNÍ DOHODOU

★ Rozhodnutí Smíšeného výboru zřízeného Dohodou o vzájemném uznávání mezi Evropským společenstvím a Spojenými státy americkými č. 52/2017 ze dne 24. listopadu 2017 o zařazení subjektů posuzování shody do seznamu v odvětvové příloze o elektromagnetické kompatibilitě [2017/2290]	136
★ Rozhodnutí Smíšeného výboru zřízeného Dohodou o vzájemném uznávání mezi Evropským společenstvím a Spojenými státy americkými č. 53/2017 ze dne 24. listopadu 2017 o zařazení subjektů posuzování shody do seznamu v odvětvové příloze o elektromagnetické kompatibilitě [2017/2291]	138
★ Rozhodnutí Smíšeného výboru zřízeného Dohodou o vzájemném uznávání mezi Evropským společenstvím a Spojenými státy americkými č. 54/2017 ze dne 24. listopadu 2017 o zařazení subjektů posuzování shody do seznamu v odvětvové příloze o elektromagnetické kompatibilitě [2017/2292]	140

Opravy

★ Oprava nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 518/2014 ze dne 5. března 2014 o změně nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1059/2010, (EU) č. 1060/2010, (EU) č. 1061/2010, (EU) č. 1062/2010, (EU) č. 626/2011, (EU) č. 392/2012, (EU) č. 874/2012, (EU) č. 665/2013, (EU) č. 811/2013 a (EU) č. 812/2013 s ohledem na označování výrobků spojených se spotřebou energie energetickými štítky na internetu (Úř. věst. L 147, 17.5.2014)	142
---	-----

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRAVOMOCI (EU) 2017/2278

ze dne 4. září 2017,

kterým se mění příloha I nařízení Rady (ES) č. 1217/2009 o založení zemědělské účetní datové sítě pro sběr údajů o příjmech a o hospodářské činnosti zemědělských podniků v Evropské unii

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1217/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o založení zemědělské účetní datové sítě pro sběr údajů o příjmech a o hospodářské činnosti zemědělských podniků v Evropské unii⁽¹⁾, a zejména na článek 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Příloha I nařízení (ES) č. 1217/2009 obsahuje seznam oblastí zemědělské účetní datové sítě (dále jen „oblasti datové sítě“) v jednotlivých členských státech.
- (2) V souladu s uvedenou přílohou je Německo rozděleno do 16 oblastí. Pro účely nařízení (ES) č. 1217/2009 požádalo Německo o sloučení oblastí datové sítě Schleswig-Holstein a Hamburg v jednu oblast datové sítě: Schleswig-Holstein/Hamburg.
- (3) Nařízení (ES) č. 1217/2009 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (4) Aktualizovaný seznam oblastí datové sítě stanovený tímto nařízením by měl být použitelný počínaje účetním obdobím 2018,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha I nařízení (ES) č. 1217/2009 se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost sedmým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Použije se od účetního období 2018.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 328, 15.12.2009, s. 27.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 4. září 2017.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA

V příloze I nařízení (ES) č. 1217/2009 se seznam oblastí datové sítě týkajících se Německa nahrazuje tímto:

„Německo

1. Schleswig-Holstein/Hamburg
 2. Niedersachsen
 3. Bremen
 4. Nordrhein-Westfalen
 5. Hessen
 6. Rheinland-Pfalz
 7. Baden-Württemberg
 8. Bayern
 9. Saarland
 10. Berlin
 11. Brandenburg
 12. Mecklenburg-Vorpommern
 13. Sachsen
 14. Sachsen-Anhalt
 15. Thüringen“
-

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2017/2279**ze dne 11. prosince 2017,****kterým se mění přílohy II, IV, VI, VII a VIII nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2009 o uvádění na trh a používání krmiv****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2009 ze dne 13. července 2009 o uvádění na trh a používání krmiv, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 a o zrušení směrnice Rady 79/373/EHS, směrnice Komise 80/511/EHS, směrnic Rady 82/471/EHS, 83/228/EHS, 93/74/EHS, 93/113/ES a 96/25/ES a rozhodnutí Komise 2004/217/ES ⁽¹⁾, a zejména na čl. 20 odst. 2 a čl. 27 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Aby označování krmiva pro zvířata v zájmovém chovu plnilo svůj účel, je v některých jazycích Unie možné používat specifické výrazy. Vzhledem k nejnovějšímu vývoji v odvětví krmiv pro zvířata v zájmovém chovu ve dvou členských státech také existují odpovídající specifické výrazy v jazycích těchto dvou členských států pro označení krmiva pro zvířata v zájmovém chovu.
- (2) Příloha II nařízení (ES) č. 767/2009 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (3) S ohledem na technologický pokrok v analytice a na zkušenosti se správnou laboratorní praxí by měly být změněny tolerance pro analytické složky a doplňkové látky v krmných surovinách a krmných směsích. Příloha IV nařízení (ES) č. 767/2009 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (4) Narůstající počet povolení doplňkových látek v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 ⁽²⁾ stanoví pro krmné směsi a krmné suroviny maximální obsahy doplňkových látek, pro něž původně nebyly tyto hodnoty stanoveny; jiná povolení zase nově stanovila hodnotu „doporučený maximální obsah“ doplňkové látky v kompletním krmivu. Kromě toho výrobní technologie krmiva může vést ke snížení přidaného množství doplňkových látek, například vitaminů, které mohou být také přirozenou součástí konečného produktu. Tyto skutečnosti mohou vést v praxi k nejasnostem, pokud je provozovatel povinen uvést v označení přidané množství, avšak kontrolní orgán může analyzovat a ověřit pouze množství v konečném produktu. Aby byl zohledněn uvedený vývoj a zajištěno vyvážené, přiměřené a účelné označování krmných surovin a krmných směsí, přílohy VI a VII nařízení (ES) č. 767/2009 by měly být odpovídajícím způsobem změněny.
- (5) Technologický vývoj umožňuje, aby se potraviny, které již nejsou určené pro lidskou spotřebu, stále častěji používaly jako krmivo. Nařízení Komise (EU) č. 68/2013 ⁽³⁾ stanoví seznam těchto bývalých/vyřazených potravin, které se již jako potraviny nepoužívají, jako krmných surovin. Avšak vzhledem k tomu, že kvalita těchto bývalých/vyřazených potravin, které se již jako potraviny nepoužívají, nemusí v některých případech odpovídat požadavkům na krmiva, mělo by v označení uvedených bývalých/vyřazených potravin, které se již jako potraviny nepoužívají, být uvedeno, že jako krmivo je lze použít pouze po zpracování. Příloha VIII nařízení (ES) č. 767/2009 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (6) Vzhledem k tomu, že bezpečnostní důvody nevyžadují okamžité provedení změn v uvedených přílohách, aby se předešlo zbytečnému narušení obchodních praktik a provozovatelům nevznikla zbytečná administrativní zátěž, je vhodné stanovit přechodná opatření, která umožní bezproblémovou změnu označování.
- (7) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 229, 1.9.2009, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 ze dne 22. září 2003 o doplňkových látkách používaných ve výživě zvířat (Úř. věst. L 268, 18.10.2003, s. 29).

⁽³⁾ Nařízení Komise (EU) č. 68/2013 ze dne 16. ledna 2013 o katalogu pro krmné suroviny (Úř. věst. L 29, 30.1.2013, s. 1.)

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Přílohy II, IV, VI, VII a VIII nařízení (ES) č. 767/2009 se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

Článek 2

1. Krmné suroviny a krmné směsi označené před 1. lednem 2019 v souladu s pravidly platnými před 1. lednem 2018, mohou být uváděny na trh a používány až do vyčerpání stávajících zásob, jestliže jsou určeny pro zvířata určená k produkci potravin.
2. Krmné suroviny a krmné směsi označené před 1. lednem 2020 v souladu s pravidly platnými před 1. lednem 2018 mohou být uváděny na trh a používány až do vyčerpání stávajících zásob, jestliže jsou určeny pro zvířata určená k produkci potravin.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 11. prosince 2017.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA

1) Příloha II se mění takto:

v bodě 3 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) Při označování krmiva pro zvířata v zájmovém chovu se povolují tyto výrazy: v bulharštině „храна“; ve španělštině „alimento“; v češtině může být název „kompletní krmná směs“ nahrazen názvem „kompletní krmivo“ a název „doplňková krmná směs“ může být nahrazen názvem „doplňkové krmivo“; v angličtině „pet food“; v italštině „alimento“; v maďarštině „állateledel“; v nizozemštině „samengesteld voeder“; v polštině „karma“; ve slovinštině „hrana za hišne živali“; ve finštině „lemmikkieläinten ruoka“; v estonštině „lemmikloomatoit“; v chorvatštině „hrana za kućne ljubimce“.“

2) Příloha IV se mění takto:

část A se nahrazuje tímto:

„Část A: Tolerance pro analytické složky uvedené v přílohách I, V, VI a VII

- 1) Tolerance stanovené v této části zahrnují technické a analytické odchylky. Jakmile budou na úrovni Unie stanoveny analytické tolerance zahrnující nejistoty měření a rozdíly v postupech, měly by se hodnoty uvedené v bodu 2 odpovídajícím způsobem přizpůsobit, aby zahrnovaly pouze technické tolerance.
- 2) Pokud se zjistí, že se složení krmné suroviny nebo krmné směsi odchyluje od v označení uvedených hodnot analytických složek stanovených v přílohách I, V, VI a VII, použijí se tyto tolerance:

Složka	Deklarovaný obsah složky	Tolerance (1)	
		Nižší než hodnota uvedená v označení	Vyšší než hodnota uvedená v označení
hrubý tuk	< 8	1	2
	8–24	12,5 %	25 %
	> 24	3	6
hrubý tuk, krmivo pro zvířata určená k produkci potravin	< 16	2	4
	16–24	12,5 %	25 %
	> 24	3	6
hrubý protein (dusíkaté látky)	< 8	1	1
	8–24	12,5 %	12,5 %
	> 24	3	3
hrubý protein (dusíkaté látky), krmivo pro zvířata určená k produkci potravin	< 16	2	2
	16–24	12,5 %	12,5 %
	> 24	3	3
hrubý popel	< 8	2	1
	8–32	25 %	12,5 %
	> 32	8	4

Složka	Deklarovaný obsah složky	Tolerance ⁽¹⁾	
		Nižší než hodnota uvedená v označení	Vyšší než hodnota uvedená v označení
hrubá vláknina	< 10	1,75	1,75
	10–20	17,5 %	17,5 %
	> 20	3,5	3,5
cukr	< 10	1,75	3,5
	10–20	17,5 %	35 %
	> 20	3,5	7
škrob	< 10	3,5	3,5
	10–20	35 %	35 %
	> 20	7	7
vápník	< 1	0,3	0,6
	1–5	30 %	60 %
	> 5	1,5	3
hořčík	< 1	0,3	0,6
	1–5	30 %	60 %
	> 5	1,5	3
sodík	< 1	0,3	0,6
	1–5	30 %	60 %
	> 5	1,5	3
celkový fosfor	< 1	0,3	0,3
	1–5	30 %	30 %
	> 5	1,5	1,5
popel nerozpustný v kyselině chlorovodíkové	< 1	bez limitu	0,3
	1 – < 5		30 %
	> 5		1,5
draslík	< 1	0,2	0,4
	1–5	20 %	40 %
	> 5	1	2
vlhkost	< 2	bez limitu	0,4
	2 – < 5		20 %
	5–12,5		1
	> 12,5		8 %

Složka	Deklarovaný obsah složky	Tolerance ⁽¹⁾	
		Nižší než hodnota uvedená v označení	Vyšší než hodnota uvedená v označení
energetická hodnota ⁽²⁾	[%]	5 %	10 %
hodnota proteinu ⁽²⁾		10 %	20 %

⁽¹⁾ Tolerance se uvádějí buď jako absolutní procentuální hodnota (tato hodnota musí být odečtena od deklarovaného obsahu, nebo k němu přičtena), nebo jako relativní hodnota, za níž se umístí symbol „%“ (tato procentuální hodnota se musí použít u deklarovaného obsahu pro výpočet přijatelné odchylky).

⁽²⁾ Tolerance se uplatňují, pokud nebyla stanovena tolerance podle metody EU nebo podle úřední vnitrostátní metody v členském státě, kde se krmivo uvádí na trh, nebo podle metody, která byla schválena Evropským výborem pro normalizaci. (https://standards.cen.eu/dyn/www/f?p=204:32:0:::FSP_ORG_ID,FSP_LANG_ID:6308,25&cs=1C252307F473504B6354F4EE56B99E235).“

3) Příloha VI se nahrazuje tímto:

„PŘÍLOHA VI

Údaje v označení krmných surovin a krmných směsí pro zvířata určená k produkci potravin

Kapitola I: Povinné a dobrovolné označování doplňkových látek podle čl. 15 písm. f) a čl. 22 odst. 1

1. Následující doplňkové látky se uvádějí společně se svými specifickými názvy, identifikačními čísly, přidáním množství a s názvem funkční skupiny stanoveným v příloze I nařízení (ES) č. 1831/2003 nebo s kategorií uvedenou v čl. 6 odst. 1 zmíněného nařízení:

- a) doplňkové látky, u nichž je stanoven maximální obsah nejméně pro jeden druh zvířat určených k produkci potravin;
- b) doplňkové látky patřící do kategorií „zootechnické doplňkové látky“ a „kokcidiostatika a histomonostatika“;
- c) doplňkové látky, u nichž je překročen maximální doporučený obsah stanovený v právním předpise, kterým se povoluje příslušná doplňková látka.

Údaje v označení se uvádějí v souladu s právním předpisem, kterým se povoluje daná doplňková látka.

Přidané množství uvedené v prvním pododstavci se vyjádří jako množství doplňkové látky, kromě případů, kdy je v právním předpise, kterým se příslušná doplňková látka povoluje, uváděna látka ve sloupci „minimální/maximální obsah“. V takovém případě se přidané množství vyjádří jako množství této látky.

- 2. Pokud jde o doplňkové látky z funkční skupiny vitaminy, provitaminy a chemicky přesně definované látky se srovnatelným účinkem, které se musí uvádět v souladu s bodem 1, může se v označení uvést celkové množství zaručené během celé doby trvanlivosti pod záhlavím „analytické složky“, místo aby se pod záhlavím „doplňkové látky“ uvedlo přidané množství.
- 3. Název funkční skupiny uvedené v bodech 1, 4 a 6 se může nahradit níže uvedeným zkráceným názvem, pokud příslušný zkrácený název není stanoven v příloze I nařízení (ES) č. 1831/2003:

Funkční skupina	Název a popis	Zkrácený název
bod 1 písmeno h)	látky pro kontrolu kontaminace radionuklidy: látky, které potlačují absorpci radionuklidů nebo podporují jejich vyloučení	regulátory radionuklidů
bod 1 písmeno m)	látky ke snižování kontaminace krmiva mykotoxiny: látky, které mohou potlačit nebo snížit absorpci mykotoxinů, podpořit jejich vyloučení nebo měnit způsob jejich účinku	vyvazovače mykotoxinů

Funkční skupina	Název a popis	Zkrácený název
bod 1 písmeno n)	látky zlepšující hygienické podmínky: látky nebo případně mikroorganismy, které příznivě ovlivňují hygienické vlastnosti krmiva tím, že omezují specifickou mikrobiologickou kontaminaci	látky zlepšující hygienické vlastnosti
bod 2 písmeno b)	zchutňující látky: látky, které přidáním do krmiv zvyšují jejich vůni a chuť	zchutňující látky
bod 3 písmeno a)	vitaminy, provitaminy a chemicky přesně definované látky se srovnatelným účinkem	vitaminy
bod 3 písmeno b)	sloučeniny stopových prvků	stopové prvky
bod 3 písmeno c)	aminokyseliny, jejich soli a analogy	aminokyseliny
bod 3 písmeno d)	močovina a její deriváty	močovina
bod 4 písmeno c)	látky, které příznivě působí na životní prostředí	látky působící příznivě na životní prostředí

- Doplňkové látky zdůrazněné v označení slovy, obrázky nebo graficky se uvádějí v souladu s body 1 nebo 2.
- Osoba odpovědná za označování sdělí kupujícímu na jeho vyžádání názvy, identifikační číslo a funkční skupinu doplňkových látek neuvedených v bodech 1, 2 a 4. Toto ustanovení se nepoužije na zchutňující látky.
- Doplňkové látky neuvedené v bodech 1, 2 a 4 lze uvést dobrovolně alespoň jejich názvem nebo, v případě zchutňujících látek, alespoň jejich funkční skupinou.
- Aniž je dotčen bod 6, pokud je senzorká nebo nutriční doplňková látka označena dobrovolně, uvede se v souladu s body 1 nebo 2 její přidání množství.
- Pokud doplňková látka patří do více než jedné funkční skupiny, uvede se funkční skupina nebo kategorie relevantní pro její hlavní funkci v daném krmivu.
- V označení se uvedou údaje týkající se správného použití krmných surovin a krmných směsí, které jsou stanoveny v právním předpise, jímž se povoluje daná doplňková látka.

Kapitola II: Označování analytických složek podle čl. 17 odst. 1 písm. f) a čl. 22 odst. 1

- Analytické složky krmné směsi pro zvířata určená k produkci potravin se v označení uvedou pod záhlavím „analytické složky“⁽¹⁾ a označují se takto:

Krmné směsi	Cílové druhy	Analytické složky a obsahy
kompletní krmivo	všechny druhy	— hrubý protein (dusíkaté látky)
	všechny druhy	— hrubá vláknina
	všechny druhy	— hrubý tuk
	všechny druhy	— hrubý popel
	všechny druhy	— vápník
	všechny druhy	— sodík
	všechny druhy	— fosfor
	prasata a drůbež	— lysin
	prasata a drůbež	— methionin

⁽¹⁾ V němčině lze slovní spojení „analytische Bestandteile“ nahradit spojením „Inhaltsstoffe“. Ve švédštině lze slovní spojení „Analytiska beståndsdelar“ nahradit spojením „Analyserat innehåll“.

Krmné směsi	Cílové druhy	Analytické složky a obsahy
doplňkové krmivo – minerální	všechny druhy všechny druhy všechny druhy prasata a drůbež prasata a drůbež přežvýkavci	— vápník — sodík — fosfor — lysin — methionin — hořčík
doplňkové krmivo – ostatní	všechny druhy všechny druhy všechny druhy všechny druhy všechny druhy všechny druhy všechny druhy prasata a drůbež prasata a drůbež přežvýkavci	— hrubý protein (dusíkaté látky) — hrubá vláknina — hrubý tuk — hrubý popel — vápník $\geq 5 \%$ — sodík — fosfor $\geq 2 \%$ — lysin — methionin — hořčík $\geq 0,5 \%$

2. Látky uvedené pod tímto záhlavím, které jsou rovněž senzorickými nebo nutričními doplňkovými látkami, se uvedou spolu s jejich celkovým množstvím.
3. Je-li uvedena energetická hodnota a/nebo hodnota proteinu, jsou tyto údaje uváděny v souladu s článkem 11 nařízení (ES) č. 882/2004.“
- 4) Příloha VII se nahrazuje tímto:

„PŘÍLOHA VII

Údaje v označení krmných surovin a krmných směsí pro zvířata určená k produkci potravin

Kapitola I: Povinné a dobrovolné označování doplňkových látek podle čl. 15 písm. f) a čl. 22 odst. 1

1. Následující doplňkové látky se uvádějí společně se svými specifickými názvy a/nebo identifikačními čísly, přidaným množstvím a s názvem funkční skupiny stanoveným v příloze I nařízení (ES) č. 1831/2003 nebo s kategorií uvedenou v čl. 6 odst. 1 zmíněného nařízení:
 - a) doplňkové látky, u nichž je stanoven maximální obsah nejméně pro jeden druh zvířat určených k produkci potravin;
 - b) doplňkové látky patřící do kategorií „zootechnické doplňkové látky“ a „kokcidiostatika a histomonostatika“;
 - c) doplňkové látky, u nichž je překročen maximální doporučený obsah stanovený v právním předpise, kterým se povoluje příslušná doplňková látka.

Údaje v označení se uvádějí v souladu s právním předpisem, kterým se příslušná doplňková látka povoluje.

Přidané množství uvedené v prvním pododstavci se vyjádří jako množství doplňkové látky, kromě případů, kdy je v právním předpise, kterým se příslušná doplňková látka povoluje, uváděna látka ve sloupci „minimální/maximální obsah“. V takovém případě se přidané množství vyjádří jako množství zmíněné látky.

2. Pokud jde o doplňkové látky z funkční skupiny vitaminy, provitaminy a chemicky přesně definované látky se srovnatelným účinkem, které se musí uvádět v souladu s bodem 1, může se v označení uvést celkové množství zaručené během celé doby trvanlivosti pod záhlavím „analytické složky“, místo aby se pod záhlavím „doplňkové látky“ uvedlo přidané množství.

3. Názvy funkčních skupin uvedených v bodech 1, 5 a 7 se mohou nahradit zkráceným názvem podle tabulky v bodě 3 přílohy VI, pokud příslušný zkrácený název není stanoven v příloze I nařízení (ES) č. 1831/2003.
4. Doplnkové látky zdůrazněné v označení slovy, obrázky nebo graficky se uvádějí v souladu s body 1 nebo 2.
5. Odchylně od bodu 1 je u doplňkových látek funkčních skupin „konzervanty“, „antioxidanty“, „barviva“ a „zchutňující látky“ možné uvádět pouze dané funkční skupiny. V tomto případě sdělí informace podle bodů 1 a 2 kupujícímu na jeho vyžádání osoba odpovědná za označování.
6. Osoba odpovědná za označování sdělí kupujícímu na jeho vyžádání názvy, identifikační číslo a funkční skupinu doplňkových látek neuvedených v bodech 1, 2 a 4. Toto ustanovení se nepoužije na zchutňující látky.
7. U doplňkových látek neuvedených v bodech 1, 2 a 4 mohou být dobrovolně uvedeny alespoň jejich názvy, nebo, v případě zchutňujících látek, alespoň jejich funkční skupina.
8. Pokud je senzorická nebo nutriční doplňková látka označena dobrovolně, uvede se její přidávané množství v souladu s body 1 a 2.
9. Pokud doplňková látka patří do více než jedné funkční skupiny, uvede se funkční skupina nebo kategorie relevantní pro její hlavní funkci v daném krmivu.
10. V označení se uvedou údaje týkající se správného použití krmných surovin a krmných směsí, které jsou stanoveny v právním předpise, jímž se povoluje daná doplňková látka.

Kapitola II: Označování analytických složek podle čl. 17 odst. 1 písm. f) a čl. 22 odst. 1

1. Analytické složky krmné směsi pro zvířata určená k produkci potravin se uvedou pod záhlavím „analytické složky“ ⁽¹⁾ a označují se takto:

Krmné směsi	Cílové druhy	Analytické složky
Kompletní krmiva	kočky, psi a kožešinová zvířata kočky, psi a kožešinová zvířata kočky, psi a kožešinová zvířata kočky, psi a kožešinová zvířata	— hrubý protein (dusíkaté látky) — hrubá vláknina — hrubý tuk — hrubý popel
doplňkové krmivo – minerální	všechny druhy všechny druhy všechny druhy	— vápník — sodík — fosfor
doplňkové krmivo – ostatní	kočky, psi a kožešinová zvířata kočky, psi a kožešinová zvířata kočky, psi a kožešinová zvířata kočky, psi a kožešinová zvířata	— hrubý protein (dusíkaté látky) — hrubá vláknina — hrubý tuk — hrubý popel

2. Látky uvedené pod tímto záhlavím, které jsou rovněž senzorickými nebo nutričními doplňkovými látkami, se uvedou spolu s jejich celkovým množstvím.
3. Je-li uvedena energetická hodnota a/nebo hodnota proteinu, jsou tyto údaje uváděny v souladu s článkem 11 nařízení (ES) č. 882/2004.“

⁽¹⁾ V němčině lze slovní spojení „analytische Bestandteile“ nahradit spojením „Inhaltsstoffe“. Ve švédštině lze slovní spojení „Analytiska beståndsdelar“ nahradit spojením „Analyserat innehåll“.

5) Příloha VIII se mění takto:

a) bod 1 se nahrazuje tímto:

„1. Kontaminovaná krmiva musí být označena slovy „krmivo s nadlimitním obsahem ... (název nežádoucí látky nebo látek v souladu s přílohou I směrnice 2002/32/ES), jako krmivo lze použít pouze po detoxifikaci ve schválených provozech“. Schválení uvedených provozů musí být v souladu s čl. 10 odst. 2 nebo 3 nařízení (ES) č. 183/2005.“

b) doplňuje se nový bod, který zní:

„3. Aniž jsou dotčeny body 1 a 2, musí být zmetkové potraviny, jež je třeba zpracovat, než mohou být použity jako krmivo, označeny takto: „zmetková potravina, jako krmnou surovinu lze použít pouze po ... (název odpovídajícího postupu v souladu s částí B přílohy nařízení (EU) č. 68/2013)“.“

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ (EU) 2017/2280**ze dne 11. prosince 2017,****kterým se mění prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/220, kterým se stanoví pravidla pro uplatňování nařízení Rady (ES) č. 1217/2009 o založení zemědělské účetní datové sítě pro sběr údajů o příjmech a o hospodářské činnosti zemědělských podniků v Evropské unii**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1217/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o založení zemědělské účetní datové sítě pro sběr údajů o příjmech a o hospodářské činnosti zemědělských podniků v Evropské unii ⁽¹⁾, a zejména na čl. 5a odst. 2, čl. 8 odst. 3 třetí a čtvrtý pododstavec a čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/220 ⁽²⁾ stanoví počet vykazujících podniků na členský stát a na oblast zemědělské účetní datové sítě (FADN). Prováděcí nařízení (EU) 2015/220 stanoví, že členské státy musí Komisi oznámit plán vypracovaný pro výběr vykazujících podniků, který zajistí reprezentativní účetní výběrový soubor z oblastí zjišťování před začátkem účetního období, na které se plán vztahuje.
- (2) Na základě žádosti Německa o sloučení oblastí Schleswig-Holstein a Hamburg v jednu oblast s názvem Schleswig-Holstein/Hamburg a žádostí Řecka, Maďarska, Rumunska a Finska o změnu počtu vykazujících podniků nebo prahu ekonomické velikosti v důsledku strukturálních změn v zemědělství je vhodné uvedeným členským státům umožnit, aby revidovaly své plány výběru a/nebo práh ekonomické velikosti pro účetní období 2018 a odpovídajícím způsobem přerozdělily či upravily počet vykazujících podniků.
- (3) Vzhledem k rostoucímu významu dřívější dostupnosti a vyšší kvality účetních údajů vyzývá Komise členské státy, aby vyvinuly další organizační úsilí, díky němuž se aktualizuje úplnost údajů a podnikové výkazy se budou moci předkládat dříve, než stanoví lhůty podle článku 10 prováděcího nařízení (EU) 2015/220.
- (4) V zájmu podpory dřívější dostupnosti, úplnosti a zvýšení kvality účetních údajů předložených členskými státy by lhůty pro předávání údajů a postup pro vyplacení paušálního poplatku měly být přezkoumány a měly by souviset s termíny dodání a úplností údajů zemědělské účetní datové sítě předávaných Komisi.
- (5) Do článku 14 prováděcího nařízení (EU) 2015/220 by mělo být zahrnuto přechodné ustanovení týkající se dostupnosti rozpočtových prostředků na účetní období 2018.
- (6) Příloha VIII prováděcího nařízení (EU) 2015/220 stanoví formu a strukturu účetních údajů obsažených v podnikových výkazech. V zájmu jasnosti by příloha VIII měla poskytovat další informace, pokud jde o předkládání uvedených údajů.
- (7) Prováděcí nařízení (EU) 2015/220 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (8) Navrhované změny by se měly použít od účetního období 2018.
- (9) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro zemědělskou účetní datovou síť,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 328, 15.12.2009, s. 27.

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/220 ze dne 3. února 2015, kterým se stanoví pravidla pro uplatňování nařízení Rady (ES) č. 1217/2009 o založení zemědělské účetní datové sítě pro sběr údajů o příjmech a o hospodářské činnosti zemědělských podniků v Evropské unii (Úř. věst. L 46, 19.2.2015, s. 1).

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Prováděcí nařízení (EU) 2015/220 se mění takto:

1) V čl. 3 odst. 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Německo, Řecko, Maďarsko, Rumunsko a Finsko zrevidují příslušné plány výběru, které oznámily na účetní období 2018. Své příslušné revidované plány výběru na toto účetní období oznámí Komisi do 31. března 2018.“

2) Článek 14 se nahrazuje tímto:

„Článek 14

Výše paušálního poplatku

1. Paušální poplatek zmiňovaný v čl. 19 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 1217/2009 se stanoví na 160 EUR za podnikový výkaz.

2. Není-li na úrovni oblasti FADN nebo na úrovni dotčeného členského státu dosaženo 80 % prahu uvedeného v čl. 19 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 1217/2009, snížení zmiňované v uvedeném ustanovení se použije jen na vnitrostátní úrovni.

3. Za předpokladu splnění povinnosti dodržet 80 % prahu, jak je uvedeno v čl. 19 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 1217/2009, pokud jde o oblast FADN nebo členský stát, navýší se paušální poplatek o:

a) 5 EUR, pokud členský stát předloží účetní údaje uvedené v článku 9 tohoto nařízení nejpozději jeden měsíc před uplynutím příslušné lhůty uvedené v čl. 10 odst. 3 nebo

b) 7 EUR v účetním období 2018 a 10 EUR od účetního období 2019, pokud členský stát předloží účetní údaje uvedené v článku 9 tohoto nařízení nejpozději dva měsíce před uplynutím příslušné lhůty uvedené v čl. 10 odst. 3.

4. K navýšení paušálního poplatku podle odst. 3 písm. a) a b) lze přičíst 2 EUR na účetní období 2018 a 5 EUR od účetního období 2019, pokud byly účetní údaje ověřeny Komisí v souladu s čl. 13 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení a jsou považovány za řádně vyplněné v souladu s čl. 8 odst. 2 nařízení (ES) č. 1217/2009, a to buď v okamžiku jejich předložení Komisi, nebo do dvou měsíců ode dne, kdy Komise informovala předkládající členský stát, že předložené účetní údaje nejsou řádně vyplněny.“

3) Přílohy I, II a VIII se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost sedmým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od účetního období 2018.

Toto nařízení je závazné v celém svém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 11. prosince 2017.

Za Komisi

předseda

Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA

Přílohy I, II a VIII prováděcího nařízení (EU) 2015/220 se mění takto:

1) V příloze I

se položka týkající se Rumunska nahrazuje tímto:

„Rumunsko	4 000“
-----------	--------

2) Příloha II se mění takto:

a) položky týkající se Německa v tabulce s počtem vykazujících podniků se nahrazují tímto:

„Referenční číslo	Název oblasti FADN	Počet vykazujících podniků za účetní období
	NĚMECKO	
015	Šlesvicko-Holštýnsko/Hamburk	662
030	Dolní Sasko	1 307
040	Brémy	—
050	Severní Porýní-Vestfálsko	1 010
060	Hesensko	558
070	Porýní-Falc	887
080	Bádensko-Württembersko	1 190
090	Bavorsko	1 678
100	Sársko	90
110	Berlín	—
112	Braniborsko	284
113	Meklenbursko-Přední Pomořansko	268
114	Sasko	313
115	Sasko-Anhaltsko	270
116	Durynsko	283
	Německo celkem	8 800“

b) položky týkající se Řecka v tabulce s počtem vykazujících podniků se nahrazují tímto:

„Referenční číslo	Název oblasti FADN	Počet vykazujících podniků za účetní období
	ŘECKO	
450	Makedonie-Thrákie	1 700
460	Epirus, Peloponés, Jónské ostrovy	1 150
470	Thesálie	600
480	Stereia Ellas, Egejské ostrovy, Kréta	1 225
	Řecko celkem	4 675“

c) položky týkající se Maďarska v tabulce s počtem vykazujících podniků se nahrazují tímto:

„Referenční číslo	Název oblasti FADN	Počet vykazujících podniků za účetní období
	MAĎARSKO	
767	Alföld	1 144
768	Dunántúl	733
764	Észak-Magyarország	223
	Maďarsko celkem	2 100“

d) položky týkající se Rumunska v tabulce s počtem vykazujících podniků se nahrazují tímto:

„Referenční číslo	Název oblasti FADN	Počet vykazujících podniků za účetní období
	RUMUNSKO	
840	Nord-Est	724
841	Sud-Est	913
842	Sud-Muntenia	857
843	Sud-Vest-Oltenia	519
844	Vest	598
845	Nord-Vest	701
846	Centru	709
847	București-Ilfov	79
	Rumunsko celkem	5 100“

e) položky týkající se Finska v tabulce s počtem vykazujících podniků se nahrazují tímto:

„Referenční číslo	Název oblasti FADN	Počet vykazujících podniků za účetní období
	FINSKO	
670	Etelä-Suomi	420
680	Sisä-Suomi	169
690	Pohjanmaa	203
700	Pohjois-Suomi	108
	Finsko celkem	900“

3) Příloha VIII se mění takto:

a) Tabulka D se mění takto:

i) v druhé tabulce se položka týkající se kategorie „2010. Biologická aktiva – rostliny“ nahrazuje tímto:

„Kód (*)	Popis kategorií	OV	AD	DY	IP	S	SA	CV
2010	Biologická aktiva – rostliny							“

- ii) položka týkající se kategorie aktiv „2010. Biologická aktiva – rostliny“ se nahrazuje tímto:

„2010. Biologická aktiva – rostliny

Hodnota všech rostlin, které ještě nebyly sklizeny (všechny trvalé kultury a plodiny nastojato). Kumulované odpisy (D.AD) a odpisy běžného roku (D.DY) by měly být vykazovány pouze u trvalých plodin.“

- iii) tabulka s metodami oceňování se nahrazuje touto tabulkou:

„Reálná hodnota minus odhadnuté náklady prodeje	Částka, za kterou může být aktivum směřeno nebo závazek vypořádán v transakci mezi informovanými, ochotnými a nespřízněnými stranami minus náklady, které by mohly vzniknout v souvislosti s prodejem	3010, 5010, 7010
Historická cena	Nominální či původní náklady aktiv v době jejich pořízení	2010, 3020, 3030, 4010, 7020
Účetní hodnota	Hodnota aktiva uvedená v rozvaze	1010, 1020, 1030, 1040, 8010“

- b) v tabulce H se čtvrtý pododstavec nahrazuje tímto:

„Pokud se uváděné náklady vztahují k celkové „spotřebě“ vstupů během účetního období, ale neodpovídají produkci v průběhu tohoto období, je třeba v tabulce D pod kódem 1040 Zásoby uvést změny v zásobách vstupů (včetně nákladů na pěstování plodin).“

- c) v tabulce M

v oddíle AI Správní údaje se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„U kódů 10300–10319 je za účetní období 2015–2017 poskytování údajů uvedených ve sloupci „Počet základních jednotek (N)“ nepovinné.“

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2017/2281**ze dne 11. prosince 2017,****kterým se povoluje zvýšit mezní hodnoty obohacování vína vyrobeného z vinných hroznů sklizených v roce 2017 v některých vinařských oblastech Německa a ve všech vinařských oblastech Dánska, Nizozemska a Švédska**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 ⁽¹⁾, a zejména na článek 91 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Příloha VIII část I bod A.3 nařízení (EU) č. 1308/2013 stanoví, že v letech s mimořádně nepříznivými povětrnostními podmínkami mohou členské státy požádat, aby byly mezní hodnoty pro zvýšení obsahu alkoholu (obohacení) v procentech objemových zvýšeny až o 0,5 %.
- (2) Dánsko, Německo, Nizozemsko a Švédsko požádaly o toto zvýšení mezních hodnot pro obohacení vína vyrobeného z vinných hroznů sklizených v roce 2017, protože povětrnostní podmínky byly během vegetačního období mimořádně nepříznivé. Dánsko, Nizozemsko a Švédsko podaly žádost pro všechny své vinařské oblasti. Německo požádalo o zvýšení mezních hodnot pro obohacení vína vyrobeného pouze z moštové odrůdy Dornfelder v oblastech Ahr, Mittelrhein, Mosel, Nahe, Pfalz a Rheinhessen.
- (3) Vzhledem k mimořádně nepříznivým povětrnostním podmínkám v roce 2017 neumožňují mezní hodnoty pro zvýšení přirozeného obsahu alkoholu podle přílohy VIII části I bodu A.2 nařízení (EU) č. 1308/2013 v některých vinařských oblastech výrobu vína s odpovídajícím celkovým obsahem alkoholu ze všech nebo z některých moštových odrůd, po němž by za běžných okolností byla na trhu poptávka.
- (4) Je proto vhodné povolit zvýšení mezních hodnot pro obohacení vína vyrobeného za použití všech nebo některých odrůd vinných hroznů sklizených v roce 2017 ve vinařských oblastech v Dánsku, Německu, Nizozemsku a Švédsku.
- (5) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro společnou organizaci zemědělských trhů,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Odchylně od přílohy VIII části I bodu A.2 nařízení (EU) č. 1308/2013 zvýšení přirozeného obsahu alkoholu v procentech objemových u čerstvých vinných hroznů sklizených v roce 2017, hroznového moštu, částečně zkvašeného hroznového moštu, mladého vína v procesu kvašení a vína vyrobeného z vinných hroznů sklizených v roce 2017 ve vinařských oblastech nebo jejich částech uvedených v příloze tohoto nařízení a u všech nebo některých moštových odrůd uvedených v dané příloze nepřekročí 3,5 % objemových.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 11. prosince 2017.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA

**Moštové odrůdy a vinařské oblasti nebo jejich část, v nichž se povoluje zvýšení mezní hodnoty
pro obohacení podle článku 1**

Členský stát	Vinařské oblasti nebo jejich části (vinařská zóna)	Odrůdy
Dánsko	Všechny vinařské oblasti (zóna A)	Všechny povolené moštové odrůdy
Německo	Vinařská oblast Ahr (zóna A)	Dornfelder
	Vinařská oblast Mittelrhein (zóna A)	
	Vinařská oblast Mosel (zóna A)	
	Vinařská oblast Nahe (zóna A)	
	Vinařská oblast Pfalz (zóna A)	
	Vinařská oblast Rheinhessen (zóna A)	
Nizozemsko	Všechny vinařské oblasti (zóna A)	Všechny povolené moštové odrůdy
Švédsko	Všechny vinařské oblasti (zóna A)	Všechny povolené moštové odrůdy

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ RADY (SZBP) 2017/2282

ze dne 11. prosince 2017,

kterým se mění rozhodnutí 2010/788/SZBP o omezujících opatřeních vůči Demokratické republice Kongo

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na článek 29 této smlouvy,

s ohledem na návrh vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 20. prosince 2010 přijala Rada rozhodnutí 2010/788/SZBP ⁽¹⁾ o omezujících opatřeních vůči Demokratické republice Kongo (dále jen „DRK“).
- (2) Dne 12. prosince 2016 přijala Rada v reakci na maření volebního procesu a související porušování lidských práv v DRK rozhodnutí (SZBP) 2016/2231 ⁽²⁾. Rozhodnutím (SZBP) 2016/2231 bylo pozměněno rozhodnutí 2010/788/SZBP a byla zavedena autonomní omezující opatření podle čl. 3 odst. 2 uvedeného rozhodnutí.
- (3) Na základě přezkumu opatření uvedených v čl. 3 odst. 2 rozhodnutí 2010/788/SZBP by měla být platnost omezujících opatření prodloužena do 12. prosince 2018.
- (4) Rozhodnutí 2010/788/SZBP by mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

V článku 9 rozhodnutí 2010/788/SZBP se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Opatření uvedená v čl. 3 odst. 2 se použijí do dne 12. prosince 2018. Má-li Rada za to, že jejich cílů nebylo dosaženo, bude odpovídajícím způsobem prodloužena jejich použitelnost nebo budou změněna.“

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 11. prosince 2017.

Za Radu
předsedkyně
F. MOGHERINI

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2010/788/SZBP ze dne 20. prosince 2010 o omezujících opatřeních vůči Demokratické republice Kongo a o zrušení společného postoje 2008/369/SZBP (Úř. věst. L 336, 21.12.2010, s. 30).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2016/2231 ze dne 12. prosince 2016, kterým se mění rozhodnutí 2010/788/SZBP o omezujících opatřeních vůči Demokratické republice Kongo (Úř. věst. L 336I, 12.12.2016, s. 7).

ROZHODNUTÍ RADY (SZBP) 2017/2283**ze dne 11. prosince 2017****na podporu globálního mechanismu hlášení nedovolených ručních palných a lehkých zbraní a jiných nedovolených konvenčních zbraní a střeliva za účelem omezení rizika nedovoleného obchodu s nimi („iTrace III“)**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. 28 odst. 1 a čl. 31 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V globální strategii zahraniční a bezpečnostní politiky Evropské unie z roku 2016 (dále jen „globální strategie EU“) je zdůrazněno, že Unie bude podporovat mír a zajistí bezpečnost svých občanů a svého území a že zvýší míru, v níž přispívá ke kolektivní bezpečnosti.
- (2) Ústředním prvkem tohoto úkolu v Evropě i mimo ni je nedovolená výroba, převod a oběh konvenčních zbraní, včetně ručních palných a lehkých zbraní, jakož i jejich nadměrné hromadění a nekontrolované šíření. Tyto nedovolené činnosti přispívají k nedostatku bezpečnosti v Evropě a jejím sousedství i v mnohých dalších regionech světa, a zosťují tak konflikty a narušují proces budování míru po skončení konfliktů, čímž vážně ohrožují mír a bezpečnost v Evropě.
- (3) Strategie EU pro boj proti nedovolenému hromadění ručních palných a lehkých zbraní a střeliva pro ně a proti nedovolenému obchodování s nimi ze dne 16. prosince 2005 (dále jen „strategie EU v oblasti ručních palných a lehkých zbraní“), která stanoví pokyny pro činnost Unie v oblasti ručních palných a lehkých zbraní, zdůrazňuje, že tyto zbraně přispívají k nárůstu terorismu a organizované trestné činnosti a jsou jednou z hlavních příčin vzniku a šíření konfliktů, jakož i rozpadu státních struktur.
- (4) Strategie EU v oblasti ručních palných a lehkých zbraní rovněž uvádí, že Unie má posílit a podpořit mechanismy kontroly sankcí a podpořit posílení kontrol vývozu, jakož i prosazování společného postoje Rady 2008/944/SZBP ⁽¹⁾, mimo jiné podporou opatření pro zlepšení transparentnosti.
- (5) V rámci Akčního programu OSN k prevenci, potírání a vymýcení nezákonného obchodu s ručními palnými a lehkými zbraněmi ve všech jeho aspektech (dále jen „akční program OSN“), který byl přijat dne 20. července 2001, se všechny členské státy OSN zavázaly, že budou předcházet nedovolenému obchodování s ručními palnými a lehkými zbraněmi nebo jejich odklonu ve prospěch neoprávněných příjemců, a zejména k tomu, že při posuzování žádostí o vývozní povolení zohlední riziko odklonu ručních palných a lehkých zbraní na nedovolené trhy.
- (6) Valné shromáždění Organizace spojených národů přijalo dne 8. prosince 2005 mezinárodní nástroj, který státům umožní včas a spolehlivě identifikovat a sledovat nedovolené ruční palné a lehké zbraně.
- (7) Na druhé hodnotící konferenci o akčním programu OSN, konané v roce 2012, všechny členské státy OSN znovu potvrdily svůj závazek k prevenci nedovoleného obchodování s ručními palnými a lehkými zbraněmi, včetně jejich odklonu ve prospěch neoprávněných příjemců, jakož i závazky obsažené v akčním programu OSN v souvislosti s posuzováním žádostí o vývozní povolení.
- (8) Dne 24. prosince 2014 vstoupila v platnost Smlouva o obchodu se zbraněmi. Jejím cílem je stanovit co nejprísnejší společné mezinárodní normy pro regulaci či zlepšení regulace mezinárodního obchodu s konvenčními zbraněmi, předcházet nedovolenému obchodu s konvenčními zbraněmi a vymýtit jej a zamezit odklonu těchto zbraní. Unie by měla podporovat všechny členské státy OSN v provádění účinných kontrol převodů zbraní, aby se zajistilo, že Smlouva o obchodu se zbraněmi bude co nejúčinnější, zejména pokud jde o provádění jejího článku 11.
- (9) V předchozích letech Unie podpořila činnosti společnosti Conflict Armament Research Ltd (CAR) rozhodnutím Rady 2013/698/SZBP ⁽²⁾ a rozhodnutím Rady (SZBP) 2015/1908 ⁽³⁾ ze dne (iTrace I a II).

⁽¹⁾ Společný postoj Rady 2008/944/SZBP ze dne 8. prosince 2008, kterým se stanoví společná pravidla pro kontrolu vývozu vojenských technologií a vojenského materiálu (Úř. věst. L 335, 13.12.2008, s. 99).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2013/698/SZBP ze dne 25. listopadu 2013 na podporu globálního mechanismu hlášení nedovolených ručních palných a lehkých zbraní a jiných nedovolených konvenčních zbraní a střeliva za účelem omezení rizika nedovoleného obchodu s nimi (Úř. věst. L 320, 30.11.2013, s. 34).

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/1908 ze dne 22. října 2015 na podporu globálního mechanismu hlášení nedovolených ručních palných a lehkých zbraní a jiných nedovolených konvenčních zbraní a střeliva za účelem omezení rizika nedovoleného obchodu s nimi (iTrace II) (Úř. věst. L 278, 23.10.2015, s. 15).

- (10) Unie si přeje financovat třetí fázi tohoto globálního mechanismu hlášení nedovolených ručních palných a lehkých zbraní a jiných nedovolených konvenčních zbraní a střeliva – iTrace III. Omezí se tak riziko nedovoleného obchodu a přispěje se k dosažení výše uvedených cílů, mimo jiné tím, že vnitrostátním orgánům příslušným pro kontrolu zbraní budou poskytovány relevantní a včasné informace o nedovoleném obchodování se zbraněmi, což přispěje k evropské kolektivní bezpečnosti, jak je požadováno v globální strategii EU,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

V zájmu provádění globální strategie EU a strategie EU v oblasti ručních palných a lehkých zbraní, jakož i prosazování míru a bezpečnosti mají činnosti vyvíjené za podpory Unie v rámci dotčeného projektu tyto konkrétní cíle:

- nadále udržovat uživatelsky vstřícný globální systém pro správu informací zaměřený na ruční palné a lehké zbraně a jiné konvenční zbraně a střelivo, které byly odkloněny nebo s nimiž se nezákonně obchoduje (iTrace), jež byly zdokumentovány v oblastech zasažených konfliktem, s cílem poskytnout tvůrcům politik, odborníkům v oblasti kontroly konvenčních zbraní a úředníkům věnujícím se kontrole vývozu konvenčních zbraní relevantní informace pro účely vypracování účinných a fakticky podložených strategií a projektů zaměřených na boj proti nedovolenému šíření ručních palných a lehkých zbraní a jiných konvenčních zbraní a střeliva,
- poskytovat vnitrostátním orgánům ve státech zasažených konfliktem odbornou přípravu a poradenství za účelem rozvoje udržitelné vnitrostátní kapacity pro účely identifikace a sledování nedovolených zbraní, podněcování trvalé spolupráce s projektem iTrace, lepšího určování priorit v oblasti fyzické bezpečnosti a řízení zásob zbraní a střeliva, formulování požadavků na pomoc zaměřenou na vnitrostátní kontrolu zbraní a vymáhání práva (zejména iniciativy financované Unií, jako je iARMS) a posílení dialogu s misemi a iniciativami Unie,
- zvýšit četnost a prodloužit trvání průzkumů prováděných přímo na místě a zaměřených na ruční palné a lehké zbraně a jiné konvenční zbraně a střelivo, které jsou v nelegálním oběhu v oblastech zasažených konfliktem, s cílem získat prostřednictvím systému iTrace údaje v reakci na jasné požadavky členských států a delegací Unie,
- poskytovat přímou podporu orgánům členských států příslušným pro kontrolu vývozu zbraní a tvůrcům politik členských států v oblasti kontroly zbraní, včetně opakovaných konzultačních návštěv personálu projektu iTrace v hlavních městech členských států, nepřetržité asistenční služby poskytující okamžité poradenství ohledně strategií pro posuzování rizika a předcházení odklonu zbraní, vývoje zabezpečených aplikací pro stolní a mobilní zařízení umožňujících okamžité oznámení odklonu po vývozu, jakož i ověřování po dodávce prováděné personálem projektu iTrace a poskytované členskými státy na jejich žádost,
- zvyšovat informovanost prostřednictvím osvěty zaměřené na poznatky získané v rámci projektu, seznamování tvůrců mezinárodních a vnitrostátních politik, odborníků v oblasti kontroly konvenčních zbraní a orgánů příslušných pro udělování licencí pro vývoz zbraní s účelem a dostupnými funkcemi systému iTrace a posilování mezinárodní kapacity pro kontrolu nedovoleného šíření ručních palných a lehkých zbraní a jiných konvenčních zbraní a střeliva, jakož i s cílem napomoci tvůrcům politik při určování prioritních oblastí mezinárodní pomoci a spolupráce a omezit riziko odklonu ručních palných a lehkých zbraní a jiných konvenčních zbraní a střeliva,
- poskytovat zprávy o zásadních otázkách dotčených politik, které jsou vypracovávány na základě údajů vyplývajících z šetření na místě a uvedených v systému iTrace a které jsou zaměřeny na konkrétní oblasti zasluhující mezinárodní pozornost, mezi něž patří i obvyklé způsoby nedovoleného obchodování s ručními palnými a lehkými zbraněmi a jinými konvenčními zbraněmi a střelivem a rozmístění zbraní a střeliva, s nimiž se takto obchoduje, podle regionů.

Unie financuje tento projekt, jehož podrobný popis je obsažen v příloze tohoto rozhodnutí.

Článek 2

1. Za provádění tohoto rozhodnutí odpovídá vysoký představitel Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku (dále jen „vysoký představitel“).
2. Technickým prováděním projektu uvedeného v článku 1 je pověřena společnost Conflict Armament Research Ltd. (dále jen „CAR“).
3. CAR plní své úkoly pod vedením vysokého představitele. Za tímto účelem uzavře vysoký představitel s CAR nezbytná ujednání.

Článek 3

1. Finanční referenční částka pro provádění projektu uvedeného v článku 1 činí 3 474 322,77 EUR. Celkový odhadovaný rozpočet celého projektu činí 3 993 676,97 EUR a je financován společně s CAR a německým Spolkovým ministerstvem zahraničních věcí.
2. Výdaje financované částkou stanovenou v odstavci 1 jsou spravovány v souladu s postupy a pravidly, kterými se řídí souhrnný rozpočet Unie.
3. Na řádnou správu finanční referenční částky uvedené v odstavci 1 dohlíží Komise. Za tímto účelem uzavře s CAR nezbytnou dohodu. Tato dohoda stanoví, že CAR zajistí viditelnost příspěvku Unie úměrnou jeho výši.
4. Komise usiluje o uzavření dohody uvedené v odstavci 3 co nejdříve po vstupu tohoto rozhodnutí v platnost. Informuje Radu o veškerých obtížích v tomto procesu a o dni uzavření uvedené dohody.

Článek 4

1. Vysoký představitel podává Radě zprávy o provádění tohoto rozhodnutí vycházející z řádných popisných čtvrtletních zpráv vypracovaných CAR. Rada na základě těchto zpráv provádí hodnocení. S cílem napomoci Radě při jejím vyhodnocování výsledků tohoto rozhodnutí Rady provádí hodnocení projektu externí subjekt.
2. Komise podává zprávy o finančních aspektech projektu podle článku 1.

Článek 5

1. Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.
2. Použitelnost tohoto rozhodnutí končí dvacet čtyři měsíce po dni uzavření dohody podle čl. 3 odst. 3. Pozbývá však platnosti šest měsíců ode dne svého vstupu v platnost, nebude-li uvedená dohoda v této lhůtě uzavřena.

V Bruselu dne 11. prosince 2017.

Za Radu
předsedkyně
F. MOGHERINI

PŘÍLOHA

Globální mechanismus hlášení ručních palných a lehkých zbraní a jiných konvenčních zbraní iTrace

1. Souvislosti a odůvodnění podpory v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky (SZBP)
 - 1.1. Toto rozhodnutí vychází z jednotlivých po sobě následujících rozhodnutí Rady o boji proti destabilizujícímu dopadu odklonu ručních palných a lehkých zbraní a jiných konvenčních zbraní a obchodování s nimi, zejména z rozhodnutí Rady 2013/698/SZBP ze dne 25. listopadu 2013 ⁽¹⁾ a rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/1908 ze dne 22. října 2015 ⁽²⁾, kterými byl zřízen a posílen globální mechanismus hlášení nedovolených ručních palných a lehkých zbraní a jiných nedovolených konvenčních zbraní a střeliva.

Nedovolené šíření ručních palných a lehkých zbraní a jiných konvenčních zbraní a střeliva významným způsobem přispívá k narušení stability států a zostření konfliktů, což představuje vážné ohrožení pro mír a bezpečnost. Jak je uvedeno ve strategii EU pro boj proti nedovolenému hromadění ručních palných a lehkých zbraní a střeliva do nich a proti nedovolenému obchodování s nimi (dále jen „strategie EU v oblasti ručních palných a lehkých zbraní“), nedovolené zbraně a střelivo přispívají k nárůstu terorismu a organizované trestné činnosti a jsou jednou z hlavních příčin vzniku a šíření konfliktů, jakož i rozpadu státních struktur. Nedávná zjištění získaná v rámci projektu iTrace v Iráku, Libyi, Sýrii a dalších složitých konfliktech v blízkosti vnějších hranic Unie tvrzení uvedená ve strategii EU v oblasti ručních palných a lehkých zbraní potvrzují.

Prostřednictvím činností prováděných v rámci rozhodnutí (SZBP) 2015/1908 byl vytvořen systém iTrace, globální iniciativa kontroly zbraní v konfliktních oblastech. Působí ve 27 státech zasažených konfliktem, mimo jiné v Africe, na Blízkém východě, v jižní a východní Asii a v poslední době i v Latinské Americe; byla vytvořena nejobsáhlejší veřejná databáze odklonů konvenčních zbraní s cílem podpořit úsilí států o odhalování a řešení případů odklonu v souladu se závazky v rámci článku 11 Smlouvy o obchodu se zbraněmi a sedmým kritériem společného postoje Rady 2008/944/SZBP ⁽³⁾; podávání přesných zpráv o dodávkách zbraní a střeliva směřujících do ozbrojených povstaleckých či teroristických skupin, které ohrožují bezpečnost Unie, včetně al-Káidy v islámském Maghrebu a Dáiš / Islámského státu; důvěrné a urychlené upozorňování orgánů členských států příslušné pro kontrolu vývozu zbraní na rizika odklonu po vývozu; poskytování kritických informací v reálném čase delegacím Unie a diplomatickým misím členských států v regionech zasažených konfliktem, pokud jde o dynamiku obchodování se zbraněmi a konflikty; a posilování informovanosti o opatřeních v oblasti kontroly zbraní a potírání odklonu zbraní vysoce aktivní a průraznou angažovaností celosvětových médií.

- 1.2. Členské státy však v rámci projektu iTrace stále častěji požadují, aby byly vnitrostátní orgány udělující vývozní povolení informovány přímo a na základě osobních kontaktů (včetně častých návštěv členských států) a aby tvůrcům politik v oblasti kontroly vývozu zbraní byla poskytována širší škála zdrojů.

Cílem tohoto rozhodnutí je tedy nadále vykonávat a posílit činnosti pilotního projektu prováděného v rámci rozhodnutí (SZBP) 2015/1908 tím, že budou tvůrcům politik Unie, odborníkům v oblasti kontroly zbraní a úředníkům zabývajícím se kontrolou vývozu zbraní dále poskytovány systematicky shromažďované relevantní informace, které jim napomohou při vypracovávání účinných, fakticky podložených strategií pro boj proti odklonu a nedovolenému šíření konvenčních zbraní a střeliva pro ně v zájmu zvýšení mezinárodní a regionální bezpečnosti. Rozhodnutí bude tedy tyto aktéry nadále podporovat v tom, aby za účelem potírání nedovolené nabídky a poptávky a zajištění účinné kontroly konvenčních zbraní ve třetích zemích kombinovali osvědčenou strategii reakce s patřičnými preventivními opatřeními.

- 1.3. Toto rozhodnutí stanoví pokračující udržování a další zdokonalení veřejně přístupného online systému iTrace. Projekty uvedené v rozhodnutí (SZBP) 2015/1908 budou posíleny prostřednictvím: 1) větší četnosti a prodlouženého trvání misí v zájmu shromažďování údajů o nedovolených dodávkách konvenčních zbraní do oblastí zasažených konfliktem; 2) souborů individualizované podpory poskytované členským státům, jejichž součástí

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2013/698/SZBP ze dne 25. listopadu 2013 na podporu globálního mechanismu hlášení nedovolených ručních palných a lehkých zbraní a jiných nedovolených konvenčních zbraní a střeliva za účelem omezení rizika nedovoleného obchodu s nimi (Úř. věst. L 320, 30.11.2013, s. 34).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/1908 ze dne 22. října 2015 na podporu globálního mechanismu hlášení nedovolených ručních palných a lehkých zbraní a jiných nedovolených konvenčních zbraní a střeliva za účelem omezení rizika nedovoleného obchodu s nimi (iTrace II) (Úř. věst. L 278, 23.10.2015, s. 15).

⁽³⁾ Společný postoj Rady 2008/944/SZBP ze dne 8. prosince 2008, kterým se stanoví společná pravidla pro kontrolu vývozu vojenských technologií a vojenského materiálu (Úř. věst. L 335, 13.12.2008, s. 99).

budou přímé konzultace, individualizované údaje a zprávy, nepřetržitá asistenční služba a úkoly související s ověřováním po dodávce, a 3) poskytování odborné přípravy a poradenství vnitrostátním orgánům ve státech zasažených konfliktem za účelem budování kapacity pro potírání odklonů, jakož i za účelem posílení řízení zbraní a sběru údajů v rámci systému iTrace.

2. Obecné cíle

Níže popsaná akce dále podpoří mezinárodní společenství v boji proti destabilizujícímu dopadu odklonu ručních palných a lehkých zbraní a jiných konvenčních zbraní a střeliva na nelegální trhy a obchodování s nimi. Bude tvůrcům politik, odborníkům v oblasti kontroly zbraní a úředníkům zabývajícím se kontrolou vývozu zbraní nadále poskytovat relevantní informace, které jim napomohou při vypracovávání účinných, fakticky podložených strategií pro boj proti odklonu a nedovolenému šíření ručních palných a lehkých zbraní a dalších konvenčních zbraní a střeliva pro ně v zájmu lepší mezinárodní a regionální bezpečnosti. V rámci této akce se konkrétně:

- a) poskytnou konkrétní informace o obchodování s ručními palnými a lehkými zbraněmi a jinými konvenčními zbraněmi, nezbytné k účinnějšímu monitorování provádění akčního programu OSN v oblasti ručních palných a lehkých zbraní;
- b) posílí provádění mezinárodního nástroje pro sledování;
- c) odhalí hlavní trasy a subjekty zapojené do odklonu konvenčních zbraní a střeliva do regionů zasažených konfliktem nebo mezinárodním teroristickým organizacím a poskytnou důkazy napomáhající při vnitrostátních soudních řízeních v souvislosti se skupinami a fyzickými osobami zapojenými do nedovoleného obchodu;
- d) posílí spolupráce mezi příslušnými orgány OSN, misemi a dalšími mezinárodními organizacemi, pokud jde o sledování ručních palných a lehkých zbraní a jiných konvenčních zbraní a poskytování informací přímo na podporu stávajících monitorovacích mechanismů, včetně systému Interpolu pro správu záznamů o nedovolených zbraních a sledování jejich pohybu (iARMS), který doplňuje systém iTrace, přičemž bude zajištěna koordinace s tímto systémem Interpolu;
- e) poskytnou informace relevantní pro určení prioritních oblastí mezinárodní spolupráce a pomoci za účelem účinného boje proti odklonu ručních palných a lehkých zbraní a jiných konvenčních zbraní a střeliva a proti obchodování s nimi, jako je financování projektů souvisejících se zabezpečením zásob či správou hranic;
- f) poskytne mechanismus, jehož účelem je napomáhat při monitorování provádění Smlouvy o obchodu se zbraněmi, konkrétně pak odhalovat případy odklonu převedených konvenčních zbraní, jakož i pomoci vládám posoudit před vývozem konvenčních zbraní riziko odklonu, konkrétně v rámci přijímající země nebo opětovného vývozu za nežádoucích podmínek, a
- g) poskytne individualizovaná podpora členským státům s cílem napomoci při posuzování a zmírňování rizika odklonu.

3. Dlouhodobá udržitelnost a výsledky projektu

Tato akce poskytne trvalý rámec pro stálé monitorování nedovoleného šíření ručních palných a lehkých zbraní a jiných konvenčních zbraní a střeliva. Očekává se, že dojde k podstatnému zvýšení objemu stávajících informací o zbraních a výrazně se podpoří cílený rozvoj účinných politik v oblasti kontroly konvenčních zbraní a kontroly vývozu zbraní. V rámci projektu se konkrétně:

- a) budou zanášet další údaje do systému pro správu informací iTrace, který zajistí dlouhodobé shromažďování údajů o nedovolených konvenčních zbraních a analýzu těchto údajů;
- b) poskytne tvůrcům politik a odborníkům v oblasti kontroly konvenčních zbraní nástroj, který umožní stanovit účinnější strategie a prioritní oblasti pomoci a spolupráce (například určením mechanismů zaměřených na subregionální nebo regionální spolupráci, koordinaci a sdílení informací, které je třeba zavést či posílit, určením nezajištěných vnitrostátních zásob, nedostatečné inventarizace, tras nedovolených převodů, nepostačujících hraničních kontrol a nedostatečných kapacit v oblasti vymáhání práva);
- c) zajistí jeho dostatečná flexibilita, aby generované informace byly pro příslušné politiky relevantní, bez ohledu na rychle se měnící požadavky těchto politik;
- d) výrazně zvýší účinnost mezinárodních organizací a fyzických osob věnujících se monitorování zbraní, a to vytvořením mechanismu pro sdílení informací, jehož rozsah se bude neustále rozšiřovat, a

- e) vybudují udržitelné vnitrostátní kapacity ve státech zasažených konfliktem s cílem identifikovat a sledovat nedovolené zbraně a účinněji se zapojit do mezinárodních procesů v oblasti kontroly zbraní a vymáhání práva.

4. Popis akce

- 4.1. Projekt 1: Poskytování odborné přípravy a předávání zkušeností vnitrostátním orgánům ve státech zasažených konfliktem v oblasti identifikace zbraní a mezinárodního sledování

4.1.1. Cíl projektu

V rámci projektu bude místním partnerům a v případě potřeby personálu operací na podporu míru (včetně misí OSN a Unie a pracovních skupin nebo panelů pro sankce a jejich kontrolu) na žádost poskytována odborná příprava v oblasti identifikace, sledování a řízení zbraní. Tato odborná příprava bude vycházet ze souboru služeb, které CAR nabízí od roku 2014 – přestože spadají mimo rozpočet projektů iTrace I a II – a jejichž význam se z hlediska usnadňování projektů ukázal jako zásadní.

4.1.2. Činnosti v rámci projektu

V rámci projektu bude vyslán personál z týmů provádějících šetření na místě, aby poskytoval školení na stále odbornější úrovni zahrnující:

- a) úvod do problematiky shromažďování údajů o zbraních, s odkazem na konkrétní příklady;
- b) metody základní identifikace zbraní a jejich účinné dokumentace;
- c) standardní operační postupy pro shromažďování důkazů a důkazní řetězec;
- d) požadavky rozsáhlých, regionálních a mezinárodních šetření;
- e) provádění mezinárodního nástroje pro sledování;
- f) mezinárodní sledování zbraní a systémy sledování zbraní (zejména Interpol a Europol);
- g) využívání dat velkého objemu a analýzy trendů a
- h) způsoby (mezinárodní) technické pomoci a účast donucovacích orgánů.

Tyto činnosti budou prováděny společně se šetřeními na místě v rámci projektu iTrace, včetně společných šetření (předávání zkušeností) vedených s vnitrostátními orgány veřejné moci.

4.1.3. Výsledky projektu

V rámci projektu:

- a) budou vnitrostátní orgány vybízeny, aby poskytly lepší přístup iTrace týmům provádějícím šetření na místě, v reakci na opakované žádosti o poskytnutí technické pomoci a společné vyšetřovací kapacity ze strany týmů iTrace a v zájmu zajištění souladu se zvýšeným objemem údajů v rámci iTrace;
- b) bude vládám, které pocítují dopady odklonu zbraní, avšak nedisponují nástroji k identifikaci a hlášení zbraní, jež byly odkloněny do konfliktních oblastí, poskytnuta konkrétní pomoc na budování kapacity; tento krok je často předpokladem účinnějšího vnitrostátního řízení zbraní, a ze své podstaty tedy podporuje provádění Smlouvy o obchodu se zbraněmi, mezinárodního nástroje pro sledování a akčního programu, jakož i plánování v oblasti fyzické bezpečnosti a řízení zásob zbraní a střeliva a navazování kontaktů s mezinárodními donucovacími orgány, včetně Interpolu (iARMS) a Europolu;
- c) bude podpořen posílený dialog, zejména určením klíčových zúčastněných stran pro další iniciativy podporované Uníí (například vztahy misí Unie s vládami hostitelských zemí) a zahájením iniciativ, jako je plánování v oblasti fyzické bezpečnosti a řízení zásob zbraní a střeliva (například projekty v oblasti řízení zásob podporované Uníí).

4.1.4. Ukazatele provádění projektu

Až 30 návštěv na místě zaměřených na odbornou přípravu a poradenství, s důrazem na opakované návštěvy za účelem podpory vnitrostátních orgánů při budování kapacity pro sledování.

Tento projekt bude postupně prováděn během celého dvouletého období projektu iTrace.

4.1.5. Příjemci projektu

Z činností v rámci projektu iTrace v oblasti odborné přípravy a poradenství budou mít přímý užitek vnitrostátní zúčastněné strany ve státech zasažených konfliktem, včetně donucovacích orgánů a státních zástupců. V rámci programu bude poskytnuta nepřímá podpora vnitrostátním dialogům s iniciativami financovanými ze strany Unie a jinými iniciativami v oblasti kontroly zbraní, přičemž se podpoří využívání mezinárodních mechanismů sledování (včetně systému Interpolu iARMS a Europolu) a usnadní spolupráce s projekty v oblasti řízení zásob zbraní a střeliva podporovanými Unií a s dalšími projekty zaměřenými na kontrolu ručních palných a lehkých zbraní.

4.2. Projekt 2: Posílená šetření na místě nezbytná pro další vkládání zdokumentovaných důkazů v reálném čase o případech odklonění ručních palných a lehkých zbraní a jiných konvenčních zbraní a střeliva a obchodování s nimi a dalších příslušných informací

4.2.1. Cíl projektu

V rámci projektu bude zvýšena četnost a prodlouženo trvání průzkumů prováděných přímo na místě a zaměřených na ruční palné a lehké zbraně a jiné konvenční zbraně a střelivo, které jsou v oběhu v oblastech zasažených konfliktem. V rámci projektu budou upřednostněny země, které vyžadují zvláštní pozornost členských států, jako jsou Irák, Libye, Mali, Jižní Súdán, Somálsko, Sýrie a Jemen.

Provádění projektu bude usnadněno zavedením formálních dohod o sdílení informací s misemi Unie a OSN a řadou organizací, jakož i selektivním zasíláním formálních žádostí o sledování vládám příslušných států. V rámci projektu bude rovněž nadále prováděn sekundární průzkum a ověřování (prostřednictvím šetření na místě) stávajících informací o příslušných převodech, shromážděných od jiných organizací než CAR za účelem jejich vložení do systému iTrace.

4.2.2. Činnosti v rámci projektu

V rámci tohoto projektu budou vyvíjeny tyto činnosti:

- vyslání kvalifikovaných odborníků na zbraně, kteří budou na místě provádět analýzu nedovolených ručních palných a lehkých zbraní a jiných konvenčních zbraní, střeliva a souvisejících materiálů pocházejících ze států zasažených konfliktem;
- analýza, přezkum a ověřování zdokumentovaných důkazů týkajících se nedovolených ručních palných a lehkých zbraní a jiných nedovolených konvenčních zbraní a střeliva a jejich uživatelů; jedná se mimo jiné o fotografie zbraní, jejich součástí a vnitřní a vnější označení, balení, související přepravní dokumentaci a výsledky šetření na místě (uživatelé, dodávky a trasy převodů);
- přezkum a ověřování dodatečných nejnovějších důkazních materiálů, které se týkají nedovolených ručních palných a lehkých zbraní a jiných konvenčních zbraní a střeliva a které shromáždily organizace jiné než CAR, včetně zpráv pracovních skupin OSN pro sankce a jejich kontrolu, organizací občanské společnosti a mezinárodních sdělovacích prostředků;
- vkládání veškerých shromážděných a přezkoumaných důkazů do systému pro správu informací a internetového portálu věnovaného mapování v rámci systému iTrace;
- určení a podpora místních partnerů za účelem zajištění stálého shromažďování údajů na podporu systému iTrace po celou dobu trvání navrhované akce i po jejím skončení;
- udržování kontaktů s vládami členských států Unie s cílem předem určit vnitrostátní kontaktní místa a koordinační mechanismus za účelem jasného stanovení rozsahu šetření CAR a omezení případných střetů zájmů již před zahájením těchto šetření.

Tento projekt bude postupně prováděn během celého dvouletého období projektu iTrace.

4.2.3. Výsledky projektu

V rámci projektu:

- budou na místě zdokumentovány hmotné důkazy týkající se konvenčních zbraní a střeliva, které byly odkloněny nebo s nimiž se nezákonně obchoduje, v regionech zasažených konfliktem;
- budou na základě důkazů shromážděných CAR, organizacemi, s nimiž CAR uzavřela stálé dohody o sdílení informací, a případně i dalšími organizacemi ohledně konvenčních zbraní a střeliva, které byly v rámci všech regionů odkloněny nebo s nimiž se nezákonně obchoduje, ověřeny a zpracovány případy nedovoleného obchodování;

- c) budou poskytnuty konkrétní vizuální důkazy týkající se konvenčních zbraní a střeliva, které byly odkloněny nebo s nimiž se nezákonně obchoduje, včetně fotografií daných položek, sériových čísel, výrobních značek, krabic, balících listů, přepravní dokumentace a certifikátu konečného uživatele;
- d) budou vypracovány popisné záznamy o nedovolené činnosti, včetně tras obchodování, aktérů zapojených do odklonu nebo nedovolených převodů a vyhodnocování faktorů přispívajících k těmto jevům (včetně neúčinného řízení a zabezpečení zásob a sítí zabývajících se úmyslnými, státem organizovanými nedovolenými dodávkami dotčeného zboží);
- e) budou výše uvedené důkazy vloženy do systému pro správu informací a internetového mapovacího portálu v rámci systému iTrace, aby byly v plném rozsahu přístupny veřejnosti i členskými státy prostřednictvím zabezpečených pevných i mobilních platform.

4.2.4. Ukazatele provádění projektu

Vyslání až 50 pracovníků přímo na místo (v případě potřeby včetně rozšířeného vyslání) v průběhu celého dvouletého období za účelem získání důkazů, které mají být vloženy do systému pro správu informací a internetového mapovacího portálu v rámci systému iTrace.

Tento projekt bude postupně prováděn během celého dvouletého období projektu iTrace.

4.2.5. Příjemci projektu

Systém iTrace bude nadále poskytovat stále komplexnější informace, které budou výslovně určeny především tvůrcům politik členských států v oblasti kontroly zbraní a orgánům udělujícím povolení k vývozu zbraní, jakož i orgánům, subjektům a misím Unie. Tito příjemci z Unie budou rovněž mít přístup k důvěrným informacím prostřednictvím zabezpečených pevných a mobilních platform poskytnutých v rámci systému iTrace.

Veřejné informace budou nadále přístupny pro všechny příjemce v Unii i mimo ni, zejména pro tvůrce politik v oblasti kontroly zbraní a orgány udělující povolení k vývozu zbraní ve třetích zemích. Informace zveřejňované systémem iTrace budou moci využívat i regionální a mezinárodní organizace (včetně pracovních skupin OSN pro sankce a jejich kontrolu, mírových misí OSN, Úřadu OSN pro drogy a kriminalitu, Úřadu OSN pro otázky odzbrojení a Interpolu); nevládní výzkumné organizace (včetně Mezinárodního střediska pro přeměnu v Bonnu (BICC), Skupiny pro výzkum a informace o míru a bezpečnosti (GRIP), Stockholmského mezinárodního ústavu pro výzkum míru (SIPRI) a projektu Small Arms Survey); zájmové organizace (včetně Amnesty International a Human Rights Watch) a mezinárodní sdělovací prostředky.

4.3. Projekt 3: Poskytování přímé podpory orgánům členských států příslušným pro kontrolu vývozu zbraní a tvůrcům politik členských států v oblasti kontroly zbraní

4.3.1. Cíl projektu

Personál projektu iTrace bude úzce spolupracovat s orgány členských států udělujícími povolení k vývozu zbraní. S informacemi poskytovanými orgány členských států udělujícími povolení k vývozu zbraní bude nakládáno důvěrně a s patřičnými ohledy. Systém iTrace bude rovněž nadále v kontaktu s celou řadou vnitrostátních orgánů třetích zemí udělujících povolení k vývozu zbraní. Na základě těchto vztahů bude podpořeno několik kritických aspektů mezinárodního úsilí o řešení problematiky odklonu konvenčních zbraní a obchodování s nimi a posílena mezinárodní opatření pro boj proti odklonům, včetně:

- a) poskytování podrobných údajů a důkazních informací o zdokumentovaných případech odklonů orgánům udělujícím povolení k vývozu zbraní;
- b) kapacit pro ověřování po dodávce či doručení poskytovaných členským státům na úřední žádost orgánů členských států udělujících povolení k vývozu zbraní či zajišťování podpory pro tyto kapacity.

4.3.2. Činnosti v rámci projektu

V rámci tohoto projektu budou vyvíjeny tyto činnosti:

- a) týmy iTrace budou vysílány na opakované návštěvy příslušných orgánů v hlavních městech členských států, aby informovaly o otázkách souvisejících s potíráním odklonu a podávaly zprávy o mezinárodních šetřeních;
- b) nepřetržitá asistenční služba bude zajišťovat okamžité poradenství ohledně potírání odklonu nebo potenciálně negativních tvrzení sdělovacích prostředků založených na neověřených zprávách třetích stran;

- c) budou pro orgány členských států udělující povolení k vývozu zbraní vyvíjeny individualizované internetové řídicí panely, jejichž prostřednictvím budou přenášeny zabezpečené údaje ze systému iTrace – budou vydávána varování ohledně stran, které v minulosti provedly odklon zbraní, budou profilována velmi riziková místa určení a v reálném čase poskytovány informace o případech odklonu zbraní vnitrostátní výroby, a
- d) týmy iTrace provádějící šetření na místě budou na úřední žádost orgánů členských států udělujících povolení k vývozu zbraní zajišťovat pro členské státy kontroly konečného užití po dodávce (ověřování) nebo budou poskytovat podporu pro toto ověřování.

Tento projekt bude postupně prováděn během celého dvouletého období projektu iTrace.

4.3.3. Výsledky projektu

V rámci projektu:

- a) bude orgánům členských států udělujícím povolení k vývozu zbraní poskytována na jejich žádost pomoc při odhalování případů odklonu po vývozu;
- b) budou poskytovány informace na podporu kompletních analýz rizika odklonu prováděných orgány členských států udělujícími povolení k vývozu zbraní (v souladu se Smlouvou o obchodu se zbraněmi a společným postojem 2008/944/SZBP) před udělením vývozního povolení;
- c) bude orgánům členských států udělujícím povolení k vývozu zbraní poskytována na jejich žádost kapacita pro ověřování po dodávce;
- d) budou tvůrcům politik členských států v oblasti kontroly zbraní poskytovány informace v reálném čase o trendech v odklonech a obchodování se zbraněmi na podporu vnitrostátního zapojení do mezinárodních politických procesů, a
- e) bude donucovacím orgánům členských států případně poskytována na jejich žádost pomoc při trestních vyšetřováních.

4.3.4. Ukazatele provádění projektu

Individualizované řídicí panely pro stolní a mobilní zařízení, které budou orgánům členských států živě přenášet informace ze zabezpečených úseků systému iTrace, navržené a vyvinuté vývojáři, kteří jsou k dispozici v rámci systému iTrace. Asistenční služba, již bude provozovat personál projektu iTrace, poskytující plnou podporu orgánům členských států příslušným pro kontrolu vývozu zbraní a tvůrcům politik členských států v oblasti kontroly zbraní. Až 30 návštěv do hlavních měst členských států uskutečňovaných na žádost.

Tento projekt bude postupně prováděn během celého dvouletého období projektu iTrace.

4.3.5. Příjemci projektu

Všechny zainteresované členské státy, přičemž návštěvy ve členských státech a mise zaměřené na ověřování po dodávce budou uskutečňovány na žádost.

4.4. Projekt 4: Osvětová činnost pro zúčastněné subjekty a mezinárodní koordinace

4.4.1. Cíl projektu

Projekt bude prezentovat výhody systému iTrace tvůrcům mezinárodních a vnitrostátních politik, odborníkům v oblasti kontroly konvenčních zbraní a orgánům udělujícím povolení k vývozu zbraní. Účelem osvětových činností bude rovněž dále koordinovat sdílení informací a budovat udržitelná partnerství s fyzickými osobami a organizacemi schopnými produkovat informace, které mohou být vkládány do systému iTrace.

4.4.2. Činnosti v rámci projektu

V rámci tohoto projektu budou prováděny následující činnosti, přičemž bude věnována náležitá pozornost tomu, aby se zabránilo překrývání s dalšími aktivitami věnovanými například osvětě v souvislosti se Smlouvou o obchodu se zbraněmi:

- a) personál projektu iTrace bude provádět prezentace na příslušných mezinárodních konferencích zabývajících se nedovoleným obchodem s konvenčními zbraněmi ve všech jeho aspektech. Účelem těchto prezentací bude poukázat na výhody systému iTrace se zaměřením na 1) jeho konkrétní výhody při poskytování pomoci při monitorování provádění akčního programu OSN, Smlouvy o obchodu se zbraněmi a dalších příslušných mezinárodních nástrojů; 2) jeho užitečnost při určování prioritních oblastí mezinárodní pomoci a spolupráce, a 3) jeho užitečnost jakožto mechanismu pro profilování při posuzování rizika pro orgány udělující povolení k vývozu zbraní;

- b) personál projektu iTrace bude provádět prezentace pro vlády příslušných států a v rámci mírových operací. Účelem těchto prezentací bude seznámit příslušné útvary misí se systémem iTrace, podpořit a vypracovat formální dohody o sdílení informací, v jejichž rámci by bylo možné generovat informace, které mohou být vkládány do systému iTrace, a napomoci tvůrcům politik při určování prioritních oblastí mezinárodní pomoci a spolupráce.

Tento projekt bude postupně prováděn během celého dvouletého období projektu iTrace.

4.4.3. Výsledky projektu

V rámci projektu:

- bude tvůrcům vnitrostátních i mezinárodních politik usilujícím o provádění dohod v oblasti kontroly konvenčních zbraní a kontroly vývozu zbraní (akční program OSN, Smlouva o obchodu se zbraněmi a další příslušné mezinárodní nástroje) a hodnocení tohoto provádění názorně předvedena užitečnost systému iTrace a koncept dokumentování, shromažďování a sdílení údajů týkajících se odklonu;
- budou poskytnuty příslušné informace, které tvůrcům politik a odborníkům v oblasti kontroly konvenčních zbraní napomohou určovat prioritní oblasti mezinárodní pomoci a spolupráce a navrhovat účinné strategie pro potírání odklonů;
- budou orgánům udělujícím povolení k vývozu zbraní poskytnuty detailní informace o systému iTrace a jeho užitečnosti při posuzování rizika a zároveň bude zajištěna možnost další zpětné vazby a zlepšení systému;
- bude usnadněno sdílení informací mezi vládami příslušných států a mírovými operacemi OSN, včetně zpracování dat a provádění analýz s využitím systému iTrace;
- bude usnadněno navazování kontaktů v rámci rozšiřující se skupiny odborníků na kontrolu konvenčních zbraní zapojených do šetření na místě zabývajících se odklonem konvenčních zbraní a střeliva a obchodováním s nimi;
- bude zvýšena informovanost veřejnosti o sledování konvenčních zbraní a střeliva jakožto prostředku, který napomáhá při monitorování provádění akčního programu OSN, mezinárodního nástroje pro sledování, Smlouvy o obchodu se zbraněmi a dalších mezinárodních a regionálních nástrojů v oblasti kontroly zbraní a kontroly vývozu zbraní.

4.4.4. Ukazatele provádění projektu

Až 20 osvětových konferencí, kterých se zúčastní personál iTrace. Na všech konferencích bude prezentován systém iTrace. Pořady konferencí a stručná shrnutí budou zahrnuty do závěrečné zprávy.

Tento projekt bude postupně prováděn během celého dvouletého období projektu iTrace.

4.4.5. Příjemci projektu

Úplný seznam příjemců, který je totožný se seznamem příjemců tohoto projektu, je uveden výše v oddíle 4.2.5.

4.5. Projekt 5: Zprávy v rámci systému iTrace týkající se příslušných politik

4.5.1. Cíl projektu

V rámci projektu budou na základě údajů vyplývajících z šetření na místě a uvedených v systému iTrace zajišťovány zprávy, které se týkají zásadních otázek dotčených politik. Účelem těchto zpráv bude poukázat na určité oblasti vyvolávající mezinárodní obavy, mezi něž patří i obvyklé způsoby obchodování s konvenčními zbraněmi a střelivem, regionální šíření zbraní a střeliva, s nimiž se nezákonně obchoduje, jakož i na prioritní oblasti zasluhující mezinárodní pozornost.

4.5.2. Činnosti v rámci projektu

Hlubková analýza vedoucí k sestavení, přezkumu, uspořádání a zveřejnění až deseti zpráv v rámci systému iTrace týkajících se příslušných politik.

4.5.3. Výsledky projektu

V rámci projektu:

- bude vypracováno až deset zpráv, z nichž se každá zaměří na jednu z otázek vyvolávajících mezinárodní obavy;

- b) bude zajištěno rozeslání zpráv v rámci systému iTrace týkajících se příslušných politik všem členským státům;
- c) bude navržena cílená strategie zaměřená na osvětu, v zájmu zajištění maximálního pokrytí po celém světě;
- d) bude tato akce nadále zviditelnována na politické scéně a v mezinárodních sdělovacích prostředcích, mimo jiné tím, že o nedovoleném obchodu se zbraněmi budou poskytovány aktuální informace zásadního významu; bude zajištěna analýza relevantní pro danou politiku a přispívající k probíhajícím procesům kontroly zbraní a budou vypracovávány zprávy, jejichž účelem bude vzbudit maximální zájem mezinárodních sdělovacích prostředků.

4.5.4. Ukazatele provádění projektu

Až deset online zpráv v rámci systému iTrace týkajících se příslušných politik, které budou vypracovány v průběhu navrhované akce a budou globálně šířeny.

4.5.5. Příjemci projektu

Úplný seznam příjemců, který je totožný se seznamem příjemců tohoto projektu, je uveden výše v oddíle 4.2.5.

5. Místa provádění

V rámci projektů 1 a 2 bude zapotřebí vyslat značné množství odborníků na konvenční zbraně přímo do regionů zasažených konfliktem. Tato vyslání budou posuzována jednotlivě s ohledem na bezpečnost, přístup a dostupnost informací. CAR již navázala kontakty nebo zavedla projekty v mnoha dotčených zemích. Projekt 3 bude probíhat v hlavních městech členských států (další návštěvy v rámci těchto států se uskuteční na základě požadavků členských států). Projekt 4 bude realizován v rámci mezinárodních konferencí po celém světě za účelem zajištění maximálního zviditelnění projektu a bude koordinován s vládami příslušných států a příslušnými organizacemi. Projekt 5 bude zpracován v Belgii, Itálii, Francii a Spojeném království.

6. Doba trvání

Celková odhadovaná doba trvání všech projektů souhrnně je 24 měsíců.

7. Prováděcí subjekt a zviditelnění Unie

CAR sdružuje malé týmy provádějící šetření na místě spolu s místními obrannými či bezpečnostními silami, personálem mírových operací nebo operací na podporu míru a dalšími subjekty pověřenými bezpečností. Kdykoli tyto síly či mise zajistí zbraně nebo místa pro sběr důkazů, týmy CAR shromáždí veškeré dostupné důkazy o zbraních, souvisejícím materiálu a skupinách uživatelů. Poté se CAR ujme úkolu vysledování veškerých jednoznačně identifikovatelných položek a provádí rozsáhlá šetření převodů zbraní, dodávek vojenského materiálu a podpory poskytované stranám, které ohrožují mír a stabilitu.

Ve spolupráci s vnitrostátními orgány udělujícími povolení k vývozu zbraní provádí CAR rekonstrukci dodavatelských řetězců, jež jsou odpovědné za dodávky zbraní pro účely ozbrojených konfliktů, přičemž odhaluje nedovolenou činnost a odklon zbraní z legálních trhů na trhy nelegální. CAR zaznamenává veškeré informace ve svém globálním systému monitorování zbraní iTrace, který obsahuje více než 100 000 záznamů o zbraních v oblastech zasažených konfliktem a představuje tak nejobsáhlejší databázi údajů o zbraních v konfliktních oblastech v celosvětovém měřítku.

CAR využívá tyto informace s cílem a) upozorňovat členské státy na případy odklonu zbraní a střeliva a b) umožnit cílené iniciativy zaměřené na potírání odklonu, včetně revidovaných opatření v oblasti kontroly vývozu a mezinárodních diplomatických činností.

Prokázalo se, že tato metodika umožňuje odhalit odklony zbraní téměř okamžitě, přičemž nastaly situace, kdy týmy CAR působící přímo na místě ohlásily členským státům případy odklonů zbraní v době, kdy byly stále nasazeny v oblasti zasažené konfliktem (například přímo v terénu v iráckém Mosulu). V některých případech týmy CAR odhalily nepovolené opětovné převody, k nimž došlo do dvou měsíců poté, co byly zbraně vyexpedovány z továrny.

Dne 22. října 2015 byla rozhodnutím (SZBP) 2015/1908 podpořena činnost CAR v zájmu pokračujícího udržování a rozšíření projektu iTrace, zřízeného rozhodnutím 2013/698/SZBP. Díky projektům, které jsou označovány jako iTrace I a následně iTrace II, se systém iTrace etabloval jako významná celosvětová iniciativa pro monitorování zbraní v oblastech zasažených konfliktem a byla poskytnuta přímá podpora orgánům členských států udělujícím povolení k vývozu zbraní a tvůrcům politik v oblasti kontroly zbraní.

Dne 2. prosince 2015 pak akční plán Unie proti nedovolenému obchodu se zbraněmi a výbušninami a proti jejich používání vyzval k „rozšíření využití iTRACE“ a doporučil, aby vnitrostátní donucovací orgány, které odhalí případ odklonu zbraní a střeliva, ověřily svá odhalení prostřednictvím tohoto nástroje.

CAR přijme veškerá vhodná opatření pro zveřejnění skutečnosti, že akce je financována Unií. Tato opatření budou provedena v souladu s Příručkou pro komunikaci a zviditelnění v rámci vnější činnosti EU, kterou vypracovala a vydala Komise.

CAR tedy zajistí zviditelnění příspěvku Unie prostřednictvím patřičného označení a reklamy, které vyzdvihnou úlohu Unie, zajistí transparentnost jejích činností a zvýší informovanost o důvodech vedoucích k tomuto rozhodnutí, jakož i o podpoře, kterou tomuto rozhodnutí poskytuje Unie, a o výsledcích této podpory. Na materiálech, které budou v rámci projektu vytvořeny, bude zřetelně vyobrazena vlajka Unie v souladu s pokyny Unie pro správné užívání a reprodukci vlajky.

8. Podávání zpráv

CAR bude podávat řádné popisné čtvrtletní zprávy.

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2017/2284**ze dne 11. prosince 2017****o poskytnutí podpory státům afrického, asijsko-tichomořského a latinskoamerického a karibského regionu, aby se zúčastnily konzultačního procesu odborné přípravné skupiny na vysoké úrovni pro smlouvu o zákazu výroby štěpných materiálů**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. 28 odst. 1 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Evropská rada přijala dne 12. prosince 2003 strategii EU proti šíření zbraní hromadného ničení (dále jen „strategie“), která obsahuje v kapitole II seznam opatření, které je třeba provádět v zájmu účinného multilaterálního, který je základním kamenem evropské strategie pro boj proti šíření zbraní hromadného ničení. Strategie mimo jiné uvádí, že „EU usiluje o systém mnohostranných smluv, který by poskytoval právní a normativní základ pro veškeré úsilí o nešíření“ a že „politika EU má usilovat o dosažení mezinárodní dohody o zákazu výroby štěpných materiálů pro jaderné zbraně nebo jiná jaderná výbušná zařízení“.
- (2) Unie strategii aktivně provádí a uskutečňuje opatření uvedená v kapitole III strategie, zejména uvolňováním finančních prostředků na podporu konkrétních projektů zaměřených na posílení mnohostranného systému pro nešíření a mnohostranných opatření k budování důvěry.
- (3) Dne 8. prosince 2008 přijala Rada závěry a dokument s názvem „Nové pokyny pro činnost Evropské unie v oblasti boje proti šíření zbraní hromadného ničení a jejich nosičů“. Dokument kromě jiného uvádí, že EU si předsevzala dále a intenzivněji vyvíjet činnost „v zájmu zahájení jednání o Smlouvě o zákazu výroby štěpných materiálů“.
- (4) EU soustavně vyzývá k bezprostřednímu zahájení a brzkému završení jednání o smlouvě o zákazu výroby štěpných materiálů pro jaderné zbraně nebo jiná jaderná výbušná zařízení na základě dokumentu CD/1299 a mandátu v něm obsaženého. Ve stejném duchu EU vyzývá všechny členy konference o odzbrojení, aby vynaložily maximální úsilí o prolomení patové situace v rámci této konference a přijaly souhrnný a vyvážený program činností zahrnující okamžité zahájení jednání o smlouvě o zákazu výroby štěpných materiálů (FMCT).
- (5) V roce 2013 přijalo Valné shromáždění Organizace spojených národů rezoluci, kterou byla ustanovena skupina vládních odborníků pocházejících z 25 států, jež má vydávat doporučení o možných aspektech, které by mohly přispět ke smlouvě o zákazu výroby štěpných materiálů pro jaderné zbraně nebo jiná jaderná štěpná zařízení, avšak nikoli o takové smlouvě jednat. Skupina vládních odborníků předložila svoji zprávu prvnímu výboru Valného shromáždění OSN (odzbrojení) v roce 2015.
- (6) V roce 2016 přijalo Valné shromáždění OSN rezoluci 71/259 s názvem „Smlouva o zákazu výroby štěpných materiálů pro jaderné zbraně nebo jiná jaderná výbušná zařízení“. Rezoluce 71/259 vyzývá generálního tajemníka, aby ustanovil odborné přípravné skupiny na vysoké úrovni pro FMCT, která zvaží podstatné prvky budoucí nediskriminační, mnohostranné a mezinárodně a účinně ověřitelné smlouvy o zákazu výroby štěpného materiálu pro jaderné zbraně a další výbušná zařízení a učiní k nim svá doporučení. Odborná přípravná skupina na vysoké úrovni pro FMCT bude mít členy z 25 států, přičemž uspořádá dvě neformální poradní setkání přístupná všem členským státům Organizace spojených národů, aby se procesu přípravy uvedené smlouvy mohly zúčastnit všechny státy. Očekává se, že práce, která má být provedena v rámci přípravné skupiny, povede k jednání o této důležité otázce s cílem dosáhnout dalšího pokroku v jaderném odzbrojování a nešíření jaderných zbraní.
- (7) Všechny členské státy EU hlasovaly pro rezoluci Valného shromáždění OSN 71/259 z roku 2016 o FMCT, která byla předložena Kanadou, Německem a Nizozemskem. Rezoluce stanoví inkluzivní proces prostřednictvím

pořádání neformálních poradních setkání se všemi členskými státy OSN a předsedou odborné přípravné skupiny na vysoké úrovni pro FMCT. Na činnostech přípravné skupiny odborníků na vysoké úrovni, jejímž posláním je poskytovat doporučení týkající se podstatných prvků budoucí smlouvy, se bude podílet několik členských států EU, aniž jsou dotčeny postoje jednotlivých států při budoucích jednáních.

- (8) Odborná přípravná skupina na vysoké úrovni pro FMCT bude praktickým příspěvkem k úsilí o jaderné odzbrojení a nešíření jaderných zbraní. Skupina vládních odborníků⁽¹⁾ a dvě zprávy generálního tajemníka o této otázce⁽²⁾ poukázaly na složitost této otázky, jakož i na témata, která si zaslouží další analýzu a zvážení ze strany členských států OSN. Odborná přípravná skupina na vysoké úrovni pro FMCT předloží zprávu Valnému shromáždění OSN na jeho 73. zasedání (2018).
- (9) Obecněji řečeno, štěpný materiál (jako je například vysoce obohacený uran nebo plutonium), který může vyvolat výbušnou štěpnou řetězovou reakci, je zásadní složkou jaderných zbraní. Mezi dlouhodobé priority EU patří okamžité zahájení a brzké uzavření jednání v rámci konference o odzbrojení ohledně smlouvy o zákazu výroby štěpných materiálů pro jaderné zbraně nebo jiná jaderná výbušná zařízení.
- (10) Smlouva o zákazu výroby štěpných materiálů pro jaderné zbraně nebo jiná jaderná výbušná zařízení by představovala podstatný krok k vytvoření podmínek pro svět bez jaderných zbraní. FMCT je považována za mnohostranný nástroj, který má být sjednán v oblasti jaderného odzbrojení jakožto doplněk Smlouvy o nešíření jaderných zbraní a Smlouvy o všeobecném zákazu jaderných zkoušek,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. V souladu se strategií EU, která stanoví cíl prosazování, provádění a posilování mnohostranných smluv a dohod o odzbrojení a nešíření, Unie poskytne podporu státům afrického, asijsko-tichomořského a latinskoamerického a karibského regionu, aby se mohly zúčastnit konzultačního procesu odborné přípravné skupiny na vysoké úrovni pro smlouvu o zákazu výroby štěpných materiálů.

2. Projekty poskytující podporu státům afrického, asijsko-tichomořského a latinskoamerického a karibského regionu, aby se mohly zúčastnit konzultačního procesu odborné přípravné skupiny na vysoké úrovni pro FMCT, odpovídající opatřením v souladu se strategií EU spočívají v subregionálních pracovních seminářích, setkáních odborníků, podstatných podpůrných činnostech poskytovaných členskými státy Organizace spojených národů, a zřízení registru relevantních informací a publikací.

3. Projekty mají následující cíle:

- usnadnit dialog na regionální úrovni mezi členskými státy v africkém, asijsko-tichomořském a latinskoamerickém a karibském regionu;
- vyvinout u států v těchto regionech smysl odpovědnosti za tuto otázku;
- zjistit vnitrostátní potřeby a určit politické priority států v těchto regionech;
- zapojit příslušné regionální organizace do jednání o smlouvě o zákazu výroby štěpných materiálů pro jaderné zbraně nebo jiná jaderná výbušná zařízení, která má být vyjednána v rámci konference o odzbrojení;
- vyhodnotit důsledky procesu na regionální úrovni a úlohu, kterou v tomto procesu mohou hrát příslušné regionální a mezinárodní organizace;
- provést srovnávací analýzu důsledků tohoto procesu pro každý z regionů;
- usnadnit přenos znalostí týkajících se štěpných materiálů mezi akademickou obcí, organizacemi občanské společnosti a členskými státy.

4. Podrobný popis uvedených projektů je obsažen v příloze.

⁽¹⁾ A/70/81, zpráva skupiny vládních odborníků, jež má vydávat doporučení o možných aspektech, které by mohly přispět ke smlouvě o zákazu výroby štěpných materiálů pro jaderné zbraně nebo jiná jaderná štěpná zařízení, avšak nikoli o takové smlouvě jednat.

⁽²⁾ A/68/154, A/68/154/Add.1, A/71/140/Rev.1 and A/71/140/Rev.1/Add.1.

Článek 2

1. Za provádění tohoto rozhodnutí odpovídá vysoký představitel.
2. Technické provádění projektů uvedených v čl. 1 odst. 2 uskutečňuje Úřad Organizace spojených národů pro otázky odzbrojení (UNODA) prostřednictvím jeho ženevské pobočky a jeho regionálního odboru pro odzbrojení, které zahrnuje tři regionální střediska pro mír a odzbrojení v Africe (UNREC), asijsko-tichomořském regionu (UNRCPD) a Latinské Americe a Karibiku (UNLIREC). UNODA tento úkol plní pod vedením vysokého představitele. Za tímto účelem uzavře vysoký představitel s úřadem UNODA nezbytná ujednání.

Článek 3

1. Finanční referenční částka na provádění projektů uvedených v čl. 1 odst. 2 činí 1 220 880,51 EUR.
2. Výdaje financované částkou stanovenou v odstavci 1 jsou spravovány v souladu s postupy a pravidly, kterými se řídí souhrnný rozpočet Unie.
3. Na řádnou správu výdajů uvedených v odstavci 1 dohlíží Komise. Za tímto účelem uzavře s úřadem UNODA po přijetí tohoto rozhodnutí Rady dohodu o financování na referenční částku. Dohoda stanoví, že UNODA zajistí zviditelnění příspěvku Unie úměrné jeho výši.
4. Komise usiluje o uzavření dohody o financování uvedené v odstavci 3 co nejdříve po vstupu tohoto rozhodnutí v platnost. Informuje Radu o veškerých obtížích v tomto procesu a o dni uzavření dohody o financování.

Článek 4

1. Vysoký představitel podává Radě zprávy o provádění tohoto rozhodnutí na základě pravidelných zpráv vypracovávaných úřadem UNODA. Rada na základě těchto zpráv provádí hodnocení.
2. Komise poskytne informace o finančních aspektech projektů uvedených v čl. 1 odst. 2.

Článek 5

1. Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.
2. Toto rozhodnutí pozbývá platnosti 36 měsíců ode dne uzavření dohody o financování uvedené v čl. 3 odst. 3. Platnost tohoto rozhodnutí však skončí šest měsíců po dni jeho vstupu v platnost, pokud v této lhůtě nebude dohoda o financování uzavřena.

V Bruselu dne 11. prosince 2017.

Za Radu
předsedkyně
F. MOGHERINI

PŘÍLOHA

1. CÍL

Je třeba, aby státy již v rané fázi procesu plně pochopily důsledky budoucí smlouvy a její vztah k regionálním nástrojům týkajícím se zón bez jaderných zbraní, ke Smlouvě o nešíření jaderných zbraní a jiným nástrojům. Proto by celkovým cílem nového rozhodnutí Rady mělo být poskytnutí finančních prostředků na vytvoření široké znalostní základny o smlouvě o zákazu výroby štěpných materiálů pro jaderné zbraně nebo jiná jaderná výbušná zařízení nebo o smlouvě o zákazu výroby štěpných materiálů (FMCT) v rámci mezinárodního společenství s cílem zajistit, aby se všechny členské státy OSN mohly plně zapojit do konzultačního procesu, jakož i do jakýchkoli budoucích jednání ohledně této smlouvy v rámci konference o odzbrojení.

Účast členských států OSN na regionální úrovni budou doplňovat neformální poradní setkání, která uspořádá předseda odborné přípravné skupiny na vysoké úrovni pro FMCT v New Yorku, a zlepší se tak kvantitativní a kvalitativní účast států a posílí inkluзивita budoucích jednání ohledně této smlouvy v rámci konference o odzbrojení.

Uspořádáním několika seminářů na regionální nebo subregionální úrovni se umožní sdílet poznatky a informace v rámci regionů i napříč nimi. Pracovní semináře budou zahrnovat kombinaci technických informací a jednání o důsledcích a významu těchto budoucích smluv pro stávající regionální ujednání. Technické informace poskytované příslušnými odborníky budou blíže pojednávat o základních otázkách týkajících se FMCT, přičemž účastníci v rámci diskuzí zváží regionální dopady a relevantnost možné smlouvy.

Odborná přípravná skupina na vysoké úrovni pro FMCT předloží zprávu Valnému shromáždění OSN na jeho 73. zasedání (2018). Valné shromáždění může rozhodnout o přijetí dalších opatření v této oblasti. S cílem podpořit účast členských států OSN na jednání o této otázce bude projekt pokračovat až do konce 74. řádného zasedání Valného shromáždění (prosinec 2019).

Úřad OSN pro otázky odzbrojení (UNODA) prostřednictvím své pobočky v Ženevě a regionálního odboru pro odzbrojení, který zahrnuje regionální středisko OSN pro mír a odzbrojení (UNREC) v Lomé (Togo), regionální středisko OSN pro mír, odzbrojení a rozvoj v Asii a Tichomoří (UNRCPD) v Káthmándú (Nepál) a regionální středisko OSN pro mír, odzbrojení a rozvoj v Latinské Americe a Karibiku (UNLIREC) v Limě (Peru), má dlouholeté zkušenosti s poskytováním podpory státům a podporováním dialogu o otázkách jaderného odzbrojení a nešíření v příslušných regionech.

Odborníci budou vybráni z různých zemí na širokém geografické základě, a to z vlád a regionálních organizací, jakož i organizací občanské společnosti, jako je Mezinárodní panel pro štěpné materiály (IPFM), Středisko pro výzkum, odbornou přípravu a informace v oblasti ověřování (VERTIC), Ústav pro bezpečnostní studia (ISS) a akademická obec.

V cílech udržitelného rozvoje OSN bylo v cíli 16.8 uznáno, že je nutné: „rozšířit a posílit účast rozvojových zemí v institucích globální správy věcí veřejných“. Činnosti plánované v rámci tohoto projektu by tedy mohly přispět k dosažení tohoto cíle.

2. ČINNOSTI

2.1. Cíle činností

- usnadnit dialog na regionální a subregionální úrovni mezi státy v africkém, asijsko-tichomořském a latinskoamerickém a karibském regionu;
- zapojit příslušné regionální organizace do jednání o FMCT;
- vytvořit smysl pro odpovědnost všech států za budoucí FMCT;
- usnadnit předávání a uplatňování znalostí mezi akademickou obcí, organizacemi občanské společnosti a členskými státy, pokud jde o otázky relevantní z hlediska zákazu výroby štěpných materiálů pro jaderné zbraně nebo jiná jaderná výbušná zařízení.

2.2. Popis činností

Všechny činnosti budou organizovány úřadem UNODA prostřednictvím jeho ženevské pobočky a jeho regionálního odboru pro odzbrojení, včetně UNREC se sídlem v Lomé (Togo), UNRCPD sídlícího v Káthmándú (Nepál) a UNLIREC se sídlem v Limě (Peru).

a) Subregionální pracovní semináře v africkém, asijsko-tichomořském a latinskoamerickém a karibském regionu

UNODA uspořádá až šest subregionálních seminářů v africkém, asijsko-tichomořském a latinskoamerickém a karibském regionu. UNODA uspořádá po jednom či dvou dvoudenních subregionálních pracovních seminářů v africkém, asijsko-tichomořském a latinskoamerickém a karibském regionu.

Těchto seminářů se zúčastní odborníci z hlavních měst zemí příslušných subregionů, jakož i odborné přípravné skupiny na vysoké úrovni pro FMCT, odborníci z Evropské unie, z občanské společnosti a akademické obce.

Tyto semináře budou doplněny otevřenými neformálními konzultačními schůzkami pod vedením předsedy odborné přípravné skupiny na vysoké úrovni pro FMCT v New Yorku v souladu s rezolucí Valného shromáždění Organizace spojených národů 71/259 a usnadní zapojení expertů z členských států OSN v hlavních městech do budoucích jednání o FMCT.

b) Odborná setkání s odborníky z regionálních organizací

UNODA uspořádá tři setkání odborníků s příslušnými regionálními organizacemi v africkém, asijsko-tichomořském a latinskoamerickém a karibském regionu, včetně ABACC, AFCONE, OPANAL a regionálního fóra ASEAN, aby umožnil setkání odborné přípravné skupiny na vysoké úrovni pro FMCT i odborníků z regionálních organizací a odborníků z organizací občanské společnosti, včetně konsorcia EU pro nešíření, střediska VERTIC, panelu IPFM a Ústavu pro studium bezpečnosti s cílem připravit budoucí jednání o FMCT a usnadnit příspěvek regionálních odborných znalostí a zkušeností k těmto jednáním.

c) Hmotná podpora členským státům

UNODA bude reagovat až na šest žádostí o podstatnou podporu od členských států v africkém, asijsko-tichomořském a latinskoamerickém a karibském regionu, a to v návaznosti na pracovní semináře a s přihlédnutím k zeměpisné vyváženosti.

d) Registr zdrojových materiálů a zveřejnění výsledků

UNODA vytvoří a po celou dobu trvání projektu bude udržovat internetové stránky s příslušnými zdrojovými materiály, jejichž cílem je pomoci státům při přípravě na budoucí FMCT a sloužit jako zdroj údajů pro státy, regionální organizace, organizace občanské společnosti a výzkumné pracovníky a usnadnit meziregionální komunikaci.

UNODA zveřejní až dvě příležitostné publikace o výsledcích regionálních seminářů a setkání odborníků s regionálními organizacemi.

2.3. Dopad činností

- Bude usnadněna účast států afrického, asijsko-tichomořského a latinskoamerického a karibského regionu na budoucích jednáních o FMCT;
- stávající regionální vědomosti a odborné znalosti týkající se zákazu výroby štěpných materiálů pro jaderné zbraně nebo jiná jaderná výbušná zařízení budou využity při jednáních o budoucí FMCT;
- příslušné zdrojové materiály budou zpřístupněny budoucím vyjednavacům a odborníkům ze států, regionálních organizací, organizací občanské společnosti a akademické obce.

3. PARTNEŘI PRO ÚČELY OPATŘENÍ

- Systém OSN: UNODA prostřednictvím své pobočky v Ženevě a svého regionálního odboru pro odzbrojení, který zahrnuje tři regionální střediska pro mír a odzbrojení v Africe (UNREC), Asii a Tichomoří (UNRCPD) a v Latinské Americe a Karibiku (UNLIREC);
- regionální a subregionální organizace: ABACC, AFCONE, OPANAL, regionální fórum ASEAN;
- nevládní organizace: Konsorcium EU pro nešíření, středisko VERTIC, panel IPFM, Ústav pro bezpečnostní studia.

4. INTERAKCE S ÚSILÍM UNIE

Na základě pravidelné zpětné vazby od úřadu UNODA o jeho činnostech se může Unie rozhodnout toto úsilí doplnit o cílená diplomatická opatření zaměřená na zvyšování povědomí o důležitosti překonání dlouhotrvající patové situace týkající se Konference o odzbrojení a o důležitosti bezprostředního zahájení a brzkého uzavření jednání v rámci Konference o odzbrojení ohledně smlouvy o zákazu výroby štěpných materiálů pro jaderné zbraně nebo jiná jaderná výbušná zařízení na základě dokumentu CD/1299 a mandátu v něm obsaženého.

5. PŘÍJEMCI OPATŘENÍ

- Státy afrického, asijsko-tichomořského a latinskoamerického a karibského regionu;
- členové odborné přípravné skupiny na vysoké úrovni pro smlouvu o zákazu výroby štěpných materiálů;
- skupina vládních odborníků o ověřování jaderného odzbrojení;
- organizace občanské společnosti v africkém, asijsko-tichomořském a latinskoamerickém a karibském regionu zabývající se jaderným odzbrojením a nešířením.

6. MÍSTO KONÁNÍ

Subregionální semináře budou pořádány buď v místě, kde sídlí regionální střediska, nebo v místě, kde v daném subregionu sídlí regionální úřad OSN, aby se tak národním odborníkům z hlavních měst usnadnila účast.

Odborná zasedání se budou konat v místě, kde sídlí regionální organizace nebo regionální střediska.

Výrazná podpora bude členským státům poskytnuta v hlavních městech.

7. DOBA TRVÁNÍ

Celková odhadovaná doba trvání projektu je 36 měsíců.

ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2017/2285**ze dne 6. prosince 2017****o změně příručky pro uživatele, která stanoví kroky nutné k účasti v systému EMAS podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 o dobrovolné účasti organizací v systému Společenství pro environmentální řízení podniků a audit (EMAS)***(oznámeno pod číslem C(2017) 8072)***(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 ze dne 25. listopadu 2009 o dobrovolné účasti organizací v systému Společenství pro environmentální řízení podniků a audit (EMAS) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 761/2001, rozhodnutí Komise 2001/681/ES a 2006/193/ES ⁽¹⁾, a zejména na čl. 46 odst. 5 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Cílem systému EMAS je podporovat neustálé zlepšování vlivu činnosti organizací na životní prostředí vytvářením a zaváděním systému environmentálního řízení, hodnocením výkonnosti tohoto systému, poskytováním informací o vlivu činnosti organizace na životní prostředí, otevřeným dialogem s veřejností a ostatními zainteresovanými stranami, jakož i aktivním zapojením zaměstnanců.
- (2) Organizace, které projeví zájem, by měly obdržet další informace a pokyny ohledně kroků potřebných k účasti v systému EMAS. Tyto informace a pokyny jsou aktualizovány na základě zkušeností získaných při provozování systému EMAS a v reakci na zjištění, že je třeba poskytnout další pokyny.
- (3) Bylo zjištěno, že je třeba poskytnout tyto další pokyny: vymezení zeměpisné oblasti v rámci definice místa, pokyny ke způsobu zohlednění odvětvových referenčních dokumentů a pokyny týkající se používání metody výběru vzorků pro ověřování organizací působících v několika místech,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1Příloha rozhodnutí Komise 2013/131/EU ⁽²⁾ se nahrazuje zněním uvedeným v příloze tohoto rozhodnutí.**Článek 2**

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne 6. prosince 2017.

Za Komisi

Karmenu VELLA

člen Komise⁽¹⁾ Úř. věst. L 342, 22.12.2009, s. 1.⁽²⁾ Rozhodnutí Komise 2013/131/EU ze dne 4. března 2013, kterým se vytváří příručka pro uživatele, která stanoví kroky nutné k účasti v systému EMAS podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 o dobrovolné účasti organizací v systému Společenství pro environmentální řízení podniků a audit (EMAS) (Úř. věst. L 76, 19.3.2013, s. 1).

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA I

I. ÚVOD

Jedním z cílů politiky EU v oblasti životního prostředí je podporovat nejrůznější organizace, aby využívaly systémy environmentálního řízení a omezovaly svůj dopad na životní prostředí. Systémy environmentálního řízení jsou jedním z možných nástrojů, díky nimž mohou společnosti a jiné organizace zlepšit vliv své činnosti na životní prostředí a zároveň šetřit energii i jiné zdroje. EU by zejména chtěla podpořit organizace v tom, aby se účastnily systému pro environmentální řízení podniků a audit (EMAS), což je nástroj řízení, který umožňuje společně a jiným organizacím hodnotit a zlepšovat vliv své činnosti na životní prostředí a podávat o něm zprávy.

Systém EMAS byl zřízen v roce 1993 a postupně se vyvíjel. Právní základ pro tento systém poskytuje nařízení EMAS ⁽¹⁾ a poslední revize pochází z roku 2009.

Tato příručka pro uživatele systému EMAS byla vypracována podle požadavků uvedených v čl. 46 odst. 5 nařízení EMAS. Cílem tohoto dokumentu je poskytnout organizacím, které se zajímají o systém EMAS, jasné a prosté rady. Měla by přinést podrobné pokyny, podle nichž lze snadno postupovat. Příručka popisuje hlavní prvky a kroky, které musí organizace učinit, pokud se chce tohoto systému účastnit. Cílem dokumentu je zvětšit celkové rozšíření systému řízení EMAS tím, že usnadní vstup organizací do systému. Je rovněž důležité mít na paměti obecný cíl evropského nařízení, jímž je harmonizovat provádění ve všech členských státech a vytvořit společný právní rámec. Pokud jde o otázky týkající se konkrétně systému „EMAS Global“, odkazujeme čtenáře na rozhodnutí Komise 2011/832/EU ⁽²⁾ ze dne 7. prosince 2011 o příručce pro společnou registraci organizací z EU, registraci organizací ze třetích zemí a globální registraci podle nařízení (ES) č. 1221/2009.

II. CO JE SYSTÉM PRO ENVIRONMENTÁLNÍ ŘÍZENÍ PODNIKŮ A AUDIT (EMAS)?

EMAS je dobrovolný nástroj pro všechny organizace působící v jakémkoli hospodářském odvětví v Evropské unii i mimo ni, které chtějí:

- nést environmentální a ekonomickou odpovědnost,
- zlepšit vliv činnosti organizace na životní prostředí,
- informovat o svých environmentálních výsledcích společnost a zúčastněné strany obecně.

Níže naleznete podrobný přehled o tom, co je třeba udělat, aby se organizace do systému zaregistrovala a zavedla jej.

Organizace, které se registrují v systému EMAS, musí:

- prokázat dodržování právních předpisů v oblasti životního prostředí,
- zavázat se k neustálému zlepšování vlivu své činnosti na životní prostředí,
- ukázat, že vedou otevřený dialog se všemi zúčastněnými stranami,
- zapojit do zlepšování vlivu činnosti organizace na životní prostředí zaměstnance,
- zveřejňovat a aktualizovat schválené environmentální prohlášení systému EMAS určené pro externí komunikaci.

Kromě toho existují ještě další požadavky. Organizace musí:

- provést environmentální přezkum (včetně určení všech přímých i nepřímých environmentálních aspektů),
- zaregistrovat se po úspěšném ověření organizace u příslušného orgánu.

Po registraci mají organizace právo používat logo EMAS.

⁽¹⁾ Nařízení (ES) č. 1221/2009.

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise 2011/832/EU ze dne 7. prosince 2011 o příručce pro společnou registraci organizací z EU, registraci organizací ze třetích zemí a globální registraci podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 o dobrovolné účasti organizací v systému Společenství pro environmentální řízení podniků a audit (EMAS) (Úř. věst. L 330, 14.12.2011, s. 25).

III. NÁKLADY A PŘÍNOSY SPOJENÉ SE ZAVADĚNÍM SYSTÉMU EMAS

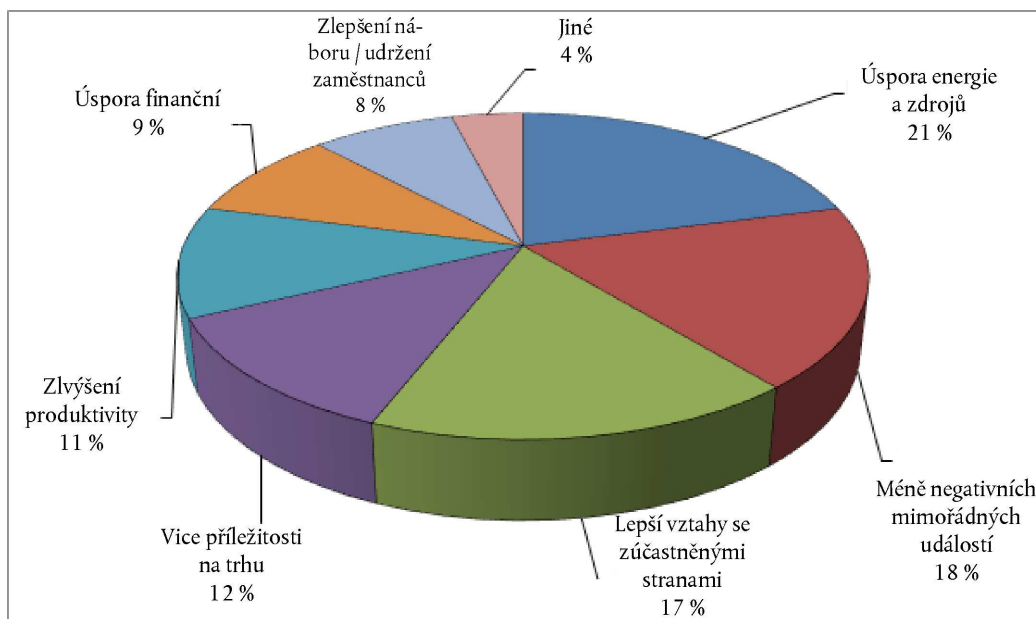
Obecně platí, že systémy environmentálního řízení, jako je EMAS, organizacím pomohou zvýšit účinnost využívání zdrojů, omezit rizika a veřejným prohlášením o používání osvědčených postupů jít příkladem ostatním. Výhody jsou významnější než náklady na zavedení systému.

Přínosy

Byla provedena studie ⁽¹⁾ o nákladech a přínosech plynoucích z registrace v systému EMAS. Uskutečnil se průzkum, jehož účastníci měli z daného seznamu vybrat ty dopady, které byly nejpozitivnější. Nejvýše se umístila „úspora energie a zdrojů“ (21 %), jak je vidět na obrázku 1. Následovaly „méně negativních mimořádných událostí“ (18 %) a „lepší vztahy se zúčastněnými stranami“ (17 %).

Obrázek 1

Přínosy plynoucí ze zavedení systému EMAS (% všech odpovědí)

Větší úspory ze zvýšené účinnosti

„Úspora energie a zdrojů“ představovaly nejčastější přínos. U organizací všech velikostí se ukázalo, že jen samotné úspory energie převyšují roční náklady na údržbu systému EMAS. Z toho plyne, že pro větší organizace by mělo být snadné náklady související se zavedením systému EMAS získat zpět.

Méně negativních mimořádných událostí

Tento přínos se umístil na druhém místě. Roli zde hraje několik faktorů, jako např. menší výskyt porušování práva životního prostředí. To se samozřejmě pojí s přínosy, pokud jde o lepší vztahy s regulačními orgány.

Lepší vztahy se zúčastněnými stranami

Lepší vztahy se zúčastněnými stranami hodnotily organizace jako významný přínos, zejména v případě veřejné správy a poskytovatelů služeb.

Více příležitostí na trhu

Registrace v systému EMAS může zlepšit obchodní příležitosti. Může pomoci udržet stávající zákazníky a získat nové zakázky. Systém environmentálního řízení EMAS může být výhodou v oblasti zadávání veřejných zakázek. Organizace působící v oblasti veřejných zakázek sice nemohou výslovně požadovat, aby uchazeči byli registrováni v systému EMAS, avšak společnosti mohou svou registraci využít, aby prokázaly, že mají technické prostředky pro splnění smluvních požadavků týkajících se environmentálního řízení.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/environment/emas/emas_publications/publications_studies_en.htm#Study on the costs and benefits of EMAS to registered organisations.

Kromě toho mohou organizace v rámci své vlastní environmentální politiky podporovat své dodavatele, aby zavedli systém environmentálního řízení. Registrace v systému EMAS může zjednodušit interní postupy mezi podniky na obou stranách.

Právní úlevy

Organizace registrované v systému EMAS mohou mít nárok na úlevy z právních požadavků. Přínosy se mohou týkat společností ve výrobních odvětvích, kterým přinesou výhody v rámci právních předpisů týkajících se integrované prevence a omezování znečištění ⁽¹⁾.

Několik členských států rovněž nabízí organizacím registrovaným v systému EMAS výhody v oblasti vnitrostátních a regionálních právních a správních předpisů pro ochranu životního prostředí. Tyto výhody mohou například zahrnovat zjednodušení oznamovacích povinností, méně časté kontroly, nižší poplatky za odpad a delší lhůty mezi prodlouženími povolení.

Jako příklad lze uvést: 50 % snížení poplatků za odpad, snížení poplatků za licenční řízení o 20–30 %, snížení poplatků za monitorování a výkon rozhodnutí podle vnitrostátního práva až do výše 100 %, snížení poplatků za veřejné služby poskytované vládními agenturami o 30 % nebo 30 % snížení poplatků za povolení k využívání povrchových vod, povolení k čerpání podzemní vody a povolení ke skládkování. Další výhody se týkají správy monitorování nebezpečných chemických látek a nakládání s nimi, povinností v oblasti nakládání s odpady (není nutné prokazovat opatření technického dohledu) a monitorování emisí skleníkových plynů.

Náklady a přínosy

Podniky by měly registraci v systému EMAS brát jako investici. Zavádění systému EMAS zahrnuje interní i externí náklady, jako jsou poradenské služby, lidské zdroje potřebné pro provádění a následná opatření, kontroly, registrační poplatky atd.

Skutečné náklady a přínosy se značně liší, například v závislosti na velikosti a činnostech organizace, současné situaci v oblasti postupů environmentálního řízení, konkrétní zemi apod. Obecně však systém EMAS vede ke značným úsporám. Různé studie ukázaly, že organizace získají náklady na zavedení zpět v podobě vyšších výnosů za poměrně krátkou dobu, obvykle mezi jedním a dvěma lety ⁽²⁾, ⁽³⁾, ⁽⁴⁾, ⁽⁵⁾, ⁽⁶⁾.

Tabulka 1

Náklady a možné roční úspory ze zvýšené účinnosti v systému EMAS ⁽¹⁾

(EUR)			
Velikost organizace ⁽²⁾	Možné roční úspory ze zvýšené účinnosti	Náklady na první rok zavádění ⁽³⁾ systému EMAS	Roční náklady na systém EMAS ⁽⁴⁾
Mikropodniky	3 000–10 000	22 500	10 000
Malé	20 000–40 000	38 000	22 000

⁽¹⁾ „Směrnice o průmyslových emisích“ (směrnice IED), kterou se s účinkem od 7. ledna 2013 zrušuje směrnice o integrované prevenci a omezování znečištění, dává členským státům podrobné pokyny pro inspekce v oblasti životního prostředí, podle nichž by se četnost kontrol na místě měla určovat na základě systematického posuzování rizik pro životní prostředí u dotyčných zařízení, a to za použití souboru kritérií, mezi něž patří účast subjektu v systému EMAS.

⁽²⁾ Studie EVER: Evaluation of EMAS and Eco-Label for their Revision (2005), IEFÉ–Università Bocconi pro Evropskou komisi, GŘ pro životní prostředí.

⁽³⁾ Hamschmidt J., Dyllick T. (2001), „ISO 14001: profitable? Yes! But is it eco-effective?“, Greener Management International, č. 34.

⁽⁴⁾ CESQA SINCERT (2002), Indagine sulla certificazione ambientale secondo la norma UNI EN ISO 14001; risultati indagine Triveneto.

⁽⁵⁾ Freimann, Walther (2001), The impacts of corporate environmental management systems: a comparison of EMAS and ISO 14001, Greener Management International, č. 36, s. 91–103.

⁽⁶⁾ IRIS (2000), Environmental management systems — paper tiger or powerful tool. Švédský institut pro výzkum technologické přípravy výroby. Molndal.

(EUR)

Velikost organizace ⁽²⁾	Možné roční úspory ze zvýšené účinnosti	Náklady na první rok zavádění ⁽³⁾ systému EMAS	Roční náklady na systém EMAS ⁽⁴⁾
Střední	Až 100 000	40 000	17 000
Velké	Až 400 000	67 000	39 000
Údaje o „možných ročních úsporách ze zvýšené účinnosti“ jsou založeny pouze na úsporách energie. O úsporách ze zvýšené účinnosti využívání zdrojů nejsou žádné údaje k dispozici.			

Zdroj: „Náklady a přínosy systému EMAS pro registrované organizace“, studie pro Evropskou komisi, 2009.

⁽¹⁾ Údaje v tabulce 1 jsou orientační a vztahující se k dané kategorii velikosti. Proto je nelze přímo vztáhnout na každou organizaci v každé situaci.

⁽²⁾ Velikost organizace podle doporučení Komise 2003/361/ES o definici mikropodniků a malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

⁽³⁾ Malé a střední podniky mohou často náklady na první rok zavádění snížit, když systém EMAS zavedou prostřednictvím Snadné metodiky systému EMAS. Z nejnovějších odhadů vyplývá, že v některých případech lze náklady v prvním roce zavádění snížit až na 11 500 EUR pro mikropodniky a 17 000 EUR pro malé organizace. Tyto odhady jsou pouze orientační a zakládají se na údajích poskytnutých malými a středními podniky po seminářích pro malé a střední podniky v různých členských státech.

⁽⁴⁾ Malé a střední podniky mohou často náklady na první rok zavádění snížit, když systém EMAS zavedou prostřednictvím Snadné metodiky systému EMAS. Z nejnovějších odhadů vyplývá, že v některých případech lze náklady snížit až na 2 200 EUR/rok pro mikropodniky a 3 300 EUR/rok pro malé organizace. Tyto odhady jsou pouze orientační a zakládají se na údajích poskytnutých malými a středními podniky po seminářích pro malé a střední podniky v různých členských státech.

Řadu dalších příkladů úspor týkajících se nákladů a přínosů obsahuje „Soubor nástrojů EMAS pro malé organizace“ ⁽¹⁾.

Celkově lze říci, že mikropodniky a malé organizace se potýkají s relativně vyššími pevnými a vnějšími náklady než organizace střední a velké, protože ty těží z úspor z rozsahu a mají větší podíl nákladů vnitřních, které připadají na jejich oddělení či odbor pro životní prostředí, a méně nákladů vnějších, jelikož nepotřebují v takové míře konzultovat odborníky. Avšak i velmi velkým organizacím lze doporučit, aby náklady na zavádění podrobně prověřily.

EMAS a systémy hospodaření s energií, jako jsou EN 16001 a ISO 50001, jsou si dosti podobné. Jelikož hospodaření s energií je součástí systému EMAS, organizace registrované v systému EMAS již svou energetickou účinnost zlepšují, a tudíž splňují většinu požadavků EN 16001 a ISO 50001. To proto může také vést ke snížení nákladů.

Organizace, které zvažují registraci v systému EMAS, by rovněž měly brát v úvahu technickou a finanční podporu nebo dotace, které nabízejí členské státy, vnitrostátní, regionální či místní orgány a příslušné orgány EMAS.

IV. NAŘÍZENÍ EMAS

Systém EMAS byl zřízen nařízením (ES) č. 1221/2009 (označovaným také jako EMAS III) a je přímo použitelný ve všech členských státech.

1. OBECNÉ INFORMACE

1.1. OBLAST PŮSOBNOSTI

Od roku 2001 může systém EMAS zavést jakákoli veřejná nebo soukromá organizace. V rámci EMAS III je systém rovněž k dispozici mimoevropským organizacím nebo evropským podnikům působícím v mimoevropských zemích. K poslednímu uvedenému případu existují zvláštní pokyny pro společnou registraci organizací z EU, registraci organizací ze třetích zemí a globální registraci.

„Organizací“ se rozumí společnost, korporace, firma, podnik, orgán nebo instituce, usazená ve Společenství nebo mimo něj, její část nebo kombinace, která je či není právní osobou, veřejná nebo soukromá, která má svou vlastní funkční strukturu a správu.“

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/environment/emas/join_emas/what_if_i_am_an_sme_en.htm

EMAS lze zavést v jednom, několika či všech místech, která patří k soukromé nebo veřejné organizaci v libovolném odvětví činnosti ⁽¹⁾. Nejmenší jednotkou, která může být zaregistrována, je místo.

„Místem“ se rozumí určitá lokalita, která podléhá kontrole určité organizace a na které probíhají činnosti, vyrábějí se výrobky a poskytují se služby, včetně veškeré infrastruktury, vybavení a materiálů; místo představuje nejmenší jednotku, kterou je možno registrovat.“

„Určitou lokalitou“ by se měly rozumět:

„pozemky, budovy, zařízení nebo infrastruktury, které jsou fyzicky nepřerušené, nebo případně přerušené vnějšími prvky za předpokladu, že je zajištěna kontinuita funkční a organizační“.

1.2. POŽADAVKY

Obecný postup pro zavedení systému EMAS lze shrnout takto:

- 1) Organizace by měla nejprve provést environmentální přezkum, úvodní analýzu všech činností, které organizace vykonává, s cílem určit příslušné přímé a nepřímé environmentální aspekty a příslušné právní předpisy v oblasti životního prostředí.
- 2) Poté je třeba zavést systém environmentálního řízení v souladu s požadavky normy EN ISO 14001 (příloha II nařízení EMAS).
- 3) Systém se musí zkontrolovat provedením interních auditů a přezkumu vedením organizace.
- 4) Organizace vypracuje environmentální prohlášení systému EMAS.
- 5) Environmentální přezkum a systém environmentálního řízení ověří a prohlášení schválí akreditovaný nebo licencovaný ověřovatel systému EMAS.
- 6) Jakmile byla organizace ověřena, podá příslušnému orgánu žádost o registraci.

Evropská komise v souladu s článkem 46 nařízení EMAS vytváří v rámci konzultací s členskými státy a dalšími zúčastněnými stranami „odvětvové referenční dokumenty“ ⁽²⁾ pro řadu prioritních odvětví.

Každý dokument zahrnuje tyto prvky:

- osvědčené postupy pro environmentální řízení,
- indikátory vlivu na životní prostředí pro dotyčné konkrétní odvětví,
- případně srovnávací kritéria a ratingové systémy hodnotící dosahovanou úroveň vlivu na životní prostředí.

Pokud jsou pro dané odvětví k dispozici odvětvové referenční dokumenty, měly by je organizace registrované v systému EMAS zohlednit na dvou různých úrovních:

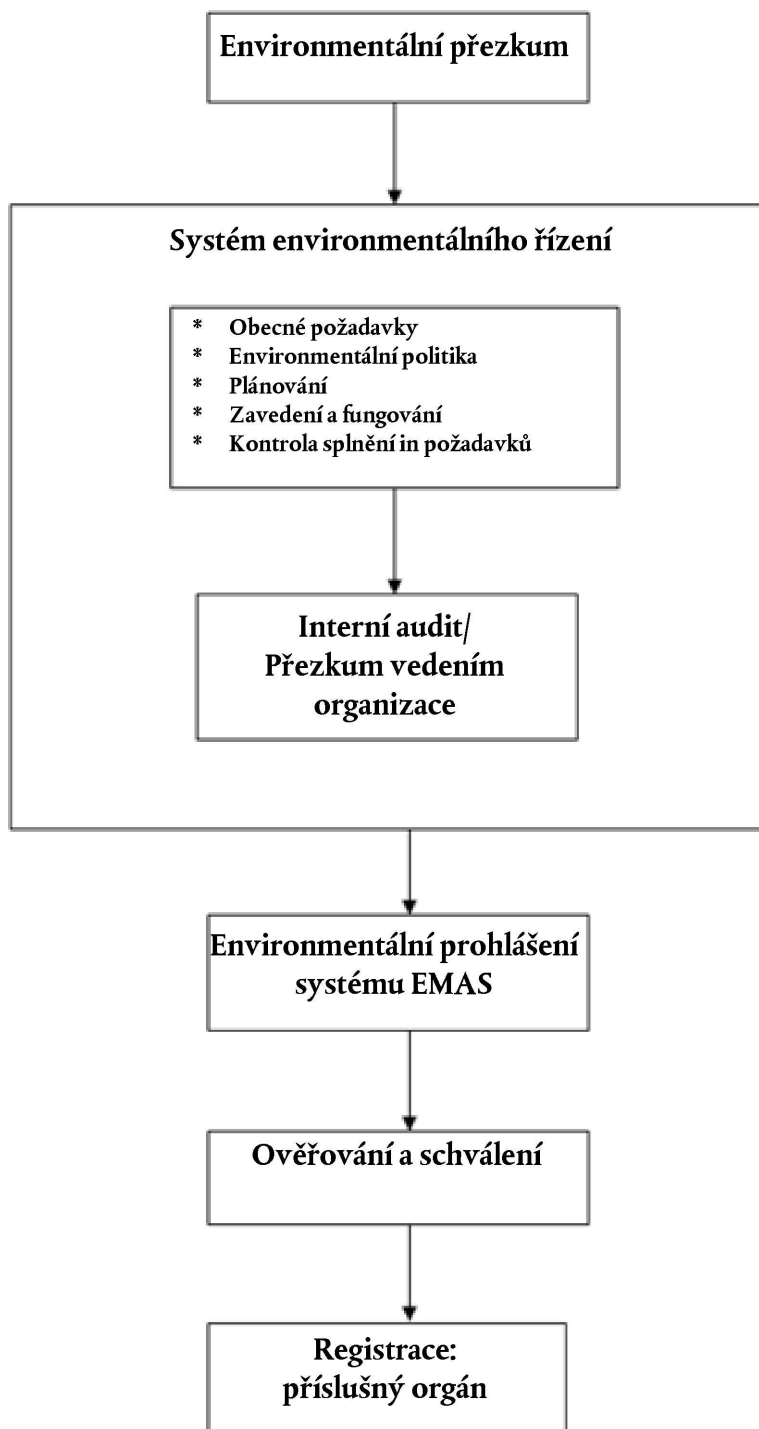
1. PŘI VYPRACOVÁVÁNÍ A ZAVÁDĚNÍ SYSTÉMU ENVIRONMENTÁLNÍHO ŘÍZENÍ S OHLEDEM NA VÝSLEDKY ENVIRONMENTÁLNÍHO PŘEZKUMU (ČL. 4 ODS. 1 PÍSM. B));
2. při přípravě environmentálního prohlášení (čl. 4 odst. 1 písm. d) a čl. 4 odst. 4).

Účast v systému EMAS je průběžný proces. Kdykoli organizace provádí přezkum vlivu své činnosti na životní prostředí a plánuje zlepšení, prostuduje si konkrétní témata odvětvového referenčního dokumentu (je-li k dispozici) jako zdroj inspirace pro řešení otázek, které je třeba řešit jako další v rámci metody postupných kroků.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 393, 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Orientační seznam 11 prioritních odvětví, pro něž budou odvětvové referenční dokumenty vypracovány, je zveřejněn ve sdělení Komise „Vypracování pracovního plánu, kterým se stanoví orientační seznam odvětví pro přijetí odvětvových a meziodvětvových referenčních dokumentů, podle nařízení (ES) č. 1221/2009 o dobrovolné účasti organizací v systému Společenství pro environmentální řízení podniků a audit (EMAS)“ (Úř. věst. C 358, 8.12.2011, s. 2).

Obrázek 2

Obecný postup pro zavedení systému EMAS

2. JAK ZAVÉST SYSTÉM EMAS

2.1. ENVIRONMENTÁLNÍ PŘEZKUM

Prvním krokem při zavádění systému EMAS je provedení podrobné analýzy vnitřní struktury a činností organizace. Cílem je určit environmentální aspekty (definované níže) související s *dopady* na životní prostředí. Na základě toho se stanoví formální systém environmentálního řízení.

„Environmentálním přezkumem“ se rozumí počáteční komplexní analýza environmentálních aspektů činností, výrobků a služeb organizace a jejich dopadů a vlivu na životní prostředí.“

Tato analýza musí zahrnovat:

- právní požadavky, které se na organizaci vztahují,
- určení přímých a nepřímých environmentálních aspektů,
- kritéria pro hodnocení významu environmentálních aspektů,
- prozkoumání všech stávajících technik a postupů environmentálního řízení,
- hodnocení zpětné vazby ze šetření předchozích událostí.

„Environmentálním aspektem“ se rozumí prvek činností, výrobků nebo služeb organizace, který má nebo může mít dopad na životní prostředí. Environmentální aspekty mohou souviset se vstupy (např. spotřeba surovin a energie) nebo s výstupy (emise do ovzduší, vznik odpadu atd.).“

Obrázek 3

Vztah mezi činnostmi, environmentálními aspekty a dopady na životní prostředí

Organizace potřebuje postupy, které zajistí, že se činnostmi určenými v prvním environmentálním přezkumu jako významné bude později řádně zabývat. Environmentální aspekty a související dopady se stejně jako činnosti organizace mohou měnit. Dojde-li k zásadním změnám, je možné, že environmentální přezkum bude třeba aktualizovat. Organizace by rovněž měla mít povědomí o novém vývoji, metodách, výsledcích výzkumu atd., které jí pomohou přehodnotit význam environmentálních aspektů a případnou nutnost provést nový environmentální přezkum, pokud se její činnosti výrazně změní.

Jaký je postup pro provedení environmentálního přezkumu?

Organizace musí:

- určit environmentální aspekty vyplývající z jejich výrobních postupů, činností nebo služeb a
- stanovit kritéria pro posouzení významnosti těchto aspektů. Tato kritéria musí být komplexní a musí být možné je nezávisle ověřit.

Organizace by měla mít na paměti, že bude muset o určených environmentálních aspektech a výsledcích posouzení informovat externí zúčastněné strany.

Jak by se měly určit environmentální aspekty?

Je třeba shromáždit veškeré relevantní informace.

Může být nutné například:

- navštívit jednotlivá místa za účelem kontroly vstupů do procesu a výstupů z něj (podle potřeby pořídit poznámky nebo výkresy),
- shromáždit mapy a fotografie místa,

- určit příslušné právní předpisy v oblasti životního prostředí,
- shromáždit všechna povolení či licence týkající se životního prostředí a podobné dokumenty,
- zkontrolovat všechny zdroje informací (příchozí faktury, místa kontaktu s klienty, údaje o zařízení atd.),
- zkontrolovat používání výrobků (často je vhodné začít v odděleních zabývajících se nákupem a prodejem),
- určit klíčové osoby (vedoucí pracovníky i zaměstnance). Je vhodné požádat o informace pracovníky z oblasti všech vnitřních systémů,
- vyžádat si informace od subdodavatelů, kteří mohou vliv činnosti organizace na životní prostředí výrazně ovlivnit,
- zohlednit dřívější nehody, výsledky monitorování a kontrol a
- určit situace zahájení a ukončení činnosti a zjištěná rizika.

Je třeba vzít v potaz jak přímé, tak nepřímé environmentální aspekty, pro jejichž určení by měly být užitečné níže uvedené definice:

„Přímým environmentálním aspektem“ se rozumí environmentální aspekt související s činnostmi, výrobky a službami organizace, nad kterými má tato organizace přímou kontrolu.“

„Nepřímým environmentálním aspektem“ se rozumí environmentální aspekt, který může být výsledkem vzájemného působení organizace a třetích osob a může být v přiměřené míře ovlivněn organizací.“

Je nezbytné zvážit nepřímé aspekty. To platí pro soukromý i veřejný sektor, takže například místní orgány, společnosti poskytující služby nebo finanční instituce nemohou přezkum omezit na aspekty týkající se daného místa.

Organizace musí být schopny prokázat, že určily významné environmentální aspekty související s postupy zadávání zakázek a že významné dopady na životní prostředí související s těmito aspekty v systému řízení zohlednily.

Tabulka 3

Příklady přímých a nepřímých aspektů

Environmentální aspekty	
Přímé aspekty	Nepřímé aspekty
— Emise do ovzduší — Emise do vody — Odpad — Využívání přírodních zdrojů a surovin — Místní problémy (hluk, vibrace, zápach) — Využívání půdy — Emise do ovzduší související s dopravou — Rizika environmentálního nehod a mimořádných událostí	— Problémy související s životním cyklem výrobků — Kapitálové investice — Pojišťovací služby — Správní a plánovací rozhodnutí — Vliv činností dodavatelů a subdodavatelů na životní prostředí — Výběr a složení služeb, např. dopravy, stravování atd.

Přímé environmentální aspekty musí zahrnovat související **právní požadavky a povolené hodnoty**; jsou-li např. konkrétní znečišťující látky spojeny s mezními hodnotami emisí nebo jinými požadavky, měly by se tyto emise považovat za přímé environmentální aspekty.

Posouzení environmentálních aspektů

Dalším krokem je spojit aspekty s jejich vlivy či dopady na životní prostředí. Příklad takových spojení uvádí tabulka 4.

Tabulka 4

Příklady environmentálních aspektů a dopadů na životní prostředí

Činnost	Environmentální aspekt	Dopad na životní prostředí
Doprava	— Použité oleje pro strojní zařízení — Emise uhlíku z nákladních automobilů a strojů	— Znečištění půdy, vody, ovzduší — Skleníkový efekt
Stavební činnost	— Emise do ovzduší, hluk, vibrace atd. působené stavebními stroji — Využívání půdy	— Hluk, znečištění půdy, vody, ovzduší — Ničení pokryvu půdy — Úbytek biologické rozmanitosti
Kancelářské služby	— Používání materiálů, jako jsou papíry, tonery atd. — Spotřeba elektrické energie (vedoucí k nepřímým emisím CO₂)	— Znečištění směsným komunálním odpadem — Skleníkový efekt
Chemický průmysl	— Odpadní voda — Emise těkavých organických sloučenin — Emise látek, které poškozují ozonovou vrstvu	— Znečištění vody — Fotochemický ozon — Poškození ozonové vrstvy

Po určení aspektů a jejich dopadů následuje podrobné posouzení každého z nich s cílem určit významné environmentální aspekty.

„Významným environmentálním aspektem“ se rozumí environmentální aspekt, který má nebo může mít významný dopad na životní prostředí.“

Při posuzování významnosti je třeba zvážit tyto otázky:

- možnost způsobení škody na životním prostředí;
- křehkost místního, regionálního nebo celosvětového životního prostředí;
- velikost, počet, četnost a vratnost jednotlivých aspektů nebo dopadů;
- existenci příslušných právních předpisů v oblasti životního prostředí a požadavky z nich vyplývající;
- význam pro zúčastněné strany a zaměstnance organizace.

Na základě těchto kritérií může organizace vypracovat interní postup nebo použít jiné nástroje pro posouzení významu environmentálních aspektů. Malé a střední podniky naleznou velmi užitečné informace v Souboru nástrojů EMAS pro malé a střední podniky ⁽¹⁾.

Při posuzování významu environmentálních aspektů je důležité vzít v úvahu nejen běžné provozní podmínky, ale také podmínky při zahájení a ukončení činnosti a podmínky mimořádných událostí. Měly by být zváženy minulé, současné i plánované činnosti.

Pro každý environmentální aspekt by se měl odpovídající dopad posoudit na základě:

- rozsahu – úrovně emisí, spotřeby energie a vody atd.,
- závažnosti – nebezpečnosti, toxicity atd.,
- četnosti/pravděpodobnosti,
- obav a zájmů zainteresovaných stran,
- právních požadavků.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/environment/emas/join_emas/what_if_i_am_an_sme_en.htm

Tabulka 5

Posuzování environmentálních aspektů

Kritéria pro posouzení	Příklad
Které výstupy nebo činnosti organizace mohou mít nepříznivý vliv na životní prostředí?	Odpad: směsný komunální odpad, odpadní obaly, nebezpečný odpad
Rozsah aspektů, které mohou mít dopad na životní prostředí	Množství odpadu: vysoké, střední, nízké
Závažnost aspektů, které mohou mít dopad na životní prostředí	Nebezpečnost odpadu, toxicita materiálů: vysoká, střední, nízká
Četnost aspektů, které mohou mít dopad na životní prostředí	Vysoká, střední, nízká
Povědomí veřejnosti a zaměstnanců o aspektech souvisejících s organizací	Silné, střední, bez stížností
Činnosti organizace regulované právními předpisy v oblasti životního prostředí	Povolení související s produkcí odpadu, povinnosti v oblasti monitorování
Pozn.: Je užitečné kritéria a celkový význam konkrétních aspektů kvantifikovat.	

Jak kontrolovat dodržování právních předpisů

„Dodržováním právních předpisů“ se rozumí úplné uplatňování příslušných právních požadavků vyplývajících z právních předpisů týkajících se životního prostředí, včetně podmínek udělených povolení.“

Členské státy jsou povinny zajistit, aby měly organizace přístup přinejmenším k informacím a pomoci v těchto oblastech:

- informace o příslušných požadavcích vyplývajících z právních předpisů týkajících se životního prostředí a
- určení příslušných donucovacích orgánů pro konkrétní právní předpisy týkající se životního prostředí.

Donucovací orgány jsou povinny odpovídat na žádosti o informace, alespoň ze strany malých organizací, o příslušných právních předpisech týkajících se životního prostředí a rovněž na žádosti o informace o tom, jak mohou organizace tyto právní požadavky splnit.

Určení všech příslušných právních předpisů znamená případně vzít v úvahu právní předpisy v oblasti životního prostředí na různých úrovních, jako jsou vnitrostátní, regionální nebo místní požadavky, včetně povolení a licencí.

Organizace musí zohlednit i jiné příslušné požadavky, například pokud jde o podmínky zadávání zakázek, obchodní smlouvy, dobrovolné dohody, které organizace podepsala nebo jež přijala, atd.

Právní požadavky je nezbytné určit již v této fázi, aby organizace dokázala nalézt ty, které případně nejsou dodržovány. V případě potřeby pak organizace musí přijmout opatření, aby dodržovala veškeré příslušné právní předpisy v oblasti životního prostředí (pro posouzení dodržování právních předpisů viz bod 2.2.5.2).

2.2. SYSTÉM ENVIRONMENTÁLNÍHO ŘÍZENÍ

„Systémem environmentálního řízení“ se rozumí ta část celkového systému řízení, která zahrnuje organizační strukturu, plánování, odpovědnosti, techniky, postupy, procesy a zdroje pro rozvoj, provádění, dosažení, přezkum a udržování environmentální politiky a řízení environmentálních aspektů.“

2.2.1. Všeobecné požadavky

Organizace nejprve definuje a zdokumentuje oblast působnosti svého systému environmentálního řízení.

Každé místo, jehož se má týkat registrace do systému EMAS, musí splnit všechny požadavky systému EMAS.

Organizace musí vytvořit, zdokumentovat, zavést a udržovat systém environmentálního řízení v souladu s oddílem 4 normy EN ISO 14001. Pokud organizace již zavedla systém environmentálního řízení (jiný než ISO 14001), který je Komisí uznán ⁽¹⁾, nemusí při plnění podmínek systému EMAS opakovat body, které již byly oficiálně uznány.

2.2.2. Environmentální politika

„Environmentální politikou“ se rozumí celkové záměry a směřování organizace, pokud jde o vliv její činnosti na životní prostředí, které byly formálně stanoveny nejvyšším vedením organizace (...). Environmentální politika tvoří rámec pro činnost organizace a pro stanovení obecných a specifických environmentálních cílů.“

Environmentální politika musí obsahovat tyto body:

- závazek k plnění právních a jiných požadavků spojených s environmentálními aspekty organizace,
- závazek bránit znečištění,
- závazek neustále zlepšovat vliv na životní prostředí.

Environmentální politika představuje **rámec pro opatření** a pro stanovení strategických obecných a specifických environmentálních cílů (viz dále). Musí být jasná a musí se zabývat hlavními prioritami, v jejichž rámci mohou být přesněji definovány konkrétní obecné a specifické cíle.

2.2.3. Plánování

Po vyřešení výše popsaných základních otázek se přistoupí k plánování.

2.2.3.1. Obecné a specifické environmentální cíle

„Obecným environmentálním cílem“ se rozumí celkový environmentální cíl vyplývající z environmentální politiky, jehož dosažení si organizace sama stanoví a který je pokud možno kvantifikován.“

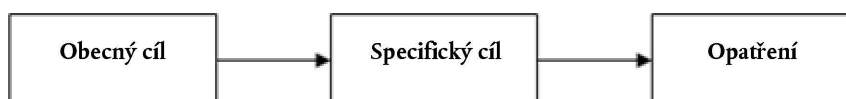
„Specifickým environmentálním cílem“ se rozumí podrobný požadavek na činnost organizace, který vyplývá ze stanovených obecných environmentálních cílů, který se uplatňuje v organizaci nebo její části a který je třeba stanovit a splnit pro dosažení těchto obecných cílů.“

Organizace musí pro každý z aspektů, které jsou pro ni relevantní, vypracovat a zdokumentovat obecné a podrobné specifické cíle v souladu se svou environmentální politikou.

Nejprve se definují obecné cíle a v dalším kroku se k nim stanoví vhodné cíle specifické. V případě specifických cílů lze naplánovat konkrétní opatření, jejichž provedením se zajistí řádné environmentální řízení.

Obrázek 4

Vztah mezi obecnými a specifickými cíli a opatřeními

⁽¹⁾ Podle úředního postupu podle článku 45 popsaného v nařízení EMAS.

Příklad:

Obecný environmentální cíl	Minimalizovat vznik nebezpečného odpadu
Specifický cíl	Omezit používání organických rozpouštědel v procesu během 3 let o 20 %
Opatření	Opětovné použití rozpouštědel, kdykoli je to možné Recyklace organických rozpouštědel

Obecné a specifické cíle by měly být pokud možno měřitelné a v souladu s environmentální politikou organizace. Je výhodné držet se těchto kritérií (tzv. kritéria SMART):

- Konkrétní – každý specifický cíl by měl řešit jen jeden problém.
- Měřitelné – každý cíl by měl být vyjádřen kvantitativně.
- Dosažitelné – mělo by být možné cíle splnit.
- Realistické – cíle by měly být náročné a vést k neustálému zlepšování, avšak neměly by být přehnaně ambiciózní. Pokud budou splněny, vždy je možné je revidovat.
- Časově vymezené – pro dosažení každého cíle by se měla stanovit lhůta.

Pokud jsou pro dané odvětví k dispozici odvětvové referenční dokumenty podle článku 46 nařízení EMAS, měly by organizace využívat příslušné prvky těchto dokumentů. Měly by je použít při stanovování a přezkumu specifických a obecných environmentálních cílů organizace v souladu s příslušnými environmentálními aspekty určenými v rámci environmentálního přezkumu. Splnění určených srovnávacích kritérií však není povinné, neboť systém EMAS ponechává posouzení proveditelnosti srovnávacích kritérií a provádění osvědčených postupů, pokud jde o náklady a přínosy, na samotných organizacích.

2.2.3.2. Environmentální program

„Environmentálním programem“ se rozumí popis opatření, odpovědností a prostředků učiněných nebo plánovaných k dosažení obecných a specifických environmentálních cílů a lhůty pro dosažení těchto cílů.“

Environmentální program je nástroj, s jehož pomocí organizace průběžně plánuje a realizuje jednotlivá zlepšení. Měl by být stále aktuální a dostatečně podrobný, aby z něj byl patrný pokrok při dosahování specifických cílů. Program by měl uvádět, kdo odpovídá za realizaci obecných a specifických cílů, jakož i podrobné údaje o souvisejících zdrojích a lhůtách. Environmentálním cílem nemohou být samotné zdroje (např. finanční, technické nebo personální prostředky).

V praxi se program často vytváří v podobě tabulky obsahující tyto údaje:

- obecné environmentální cíle, které se vztahují k přímým a nepřímým aspektům,
- specifické cíle pro dosažení cílů obecných a
- opatření, odpovědnosti, prostředky a časový rámec pro každý specifický cíl:
 - popis opatření,
 - osoba odpovědná za specifický cíl,
 - výchozí stav,
 - prostředky nezbytné pro dosažení specifických cílů,
 - četnost monitorování pokroku při plnění specifického cíle,
 - konečný výsledek, jehož má být dosaženo, včetně lhůty,
 - záznamy související s výše uvedeným postupem.

Při vypracování programu by měly být zohledněny přímé i nepřímé aspekty. Organizace by se měla zavázat k trvalému zlepšování vlivu své činnosti na životní prostředí.

Při rozhodování o tom, která opatření provést za účelem zlepšení vlivu činnosti na životní prostředí, by organizace měly zohlednit příslušné prvky odvětvových referenčních dokumentů podle článku 46 nařízení EMAS, pokud jsou pro jejich odvětví k dispozici.

Zejména by měly zvážit relevantní osvědčené postupy pro environmentální řízení a srovnávací kritéria (která naznačují, jaké úrovně vlivu na životní prostředí dosahují organizace s nejlepším vlivem) s cílem určit opatření a činnosti a případně stanovit priority tak, aby (dále) zlepšovaly vliv své činnosti na životní prostředí.

Provádění osvědčených postupů pro environmentální řízení ani splnění určených srovnávacích kritérií však není povinné, neboť systém EMAS ponechává posouzení proveditelnosti srovnávacích kritérií a provádění osvědčených postupů, pokud jde o náklady a přínosy, na samotných organizacích.

2.2.4. Zavedení a fungování

2.2.4.1. Zdroje, úkoly, odpovědnost a pravomoc

Má-li být systém EMAS úspěšný, musí být vrcholné vedení ochotno poskytnout zdroje a organizační struktury, které jsou pro podporu systému nezbytné. Sem patří lidské zdroje a odborné schopnosti personálu, organizační infrastruktura, technologie i finanční prostředky.

Stávající organizační infrastruktura, praktiky a postupy řízení byly prozkoumány v rámci environmentálního přezkumu. V této fázi přišel čas vnitřní struktury a postupy v případě potřeby přizpůsobit.

Vrcholné vedení organizace musí jmenovat zástupce vedení, tj. osobu, která nese za systém environmentálního řízení konečnou odpovědnost. Jeho úkolem je zajistit, aby všechny požadavky na systém environmentálního řízení byly splněny a systém byl funkční a aktuální, a také informovat členy vedení o tom, jak systém funguje. Měl by podávat zprávy o jeho silných a slabých stránkách a o potřebných zlepšeních.

Zástupce by měl mít kvalifikaci a zkušenosti v oblasti problematiky životního prostředí, právních požadavků souvisejících s životním prostředím, aspektů řízení a pracovních skupin a mít vůdčí a koordinační schopnosti. Organizace musí zajistit, aby byly všechny tyto schopnosti v rámci organizace dostupné.

Odborná způsobilost, výcvik a povědomí zaměstnanců

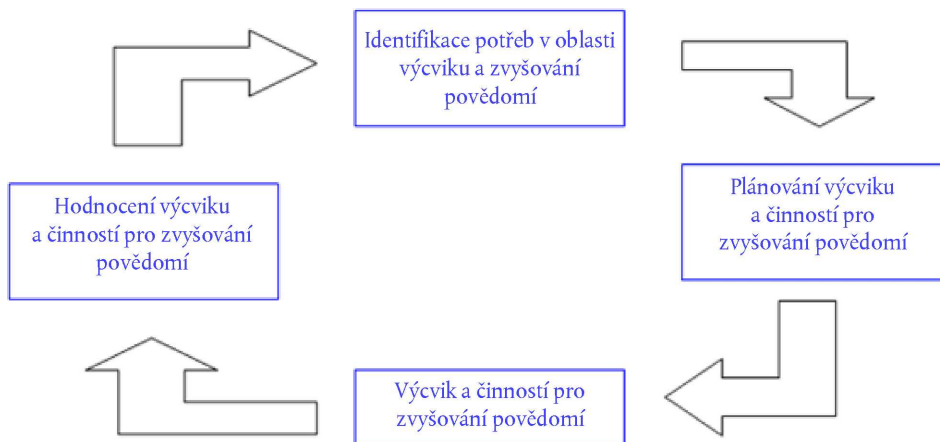
Organizace musí určit zkušenosti a znalosti, které mají mít její zaměstnanci, aby dosáhla v oblasti environmentálního řízení dobrých výsledků.

Musí vytvořit, zavést a udržovat postup pro určení potřebného výcviku a udělat vše nezbytné pro to, aby pracovníci, kteří se podílejí na systému environmentálního řízení, měli přiměřené znalosti o:

- environmentální politice organizace,
- právních a jiných požadavcích na ochranu životního prostředí, které se na organizaci vztahují,
- obecných a specifických cílech stanovených pro organizaci jako celek i pro jejich konkrétní pracoviště,
- environmentálních aspektech a dopadech na životní prostředí a o metodice jejich monitorování,
- vlastních úkolech a odpovědnosti v rámci systému environmentálního řízení.

Každý, kdo pracuje pro danou organizaci nebo vystupuje jejím jménem, by si měl být vědom své role v rámci systému EMAS a jeho environmentálních přínosů. Měl by absolvovat (nebo by měl alespoň mít možnost absolvovat) školení v oblasti povědomí o environmentální problematice a systému environmentálního řízení organizace.

Obrázek 5

Vývojový diagram pro výcvik v rámci systému environmentálního řízení

Povědomí o environmentální problematice lze rozšiřovat prostřednictvím školení nebo jiných aktivit, jako jsou informační kampaně, průzkumy atd.

Aktivní zapojení zaměstnanců je hnací silou pro nepřetržité a úspěšné zlepšování a pomáhá ukotvit systém EMAS uvnitř organizace. Zaměstnanci se mohou zapojit například prostřednictvím výboru pro životní prostředí, pracovních skupin, systémů pro podávání návrhů, motivačních programů nebo jiných aktivit.

V rámci vytváření a zavádění systému by se měly najít úkoly pro zaměstnance na různých úrovních. Mohli by se například zapojit do těchto činností:

- určování environmentálních aspektů,
- vypracování a revize postupů nebo pokynů,
- navrhování obecných a specifických environmentálních cílů,
- účasti na interním auditu,
- vypracování environmentálního prohlášení systému EMAS.

Vedení musí zaměstnancům průběžně poskytovat zpětnou vazbu a žádat si zpětnou vazbu od nich.

2.2.4.2. Komunikace

Pro úspěšné zavedení registrovaného systému environmentálního řízení EMAS je nezbytná dobrá obousměrná vnitřní i vnější komunikace. Organizace musí uznat potřebu komunikace se zúčastněnými stranami o otázkách životního prostředí a její význam. Má povinnost zveřejnit své environmentální prohlášení a bude muset určit, co a komu bude sdělovat. Bude muset monitorovat výsledky svých sdělení a zjišťovat, zda byla účinná.

Vnitřní komunikace by měla probíhat v obou směrech (shora dolů i zdola nahoru). Toho lze dosáhnout s využitím intranetu, brožur, interních publikací, newsletterů, schránek na připomínky, schůzek, vývěsek atd.

Příkladem vnější komunikace je environmentální prohlášení systému EMAS, internet, různé akce, tiskové zprávy, brožury a používání loga EMAS, pokud je to možné a přípustné ⁽¹⁾.

2.2.4.3. Dokumenty a řízení dokumentace

Systém environmentálního řízení by měl být zdokumentován, přičemž dokumenty by měly zahrnovat:

- environmentální politiku,
- obecné a specifické environmentální cíle,

⁽¹⁾ Jak je uvedeno v článku 10 a příloze V nařízení EMAS a v oddíle 3 tohoto dokumentu.

- popis oblasti působnosti systému environmentálního řízení,
- popis hlavních prvků systému environmentálního řízení,
- úkoly, odpovědnosti a pravomoci,
- postup pro řízení provozu,
- provozní postupy,
- pracovní pokyny.

Dokumentace by měla být jasná a stručná, aby nedocházelo k nejasnostem či nedorozumění.

Dokumenty systému EMAS lze začlenit do jiných systémů řízení (v oblasti kvality, energií, zdraví a bezpečnosti atd.) a naopak, aby se dosáhlo optimalizace, předešlo duplicitám a omezila se byrokracie.

Malé a střední podniky by se měly snažit nabídnout svým zaměstnancům dokumentaci jasnou, jednoduchou a uživatelsky přívětivou.

Příručka pro environmentální řízení

Týká se environmentální politiky, environmentálních protokolů a činností. Měla by být začleněna do ročního plánu řízení organizace. Příručka nemusí být dlouhá ani složitá. Měla by zaměstnancům pomoci pochopit, jak organizace vytvořila systém řízení a jeho strukturu, jak jsou různé části systému environmentálního řízení navzájem propojeny a jaké jsou úkoly konkrétních osob v rámci systému. Tato příručka není povinná, ale většina organizací se pro ni rozhodne.

Postupy

Dokumenty o postupech popisují, JAK, KDY a KÝM musí být vykonány konkrétní činnosti.

Příkladem jsou postupy týkající se:

- určení a posouzení významných aspektů,
- řízení dodržování právních předpisů,
- řízení určených významných environmentálních aspektů,
- řízení monitorování a měření,
- řízení připravenosti na mimořádné události,
- řízení neshody, preventivních a nápravných opatření,
- určení a řízení odborné způsobilosti, výcviku a povědomí zaměstnanců,
- řízení komunikace,
- řízení dokumentace,
- řízení záznamů,
- řízení interních auditů.

Pracovní pokyny

Pracovní pokyny musí být jasné a srozumitelné. Měly by vysvětlovat význam určité činnosti, související rizika pro životní prostředí, zvláštní výcvik pro personál odpovědný za její provádění a způsob, jak se má kontrolovat. Může být vhodné doplnit je obrázky, piktogramy nebo jinými způsoby, které zajistí, aby všichni zaměstnanci instrukce snadno pochopili.

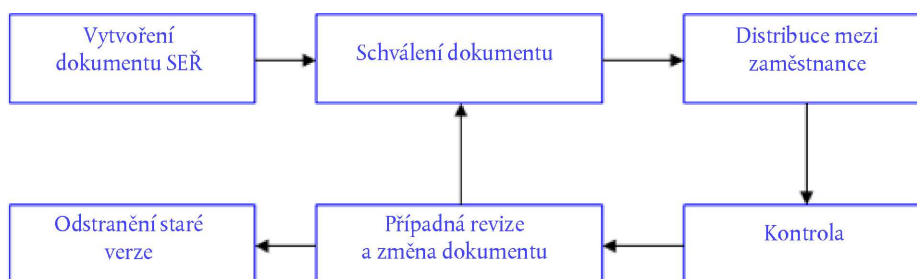
Řízení dokumentace

Organizace musí vytvořit, zavést a udržovat postup řízení dokumentů vypracovaných pro systém environmentálního řízení. Zvláštní pozornost by se měla věnovat záznamům (viz bod 2.2.5.4).

To vyžaduje postup pro tyto činnosti:

Obrázek 6

Postup řízení dokumentace v rámci systému environmentálního řízení

Systém by měl zajistit, že zůstanou k dispozici různé verze dokumentů a že dokumenty zůstanou čitelné a snadno identifikovatelné.

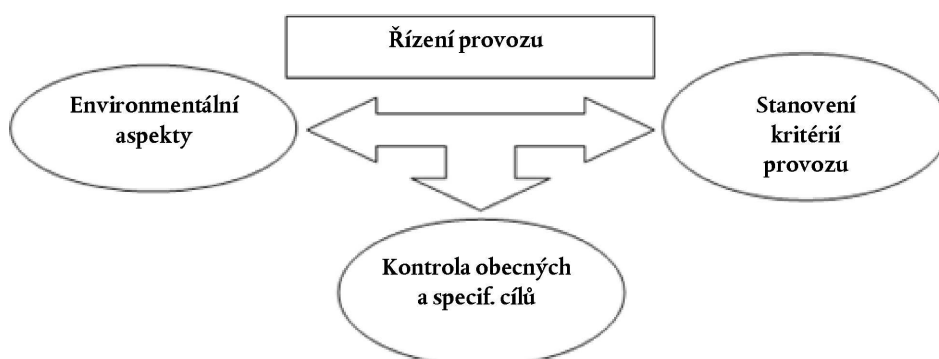
Je možné zahrnout i dokumenty z vnějších zdrojů, neboť ty často mají zásadní význam pro to, aby se zajistilo správné fungování systému environmentálního řízení. Mohou to být informace od místních úřadů a orgánů veřejné správy, příručky pro uživatele k různým zařízením, informace o zdraví a bezpečnosti atd.

2.2.4.4. Řízení provozu

Řízení provozu zahrnuje určení a plánování provozních operací, které souvisejí s významnými environmentálními aspekty, v souladu s politikou a obecnými i specifickými cíli (viz obrázek 7). Mohou sem rovněž spadat činnosti, jako je údržba zařízení, zahájení a ukončení provozu, řízení dodavatelů na místě a služby poskytované dodavateli nebo prodejci. Je třeba mít postupy pro řešení zjištěných rizik, stanovení specifických cílů a měření vlivu činností na životní prostředí (pokud možno na základě jasných indikátorů). V postupech se musí definovat obvyklé podmínky. Musí se také definovat a popsat neobvyklé podmínky a mimořádné situace. Postupy řízení provozu by měly být řádně zdokumentovány a předloženy k internímu auditu.

Obrázek 7

Řízení provozu

2.2.4.5. Přípravenost na mimořádné události a reakce na ně

Organizace musí vytvořit, zavést a udržovat postupy pro zjištění možných mimořádných událostí a nehod, které:

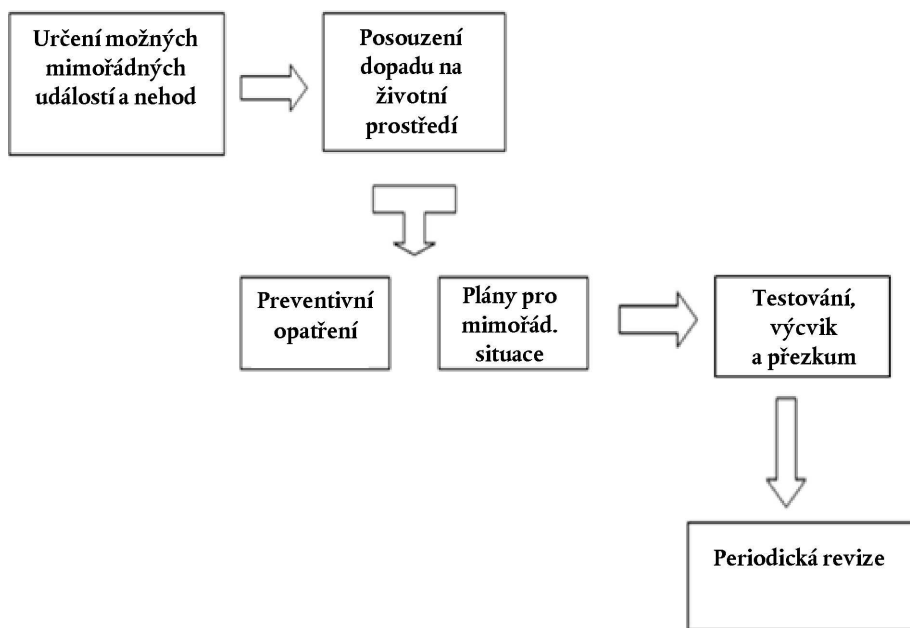
- zabrání riziku nehod,
- popíše, jak organizace na nehody reaguje,
- zabrání souvisejícím nepříznivým dopadům na životní prostředí nebo je zmírní.

Plán pro mimořádné události má zásadní význam v průmyslu a u organizací, které se zabývají potenciálně rizikovými činnostmi.

Organizace musí svou připravenost na mimořádné události (včetně příslušného výcviku) a postupy pro reakci na ně pravidelně přezkoumávat. V případě potřeby by je měla revidovat, zejména po mimořádné události nebo nehodě. Postupy by se také měly pravidelně testovat.

Obrázek 8

Plány pro mimořádné situace

2.2.5. Kontrola

2.2.5.1. Monitorování a měření

Organizace musí vytvořit, zavést a udržovat postup pro pravidelné monitorování a měření významných parametrů, jako jsou emise do ovzduší, odpadní vody a hluk, s cílem dospět na základě zjištěných faktů k užitečným závěrům. Mají povinnost podávat zprávy o klíčových indikátorech vlivu na životní prostředí (viz bod 2.3.2).

Je třeba vzít v úvahu právní požadavky na monitorování a kritéria pro monitorování, jako je četnost inspekcí, a metodika s nimi musí být v souladu. Tyto informace jsou důležité, aby se zajistilo:

- dodržování právních požadavků a předpisů,
- přesné posouzení vlivu činnosti organizace na životní prostředí,
- úplné a transparentní prohlášení systému EMAS.

V závislosti na potřebách organizace lze měřit a monitorovat také další faktory:

- významné environmentální aspekty,
- environmentální politiku a obecné cíle,
- úroveň povědomí mezi zaměstnanci atd.

Měřicí přístroje se musí pravidelně kalibrovat, aby byly v souladu s právními předpisy a poskytovaly přesné výsledky.

2.2.5.2. Hodnocení dodržování právních předpisů

Dodržování právních předpisů je klíčovým požadavkem nařízení EMAS a bez jeho splnění se organizace nemohou registrovat, potřebují proto postup pro jeho pravidelný přezkum a hodnocení.

Nejlépeší je vypracovat seznam všech příslušných právních předpisů a konkrétních požadavků a pak ho porovnat s konkrétní situací v dané organizaci (viz tabulka 6). Větší a složitější organizace možná budou muset použít databáze nebo vyhledat externí pomoc.

Jestliže ověřovatel zjistí případy porušení právních předpisů, které nebyly napraveny, nesmí schválit environmentální prohlášení ani podepsat závěrečné prohlášení (příloha VII).

Tabulka 6

Příklad jednoduchého hodnocení dodržování právních předpisů

Příslušné právní předpisy v oblasti životního prostředí	Konkrétní požadavek	Stav v organizaci	Výsledek
Předpisy o odpadech	— Povolení k produkci odpadu — Nakládání s odpady	— Zastaralé povolení — Nakládání s odpady pod kontrolu	Získat aktualizované povolení.
Předpisy o emisích do ovzduší	— Limity emisí (NO _x a SO _x , prachových částic atd.) — Povolení pro kotle	— Pod limitem — Aktualizované povolení	V pořádku.
Předpisy o hluku	— Limity hluku v dané oblasti	— Pod limitem	V pořádku.
Předpisy o úpravě a čištění vody	— Zvláštní čištění (odstranění fosforu a dusíku) — Limity pro vypouštění odpadních vod — Povolení k vypouštění do povrchových vod	— Dosud nezavedeno — Ne zcela v souladu — Povolení není aktualizováno	Zjednat nápravu situace.
Předpisy o skleníkových plynech	— Limity povolených skleníkových plynů	— Pod limitem	V pořádku. Je možné prodat část emisních povolenek.

2.2.5.3. Neshoda a nápravná a preventivní opatření

Organizace musí vytvořit, zavést a udržovat postup pro řešení skutečných nebo možných případů neshody s požadavky systému EMAS.

Tento postup musí řešit, jak:

- tyto případy určit a napravit,
- vyšetřit jejich příčiny a následky,

- vyhodnotit potřebná opatření, aby se zabránilo opakování případu,
- zaznamenat výsledky přijatých nápravných opatření,
- vyhodnotit potřebnost opatření, která by případům neshody zabránila,
- zavést vhodná preventivní opatření proti takovým případům a
- přezkoumat účinnost přijatých nápravných a preventivních opatření.

Neshodou se rozumí jakékoli nedodržení základních požadavků uvedených v postupech a technických pokynech.

Nesoulad může být důsledkem lidského selhání nebo nesprávného provádění. Je třeba co nejdříve provést změny, které situaci napraví a zabrání jejímu opakování.

Nesoulad je možné odhalit prostřednictvím:

- řízení provozu,
- interního/externího auditu,
- přezkumu vedením organizace nebo
- každodenní činnosti.

Nápravná a preventivní opatření

Zástupce vedení pro EMAS musí být o nesouladu informován, aby mohl případně rozhodnout o nápravných opatřeních.

Pokud byly určeny případy možného nesouladu, je třeba informovat zástupce vedení pro EMAS, aby mohl případně rozhodnout o opatřeních preventivních.

O nápravných i preventivních opatřeních by měly být vedeny záznamy. V důsledku může být nezbytné změnit dokumentaci systému environmentálního řízení.

2.2.5.4. Řízení záznamů

Organizace musí zavést systém pro uchovávání záznamů, aby prokázala, že splňuje požadavky systému environmentálního řízení.

Organizace musí vytvořit, zavést a udržovat postup pro řízení svých záznamů. Měl by řešit otázky, jako je identifikace, uložení, ochrana, vyhledávání, uchovávání a ničení záznamů.

Záznamy musí být a zůstat identifikovatelné, čitelné, aktuální a vysledovatelné.

Příklady záznamů:

- spotřeba elektrické energie, vody a surovin,
- vyprodukovaný odpad (nebezpečný či nikoli),
- emise skleníkových plynů,
- mimořádné události, nehody a stížnosti,
- právní požadavky,
- zprávy o auditu a přezkumu vedením,
- inspekční zprávy,
- významné environmentální aspekty,
- nesoulad a nápravná a preventivní opatření,
- komunikace a výcvik,

- podněty zaměstnanců a
- školení a semináře.

2.2.6. **Interní audit**

Systém EMAS věnuje internímu auditu zvláštní pozornost v příloze III.

„Interním environmentálním auditem“ se rozumí systematické, zdokumentované, pravidelné a objektivní hodnocení vlivu činnosti organizace na životní prostředí, systému řízení a postupů pro ochranu životního prostředí.“

Organizace musí v rámci systému řízení zavést postup interního auditu. Ten musí zahrnovat odpovědnosti a požadavky týkající se plánování a provádění auditů, podávání zpráv o výsledcích a vedení záznamů, stanovení kritérií auditu, rozsahu působnosti, četnosti a metod.

Cílem vnitřního auditu je stanovit:

- zda systém environmentálního řízení splňuje požadavky nařízení EMAS,
- zda je správně zaveden a udržován,
- záruky, že vedení organizace dostává informace potřebné k přezkoumání vlivu činnosti organizace na životní prostředí,
- účinnost systému environmentálního řízení.

Audit musí být prováděn objektivně nezávislými pracovníky. Interním auditorem může být vyškolený zaměstnanec nebo externí osoba či tým.

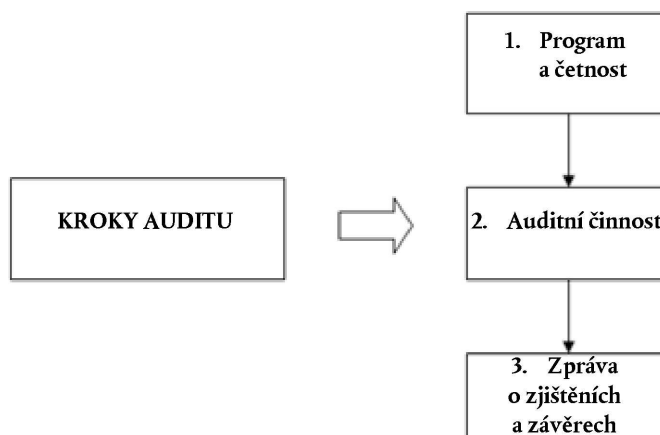
Obecná pravidla

- Vytvořit program auditu.
- Vymezit oblast působnosti auditu. Ten závisí na velikosti a druhu organizace. Oblast působnosti musí specifikovat oblasti, kterých se audit týká, činnosti, na které se vztahuje, environmentální kritéria, které je třeba zvážit, a období, na které se audit vztahuje.
- Uvést zdroje potřebné k provedení auditu, například kvalitně připravené pracovníky s dobrou znalostí této činnosti, technických aspektů, environmentálních aspektů, právních požadavků.
- Zajistit, aby se veškeré činnosti v organizaci prováděly v souladu s předem stanovenými postupy.
- Určit možné nové problémy a zavést opatření, která zabrání jejich výskytu.

Kroky interního auditu

Obrázek 9

Kroky interního auditu

2.2.6.1. Program auditu a četnost auditů

Součástí programu musí být:

- konkrétní cíle interního auditu,
- jak kontrolovat, zda systém environmentálního řízení odpovídá politice a programu organizace, je s nimi v souladu a splňuje požadavky systému EMAS,
- dodržování požadavků příslušných právních předpisů v oblasti životního prostředí.

Organizace musí interní audit provádět každoročně, aby měla řádný přehled o svých významných environmentálních aspektech. Cyklus auditu, který se týká všech činností organizace, musí být dokončen do tří let. Malé organizace mohou toto období prodloužit na čtyři roky.

Četnost, se kterou se provádí audit jednotlivých činností, se liší v závislosti na:

- charakteru, rozsahu a složitosti příslušných činností,
- významu souvisejících dopadů na životní prostředí,
- významu a naléhavosti problémů zjištěných předchozími audity a
- historii environmentálních problémů.

U složitějších činností se závažnějším dopadem na životní prostředí se v zásadě audit provádí častěji.

Pro dosažení uspokojivých výsledků musí mít veškerý personál, který se na interním auditu podílí, jasnou představu o obecných environmentálních cílech a konkrétních úkolech všech zúčastněných osob (ředitelů, vedoucích pracovníků, zaměstnanců, auditorů atd.).

2.2.6.2. Činnosti interního auditu

Je důležité se na interní audit předem připravit. Za prvé je třeba stanovit auditora/auditorský tým. Organizace může k auditu využít buď své vlastní zaměstnance, nebo auditory externí. Auditori musí být objektivní a nestranní a musí mít odpovídající znalosti a přípravu. Auditor nebo auditorský tým by měli:

- připravit dobrý plán auditu, a to prostřednictvím sběru informací o jeho cíli, oblasti působnosti, místu a datu dohodnutém s organizací,
- předat plán auditu organizaci s dostatečným předstihem,
- vypracovat kontrolní seznamy,
- rozdělit úkoly v rámci auditorského týmu.

Aby měl audit smysl, musí auditorský tým zkontrolovat dodržování právních předpisů v oblasti životního prostředí, plnění obecných a specifických cílů a účinnost a přiměřenost systému řízení.

Postup auditu musí obsahovat následující kroky:

- porozumění systému řízení,
- hodnocení silných a slabých stránek systému,
- shromáždění příslušných dokladů (např. údajů, záznamů a dokumentů),
- vyhodnocení zjištění auditu,
- přípravu závěrů auditu a
- vypracování zprávy o zjištěních a závěrech auditu.

2.2.6.3. Zpráva o zjištěních a závěrech auditu

Cílem zprávy o auditu je poskytnout vedení:

- písemné doklady o rozsahu auditu,
- informace o tom, do jaké míry bylo dosaženo obecných cílů,
- informace o tom, zda jsou cíle v souladu s environmentální politikou organizace,
- informace o spolehlivosti a účinnosti systému monitorování,
- v případě potřeby navrhovaná nápravná opatření.

Zpráva musí být předložena zástupci vedení pro EMAS, který finalizuje nápravná opatření v případě, že byl zjištěn nesoulad (včetně případného nedodržování právních předpisů).

2.2.7. Přezkum vedením organizace

Vrcholné vedení musí pravidelně (nejméně jednou ročně) přezkoumat systém řízení, aby zajistilo jeho vhodnost a účinnost. Přezkum vedením organizace je třeba zaznamenat a záznamy uchovat.

Obsah přezkumu vedením organizace

Vstupy:

- výsledky interních auditů včetně hodnocení dodržování právních předpisů,
- externí komunikace,
- stížnosti,
- míra, do jaké byly splněny obecné a specifické cíle,
- stav nápravných a preventivních opatření,
- následná opatření plynoucí z předchozích přezkumů vedením organizace,
- měnící se okolnosti, např. vývoj právních předpisů, změny životního prostředí,
- návrhy na zlepšení.

Výstupem jsou veškerá rozhodnutí a opatření, změny environmentální politiky, obecných a specifických environmentálních cílů a jiných prvků systému environmentálního řízení.

2.3. ENVIRONMENTÁLNÍ PROHLÁŠENÍ SYSTÉMU EMAS

„Environmentálním prohlášením“ se rozumí ucelené informace pro veřejnost a jiné zainteresované osoby, pokud jde o strukturu a činnost organizace, environmentální politiku a systém environmentálního řízení v organizaci, environmentální aspekty organizace a dopady její činnosti na životní prostředí, environmentální program, obecné a specifické environmentální cíle organizace, vliv činnosti organizace na životní prostředí a dodržování příslušných povinností vyplývajících z právních předpisů týkajících se životního prostředí touto organizací.“

Prohlášení je jedním z jedinečných rysů systému EMAS ve srovnání s jinými systémy environmentálního řízení.

Pro veřejnost potvrzuje odhodlání organizace přijímat opatření na ochranu životního prostředí.

Pro organizaci je to dobrá příležitost, aby uvedla, jak se snaží životní prostředí zlepšovat.

EMAS sice stanoví některé minimální požadavky na prohlášení, organizace se však může sama rozhodnout, jak podrobné informace chce uvádět a jaká bude jejich struktura a uspořádání, pokud bude obsah prohlášení jasný, spolehlivý, důvěryhodný a správný. Je na organizaci, aby rozhodla, zda chce environmentální prohlášení začlenit do své výroční zprávy nebo jiných zpráv, například v oblasti sociální odpovědnosti podniků.

2.3.1. Minimální obsah environmentálního prohlášení systému EMAS

- 1) *Jasný a jednoznačný popis organizace registrované v systému EMAS a přehled jejích činností, výrobků a služeb a její případný vztah k mateřským společnostem.*

Obsahuje grafy, mapy, vývojové diagramy, letecké fotografie atd. ilustrující obsah. Měla by obsahovat rovněž kódy NACE pro popis činností.

- 2) *Environmentální politika a stručný popis systému environmentálního řízení organizace.*

Řádný popis systému je důležitý, protože přináší jasné informace o pracovní struktuře. Musí být zahrnuta environmentální politika.

- 3) *Popis všech významných přímých a nepřímých environmentálních aspektů, které vedou k významným dopadům organizace na životní prostředí, a vysvětlení charakteru dopadů souvisejících s těmito aspekty (příloha I bod 2 nařízení EMAS).*

Přímé a nepřímé environmentální aspekty by měly být uvedeny odděleně. Měly by se uvést dopady obou druhů aspektů s využitím tabulek nebo vývojových diagramů.

- 4) *Popis obecných a specifických environmentálních cílů ve vztahu k významným environmentálním aspektům a dopadům na životní prostředí.*

Použijí se seznamy obecných a specifických cílů, jakož i indikátory pro hodnocení pokroku ve zlepšování vlivu na životní prostředí. Uvádí environmentální program a odkazuje na konkrétní přijatá či plánovaná opatření pro zlepšení vlivu na životní prostředí.

- 5) *Přehled dostupných údajů o vlivu činnosti organizace na životní prostředí vzhledem k jejím obecným a specifickým environmentálním cílům a s ohledem na její významné dopady na životní prostředí. Zpráva musí podávat informace o klíčových indikátorech a dalších příslušných existujících indikátorech vlivu činnosti organizace na životní prostředí, jak je uvedeno v oddílu C přílohy IV k nařízení EMAS.*

Klíčové indikátory se zaměřují na šest hlavních oblastí: energie, materiály, vodu, odpad, biologickou rozmanitost (prostřednictvím využívání půdy) a emise (viz bod 2.3.2.2).

Organizace rovněž podává zprávu o svém vlivu na životní prostředí na základě dalších konkrétnějších indikátorů týkajících se významných environmentálních aspektů, jež jsou uvedeny v environmentálním přezkumu (viz bod 2.3.2.3). V případě, že pro účely zprávy o významných přímých nebo nepřímých environmentálních aspektech nejsou k dispozici kvantitativní údaje, informuje organizace o svém vlivu na životní prostředí na základě indikátorů kvalitativních.

Pokud jsou pro dané odvětví k dispozici odvětvové referenční dokumenty podle článku 46 nařízení EMAS, měly by organizace při výběru ukazatelů pro podávání zpráv o vlivu činnosti organizace na životní prostředí zohlednit příslušné odvětvové indikátory vlivu uvedené v odvětvovém referenčním dokumentu ⁽¹⁾.

- 6) *Další faktory týkající se vlivu činnosti organizace na životní prostředí včetně vlivu činnosti organizace ve vztahu k dodržování právních ustanovení s ohledem na jejich významné dopady na životní prostředí.*

Použijí se tabulky a/nebo grafy k porovnání referenčních limitů právních předpisů s limity změřenými a/nebo vypočtenými organizací.

Není vždy možné měřit vliv činnosti na životní prostředí číselnými údaji. Významné jsou také „měkké“ faktory, které zahrnují například změny chování, zlepšování postupů a jiná opatření přijatá ke zlepšení vlivu na životní prostředí.

Při podávání zpráv o těchto dalších faktorech by organizace měly zohlednit příslušné odvětvové referenční dokumenty podle článku 46 nařízení EMAS. Proto by měly v environmentálním prohlášení uvádět, jak využily relevantní osvědčené postupy pro environmentální řízení a případně srovnávací kritéria, jsou-li k dispozici, k určení opatření a kroků a případně ke stanovení priorit s cílem (dále) zlepšovat vliv činnosti organizace na životní prostředí.

⁽¹⁾ Podlé přílohy IV (oddíl B písm. e)) nařízení EMAS musí environmentální prohlášení obsahovat „přehled dostupných údajů o vlivu činnosti organizace na životní prostředí vzhledem k jejím obecným a specifickým environmentálním cílům a s ohledem na její významné dopady na životní prostředí. Zpráva musí podávat informace o klíčových indikátorech a dalších příslušných existujících indikátorech vlivu činnosti organizace na životní prostředí, jak je uvedeno v oddílu C“. Oddíl C přílohy IV stanoví, že „každá organizace každoročně podá zprávu o svém vlivu na životní prostředí týkající se konkrétních environmentálních aspektů určených v environmentálním prohlášení a případně zohlední odvětvové referenční dokumenty uvedené v článku 46“.

Relevantnost a použitelnost osvědčených postupů pro environmentální řízení a srovnávacích kritérií by organizace měla posoudit s ohledem na významné environmentální aspekty, které určila při environmentálním přezkumu, jakož i aspekty technické a finanční.

Prvky odvětvových referenčních dokumentů (indikátory, osvědčené postupy pro environmentální řízení nebo srovnávací kritéria), které nejsou považovány za relevantní, pokud jde o významné environmentální aspekty určené při environmentálním přezkumu organizace, by se v environmentálním prohlášení neměly uvádět ani popisovat.

7) *Odkaz na příslušné požadavky vyplývající z právních předpisů týkajících se životního prostředí.*

Systém EMAS vyžaduje dodržování právních předpisů. Environmentální prohlášení je příležitostí uvést, jak ho organizace dosahuje.

Přestože organizace registrované v systému EMAS by měly mít k dispozici interní seznam všech příslušných právních požadavků, není nutné zahrnovat je do environmentálního prohlášení všechny. V této souvislosti postačuje stručný přehled.

8) *Jméno a akreditační číslo nebo číslo licence environmentálního ověřovatele a datum schválení.*

Pokud organizace vydává environmentální prohlášení v rámci jiné zprávy, je třeba označit v ní vlastní prohlášení a uvést, že bylo schváleno environmentálním ověřovatelem. Přestože není nutné přikládat k environmentálnímu prohlášení systému EMAS prohlášení podle čl. 25 odst. 9, považuje se to za osvědčený postup.

2.3.2. **Klíčové indikátory a další příslušné existující indikátory vlivu činnosti organizace na životní prostředí**

2.3.2.1. **Klíčové indikátory**

Organizace musí podávat zprávy o klíčových indikátorech vlivu činnosti organizace na životní prostředí (označované také jako klíčové indikátory výkonnosti), které mají význam pro přímé environmentální aspekty organizace. Měly by rovněž podávat zprávy o dalších indikátorech vlivu na životní prostředí, které se vztahují ke konkrétnějším environmentálním aspektům. Měly by brát v úvahu odvětvové referenční dokumenty, jsou-li k dispozici.

Klíčové indikátory se vztahují na všechny typy organizací. Měří vliv činnosti organizace na životní prostředí v následujících klíčových oblastech:

- energie,
- materiály,
- voda,
- odpad,
- využívání půdy s ohledem na biologickou rozmanitost,
- emise.

Každý klíčový indikátor se skládá z číselného údaje A (vstupy), údaje B (výstupy) a údaje vyjadřujícího poměr $R = (A/B)$.

i) **Číselný údaj A (vstupy)**

Vstupy (údaj A) se uvádí takto:

Energie:

- a) Celková roční spotřeba energie vyjádřená v MWh nebo GJ;
- b) procentní podíl a) z obnovitelných zdrojů energie **vyrobený** organizací.

Indikátor b) představuje procentní podíl roční spotřeby energie z obnovitelných zdrojů, který organizace sama vyrobila. Energie zakoupená od poskytovatele se do tohoto indikátoru nezahrnuje a může být považována za součást opatření pro „zelené zakázky“.

Materiály:

Roční hmotnostní průtok různých používaných materiálů (kromě nosičů energie a vody) vyjádřený v tunách.

Roční hmotnostní průtok různých materiálů lze rozdělit podle jejich použití. V závislosti na činnosti organizace sem mohou patřit například suroviny, jako jsou kovy, dřevo nebo chemické látky, nebo meziprodukty.

Voda:

Celková roční spotřeba vody vyjádřená v m³.

V rámci tohoto indikátoru je třeba informovat o celkovém ročním množství vody, které organizace spotřebovává.

Je vhodné specifikovat různé typy spotřeby vody a podávat informace o spotřebě podle zdroje vody, např. povrchová a podzemní voda.

Dále mohou být užitečné informace o množství odpadních vod, čištění a opětovném použití odpadních vod a recyklaci dešťové a užitkové vody.

Odpad:

Indikátor se vztahuje na celkovou roční produkci

- odpadu (rozděleného podle druhů) vyjádřenou v tunách a
- nebezpečného odpadu vyjádřenou v tunách nebo kilogramech.

Podávání zpráv o odpadu a nebezpečném odpadu je podle nařízení EMAS povinné. Doporučuje se, aby se v obou kategoriích odpad rozdělil podle druhů. Základ by měly tvořit výsledky environmentálního přezkumu, včetně příslušných povinností vyplývajících z právních předpisů o podávání zpráv o odpadech. Je možné vypracovat podrobnější zprávy v souladu s vnitrostátním systémem klasifikace odpadů, kterým se provádí evropský seznam odpadů.

Uvádění dlouhých seznamů různých druhů odpadů by mohlo být pro účely komunikace kontraproduktivní a matoucí, je tedy možné informace podle evropského seznamu slučovat do skupin. Odpad by se pak mohl uvádět podle hmotnosti či objemu různých druhů, jako jsou kovy, plasty, papír, kal, popel atd. Užitečné by mohlo být rovněž zařazení informací o množství odpadu, které se znovu využívá, recykluje, používá pro výrobu energie či skládkuje.

Využívání půdy s ohledem na biologickou rozmanitost:

Využití půdy vyjádřené v m² zastavěné plochy.

Biologická rozmanitost je mezi klíčovými indikátory komplexní a relativně novou otázkou. Některé faktory, které způsobují ztrátu biologické rozmanitosti (změny klimatu, emise/znečištění), jsou již v nařízení EMAS obsaženy v environmentálních aspektech a souvisejících indikátorech týkajících se spotřeby energie a vody, emisí, odpadu atd.

Ne všechny indikátory biologické rozmanitosti jsou pro všechna odvětví / všechny organizace relevantní a ne všechny mohou být při zahájení řízení těchto aspektů přímo zavedeny. Relevantní faktory by měly v zásadě vyplynout z environmentálního přezkumu. Organizace by měla zvážit nejen místní dopady, ale také širší přímé a nepřímé dopady na biologickou rozmanitost, např. pokud jde o těžbu surovin, zadávání zakázek / dodavatelský řetězec, výrobu a výrobky, dopravu a logistiku, marketing a komunikaci. Neexistuje jednotný indikátor, který by byl platný pro všechny organizace.

Za společný jmenovatel lze považovat indikátor biologické rozmanitosti týkající se využívání půdy stanovený v příloze IV nařízení EMAS. Ten se týká pouze prostorů organizace, které jsou zastavěny. Nicméně se velmi doporučuje, aby se do indikátoru využívání půdy zahrnula také zakrytá plocha.

Emise:

- a) Celkové roční emise skleníkových plynů (CO₂, CH₄, N₂O, HFC, PFC, SF₆) vyjádřené v tunách ekvivalentu CO₂;
- b) celkové roční emise do ovzduší (zahrnující alespoň emise SO₂, NO_x, PM) vyjádřené v kilogramech nebo v tunách.

Pozn.: Vzhledem k tomu, že dopady těchto látek jsou různé, neměly by se počítat.

Přístup ke kvantifikaci emisí, zejména emisí skleníkových plynů a látek znečišťujících ovzduší, je třeba vyjasnit⁽¹⁾. Organizace musí vycházet ze stávajících právních požadavků. To je jednoznačně případ organizací, jejichž zařízení spadá do oblasti působnosti systému EU pro obchodování s emisemi nebo nařízení o evropském registru úniků a přenosů znečišťujících látek. V ostatních případech je možné použít evropské, celosvětově uznávané nebo vnitrostátní/regionální společné metodiky, jsou-li k dispozici.

Ačkoli podávání zpráv o klíčovém indikátorech je povinné pouze pro přímé aspekty, organizace musí brát v úvahu všechny významné environmentální aspekty, ať jsou přímé, nebo nepřímé. Proto je nejlepší uvést také významné nepřímé emise skleníkových plynů, pokud možno odděleně od emisí přímých.

ii) Číselný údaj B (výstupy)

Celkové roční výstupy (údaj B) je pro všechny oblasti stejný, avšak upravený pro různé druhy organizací:

- a) Výrobní odvětví (průmysl) uvádí celkovou hrubou přidanou hodnotu vyjádřenou v milionech EUR nebo celkovou roční fyzickou produkci vyjádřenou v tunách. Malé organizace mohou uvést celkový roční obrát nebo počet zaměstnanců.
- b) Nevýrobní odvětví (služby, správa) uvádí počet zaměstnanců.

2.3.2.2. Klíčové indikátory a související prvky flexibility – odůvodnění

Je důležité porozumět důvodům, na nichž se zakládá stanovení indikátorů a prvků flexibility uvedené v nařízení EMAS (příloha IV nařízení EMAS).

V příloze IV oddílu C bodu 1 se uvádí, že indikátory musí:

- a) udávat přesné hodnocení vlivu organizace na životní prostředí;
- b) být srozumitelné a jednoznačné;
- c) umožňovat meziroční srovnání pro vyhodnocení vývoje vlivu činnosti organizace na životní prostředí;
- d) umožňovat případné srovnání s oborovými, vnitrostátními nebo regionálními měřítky;
- e) případně umožňovat srovnání s právními požadavky.

To jsou hlavní funkce klíčových indikátorů výkonnosti.

V používání indikátorů však existuje určitá **flexibilita**, pokud to přispívá k plnění jejich funkce.

Sem se řadí:

- **Podmínky pro používání ustanovení o zachování důvěrnosti, které jsou uvedeny v příloze IV oddílu C bodu 1** – „pokud by zveřejnění negativně ovlivnilo důvěrnost obchodních nebo průmyslových informací (...), může být organizaci povoleno indexovat tuto informaci ve své zprávě např. tím, že zavede základní rok (s indexem 100), v porovnání s nímž by vývoj aktuálního vstupu/dopadu měl být uveden“. Toto ustanovení lze uplatnit, pokud by použitím indikátoru mohlo dojít ke zveřejnění citlivých údajů, které by mohly umožnit konkurenci vypočítat průměrnou cenu produkce.

⁽¹⁾ Nařízení EMAS ovšem není vhodné k tomu, aby se zde stanovila metodika či nástroje pro vypracování emisních inventur nebo kvantifikaci emisí.

- **Podmínky pro Neuvedení konkrétního klíčového indikátoru stanoveného v příloze IV** – příloha IV oddíl C bod 2 písm. a) a b) o klíčových indikátorech uvádí, že „pokud je organizace toho mínění, že jeden či více klíčových indikátorů není relevantní pro její významné environmentální aspekty, nemusí o těchto klíčových indikátorech podávat zprávu. Organizace musí toto své mínění odůvodnit s odkazem na environmentální přezkum, který provedla“. V zájmu transparentnosti by toto odůvodnění mělo být uvedeno rovněž v environmentálním prohlášení. Jelikož každý hlavní indikátor se skládá z číselného údaje A pro vstup, údaje B pro výstup a R pro poměr mezi A a B, uplatňuje se tento prvek flexibility na **celý klíčový indikátor jako takový, včetně specifického vztahu A/B**.
- **Podmínky pro použití jiného indikátoru (A/B) NAMÍSTO konkrétního klíčového indikátoru podle přílohy IV** – pokud se organizace rozhodne neuvádět konkrétní indikátor/indikátory podle přílohy IV, ale rozhodne se místo toho použít jiný, musí tento indikátor také obsahovat vstup A a výstup B. Využití této flexibility by vždy mělo být odůvodněno s odkazem na environmentální přezkum, který ukazuje, jak zvolená možnost pomáhá lépe vyjádřit příslušný vliv na životní prostředí. U tohoto zvláštního ustanovení by se měl vzít v úvahu odvětvový referenční dokument systému EMAS, pokud je pro dané odvětví k dispozici. **Například** služba poskytující turistické ubytování se může rozhodnout, že místo „počtu zaměstnanců“ bude uvádět „počet nocí na hosta“, škola si může zvolit „počet žáků“, organizace zabývající se nakládáním s odpady může použít „objem zpracovaného odpadu v tunách“, nemocnice může dát přednost „počtu hospitalizovaných pacientů“ atd.
- **Podmínky použití dalších prvků k vyjádření vstupů (A) a výstupů (B) VEDLE specifických klíčových indikátorů uvedených v příloze IV** – organizace může pro vyjádření celkových ročních vstupů/dopadů v dané oblasti a celkových ročních výstupů použít i jiné prvky. Například organizace poskytující služby může pro svou administrativní složku uvádět míru výstupů (B) „počet zaměstnanců“ a pro konkrétní poskytované služby jinou míru výstupů.
- **Měrné jednotky** – pokud jednotky uvedené v příloze IV nařízení EMAS jasně neodrážejí vliv činnosti organizace na životní prostředí a neposkytují jasnou představu pro komunikační účely, pak lze použít jednotky alternativní, pokud to organizace odůvodní. Tyto jednotky musí být možné převést na ty, které jsou uvedeny v nařízení. V ideálním případě by se měla vložit poznámka pod čarou s převodem.
- **Měny pro vyjádření hrubé přidané hodnoty nebo celkového ročního obrátu jiné než EUR** – přestože nařízení EMAS uvádí jako měřítko výstupů pro hrubou přidanou hodnotu „milióny EUR“, organizace, které nepatří do eurozóny, mohou použít svou národní měnu.

2.3.2.3. Další relevantní indikátory vlivu činnosti organizace na životní prostředí

Organizace musí rovněž podávat zprávy o svém vlivu na životní prostředí na základě dalších relevantních indikátorů týkajících se významných environmentálních aspektů, jež jsou uvedeny v environmentálním přezkumu.

Při posouzení vlivu činnosti organizace na životní prostředí se přihlíží k příslušným odvětvovým referenčním dokumentům podle článku 46 nařízení EMAS, jsou-li tyto dokumenty pro dané odvětví k dispozici.

Organizace by proto měly při výběru indikátorů pro podávání zpráv o vlivu jejich činnosti na životní prostředí zohlednit příslušné odvětvové indikátory vlivu uvedené v odvětvovém referenčním dokumentu ⁽¹⁾. Měly by vzít v potaz indikátory navržené v odpovídajícím odvětvovém referenčním dokumentu a jejich relevanci, pokud jde o významné environmentální aspekty určené při environmentálním přezkumu organizace. Indikátory by se měly zohlednit pouze tehdy, jsou-li relevantní pro ty environmentální aspekty, které se při environmentálním přezkumu považují za nejvýznamnější.

2.3.2.4. Místní odpovědnost

Místní odpovědnost je v systému EMAS důležitá. Proto by všechny organizace registrované v systému EMAS měly podávat zprávy o významných dopadech každého místa na životní prostředí podle přílohy IV nařízení.

⁽¹⁾ Podle přílohy IV (oddíl B písm. e)) nařízení EMAS musí environmentální prohlášení obsahovat „přehled dostupných údajů o vlivu činnosti organizace na životní prostředí vzhledem k jejím obecným a specifickým environmentálním cílům a s ohledem na její významné dopady na životní prostředí. Zpráva musí podávat informace o klíčových indikátorech a dalších příslušných existujících indikátorech vlivu činnosti organizace na životní prostředí, jak je uvedeno v oddílu C“. Oddíl C přílohy IV stanoví, že „každá organizace každoročně podá zprávu o svém vlivu na životní prostředí týkající se konkrétních environmentálních aspektů určených v environmentálním prohlášení a případně zohlední odvětvové referenční dokumenty uvedené v článku 46“.

Informace o vývoji emisí do ovzduší a do vody, spotřebě vody, využívání energie a množství odpadů by v každém případě měly být uváděny na úrovni místa. Jestliže se uplatní postup pro ověřování organizací působících na více místech popsaný v bodě 2.4.3 této příručky, mohou být tyto informace poskytovány na úrovni skupiny míst za předpokladu, že uvedené číselné údaje přesně odrážejí vývoj na úrovni místa.

Organizace může informace indexovat, pouze pokud se vyskytnou problémy s důvěrností údajů (viz bod 2.3.2.2).

Dále je nutné vzít v úvahu skutečnost, že trvalého zlepšování lze dosáhnout na **stálých místech**, ale nikoli na **místech dočasných**. Nastane-li taková situace, měla by se uvést v environmentálním přezkumu. Měla by se vzít v úvahu možnost provádět alternativní opatření, k nimž patří například jiné „měkké“ (kvalitativní) indikátory. U odvětví, na něž se vztahují odvětvové referenční dokumenty systému EMAS, je v každém případě možné informace o dočasných místech zvažovat.

Tabulka 7

Příklad použití klíčových indikátorů výkonnosti u organizací ve veřejné správě

Klíčový indikátor	Roční vstupy/dopady (A)	Celkové roční výstupy organizace (B)	Poměr A/B
Energie	Roční spotřeba v MWh, GJ	Počet zaměstnanců (nevýrobní odvětví)	MWh na osobu nebo kWh na osobu
Materiály	Roční spotřeba papíru v tunách	Počet zaměstnanců (nevýrobní odvětví)	Tuny na osobu nebo počet listů na osobu a den
Voda	Roční spotřeba v m ³	Počet zaměstnanců (nevýrobní odvětví)	m ³ na osobu nebo l na osobu
Odpad	Roční produkce odpadu v tunách Roční produkce nebezpečného odpadu v kilogramech	Počet zaměstnanců (nevýrobní odvětví)	Tuny odpadu na osobu nebo kg na osobu kg nebezpečného odpadu na osobu
Využívání půdy s ohledem na biologickou rozmanitost	Využívání půdy v m ² zastavěné plochy (včetně plochy zakryté)	Počet zaměstnanců (nevýrobní odvětví)	m ² zastavěné plochy na osobu nebo m ² zakryté plochy na osobu
Emise skleníkových plynů	Roční emise skleníkových plynů v tunách CO ₂ e (CO ₂ e = ekvivalent CO ₂)	Počet zaměstnanců (nevýrobní odvětví)	Tuny CO ₂ e na osobu nebo kg CO ₂ e na osobu

Tabulka 8

Příklad použití klíčových indikátorů výkonnosti ve výrobním sektoru

Klíčový indikátor	Roční vstupy/dopady (A)	Celkové roční výstupy organizace (B)	Poměr A/B
Energie	Roční spotřeba v MWh, GJ	Celková roční hrubá přidaná hodnota (v milionech EUR) (*) nebo celková roční fyzická produkce (v tunách)	MWh na mil. EUR nebo MWh na tunu výrobku
Materiály	Roční hmotnostní průtok různých použitých materiálů v tunách	Celková roční hrubá přidaná hodnota (v milionech EUR) (*) nebo celková roční fyzická produkce (v tunách)	U každého z různých používaných materiálů: materiál v tunách na mil. EUR nebo materiál v tunách na tunu výrobku

Klíčový indikátor	Roční vstupy/dopady (A)	Celkové roční výstupy organizace (B)	Poměr A/B
Voda	Roční spotřeba v m ³	Celková roční hrubá přidaná hodnota (v milionech EUR) (*) nebo celková roční fyzická produkce (v tunách)	m ³ na mil. EUR nebo m ³ na tunu výrobku
Odpad	Roční produkce odpadu v tunách Roční produkce nebezpečného odpadu v tunách	Celková roční hrubá přidaná hodnota (v milionech EUR) (*) nebo celková roční fyzická produkce (v tunách)	Tuny odpadu na mil. EUR nebo tuny odpadu na tunu produktu Tuny nebezpečného odpadu na mil. EUR nebo tuny nebezpečného odpadu na tunu výrobku
Využívání půdy s ohledem na biologickou rozmanitost	Využívání půdy v m ² zastavěné plochy (včetně plochy zakryté)	Celková roční hrubá přidaná hodnota (v milionech EUR) (*) nebo celková roční fyzická produkce (v tunách)	m ² zastavěné plochy nebo m ² zakryté plochy na mil. EUR nebo m ² zastavěné plochy nebo m ² zakryté plochy na tunu výrobku
Emise skleníkových plynů	Roční emise skleníkových plynů v tunách CO _{2e}	Celková roční hrubá přidaná hodnota (v milionech EUR) (*) nebo celková roční fyzická produkce (v tunách)	Tuny ekvivalentu CO ₂ na mil. EUR nebo tuny ekvivalentu CO ₂ na tunu výrobku

(*) Oficiální definici hrubé přidané hodnoty obsahuje nařízení Komise (ES) č. 1503/2006 ze dne 28. září 2006, kterým se provádí a mění nařízení Rady (ES) č. 1165/98 o konjunkturálních statistikách, pokud se jedná o definice proměnných, seznam proměnných a frekvenci zpracovávání údajů (Úř. věst. L 281, 12.10.2006, s.15). Přidaná hodnota v základních cenách se může vypočítat z obrátu (bez DPH a dalších podobných odpočitatelných daní přímo spojených s obrátem), plus aktivovaná produkce, plus další provozní výnosy, plus nebo minus změny zásob, minus nákupy zboží a služeb, minus daně z výrobků, které jsou spojené s obrátem, ale nejsou odpočitatelné, plus veškeré získané subvence na výrobky. Příjmy a výdaje vedené v účtech podniku jako finanční nebo mimořádné jsou z přidané hodnoty vyloučeny. V přidané hodnotě v základních cenách jsou tedy zahrnuty subvence na výrobky, zatímco všechny daně z výrobků jsou vyloučeny. Přidaná hodnota se počítá jako „hrubá“, neboť úpravy hodnoty (jako je amortizace) se neodečítají.

Pozn.: K informování o konkrétních klíčových indikátorech výkonnosti, zejména pokud jde o energie a emise skleníkových plynů, lze využít environmentální prohlášení systému EMAS.

2.4. POSTUP OVĚŘOVÁNÍ A SCHVALOVÁNÍ

„Ověřováním“ se rozumí postup posuzování shody, který provádí environmentální ověřovatel, aby prokázal, zda environmentální přezkum, environmentální politika, systém environmentálního řízení nebo interní environmentální audit a jejich zavedení v dané organizaci splňují požadavky tohoto nařízení.“

„Schválením“ se rozumí potvrzení vydané environmentálním ověřovatelem, který ověřil, že informace a údaje v environmentálním prohlášení organizace a aktualizovaném environmentálním prohlášení jsou spolehlivé, důvěryhodné a správné a vyhovují požadavkům stanoveným v tomto nařízení.“

2.4.1. Kdo smí systém EMAS ověřovat a schválit?

Tyto úkoly mohou plnit pouze akreditovaní nebo licencovaní environmentální ověřovatelé.

„environmentálním ověřovatelem“ se rozumí subjekt posuzování shody ve smyslu nařízení [Evropského parlamentu a Rady] (ES) č. 765/2008 ⁽¹⁾ nebo jakékoli sdružení či seskupení těchto subjektů, které získalo akreditaci podle tohoto nařízení, nebo jakákoli fyzická či právnická osoba nebo jakékoli sdružení či seskupení těchto osob, které získalo licenci k provádění ověřování a schvalování podle tohoto nařízení.“ ⁽²⁾

- Pro informace o akreditovaných environmentálních ověřovatelích se organizace mohou obrátit na příslušný orgán EMAS ve svém členském státě nebo na akreditační nebo licenční orgán EMAS odpovědný za akreditaci ověřovatelů systému EMAS. Pokud chce organizace získat informace o ověřovatelích z ostatních členských států, kteří působí v jejich odvětví, jsou tyto informace k dispozici prostřednictvím evropského rejstříku EMAS ⁽³⁾.
- Rozsah akreditace nebo licence environmentálních ověřovatelů se určuje podle kódů NACE, klasifikace hospodářských činností uvedené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ⁽⁴⁾. Když organizace uzavírá smlouvu s environmentálním ověřovatelem, musí zajistit, aby měl tento ověřovatel akreditaci nebo licenci pro konkrétní kód NACE odpovídající činnostem dané organizace.
- Má-li ověřovatel akreditaci nebo licenci v jednom členském státě, může působit ve všech zemích EU ⁽⁵⁾.
- Informace o akreditovaných nebo licencovaných ověřovatelích jsou k dispozici buď na internetové stránce Komise týkající se systému EMAS, nebo prostřednictvím příslušných orgánů v členských státech.

Pozn.: Je vhodné, aby si organizace zkontrolovala, zda ověřovatel oznámil informace uvedené v článku 24 nařízení EMAS příslušnému akreditačnímu nebo licenčnímu orgánu nejméně čtyři týdny před ověřením tak, aby umožnil dohled akreditačního nebo licenčního orgánu členského státu, v němž hodlá působit. Bez takového dohledu může příslušný orgán registraci organizace odmítnout.

2.4.2. *Jaké jsou úkoly environmentálních ověřovatelů?*

- 1) Ověřovat, zda organizace splňuje všechny požadavky nařízení EMAS, pokud jde o úvodní environmentální přezkum, systém environmentálního řízení, environmentální audit a jeho výsledky a environmentální prohlášení.
- 2) Kontrolovat, zda organizace dodržuje požadavky vyplývající z příslušných právních předpisů Společenství či předpisů s celostátní, regionální a místní působností týkajících se životního prostředí.

Poznámka 1: Ověřovatel musí zkontrolovat, zda organizace stanovila, zavedla a udržuje postup nebo postupy pravidelného hodnocení shody s platnými právními požadavky ⁽⁶⁾. Ověřovatel provede hloubkovou kontrolu dodržování právních předpisů ze strany společnosti. Součástí tohoto úkolu je kontrola věcných důkazů, že nedochází k porušování právních předpisů v oblasti životního prostředí ⁽⁷⁾. Ověřovatelé mohou použít zjištění donucovacích orgánů. Pokud neshledají důkazy o porušení pravidel, je to uvedeno v environmentálním prohlášení a podepsáno ověřovatelem. Nicméně povinností ověřovatele je zkontrolovat plnění požadavků nařízení prostřednictvím běžných metod auditu. To znamená, že nebude moci ověřit dodržování právních požadavků tak jako donucovací orgány.

Poznámka 2: Pokud ověřovatel objeví případ porušení požadavků v období mezi dvěma registracemi, existují tyto možnosti: může informovat příslušný orgán o tom, že dotčená organizace musí být vyškrtuta z rejstříku EMAS, nebo pokud organizace prokáže, že ve spolupráci s donucovacími orgány přijala včasná opatření, aby obnovila soulad s právními předpisy, ověřovatel může prohlášení o činnostech environmentálního ověřovatele podle přílohy VII nařízení přesto podepsat.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93 (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30).

⁽²⁾ Výraz „toto nařízení“ v nařízení EMAS odkazuje na „nařízení EMAS“.

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/environment/emas/emas_registrations/register_en.htm

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 a kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 3037/90 a některá nařízení ES o specifických statistických oblastech (Úř. věst. L 393, 30.12.2006, s. 1).

⁽⁵⁾ S výhradou požadavků dohledu akreditačního nebo licenčního orgánu členského státu, v němž hodlá působit, jak je stanoveno v článku 24 nařízení EMAS.

⁽⁶⁾ Bod A.9.1.2 přílohy II nařízení „Hodnocení dodržování požadavků“ a bod A.10.2 přílohy II nařízení „Neshoda a nápravné opatření“.

⁽⁷⁾ Ustanovení čl. 13 odst. 2 písm. c) a ověření, že neexistují žádné závažné stížnosti zainteresovaných stran nebo že stížnosti byly kladně vyřešeny (čl. 13 odst. 2 písm. d)).

- 3) Kontrolovat neustálé zlepšování vlivu činnosti organizace na životní prostředí.
- 4) Kontrolovat spolehlivost, důvěryhodnost a správnost údajů uvedených a použitých v environmentálním prohlášení systému EMAS a veškerých informací o životním prostředí, které mají být schváleny.
- 5) Navštívit organizaci nebo místo. Postupy pro organizace působící na jednom a na více místech se liší a je důležité zdůraznit rozdíly v příslušných přístupech. Nařízení EMAS (čl. 25 odst. 4) vyžaduje při každém schvalování/ověření pro každou organizaci provedení návštěvy.
 - a) V případě organizace působící na jednom místě to znamená, že ověřovatel se musí na místo dostavit každý rok.
 - b) V případě malých organizací působících na jednom místě, pokud lze uplatnit výjimku pro malé organizace (článek 7), se schvalování/ověřování musí provádět po dvou a čtyřech letech, takže ověřovatel je povinen místo navštívit po dvou a čtyřech letech.
 - c) Ale i v případě registrovaných organizací působících na více místech požaduje čl. 25 odst. 4 při každém ověřování a schvalování návštěvu organizace. Z právního hlediska tedy lze tuto povinnost považovat za splněnou, pokud ověřovatel navštíví organizaci (jedno místo nebo i místa různá) každý rok.

S ohledem na úkoly ověřovatele a jeho prohlášení o dodržování právních předpisů však program návštěv musí zajistit, aby bylo každé místo zahrnuté do registračního čísla takovéto organizace působící na více místech navštíveno (úplně ověřeno) alespoň jednou v průběhu 36 měsíců. Pokud by ověřovatel během této doby alespoň jednou plně neověřil každé zahrnuté místo, nesplnil by své úkoly podle požadavků nařízení EMAS III. Z toho také vyplývá, že před první registrací organizace musí environmentální ověřovatel navštívit všechna místa organizace působící na více místech.

Jako výjimku z tohoto obecného pravidla lze pro ověření organizace působící na více místech použít metody výběru vzorků. Za předpokladu, že jsou dodrženy určité podmínky, mohou ověřovatelé v průběhu 36 měsíců navštívit vybraná místa, která jsou pro činnost organizace reprezentativní a poskytují spolehlivé a důvěryhodné posouzení celkové environmentální výkonnosti organizace a dodržování požadavků nařízení EMAS.

Tuto metodiku výběru vzorků lze použít pouze po vzájemné dohodě s environmentálním ověřovatelem a za předpokladu, že jsou splněny požadavky stanovené v bodě 2.4.3 a prováděcí pokyny stanovené v bodě 2.4.4 této příručky.

Když tedy organizace požaduje uplatnění metody výběru vzorků, ověřovatel zkontroluje tyto prvky, aby rozhodl, zda je použití metody výběru vzorků vhodné:

- organizace splňuje požadavky uvedené v bodě 2.4.3 této příručky,
- prováděcí pokyny stanovené v bodě 2.4.4 byly dodrženy.

Kromě toho může environmentální ověřovatel rozhodnout, že výběr vzorků omezí, pokud není výběr míst vhodný pro získání dostatečné důvěry v účinnost systému řízení s ohledem na konkrétní okolnosti. Environmentální ověřovatelé by tato omezení měli definovat s ohledem na:

- environmentální podmínky či jiná vhodná hlediska v kontextu dané organizace,
- rozdíly v provádění systému řízení s ohledem na specifické rysy jednotlivých míst,
- dodržování předpisů danou organizací v minulosti (doložené např. záznamy donucovacích orgánů o případech nedodržení požadavků, počtem stížností a hodnocením nápravných opatření).

V příslušných případech by měl ověřovatel zdokumentovat konkrétní důvody, které omezují způsobilost organizace k použití výběru vzorků.

Environmentální ověřovatel dále hodnotí transparentnost seskupení podobných míst požadovanou v bodě 2.4.3.2 a dopad tohoto seskupení, pokud jde o obsah environmentálního prohlášení a o celkový vliv činnosti organizace na životní prostředí. Výsledky a závěry tohoto hodnocení musí být zdokumentovány ve zprávě o ověření.

Environmentální ověřovatel vede podrobné záznamy o každé žádosti o výběr míst, v nichž zdůvodní metodiku výběru vzorků a použité parametry/kritéria a doloží, že výběr vzorků probíhá v souladu s tímto dokumentem.

- 6) Pokud jsou během ověřování zjištěny případy neshody nebo nedodržení požadavků u organizace působící na více místech, kde byla použita metoda výběru vzorků, pak ověřovatel:
- prozkoumá, do jaké míry jsou tato neshoda nebo nedodržení požadavků vázány na dané místo, nebo zda by se mohly týkat i míst jiných,
 - požádá organizaci, aby identifikovala všechna místa, jež by mohla být dotčena, aby na těchto místech přijala nezbytná nápravná opatření a aby upravila systém řízení v případě, že má informace o tom, že uvedená neshoda nebo nedodržení pravidel by mohly poukazovat na nedostatek celkového systému řízení, jenž by mohl mít vliv také na ostatní místa. V případě neshody nebo nedodržení pravidel, které nelze napravit přijetím včasných nápravných opatření, by měl ověřovatel informovat příslušný orgán o tom, že registrace dotčené organizace v rejstříku systému EMAS musí být pozastavena nebo zrušena,
 - požaduje důkazy o těchto opatřeních a ověří jejich účinnost tím, že po přijetí nápravných opatření rozšíří velikost vzorků na další místa, a
 - schválí environmentální prohlášení a podepíše prohlášení o činnostech environmentálního ověřovatele podle přílohy VII nařízení, pouze pokud je spokojen s důkazy o tom, že všechna místa splňují požadavky nařízení EMAS i veškeré právní požadavky týkající se životního prostředí.
- 7) Při prvním ověřování musí ověřovatel alespoň zkontrolovat, zda organizace splňuje tyto požadavky:
- a) zavedla plně funkční systém environmentálního řízení;
 - b) zavedla zcela naplánovaný program auditu;
 - c) dokončila přezkum vedením organizace;
 - d) pokud chce organizace pro ověření svých míst použít metodu odběru vzorků, splňuje ustanovení bodu 2.4.3 a 2.4.4 této uživatelské příručky a
 - e) vyhotovila environmentální prohlášení systému EMAS a vzala v úvahu odvětvové referenční dokumenty, pokud jsou k dispozici.

2.4.3. Požadavky na použití metody výběru vzorků pro ověřování organizací působících na více místech

2.4.3.1. Obecné zásady

Použití metody výběru vzorků může být vhodné pro organizace působící na více místech, které tak mohou přizpůsobit proces ověřování, aniž by byla ohrožena důvěra v dodržování právních předpisů a úplné zavedení systému řízení, takže lze dosáhnout neustálého zlepšování vlivu činnosti organizace na životní prostředí v každém místě zahrnutém do registrace v systému EMAS.

Kde je to podle kritérií definovaných v bodě 2.4.3.2 vhodné a požádá-li o to organizace, může environmentální ověřovatel (či ověřovatelé) souhlasit s použitím metody výběru vzorků k ověření organizace působící na více místech.

2.4.3.2. Kritéria způsobilosti pro organizace

- a) Postupy výběru vzorků v organizaci působící na více místech lze použít pouze u skupin podobných míst.
- b) Podobnost míst se určí na základě toho, že se nachází ve stejném členském státě, provozují stejný druh činnosti, používají tentýž postup, mají stejné právní požadavky, obdobné environmentální aspekty a dopady na životní prostředí, srovnatelnou významnost dopadů na životní prostředí a podobné postupy pro environmentální řízení a kontrolu.
- c) Skupina či skupiny podobných míst se stanoví jako součást systému environmentálního řízení a po vzájemné dohodě s environmentálním ověřovatelem. Tyto skupiny se zohlední v interních auditech a přezkumu vedením organizace a uvádějí se v environmentálním prohlášení.
- d) Všechna místa, která nejsou součástí skupiny z důvodu malé podobnosti, musí být z rozsahu výběru vzorků vyloučena a musí být ověřena individuálně.
- e) Všechna místa zahrnutá v registraci do systému EMAS musí být pod přímou kontrolou příslušné organizace.

- f) Systém environmentálního řízení je řízen a spravován na ústřední úrovni a podléhá přezkumu ústředním vedením organizace. Na všechna místa zahrnutá v registraci do systému EMAS se vztahuje program environmentálního přezkumu a interního auditu organizace a před první registrací se u všech z nich provede interní audit (včetně auditu dodržování právních předpisů).

Kromě toho musí organizace prokázat svou pravomoc a schopnost iniciovat organizační změny ve všech místech zahrnutých do registrace v systému EMAS, pokud je to třeba k dosažení environmentálních cílů. Organizace musí rovněž prokázat svou schopnost shromažďovat a analyzovat údaje (mimo jiné včetně níže uvedených položek) ze všech míst, včetně ústředí:

- veškeré prvky zahrnuté v environmentálním přezkumu podle přílohy 1 nařízení EMAS (nařízení ES č. 1221/2009), které mimo jiné zahrnují určení příslušných právních požadavků, environmentální aspekty či související dopady a postupy environmentálního řízení,
- změny dokumentace systému environmentálního řízení a systémové změny,
- interní audit a hodnocení výsledků, včetně hodnocení dodržování požadavků vyplývajících z právních předpisů týkajících se životního prostředí,
- přezkum vedením organizace,
- vliv činnosti organizace na životní prostředí,
- stížnosti a
- vyhodnocení nápravných opatření.

- g) Výběr vzorků se nepoužije pro:

- organizace, jimž byly poskytnuty pobídky na základě požadavku ověřovat v rámci cyklu ověřování všechna místa,
- místa, která se nacházejí ve třetích zemích,
- místa provozovaná na základě zásadně odlišných právních požadavků v oblasti životního prostředí,
- místa, na něž se vztahují právní předpisy upravující emise znečišťujících látek, nebezpečný odpad nebo používání či skladování nebezpečných látek (např. směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ⁽¹⁾ (o průmyslových emisích) nebo směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/18/EU ⁽²⁾ (Seveso)),
- místa, u nichž mezi významné environmentální aspekty patří riziko ekologické havárie.

Tato místa jsou z rozsahu metody výběru vzorků vyloučena a musí být ověřena individuálně.

- h) Organizace musí být činné v hospodářských odvětvích, v nichž je povoleno použití metody výběru vzorků podle bodu 2.4.3.3.

2.4.3.3. Hospodářská odvětví, v nichž lze použít metodu výběru vzorků

- a) Ověřování organizací působících na více místech za použití metody výběru vzorků je povoleno v těchto odvětvích:

Tabulka 9

Hospodářská odvětví, v nichž je povoleno použít metodu výběru vzorků

Hospodářské odvětví	Kód NACE
Finanční činnosti, kromě pojištění a penzijního financování	64
Pojištění, zajištění a penzijní financování, kromě povinného sociálního zabezpečení	65

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění) (Úř. věst. L 334, 17.12.2010, s. 17).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/18/EU ze dne 4. července 2012 o kontrole nebezpečí závažných havárií s přítomností nebezpečných látek a o změně a následném zrušení směrnice Rady 96/82/ES (Úř. věst. L 197, 24.7.2012, s. 1).

Hospodářské odvětví	Kód NACE
Právní a účetnické činnosti	69
Poradenství v oblasti řízení	70.2
Činnosti související se zaměstnáváním (např. činnosti v oblasti lidských zdrojů, dočasné zaměstnávání, zprostředkování zaměstnání)	78
Činnosti cestovních kanceláří a agentur a jiné rezervační a související činnosti	79
Administrativní a kancelářské činnosti	82.1
Preprimární a primární vzdělávání	85.1 a 85.2
Knihovny a archivy	91

b) Členské státy mohou provádět pilotní projekty v jiných odvětvích uvedených v tabulce 10, aby shromáždily poznatky o používání metody výběru vzorků. Za tímto účelem oznámí Evropské komisi tyto informace:

- jasný a jednoznačný popis organizace registrující se v systému EMAS, včetně situace organizace a přehledu jejích činností, výrobků a služeb a jejího případného vztah k mateřským společnostem,
- seznam míst, u nichž by se měl použít výběr vzorků,
- skupiny míst, včetně metodiky vytvoření skupin,
- místa vyloučená z výběru vzorků a důvod tohoto omezení,
- popis všech významných přímých a nepřímých environmentálních aspektů, které vedou k významným dopadům organizace na životní prostředí, včetně vysvětlení, jak se charakter těchto dopadů váže k významným přímým a nepřímým aspektům, a stanovení významných environmentálních aspektů spojených s místy, u nichž by se měl použít výběr vzorků,
- potenciální rizika související s těmito environmentálními aspekty,
- environmentální politiku a stručný popis systému environmentálního řízení organizace, včetně jejích obecných a specifických cílů ve vztahu k významným environmentálním aspektům a dopadům na životní prostředí; pokud organizace dosud nezavedla systém environmentálního řízení, měla by popsat plánovaný systém environmentálního řízení a jeho hlavní cíle,
- odkaz na příslušné požadavky vyplývající z právních předpisů týkajících se životního prostředí.

V návaznosti na toto oznámení Evropská komise informuje o plánovaném pilotním projektu výbor pro systém EMAS a poskytne stanovisko o jeho vhodnosti. Pokud většina členů výboru EMAS nevznese ve lhůtě dvou měsíců námitku, mohou být pilotní projekty zahájeny podle těchto pravidel:

- Organizace dodržuje všechny požadavky nařízení EMAS, pokud jde o registraci nebo prodloužení registrace.
- Metoda odběru vzorků by měla být stanovena na základě prováděcích pokynů popsaných v bodě 2.4.4 této příručky.

Doba trvání těchto pilotních projektů nesmí překročit tři roky. Po úspěšném provedení pilotního projektu včetně kladného ověření, které potvrdí, že organizace je v souladu se všemi požadavky nařízení EMAS, mohou být organizace a její místa zaregistrovány v systému EMAS na dobu tří let, nebo čtyř let, jestliže se uplatní výjimka stanovená v článku 7.

Hodnocení každého projektu se předloží výboru pro systém EMAS.

Na základě hodnocení pilotního projektu může výbor pro systém EMAS doporučit, aby bylo dané odvětví zahrnuto do seznamu odvětví, v nichž je použití metody výběru vzorků povoleno (tabulka 9).

Tabulka 10

Hospodářská odvětví, v nichž lze použít metodu výběru vzorků v pilotních projektech

Hospodářské odvětví	Kód NACE
Shromažďování, úprava a rozvod vody	36
Činnosti související s odpadními vodami	37
Tyto činnosti v rámci maloobchodu:	
Maloobchod v nespecializovaných prodejnách (např. supermarketech)	47.1
Maloobchod s potravinami, nápoji a tabákovými výrobky ve specializovaných prodejnách	47.2
Maloobchod s textilem ve specializovaných prodejnách	47.51
Maloobchod s výrobky pro kulturní rozhled a rekreaci ve specializovaných prodejnách	47.6
Maloobchod s oděvy ve specializovaných prodejnách	47.71
Maloobchod s obuví a koženými výrobky ve specializovaných prodejnách	47.72
Maloobchod s kosmetickými a toaletními výrobky ve specializovaných prodejnách	47.75
Maloobchod s hodinami, hodinkami a klenoty ve specializovaných prodejnách	47.77
Tyto činnosti v rámci ubytovacích a stravovacích služeb:	
Ubytování v hotelích a podobných ubytovacích zařízeních	55.1
Rekreační a ostatní krátkodobé ubytování	55.2
Restaurace (nikoli však mobilní stravovací služby)	56.1
Pohostinství	56.3
Programování, poradenství a související činnosti	62
Činnosti v oblasti nemovitostí: nákup, prodej a pronájem nemovitého majetku (kromě provozních nemovitostí)	68
Reklama a průzkum trhu	73
Ostatní odborné, vědecké a technické činnosti	74
Všeobecné činnosti veřejné správy	84.11
Středoškolské, vysokoškolské a ostatní vzdělávání	85.3, 85.4, 85.5, 85.6
Ústavní sociální péče	87
Mimoústavní sociální péče	88
Tvůrčí, umělecké a zábavní činnosti	90
Muzea a jiná kulturní zařízení	91
Sportovní činnosti	93.1
Činnosti organizací sdružujících osoby za účelem prosazování společných zájmů	94

2.4.4. **Prováděcí pokyny k použití metody výběru vzorků pro ověřování organizací působících na více místech**

2.4.4.1. **Obecné zásady**

- a) Organizace vypracuje jasný popis toho, v jakém rozsahu navrhuje použít metodu výběru vzorků (počet míst, seznam všech příslušných míst a stručný popis jejich činnosti, jakož i informace o místech, jež jsou z výběru vzorků vyloučena).
- b) Místa, jež organizace navrhuje začlenit do metody výběru vzorků, se rozdělí do jedné nebo více skupin podobných míst podle bodu 2.4.3.2 písm. c) této příručky. Míra podobnost ve skupině míst musí zaručovat, že ověření vzorku míst bude vysoce reprezentativní pro celou skupinu. Jak je uvedeno v bodě 2.4.3.2 písm. d), všechna místa, která nejsou součástí skupiny z důvodu malé podobnosti, musí být z rozsahu výběru vzorků vyloučena a musí být ověřena individuálně.
- c) Ověřovatel musí souhlasit s navrhovaným rozsahem, určí povahu každé skupiny a navrhne plán ověřování, který musí zahrnovat popis metodiky a kritéria používaná k vymezení skupin, metodu, jež se použije při výběru míst (pro náhodný i nenáhodný výběr), a harmonogram ověření. Tento plán ověřování rovněž obsahuje klíčové činnosti a postupy každé skupiny míst, významné environmentální aspekty týkající se každé skupiny míst a odhad míry rizika nehod ohrožujících životní prostředí související s těmito aspekty.

2.4.4.2. **Metoda výběru vzorků**

Metoda výběru vzorků pro kontroly na místě v rámci různých skupin míst musí splňovat požadavky uvedené níže.

- a) Z každé skupiny podobných míst musí být vybrán reprezentativní vzorek.
- b) Výběr vzorků je zčásti selektivní na základě faktorů uvedených níže a zčásti neselektivní (náhodný) a jeho výsledkem je reprezentativní škála různých míst.
- c) V rámci každé skupiny se nejméně 50 % vzorku míst (zaokrouhleno na celá čísla směrem nahoru) vybere namátkově (neselektivně). Environmentální ověřovatel musí postup použitý pro provedení tohoto náhodného výběru zdokumentovat.
- d) Metodika pro zbývající část selektivního výběru vzorků musí zohledňovat ustanovení uvedená níže. Tato metodika musí zajistit, aby rozdíly mezi vybranými místy byly co největší, a musí zahrnovat alespoň tyto aspekty:
 - výsledky environmentálního přezkumu a interních auditů na místě nebo předchozích ověření,
 - záznamy mimořádných událostí, stížností a další příslušné aspekty nápravných a preventivních opatření,
 - významné rozdíly ve velikosti míst,
 - změny a složitost systému a postupů řízení v daných místech,
 - změny provedené od posledního ověření,
 - vyspělost systému řízení a znalosti o organizaci,
 - rozdíly v kultuře, jazyce a regulačních požadavcích a
 - geografické rozložení míst.

S ohledem na tyto aspekty ověřovatel rovněž usiluje o to, aby zařadil do vzorku co nejvíce míst, která dosud nebyla ověřena.

- e) Minimální počet míst, která by měla být zahrnuta do vzorku z každé skupiny míst, je odvozen z tohoto vzorce:

- Pro počáteční registraci v systému EMAS a v případě prodloužení registrace by jím měla být **druhá odmocnina počtu míst obsažených v každé skupině vynásobená 2** a zaokrouhlená na nejbližší celé číslo směrem nahoru (např. u skupiny 100 míst: $\sqrt{100 \times 2} = 20$).

f) Velikost vzorku by se měla zvětšit v případě, kdy analýza míst zahrnutých do registrace v systému EMAS provedená environmentálním ověřovatelem ukazuje na zvláštní okolnosti týkající se faktorů, jako například:

- velikost míst a počet zaměstnanců (např. více než 50 zaměstnanců na jednom místě),
- složitost a riziko nepodobné skupiny míst,
- rozdíly v oblasti environmentální výkonnosti,
- rozdíly v pracovních postupech a vykazování dopadů na životní prostředí,
- rozdíly v prováděných činnostech,
- význam a rozsah environmentálních aspektů a souvisejících dopadů na životní prostředí,
- záznamy o stížnostech a další příslušné aspekty nápravných a preventivních opatření a
- výsledky interních auditů a přezkumu vedením organizace.

Příklad ověřování organizace působící na více místech pomocí metody výběru vzorků:

Příkladem je společnost působící v odvětví maloobchodu s oděvy s těmito místy:

- 100 prodejen > 150 m²
- 400 prodejen < 150 m²
- 3 sklady o různé velikosti a obsahu
- 1 ústředí

1. Vytvoření skupin míst pro použití metody výběru vzorků:

- Skupina 1: 100 prodejen > 150 m²
- Skupina 2: 400 prodejen < 150 m²
- Jednotlivá místa:
 - 3 sklady
 - 1 ústředí

2. Ověření před provedením první registrace:

- Všechna jednotlivá místa (3 sklady, 1 ústředí)
- Skupina 1: alespoň $\sqrt{100}$ prodejen $\times 2 = 20$ prodejen
- Skupina 2: alespoň $\sqrt{400}$ prodejen $\times 2 = 40$ prodejen

3. Ověření před prodloužením registrace:

- Měla by být navštívena všechna jednotlivá místa
- Skupina 1: alespoň $\sqrt{100}$ prodejen $\times 2 = 20$ prodejen
- Skupina 2: alespoň $\sqrt{400}$ prodejen $\times 2 = 40$ prodejen

2.4.5. Dokumentace odůvodnění velikosti a metod výběru vzorků v environmentálním prohlášení

Organizace registrované v systému EMAS, u nichž environmentální ověřovatel použil plán výběru vzorků / plán ověřování podle bodu 2.4.3 této příručky, by měly tento plán výběru vzorků zdokumentovat v environmentálním prohlášení. Environmentální prohlášení by mělo (stručně) objasňovat odůvodnění metody použité pro rozdělení míst do skupin a zvolené velikosti vzorku. Environmentální prohlášení musí obsahovat seznam všech míst a jasně rozlišovat mezi místy navštívenými a nenavštívenými.

2.5. POSTUP REGISTRACE

Nařízení EMAS III stanoví některá obecná pravidla pro registraci. Členské státy si je mohou ve svých vlastních právních předpisech o životním prostředí přizpůsobit.

Jakmile byl systém zaveden a ověřen a bylo schváleno environmentální prohlášení systému EMAS, dalším krokem je požádat příslušný orgán o registraci.

2.5.1. *Na který příslušný orgán se má organizace obrátit?*

Tabulka 11

Příslušné orgány ⁽¹⁾ pro různé druhy registrací

Různé situace	Kde žádat o registraci
Organizace působící na jednom místě v EU	Příslušný orgán oficiálně určený členským státem, ve kterém organizace sídlí.
Organizace působící na více místech v rámci jednoho členského státu (spolkového státu a podobně)	Příslušný orgán určený pro tento účel členským státem.
Registrace organizací působících na více místech v několika členských státech EU (společná registrace organizací z EU)	V případě společné registrace organizací z EU je pro stanovení hlavního příslušného orgánu rozhodující poloha sídla nebo správního ústředí organizace (v tomto pořadí).
Registrace organizací působících na jednom nebo více místech ve třetích zemích (registrace organizací ze třetích zemí)	Pokud se členský stát rozhodne zajišťovat registraci organizací ze třetích zemí podle čl. 3 odst. 3 nařízení EMAS, bude registrace v tomto konkrétním členském státě v podstatě záviset na dostupnosti akreditovaných ověřovatelů. Potenciální ověřovatel by měl být akreditován v konkrétním členském státě, který zajišťuje registraci organizací ze třetích zemí, pro danou třetí zemi a pro dané hospodářské odvětví (stanovené na základě kódů NACE).
Registrace organizace působící na více místech v členských státech i ve třetích zemích (globální registrace)	Členský stát, ve kterém se bude nacházet příslušný orgán zodpovědný za tento postup, se stanoví na základě podmínek v uvedeném pořadí: 1) Pokud má organizace sídlo v členském státě, který zajišťuje registraci organizací ze třetích zemí, měla by se žádost podat u příslušného orgánu v tomto členském státě. 2) Pokud se sídlo organizace nenachází v členském státě, který zajišťuje registraci organizací ze třetích zemí, ale nachází se tam její správní ústředí, měla by se žádost podat u příslušného orgánu v tomto členském státě. 3) Pokud organizace, která žádá o globální registraci, nemá ani sídlo ani správní ústředí v žádném členském státě, který zajišťuje registraci organizací ze třetích zemí, musí organizace zřídit správní ústředí <i>ad hoc</i> v členském státě, který zajišťuje registraci organizací ze třetích zemí, a žádost by se měla podat u příslušného orgánu v tomto členském státě. Pozn.: Pokud se žádost týká více než jednoho členského státu, je třeba dodržet postup koordinace mezi zúčastněnými příslušnými orgány, jak je stanoveno v bodě 3.2 (příručky pro společnou registraci organizací z EU, registraci organizací ze třetích zemí a globální registraci podle nařízení (ES) č. 1221/2009). Daný příslušný orgán bude poté jednat jako hlavní příslušný orgán podle aspektů postupu pro společnou registraci organizací z EU.

Pozn.: Pokud jde o registraci, mohou se příslušné struktury v jednotlivých členských státech lišit. Obvykle je v každém členském státě jeden příslušný orgán; v některých členských státech je však běžné, že mají na regionální úrovni různé příslušné orgány.

⁽¹⁾ Seznam s kontakty na příslušné orgány, akreditační orgány nebo environmentální ověřovatele v členských státech EU a Norsku je k dispozici na této internetové stránce: http://ec.europa.eu/environment/emas/emas_contacts/competent_bodies_en.htm

2.5.2. *Dokumentace a požadavky na registraci*

Žádost musí být předložena v úředním jazyce členského státu, v němž se organizace chce registrovat. Musí obsahovat:

- 1) schválené environmentální prohlášení systému EMAS (v elektronické nebo tištěné verzi);
- 2) prohlášení podepsané environmentálním ověřovatelem, které potvrzuje, že ověření a schválení bylo provedeno v souladu s nařízením (příloha VII nařízení);
- 3) vyplněnou žádost (příloha VI nařízení) s informacemi o organizaci, místech a environmentálním ověřovateli;
- 4) případně doklad o zaplacení poplatků.

2.5.3. *Podmínky, jež musí být splněny před registrací do systému EMAS nebo v jejím průběhu*

- 1) Ověřování a schválení provedené v souladu s nařízením.
- 2) Úplně vyplněná žádost, veškeré podklady v pořádku.
- 3) Příslušný orgán je na základě věcných důkazů přesvědčen, že neexistuje důkaz o porušení právních předpisů týkajících se životního prostředí. Vhodným věcným důkazem by byla písemná zpráva vypracovaná donucovacími orgány, že neexistují známky takového porušení.
- 4) Žádné závažné stížnosti od zainteresovaných stran, nebo stížnosti uspokojivě vyřešené.
- 5) Příslušný orgán je na základě obdržených důkazů přesvědčen o tom, že organizace splňuje veškeré požadavky nařízení.
- 6) Příslušný orgán případně obdržel požadovaný poplatek.

Považuje se za osvědčený postup, aby příslušný orgán vydal konečné rozhodnutí o registraci žádající organizace do systému EMAS do tří měsíců po úspěšném podání žádosti. Delší lhůta pro konečné rozhodnutí o registraci je odůvodnitelná pouze ve výjimečných případech.

2.5.4. *Pozastavení nebo zrušení registrace*

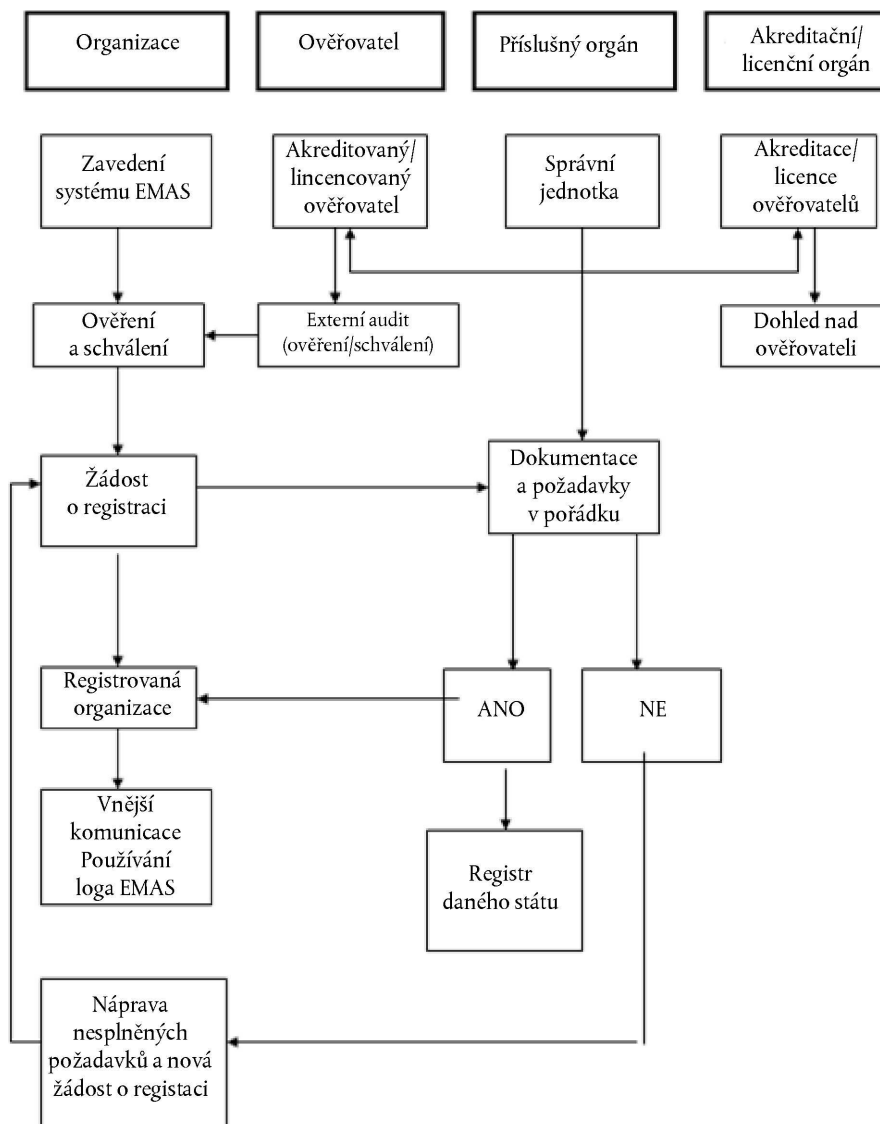
K tomu může dojít, jestliže:

- příslušný orgán má důvody se domnívat, že organizace nedodržuje nařízení,
- příslušný orgán obdrží písemnou zprávu o dohledu od akreditačního nebo licenčního orgánu obsahující důkazy o tom, že environmentální ověřovatel nevykonával své povinnosti v souladu s nařízením,
- organizace nepředloží příslušnému orgánu do dvou měsíců ode dne, kdy o to byla požádána, některý z následujících dokumentů: schválené environmentální prohlášení, aktualizované environmentální prohlášení nebo prohlášení o činnostech ověřovatele podepsané ověřovatelem (příloha VII), formulář žádosti (příloha VI),
- příslušný orgán je prostřednictvím písemné zprávy předložené donucovacím orgánem informován, že byly porušeny právní požadavky v oblasti životního prostředí.

Příslušný orgán může pozastavení odvolat pouze tehdy, pokud obdrží uspokojivé informace o tom, že organizace nařízení dodržuje.

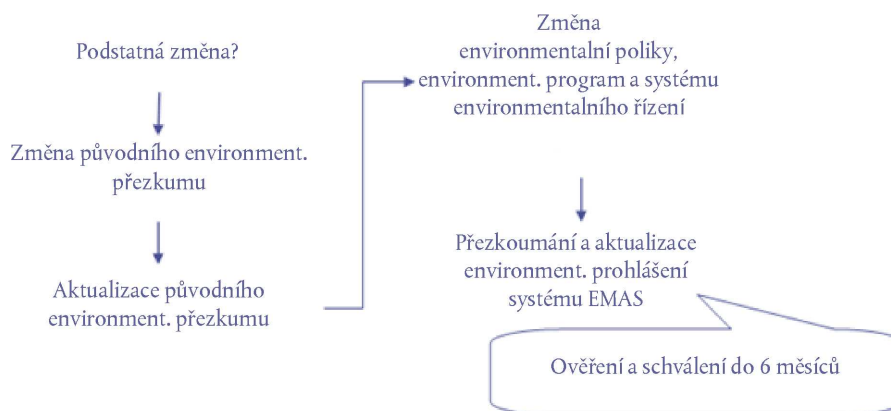
Nařízení EMAS nestanoví délku pozastavení, a rozhodnutí o ní tedy náleží příslušným orgánům. Neměla by však přesáhnout 12 měsíců.

Obrázek 10

Pilíře systému EMAS. Postup registrace**2.6. PODSTATNÉ ZMĚNY**

Organizace, která provádí změny ve svém fungování, struktuře, správě, postupech, činnostech, produktech či službách, musí vzít v úvahu environmentální dopad těchto změn, protože ty mohou ovlivnit platnost registrace v systému EMAS. Drobné změny nemusí mít žádné důsledky, ale podstatné změny si vyžádají aktualizaci environmentálního přezkumu, politiky, programu, systému řízení a prohlášení. Veškeré aktualizované dokumenty musí být ověřeny a schváleny do šesti měsíců. Po schválení musí organizace změny předložit příslušnému orgánu prostřednictvím přílohy VI nařízení.

Obrázek 11

Vývojový diagram týkající se řešení podstatných změn v systému EMAS**3. POUŽITÍ LOGA EMAS****Co je logo EMAS?**

Logo EMAS je grafický prvek spojený s těmito charakteristikami:

- správné provádění systému EMAS,
- závazek k neustálému zlepšování vlivu na životní prostředí,
- aktivní zapojení zaměstnanců,
- důvěryhodnost informací o vlivu činnosti organizace na životní prostředí,
- prokázané dodržování právních předpisů.

Pomocí loga EMAS lze ukázat, že organizace je šetrná k životnímu prostředí.

3.1. JAK LOGO EMAS POUŽÍVAT

Logo EMAS mohou používat pouze organizace s platnou registrací v systému EMAS.

- Logo musí mít vždy uvedeno registrační číslo organizace, kromě propagačních a marketingových činností systému EMAS.
- Platné je pouze oficiální logo.
- Pokud má organizace několik míst, která nejsou všechna v registraci zahrnuta, smí logo používat pouze pro registrovaná místa a nesmí vzbuzovat dojem, že je registrována celá organizace.
- Logo by pokud možno mělo být umístěno na environmentálním prohlášení.

Obrázek 12

Logo EMAS

Ověřený systém environmentálního řízení
Reg. č. XXXX

Použití loga EMAS pro propagační a marketingové činnosti systému

Je to jediná situace, kdy lze použít logo EMAS bez registračního čísla. Logo mohou použít příslušné orgány, akreditační a licenční orgány a další zúčastněné strany.

3.2. JAK SE LOGO EMAS NEPOUŽÍVÁ

- Na produktech či obalech, aby nedošlo k záměně s označením produktů.
- Ve spojení se srovnávacími výroky týkajícími se jiných činností a služeb.

Logo se nesmí používat způsobem, který může vést k záměně s jinými označeními produktů či služeb.

Tabulka 12

Použití loga EMAS: Příklady

Č.	Příklad nebo situace	Povoleno
1	Logo na dopisech, obálkách, vizitkách, firemních stejnokrojích, firemních počítačích, taškách, vlaječkách EMAS a jiné podobné použití loga EMAS registrovanou organizací za účelem propagace na podnikové úrovni.	ANO, spolu s registračním číslem, protože jde o propagaci organizace registrované v systému EMAS.
2	Logo v záhlaví dokumentů předkládaných orgánům, které obsahují schválené údaje o vlivu činnosti organizace na životní prostředí.	ANO, spolu s registračním číslem.
3	Logo na složce, která obsahuje zprávu o částečně registrované organizaci.	ANO, spolu s registračním číslem, ale v logu musí být uvedena pouze registrovaná místa.

Č.	Příklad nebo situace	Povoleno
4	Logo na výrobku s nápisem „ekologický produkt“.	NE, mohlo by dojít k záměně s ekoznačkou produktů.
5	Logo v (palubním) časopise registrované letecké společnosti, spolu s některými schválenými informacemi.	ANO, spolu s registračním číslem.
6	Logo na letounu, vlaku, autobusu, firemním osobním či nákladním automobilu nebo vlaku metra společnosti registrované v systému EMAS.	ANO, spolu s registračním číslem.
7	Logo na nákladním automobilu registrované distribuční společnosti spolu s názvem společnosti a schváleným prohlášením, které uvádí: „V letech 2009 až 2012 jsme snížili průměrnou spotřebu nafty našich nákladních automobilů o 20 % na x litrů na 100 km.“	ANO, spolu s registračním číslem.
8	Logo na fotografii neregistrovaného ubytovacího zařízení vyobrazeného v katalogu registrované cestovní kanceláře.	NE, použití loga je zavádějící. Musí se vztahovat pouze na cestovní kancelář.
9	Logo na katalogu registrované cestovní kanceláře, který obsahuje schválené informace o opatřeních pro udržitelný cestovní ruch, jež organizace provádí.	ANO, spolu s registračním číslem.
10	Logo umístěné na interním letáku pro zaměstnance, který obsahuje pouze schválené informace o fungování systému environmentálního řízení.	ANO, logo nemusí mít registrační číslo, protože se jedná o interní sdělení pro obecné účely zvyšování povědomí.
11	Loga na newsletteru nebo obálce brožury pro zákazníky a dodavatele, jejichž obsah je převzat ze schváleného environmentálního prohlášení.	ANO, spolu s registračním číslem společnosti, protože jde o komunikaci s širokou veřejností využívající konkrétních příkladů dané společnosti registrované v systému EMAS, která pochází od této registrované organizace.
12	Logo obsažené ve výroční zprávě o vlivech na životní prostředí holdingové společnosti, která zahrnuje registrovaná i neregistrovaná místa, na začátku kapitoly o schváleném environmentálním prohlášení, v němž jsou jasně identifikovatelná místa organizace registrovaná v systému EMAS.	ANO, spolu s registračním číslem/čísly. Pokud se jedná o společnou registraci, v jejímž rámci má několik míst stejné číslo, je třeba použít toto číslo. Pokud jsou všechna místa v systému EMAS registrována samostatně, musí být rozpoznatelná registrační čísla jednotlivých míst.
13	Logo jako grafický podklad kompilace schválených údajů o životním prostředí ve zprávě o hospodaření.	ANO, spolu s registračním číslem.
14	Všeobecná brožura státní organizace zabývající se tím, jak mohou organizace registrované v systému EMAS obecně nejlépe recyklovat nebo zpracovávat různé druhy odpadů.	ANO, bez registračního čísla, jelikož tato brožura má za cíl obecné zvýšení informovanosti, není spojena s registračním číslem.
15	Logo umístěné vedle schválených informací o životním prostředí na internetových stránkách organizace.	ANO, spolu s registračním číslem.
16	Logo na veletržních stáncích registrované organizace, které propagují registrovanou organizaci jako takovou.	ANO, spolu s registračním číslem.

Č.	Příklad nebo situace	Povoleno
17	Logo na veletržních stáncích registrované organizace, které však propagují EMAS obecně jako systém environmentálního řízení.	ANO, logo nemusí mít registrační číslo, jelikož slouží účelům propagace.
18	Logo v novinách jako grafický podklad společného inzerátu dvou společností, který oznamuje jejich spolupráci pro ochranu životního prostředí v rámci dodavatelského řetězce (jedna je registrována, druhá není).	NE, je to zavádějící, neboť jedna z organizací není registrována.
19	Logo bez registračního čísla použité pro propagační účely neregistrovanou organizací.	ANO, ale pouze k propagaci systému EMAS a nikoli k propagaci organizace.
20	Logo na jízdenkách registrované organizace provozující městskou dopravu.	ANO, logo nemusí mít registrační číslo, pokud se používá k propagaci systému EMAS obecně. Pokud logo na jízdenkách propaguje konkrétní organizaci registrovanou v systému EMAS, muselo by nést registrační číslo této konkrétní organizace.

4. JAK PŘEJÍT Z JINÉHO SYSTÉMU ENVIRONMENTÁLNÍHO ŘÍZENÍ NA SYSTÉM EMAS

V celé EU existuje stále více systémů environmentálního řízení, jejichž smyslem je plnit potřeby specifických oblastí nebo odvětví činnosti. Místní a regionální orgány členských států mohou tyto systémy používat, aby zlepšily udržitelnost nebo environmentální výkonnost. Nejvýznamnější z těchto systémů jsou k dispozici prostřednictvím odkazů v příloze této příručky.

Nařízení EMAS uvádí možnost posoudit míru rovnocennosti mezi systémem EMAS a jinými systémy. Úřední uznání některých nebo všech částí jiných systémů environmentálního řízení může organizaci usnadnit přechod na systém EMAS. Postup je následující:

- Členský stát musí Komisi předložit písemnou žádost o uznání systému environmentálního řízení nebo jeho části.
- V žádosti musí být analyzovány a specifikovány příslušné části systému environmentálního řízení a prvky odpovídající systému EMAS, aby se prokázala rovnocennost se systémem EMAS.
- Komise předloží návrh výboru pro systém EMAS (zřízenému v souladu s článkem 49 nařízení).
- Podrobnosti o uznaném systému environmentálního řízení nebo jeho částech se po schválení Komisí zveřejní v Úředním věstníku EU.

Organizace, které zavedly uznaný systém environmentálního řízení nebo jeho části, již při registraci do systému EMAS nemusí ty části, které byly uznány, opakovat.

Každý členský stát má vlastní postupy pro řešení žádostí o uznání. Pro další informace o nich je třeba požádat příslušný orgán.

5. EMAS III PRO MALÉ A STŘEDNÍ PODNIKY

„Malými organizacemi“ se rozumí:

- mikropodniky, malé a střední podniky vymezené v doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května nebo
- místní orgány spravující méně než 10 000 obyvatel nebo jiné orgány veřejné moci zaměstnávající méně než 250 osob a s ročním rozpočtem do 50 milionů EUR nebo roční rozvahou do 43 milionů EUR, včetně všech těchto subjektů;
- vládních či jiných orgánů veřejné správy nebo veřejných poradních orgánů na vnitrostátní, regionální nebo místní úrovni,

- d) fyzických nebo právnických osob, které vykonávají funkci ve veřejné správě podle vnitrostátního práva, včetně zvláštních povinností, činností nebo služeb souvisejících se životním prostředím, a
- e) fyzických nebo právnických osob, které jsou veřejně odpovědné nebo vykonávají veřejnou funkci nebo poskytují veřejné služby ve vztahu k životnímu prostředí a jsou řízeny subjektem či osobou uvedenou v písmeni b).“

Lhůta pro ověřování a interní audit

U malých a středních podniků lze úplné ověření provést v průběhu čtyř let namísto tří. Lhůta pro interní audit může být rovněž prodloužena z jednoho roku na dva. Totéž platí pro environmentální prohlášení. Organizace však přesto musí neschválené aktualizované prohlášení každý rok zaslat příslušnému orgánu.

Pro využití této možnosti se organizace musí obrátit na příslušný orgán, který může povolené lhůty prodloužit, jestliže ověřovatel potvrdil podmínky článku 7:

- že neexistují žádná významná rizika pro životní prostředí,
- že v organizaci nedošlo k žádným podstatným změnám,
- že organizace nepřispívá k významným místním problémům.

Ověřování a schvalování

Environmentální ověřovatelé by měli brát v úvahu povahu malých organizací a zbytečně je nezatěžovat. Malé a střední podniky mají často omezené zdroje a prostředky, takže hůře zvládají obsáhlé zprávy a zdlouhavé postupy. Ověřovatel by měl rovněž zohlednit další charakteristiky malých a středních podniků, například zaměstnance s více funkcemi, zácvik na pracovišti a schopnost rychle se přizpůsobit změnám. Hlavním cílem je získat objektivní důkazy, že systém EMAS je účinný a že postupy byly přizpůsobeny velikosti a složitosti podniku, schopnostem jeho zaměstnanců a povaze vlivů na životní prostředí.

Poplatky

Stanovení poplatků za registraci do systému EMAS je v pravomoci jednotlivých členských států. Některé z nich poplatky nevyžadují. Nařízení v každém případě stanoví, že poplatky musí být přiměřené a úměrné velikosti organizace.

Technická a finanční podpora

Technickou a finanční podporu pro program EMAS obecně, a zejména pro malé a střední podniky, je třeba poskytovat na dvou úrovních. Členské státy musí zpřístupnit informace o právních požadavcích a donucovacích orgánech, jakož i technické informace o akreditovaných nebo licencovaných ověřovatelích, postupech registrace, grantech a finanční podpoře. Komise poskytuje organizacím, které se chtějí do systému EMAS zaregistrovat, informace a připravuje jim podmínky tím, že uznává části jiných systémů environmentálního řízení nebo že integruje EMAS do jiných politik EU.

Metoda „EMAS Easy“

Ačkoli nařízení metodu „EMAS Easy“⁽¹⁾ neuvádí, měla by se zohlednit jako nástroj, který mohou malé organizace využít. Pomůže jim rychle, levně a jednoduše provést všechny požadavky systému EMAS.

Přístup pro uskupení organizací a postupný přístup

Místní orgány ve spolupráci s obchodními komorami, průmyslovými sdruženími a dalšími subjekty mohou malým a středním podnikům, které chtějí zavést systém EMAS, poskytnout podporu tím, že usnadní přístup pro uskupení organizací a postupný přístup.

⁽¹⁾ Další informace o metodě „EMAS Easy“ naleznete na adrese: http://ec.europa.eu/environment/emas/join_emas/what_if_i_am_an_sme_en.htm

„Přístup pro uskupení organizací“ je způsob zavádění systému EMAS jako skupina, který je výhodný pro organizace působící ve stejném odvětví činnosti nebo ve stejné zeměpisné oblasti. Při zavádění mohou postupovat společně a následně provést individuální registraci.

Postupný přístup lze upravit potřebám v jednotlivých členských státech. Může být spjat například s obecnými projekty nebo plány na podporu zavedení systému EMAS v obci či oblasti, kde chtějí různé subjekty v různých fázích nebo různými způsoby podporovat organizace k zavádění správné ekologické praxe.

Příklad: Dobrým příkladem tohoto přístupu by bylo například vzít skupinu malých a středních podniků v průmyslové oblasti nebo regionu spadajícím pod určitou obec ve spolupráci s obchodní komorou a průmyslovými sdruženími působícími v dané oblasti. Zúčastněné organizace se mohou účastnit plánu pro postupné zavedení systému EMAS. Prvním krokem by bylo usnadnit všem společnostem provedení environmentálního přezkumu systému EMAS. Druhý krok by zahrnoval tvorbu a zavedení osvědčených postupů řízení. Třetím krokem by bylo zavést formální systém environmentálního řízení, jako je EN ISO 14001. Nakonec by se podniky mohly rozhodnout pro systém EMAS jakožto pokročilejší systém řízení.

Tato koncepce by mohla představovat příležitost k rozvoji plánované propagace ve skupinách organizací, v odvětvích činnosti nebo na určitých územích, kde je zájem podpořit zavedení formálních či neformálních systémů environmentálního řízení před tím, než se začne zavádět úplný systém EMAS.

PŘÍLOHA II

Další informace související se systémem EMAS, které lze použít ve spojení s touto příručkou, naleznete na internetových stránkách Komise o EMAS <http://ec.europa.eu/environment/emas/>, kde jsou k dispozici:

- nařízení (ES) č. 1221/2009 ze dne 25. listopadu 2009 – <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2009:342:0001:0045:CS:PDF>
- sdělení Komise – Vypracování pracovního plánu, kterým se stanoví orientační seznam odvětví pro přijetí odvětvových a meziodvětvových referenčních dokumentů, podle nařízení EMAS – <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX%3A52011XC1208%2801%29>
- odvětvové referenční dokumenty EMAS pro určená prioritní odvětví – http://ec.europa.eu/environment/emas/emas_publications/sectoral_reference_documents_en.htm
- informační přehledy o 20 přístupech k systému environmentálního řízení (od postupného přístupu k EMAS) – http://ec.europa.eu/environment/emas/emas_publications/publications_studies_en.htm#Step up to EMAS
- seznam všech příslušných orgánů a akreditačních nebo licenčních orgánů, které se účastní systému EMAS – http://ec.europa.eu/environment/emas/emas_contacts/competent_bodies_en.htm
- dokumentace systému EMAS – http://ec.europa.eu/environment/emas/emas_publications_en.htm
- informační přehledy systému EMAS o jednotlivých tématech, k nimž jsou potřebné podrobnější informace – http://ec.europa.eu/environment/emas/emas_publications/publications_studies_en.htm#Fact Sheets
- EMAS Global: rozhodnutí Komise 2011/832/EU ze dne 7. prosince 2011 o příručce pro společnou registraci organizací z EU, registraci organizací ze třetích zemí a globální registraci podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 o dobrovolné účasti organizací v systému Společenství pro environmentální řízení podniků a audit (EMAS) – <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?qid=1512397918431&uri=CELEX:32011D0832>
- http://ec.europa.eu/environment/emas/join_emas/emas_global_en.htm

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2017/2286**ze dne 6. prosince 2017****o uznávání souladu požadavků systému environmentálního řízení Eco-lighthouse s odpovídajícími požadavky systému pro environmentální řízení podniků a audit (EMAS) podle článku 45 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 o dobrovolné účasti organizací v systému Společenství pro environmentální řízení podniků a audit***(oznámeno pod číslem C(2017) 8082)***(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 ze dne 25. listopadu 2009 o dobrovolné účasti organizací v systému Společenství pro environmentální řízení podniků a audit (EMAS) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 761/2001, rozhodnutí Komise 2001/681/ES a 2006/193/ES ⁽¹⁾, a zejména na článek 45 uvedeného nařízení,

po konzultaci s výborem zřízeným článkem 49 nařízení (ES) č. 1221/2009,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Cílem systému EMAS je podporovat neustálé zlepšování vlivu činnosti organizací na životní prostředí vytvářením a zaváděním systému environmentálního řízení, hodnocením jeho výkonu, poskytováním informací o vlivu činnosti organizace na životní prostředí, otevřeným dialogem s veřejností a ostatními zainteresovanými stranami, jakož i aktivním zapojením zaměstnanců.
- (2) Organizacím, ve kterých jsou zavedeny jiné systémy environmentálního řízení, by měl být v případě jejich zájmu o systém EMAS umožněn co nejsnadnější přechod na tento systém. Pro snadnější zavedení systému EMAS bez duplikování stávajících postupů a způsobů práce je třeba přihlídnout k vazbám na jiné systémy environmentálního řízení.
- (3) Aby se usnadnilo zavedení systému EMAS a zabránilo duplikování stávajících postupů a způsobů práce vycházejících z jiných systémů environmentálního řízení certifikovaných s náležitými postupy, považují se příslušné části jiných systémů environmentálního řízení, u nichž Komise uznala, že jsou v souladu s odpovídajícími požadavky systému EMAS, za rovnocenné s těmito požadavky.
- (4) Uznávání by mělo být založeno na analýze požadavků a postupů těchto jiných systémů environmentálního řízení a na jejich schopnosti plnit stejné cíle jako odpovídající požadavky nařízení (ES) č. 1221/2009.
- (5) Dne 26. ledna 2016 zaslalo Norsko Komisi písemnou žádost o uznání systému environmentálního řízení Eco-Lighthouse. Po této žádosti následovaly doplňující informace s cílem poskytnout Komisi nezbytné důkazy pro posouzení rovnocennosti příslušných částí daného systému environmentálního řízení s požadavky systému EMAS,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Na základě důkazů předložených norskými orgány Komise uznává, že části systému Eco-Lighthouse, které jsou uvedeny v příloze tohoto rozhodnutí, jsou v souladu s odpovídajícími požadavky nařízení (ES) č. 1221/2009.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 342, 22.12.2009, s. 1.

Článek 2

Změna požadavků systému Eco-lighthouse, která má dopad na toto uznání, musí být oznámena Komisi alespoň jednou ročně. V případě změny těchto požadavků nebo požadavků nařízení (ES) č. 1221/2009 může Komise rozhodnout o odejmutí nebo změně tohoto rozhodnutí.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno členskými státy.

V Bruselu dne 6. prosince 2017.

Za Komisi
Karmenu VELLA
člen Komise

PŘÍLOHA

Úvod

Nařízení o systému EMAS ⁽¹⁾ zavádí pokročilý nástroj řízení, který umožňuje organizacím dobrovolně hodnotit, podávat zprávy a zlepšovat vliv své činnosti na životní prostředí. Systém EMAS je otevřen všem organizacím, které chtějí zlepšit vliv své činnosti na životní prostředí. Zahrnuje celé odvětví hospodářství a služeb a lze jej použít na celém světě.

Cílem systému EMAS je pomáhat průběžně zlepšovat vliv činnosti organizací na životní prostředí tím, že se vytvoří a zavedou systémy environmentálního řízení, jejichž výkon je systematicky, objektivně a pravidelně hodnocen, že jsou poskytovány informace o vlivu činnosti organizace na životní prostředí, že probíhá otevřený dialog s veřejností, jakož i tím, že se do těchto aktivit aktivně zapojí zaměstnanci daných organizací a jsou pořádány vhodné vzdělávací aktivity.

Nařízení o systému EMAS zajišťuje důvěryhodnost a transparentnost vlivu činnosti organizací registrovaných v systému EMAS na životní prostředí prostřednictvím systému externích ověřování prováděných akreditovanými nebo licencovanými ověřovateli.

Pro usnadnění registrace organizací, které mají zavedeny jiné systémy environmentálního řízení a chtějí přejít na systém EMAS, toto nařízení uvádí ⁽²⁾, že Komise uzná jiné vnitrostátní nebo regionální systémy environmentálního řízení nebo jejich části, které jsou v souladu s odpovídajícími požadavky tohoto nařízení, pokud budou splněny určité podmínky.

Článek 45 tohoto nařízení uvádí, že členské státy mohou Komisi předložit písemnou žádost o uznání stávajících systémů environmentálního řízení nebo jejich částí, certifikovaných na celostátní nebo regionální úrovni odpovídajícími certifikačními postupy, že jsou v souladu s odpovídajícími požadavky tohoto nařízení.

Po prozkoumání této žádosti a v souladu s poradním postupem podle čl. 49 odst. 2 uvedeného nařízení uzná Komise příslušné části systémů environmentálního řízení a požadavky na akreditaci certifikačních orgánů nebo na udělení licence těmto orgánům, je-li názoru, že členský stát:

- ve své žádosti dostatečně a jasně určil příslušné části systémů environmentálního řízení a odpovídající požadavky tohoto nařízení;
- dostatečně prokázal rovnocennost všech příslušných částí dotčeného systému environmentálního řízení s tímto nařízením.

Důsledky uznání: na základě čl. 4 odst. 3 uvedeného nařízení organizace, které chtějí získat registraci v systému EMAS a které mají certifikovaný systém environmentálního řízení uznávaný v souladu s článkem 45, nejsou povinny provádět ty části přezkumu, u nichž bylo uznáno, že jsou rovnocenné s tímto nařízením.

Je však třeba uvést, že při ověřování pro účely přípravy registrace v systému EMAS nebo prodloužení této registrace platí ustanovení článku 18.

Ověřovatel akreditovaný nebo licencovaný pro systém EMAS posoudí, zda požadované postupy, jako například environmentální přezkum, environmentální politika, systém řízení a postupy auditu a jejich zavádění, jsou v případě dané organizace v souladu s požadavky tohoto nařízení. Proto se ověřují rovněž části jiného systému environmentálního řízení uznané v souladu s článkem 45 jako vyhovující odpovídajícím požadavkům nařízení (ES) č. 1221/2009 s cílem zajistit, aby jejich provádění bylo v souladu s požadavky stanovenými v tomto uznání jako rovnocenné.

Například skutečnost, že dokumentační postup jiného systému environmentálního řízení je uznán za rovnocenný, nevylučuje ověření vhodného zavádění tohoto postupu s cílem zajistit, že obsahuje požadované důležité informace.

⁽¹⁾ Nařízení (ES) č. 1221/2009.

⁽²⁾ Článek 45 nařízení (ES) č. 1221/2009.

Na toto uznávání odkazuje rovněž směrnice o zadávání veřejných zakázek ⁽¹⁾, když v čl. 62 odst. 2 uvádí, že jiné systémy environmentálního řízení uznané v souladu s článkem 45 nařízení (ES) č. 1221/2009 jsou jedním ze tří typů osvědčení, na které mohou odkazovat veřejní zadavatelé požadující předložení osvědčení o splnění podmínek určitých systémů nebo norem environmentálního řízení v rámci zadávacího řízení.

Dne 26. ledna 2016 zaslalo Norsko předběžnou žádost o uznání svého vnitrostátního systému ekologické certifikace Eco-Lighthouse Foundation (ELH) podle nařízení o systému EMAS. Po této žádosti následovaly doplňující informace s cílem jednoznačně upřesnit požadavky systému řízení Eco-Lighthouse a odpovídající požadavky nařízení o systému EMAS (včetně příloh) a poskytnout Komisi nezbytné důkazy pro stanovení potenciální rovnocennosti příslušných částí daného systému environmentálního řízení.

Na základě těchto důkazů byla Komise schopna stanovit úroveň souladu mezi požadavky daného systému environmentálního řízení a odpovídajícími požadavky nařízení o systému EMAS, jak je podrobně popsáno v následujícím dokumentu.

Vysvětlující tabulka ELH – pojmy

Pojem dle ELH (EN)	Pojem dle ELH (NO)	Definice pojmu podle ELH
Eco-Lighthouse Foundation (Eco-Lighthouse/ELH)	Stiftelsen Miljøfyrtårn (Miljøfyrtårn)	Právníká osoba, která spravuje, sleduje a vyvíjí certifikační systém ELH.
Environmentální prohlášení systému ELH	Miljøkartlegging	Internetové podávání zpráv vytvořených ze seznamu kritérií navržených poradcem. Podnik dokládá splnění těchto kritérií. Certifikátor nakonec schválí Miljøkartlegging a tím potvrdí splnění kritérií ELH.
Obecná odvětvová kritéria	Felles kriterier	Kritéria vztahující se na všechny podniky, které mají zájem o certifikaci v systému ELH. Podnik také uvádí, zda vlastní nebo pronajímá prostory, v nichž působí, což rozhoduje o tom, která kritéria se ho týkají například v oblasti energie, likvidace odpadu apod. Obecná odvětvová kritéria řeší nejdůležitější environmentální aspekty společné všem podnikům.
Specifická odvětvová kritéria	Bransjespesifikke kriterier	Kritéria vztahující se na podniky v konkrétních odvětvích, které mají zájem o certifikaci v systému ELH. Specifická odvětvová kritéria pro podniky se zabývají nejdůležitějšími environmentálními aspekty v daném odvětví.
Environmentální manažer	miljøfyrtårnansvarlig	Osoba v podniku jmenovaná vedením, která odpovídá za zavádění systému ELH.
Výroční zpráva o klimatu a životním prostředí	årlig Klima- og miljørapport	Podnik podává tuto zprávu každoročně do 1. dubna na webovém portálu ELH. Indikátory: některé jsou univerzální; jiné jsou generovány z vybraných kritérií. Uvádí se zde rovněž akční plán. Výroční zpráva o klimatu a životním prostředí musí být zpřístupněna široké veřejnosti.
akční plán/environmentální program	handlingsplan	Akční plán podniku na nadcházející rok, který zahrnuje jednotlivá environmentální témata a je zdokumentován ve výroční zprávě o klimatu a životním prostředí. Povinnosti a lhůty lze zdokumentovat v environmentálním prohlášení (Miljøkartlegging) nebo interně ve vlastních systémech daného podniku.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 65).

Pojem dle ELH (EN)	Pojem dle ELH (NO)	Definice pojmu podle ELH
každoroční přezkum vedením organizace	ledelsens gjennomgang	Členové vedení nejvyšší a střední úrovně se každoročně scházejí za účelem přezkumu a zhodnocení systému ochrany zdraví, bezpečnosti a životního prostředí (<i>Health, Safety and Environment</i> , dále jen HSE), systému kontroly kvality, zavádění systému ELH a dalších otázek týkajících se podniku.
skupina environmentálního řízení	miljøgruppe	Pracovní skupina ustanovená za účelem pomoci environmentálnímu manažerovi při zavádění systému ELH. Jejím členem může být pracovník odpovědný za HSE a další relevantní strany.
Webový portál Eco-Lighthouse	Miljøfyrtårnportalen	Webový portál, na němž je vedena dokumentace týkající se podniků, obcí, konzultantů a certifikátorů, tj. veškerá dokumentace týkající se dodržování kritérií a certifikace.
indikátory specifické pro podniky	virksomhetsspesifikke sjekkpunkter	Indikátory vypracované na objednávku na žádost podniku a začleněné do výroční zprávy o klimatu a životním prostředí. Placená služba.
Interní poradce	Internkonsulent	Zaměstnanec podniku, který usiluje o získání certifikace v systému ELH. Tento zaměstnanec absolvuje školení poradců ELH, čímž získá oprávnění k tomu, aby podnik směřoval k získání certifikace, a vyloučí se tak potřeba najmout externího poradce pro systém ELH pro účely první certifikace.
Kontrolní seznam HSE	HMS sjekkliste	Interní kontrolní seznam podniku pro každoroční přezkum HSE. Mezi jeho hlavní body patří: aktualizace právních požadavků, interní školení zaměstnanců a vedení, environmentální politika, cíle a úspěchy ve výroční zprávě o klimatu a životním prostředí a řešení nedodržení požadavků.
Environmentální politika	Miljøpolicy	Záměry a směry spojené s vlivem činnosti organizací na životní prostředí, formulované v podniku jeho nejvyšším vedením
Environmentální aspekt	miljøaspekt	Prvky činností, výrobků nebo služeb, které podnik vyrábí nebo provozuje a které mohou ovlivnit životní prostředí
Přímý environmentální aspekt	Direkte miljøaspekt	Prvky činností, výrobků nebo služeb, které podnik vyrábí nebo provozuje a nad nimiž má přímou kontrolu
Nepřímý environmentální aspekt	Indirekte miljøaspekt	Prvky činností, výrobků nebo služeb, které podnik vyrábí nebo provozuje, nad nimiž nemá přímou kontrolu, ale může je ovlivnit
environmentální cíl	miljømål	environmentální cíle, kterých má být dosaženo v nadcházejícím roce, zdokumentované ve výroční zprávě o klimatu a životním prostředí.
systém environmentálního řízení	miljøledelsessystem	Integrovaný systém řízení, který mapuje dopady podniku na životní prostředí a používá soubor environmentálních kritérií pro řízení těchto dopadů. Systém environmentálního řízení musí být přizpůsoben chodu podniku, musí obsahovat jasné cíle, akční plány s konkrétními opatřeními, která mají být zavedena, a musí zajistit neustálé zlepšování.

Pojem dle ELH (EN)	Pojem dle ELH (NO)	Definice pojmu podle ELH
podstatná změna	stor endring	jakákoli změna činnosti podniku včetně výrobků a služeb a jeho umístění, organizace nebo správy, která má významný dopad na systém environmentálního řízení nebo na environmentální aspekty týkající se daného podniku
Nedodržení požadavků	Avvik	Odchylení od právních předpisů nebo kritérií systému ELH, případně od obojího, pokud je právní předpis zároveň i kritériem systému ELH. Hlavní environmentální právní předpisy jsou zároveň i kritérii systému ELH. Pokud není dodrženo některé z kritérií systému ELH, nemůže podnik získat certifikaci.

Metodika použitá ke zkoumání odkazů na uznaný systém environmentálního řízení

Cílem tohoto dokumentu je popsat požadavky systému environmentálního řízení „Eco-Lighthouse“ a vyhodnotit soulad těchto požadavků s odpovídajícími požadavky nařízení o systému EMAS. Toto hodnocení slouží dvěma hlavním cílům:

1. Usnadnit přechod na systém EMAS organizaci, která má zaveden jiný systém environmentálního řízení a hodlá přejít na systém EMAS.
2. Umožnit porovnání požadavků systémů Eco-Lighthouse a EMAS.

Aby mohla toto hodnocení vypracovat, provedla Komise analýzu rozdílů mezi požadavky obou těchto systémů. Na základě této analýzy byly příslušné požadavky uspořádány do skupin klíčových požadavků odpovídajících jednotlivým částem systému environmentálního řízení. Následně byla posouzena shoda těchto částí s odpovídajícími požadavky nařízení o systému EMAS.

Na dalších stránkách této zprávy budou analyzovány **tyto části systémů environmentálního řízení:**

1. závazky a angažovanost nejvyššího vedení organizace;
2. zavedení environmentálního přezkumu – předběžná analýza;
3. zavedení environmentální politiky;
4. zajištění dodržování právních předpisů;
5. cíle a environmentální program vytvořený k zajištění neustálého zlepšování;
6. organizační struktura, školení a zapojení zaměstnanců;
7. požadavky na dokumentaci;
8. řízení provozu;
9. připravenost na mimořádné události a reakce na ně;
10. kontrola, interní audit a nápravná opatření;
11. komunikace (interní a externí);
12. přezkum vedením organizace.

Tato zpráva navíc rovněž hodnotí **požadavky na akreditaci nebo udělování licencí**, které umožňují ověření systémů kvalifikovaným externím auditorem.

Pro každou z uvedených částí uvádí toto hodnocení podrobnosti ohledně toho, do jaké míry jsou požadavky systému ELH v souladu s odpovídajícími požadavky systému EMAS. Za účelem hodnocení tohoto souladu Komise posoudila, zda jsou požadavky systému ELH schopny dosáhnout cílů odpovídajících požadavků systému EMAS se stejnou úrovní odolnosti a spolehlivosti ⁽¹⁾.

V řadě případů se části systému ELH do určité míry shodují s požadavky systému EMAS, avšak nesplňují je zcela. Za účelem diferencovaného hodnocení je u těchto částí uvedeno, že „částečně splňují požadavky systému EMAS“ a jsou poskytnuta vysvětlení, která pomohou organizacím certifikovaným dle systému ELH odstranit rozdíly oproti systému EMAS.

Po provedení hodnocení lze jednotlivé části rozdělit do tří kategorií:

- nesplňuje požadavky systému EMAS,
- částečně splňuje požadavky systému EMAS,
- je v souladu s požadavkem systému EMAS.

Části, u nichž bude uznáno, že jsou v souladu s odpovídajícími požadavky systému EMAS (třetí kategorie), jsou považovány za rovnocenné.

Popis systému Eco-Lighthouse

Systém certifikace Eco-Lighthouse je nejrozšířenějším systémem environmentálního řízení v Norsku, který udělil více než 5 000 platných osvědčení malým, středním a velkým organizacím (systém ELH se nezaměřuje na společnosti se složitými environmentálními problémy ⁽²⁾). Prostřednictvím snadno proveditelných, konkrétních, relevantních a ziskových opatření (v nejširším slova smyslu: na místní, regionální i globální úrovni) mohou podniky zlepšit vliv své činnosti na životní prostředí, kontrolovat dopad své činnosti na životní prostředí a dokázat své odhodlání zachovávat sociální odpovědnost podniků.

Systém certifikace Eco-Lighthouse integruje environmentální řízení interních i externích environmentálních aspektů do právního rámce norských předpisů týkajících se systematické činnosti v oblasti ochrany zdraví, životního prostředí a bezpečnosti v podnicích.

Podnik, který má zájem získat certifikaci dle systému Eco-Lighthouse, je povinen:

Před certifikací

1. Najmout kvalifikovaného poradce systému Eco-Lighthouse, který je proškolen, schválen a sledován systémem ELH, aby:
 - a) provedl environmentální přezkum (miljøanalyse) daného podniku. Na základě této předběžné analýzy zvolí tento poradce příslušná specifická odvětvová kritéria (bransjespesifikke kriterier), která se vztahují k danému podniku, vedle obecných odvětvových kritérií ⁽³⁾, která se vztahují na všechny organizace;
 - b) vytvořil environmentální prohlášení ⁽⁴⁾ (Miljøkartlegging) na webovém portálu systému ELH a pomohl při jeho vyplňování;
 - c) pomocí tohoto webového nástroje (Miljøkartlegging) řídí a dokumentuje splnění příslušných kritérií;
 - d) proškolil interního environmentálního manažera (miljøfyrtnansvarlig) kterého jmenuje daná organizace, v používání webového portálu systému ELH včetně environmentálního prohlášení;

⁽¹⁾ Tato vysoká úroveň požadovaného souladu by měla být vnímána ve světle článku 4 nařízení, který definuje podmínky pro získání registrace v systému EMAS. Třetí odstavec tohoto článku zprošťuje organizace, které mají certifikovaný systém environmentálního řízení uznáný v souladu s čl. 45, povinnosti provádět ty části přezkumu, u nichž bylo uznáno, že jsou rovnocenné s tímto nařízením. Části uznávané jako rovnocenné by proto měly být schopny zajistit stejnou funkci jako odpovídající části systému EMAS s ohledem na zavádění a registraci systému EMAS.

⁽²⁾ Viz webová stránka systému ELH <http://eco-lighthouse.org/certification-scheme/>

⁽³⁾ Anglický překlad kritérií viz: <http://eco-lighthouse.org/statistikk/> (byla přeložena obecná odvětvová kritéria a několik vybraných souborů specifických kritérií). Norské verze viz: <http://www.miljofyrtn.no/dette-er-miljofyrtn/bransjekriterier/9-miljt/miljt/55-bransjekriterier-gruppert>

⁽⁴⁾ Toto prohlášení nesmí být zaměňováno s „environmentálním prohlášením“, které je uvedeno v člancích 2 a 18 a v části B přílohy IV nařízení o systému EMAS.

- e) proškolil interního environmentálního manažera při vyplňování prvního vydání výroční zprávy o klimatu a životním prostředí, která se podává každoročně (po certifikaci) za předchozí úplný kalendářní rok;
- f) řídil proces splňování kritérií.
2. Před provedením procesu certifikace potvrdí samotná organizace prostřednictvím webu v environmentálním prohlášení soulad se souborem obecných a specifických odvětvových kritérií. Pro dosažení certifikace musí být splněna všechna obecná a odvětvová kritéria. Písemný doklad o tomto „předběžném“ hlášení samotnou organizací je uložen jako součást environmentálního prohlášení.
3. Obecná a specifická odvětvová kritéria vypracovává systém ELH ve spolupráci s příslušnými vládními orgány, vědci, zájmovými organizacemi, zákaznickými a zkušenými poradci a certifikátory s cílem identifikovat a řešit příslušné environmentální aspekty a účinná opatření v daném odvětví, a jsou předmětem pravidelných přezkumů.
4. Tato kritéria jsou pilířem systému řízení, který zajišťuje správné fungování celého tohoto systému. Splnění všech kritérií bude uvedeno na webovém portálu Eco-Lighthouse prostřednictvím environmentálního prohlášení.
5. Je vypracována zpráva o klimatu a životním prostředí (Klima- og miljørapport), která zahrnuje univerzální indikátory a parametry platné pro všechna odvětví se specifickými indikátory vytvořenými na základě výběru příslušných kritérií, a je zpřístupněna na webovém portálu systému ELH.
6. Jakmile podnik má za to, že všechna kritéria byla splněna, a předloží první zprávu o klimatu a životním prostředí, provede certifikátor/ověřovatel certifikaci. Před návštěvou na místě a provedením pohovorů a kontrol získá přístup k relevantním informacím na webovém portálu. Ověřovatel/certifikátor vydává certifikáty jménem obce, v níž podnik sídlí, ale je vyškolen, schvalován (licencován) a sledován centrální správou systému Eco-lighthouse včetně pozorování na místě (od roku 2017). Odchyly od kritérií a odstraňování odchylek jsou zdokumentovány prostřednictvím environmentálního prohlášení.
7. Zdokumentované výsledky celého procesu jsou kontrolovány nadací ELH a je vydán certifikát. Teprve v této fázi je vydána příslušná certifikační zpráva a potvrzení o uznání.

Po certifikaci

Po certifikaci se každým rokem do 1. dubna předkládá zpráva o klimatu a životním prostředí, v níž jsou uvedeny podmínky celé řady parametrů, dosažení předchozích deklarovaných environmentálních cílů a podrobné zmapování budoucích cílů. Tuto výroční zprávu vydává environmentální manažer.

Jednou za tři roky se provádí **opětovná certifikace**.

Proces je totožný, avšak při opětovné certifikaci není povinnost najmout si poradce. Namísto toho za organizaci opětovné certifikace, kontrolu průběžného dodržování kritérií, vyplnění environmentálního prohlášení a zpřístupnění dokumentace certifikátorovi/ověřovateli prostřednictvím přístupu k podniku na webovém portálu ELH odpovídá environmentální manažer (Miljøfyrtårnansvarlig). Nové environmentální prohlášení včetně příslušné dokumentace a zpráv o klimatu a životním prostředí z předchozích let představují hlavní soubor důkazů předkládaný před opětovnou certifikací, přičemž na schůzce s podnikem certifikátor/ověřovatel provádí pohovory, kontroly na místě a inspekci prostor obdobně, jako je tomu u první certifikace.

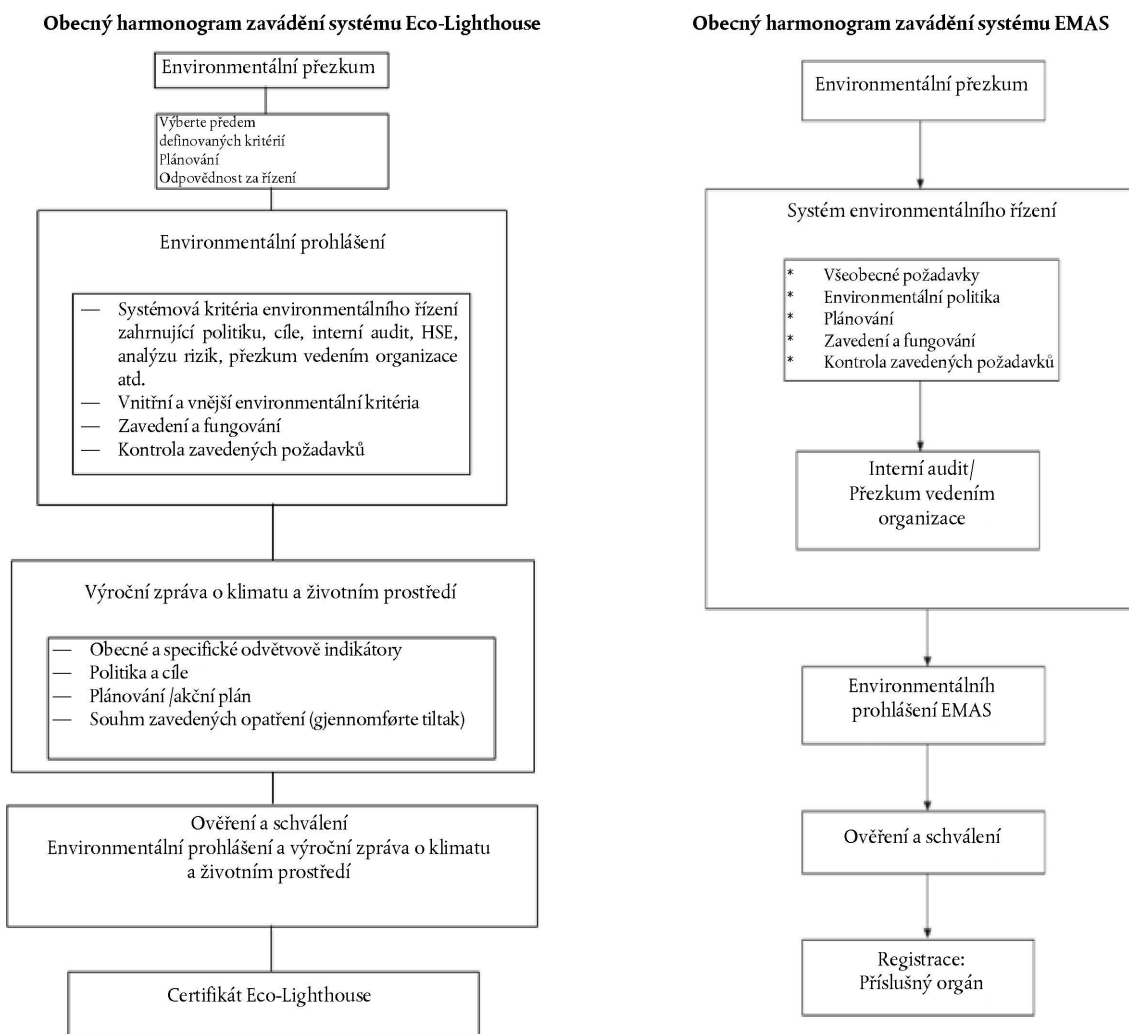
Upozorňujeme, že:

Více než 300 z celkového počtu přibližně 430 norských obcí jsou platícími členy systému certifikace Eco-Lighthouse. Členství zahrnuje umožnění certifikace v systému ELH místním podnikům, neboť na jeho základě je zajištěna dostupnost certifikátorů/ověřovatelů pro podniky v dané oblasti. Očekává se také, že obce budou usilovat o certifikaci svých vlastních podniků.

Ověřovatelé/certifikátoři, kteří se zapojují ve fázi certifikace, mohou být zaměstnanci obecních/oblastních správních orgánů nebo soukromých firem a jsou *školeni, schvalováni a sledováni* nadací Eco-Lighthouse Foundation. Je třeba uvést, že v systému Eco-Lighthouse představuje certifikační orgán obec, jelikož certifikátoři (s licencií ELH) zastupují obec, a nikoli správu systému Eco-Lighthouse.

Nadace Eco-Lighthouse Foundation je od května 2016 certifikována podle standardu ISO-9001:2015.

Obecný harmonogram zavádění systémů ELH a EMAS

ČÁST 1

Závazky a povinnosti nejvyššího vedení organizace

Odpovídající požadavek systému EMAS:

1. Zapojení a závazky nejvyššího vedení organizace. V systému EMAS definuje nejvyšší vedení organizace environmentální politiku dané organizace (1.1) a odpovídá za správné zavádění systému environmentálního řízení (1.2), včetně jmenování zástupce pro environmentální řízení (1.3). Právní základ: Čl. 2 odst. 1 a příloha II, body A2, A4
2. Vedení by mělo pravidelně přezkoumávat dosažený pokrok a řešit zjištěné problémy. Je nezbytné, aby se vedení pravidelně zapojovalo do setkání a iniciativ v rámci systému EMS. (Příloha II, A6)

Hodnocení odpovídajících požadavků systému ELH

1. Zapojení a závazky nejvyššího vedení organizace

1.1 Definice environmentální politiky dané organizace:

Kritéria GIC (Obecná odvětvová kritéria) 1945 ⁽¹⁾ vyžadují, aby organizace zavedly environmentální politiku. Rozhodnutí o účasti v tomto programu a závazek dodržovat jednotlivá kritéria navíc písemně schvaluje vedení.

⁽¹⁾ V kritériích je uvedeno, že: „podnik musí vytvořit environmentální politiku a stanovit cíle v oblasti zdraví, životního prostředí a bezpečnosti. Ty musí být zdokumentovány buď v systému environmentálního řízení, nebo v akčním plánu výroční zprávy o klimatu a životním prostředí v rámci systému Eco-Lighthouse“.

1.2 Odpovědnost za správné zavádění systému environmentálního řízení:

Podle GIC 6 musí vedení provádět každoroční přezkum systému HSE a postupů systému Eco-Lighthouse, aby zhodnotilo, zda fungují podle plánu.

Podpisem podmínek systému ELH a zápisů z každoročního přezkumu vedením organizace se nejvyšší vedení organizace stává odpovědným za správné zavádění systému řízení a za správnost výroční zprávy o klimatu a životním prostředí (Klima- og miljørapport).

1.3 Jmenování zástupce pro environmentální řízení:

Jeden člen personálu je jmenován environmentálním manažerem (Miljøfyrstørnansvarlig). Nejedná se nutně o úkol na plný úvazek, závisí to na velikosti organizace. Environmentální manažer může být při počáteční certifikaci proškolen poradcem, případně může být instruován předchozím manažerem. Ve větších organizacích se environmentální manažer někdy účastní kurzů poradců ELH (a na základě toho se stane interním poradcem (interkonsulent)). Jeho úkoly jsou specifikovány v požadavku 6 (Organizační struktura, školení a účast zaměstnanců).

2. Vedení pravidelně přezkoumává dosažený pokrok a řeší zjištěné problémy.

Činí tak prostřednictvím ročního přezkumu vedením organizace ⁽¹⁾ (ledelsens gjennomgang), který písemně schvaluje vedení (vedení podepisuje zápisy z výroční schůze týkající se přezkumu vedením organizace). Předkládá se zpráva o nedodržení požadavků (porušení právních předpisů a/nebo jakémukoli nedodržení kritérií ELH) a výroční zpráva (zprávy) o klimatu a životním prostředí. Tato poslední uvedená zpráva zahrnuje posouzení vlivu činnosti organizace na životní prostředí a environmentální cíle pro nadcházející rok. Mohou být předloženy zprávy o (opětovné) certifikaci, zejména v případě, že došlo k nedodržení požadavků.

Toto roční vyhodnocení tedy představuje kontrolu kvality (spokojenost zákazníků, organizace, zjištěná nedodržení požadavků), ale zabývá se rovněž dosahováním environmentálních cílů a akčním plánem a přezkoumává pokrok v otázkách, jako je například odpad, spotřeba energie a environmentální indikátory relevantní pro dané odvětví. Pokud dojde k nedodržení požadavků vztahujících se k systému ELH a/nebo vnějšímu prostředí, bude se tím toto hodnocení zabývat (tak, že je bude buď okamžitě řešit, případně – pokud to nebude možné – je začlenit do akčního plánu pro nadcházející rok).

Obecné odvětvové kritérium 1950 uvádí, že: „Podnik musí zavést postupy pro hlášení a řešení nedodržení požadavků“ ⁽²⁾. Vedení je tak odpovědné za environmentální politiku, cíle a úspěchy v rámci systému ELH prostřednictvím (minimálně) každoroční aktualizace a potvrzení závazku.

Kromě toho dodatečný systém HSE vyžadovaný norským právem ⁽³⁾ zajišťuje, aby byly splněny environmentální cíle uvedené v akčním plánu a v té části výroční zprávy o klimatu a životním prostředí, která se týká dosažených cílů, a aby byly dodržovány pokyny.

Závěr Komise

Člen nejvyššího vedení organizace podepíše podmínky a závazky systému ELH v počáteční fázi certifikačního procesu (prostřednictvím webového portálu). Obecná odvětvová kritéria 1945 vyžadují, aby organizace vytvořily environmentální politiku. Podrobné a opakované zapojování vedení (prostřednictvím kontrol) probíhá v různých okamžicích během celého roku i v průběhu ročního přezkumu vedením organizace. Organizace, které zavádějí systém ELH, musí rovněž jmenovat environmentálního manažera, který je podřízen nejvyššímu vedení organizace (nebo je součástí nejvyššího vedení organizace) a spolupracuje se zaměstnanci na záležitostech týkajících se systému ELH.

⁽¹⁾ Povinnost zachovávat vnitřní kontrolu: „Povinnost zavést a provozovat vnitřní kontrolu má „odpovědná osoba“ za podnik“. Tím se rozumí vedení nebo vlastník podniku. Přestože vnitřní kontrolu je nutno provádět na všech úrovních podniku, hlavní odpovědnost za zahájení provozu systému a za jeho údržbu nese nejvyšší vedení podniku. Tento oddíl však jednoznačně specifikuje, že vnitřní kontrola musí být zavedena a prováděna ve spolupráci se zaměstnanci, s výběrem pro pracovní prostředí, osobou (osobami) pověřenými bezpečností a/nebo zástupci zaměstnanců, pokud ve společnosti existují.

⁽²⁾ Právním základem upravujícím toto kritérium jsou předpisy týkající se systematických činností v oblasti ochrany zdraví, životního prostředí a bezpečnosti v podnicích (předpisy o vnitřní kontrole), oddíl 5.7.

⁽³⁾ Odkaz na právní předpisy: <http://www.arbeidstilsynet.no/hms/interkontroll/> a další odkazy: <http://www.hse.gov.uk/>.

Na základě těchto prvků Komise uznává, že ta část systému ELH, která se vztahuje k položce „**Závazky a povinnosti nejvyššího vedení organizace**“, splňuje odpovídající požadavky systému EMAS, a lze ji proto považovat za rovnocennou.

ČÁST 2

Zavedení environmentálního přezkumu (předběžná analýza):

Odpovídající požadavky systému EMAS

Před registrací provede organizace environmentální přezkum na základě čl. 4 odst. 1 písm. a) přílohy I nařízení, přílohy I a bodu A.3.1 přílohy II.

Tato předběžná analýza zahrnuje následující oblasti:

- 1) určení příslušných požadavků vyplývajících z právních předpisů týkajících se životního prostředí;
- 2) určení všech přímých a nepřímých environmentálních aspektů s významným dopadem na životní prostředí, v příslušných případech kvalifikovaných a kvantifikovaných, přičemž se vypracuje rejstřík těch aspektů, jež byly určeny jako významné;
- 3) popis kritérií pro hodnocení významu dopadu činnosti organizace na životní prostředí;
- 4) prozkoumání všech stávajících technik a postupů environmentálního řízení;
- 5) hodnocení zpětné vazby ze šetření předchozích událostí.

Tento přezkum ověřuje externí ověřovatel.

Hodnocení odpovídajících požadavků systému ELH

Obecné hodnocení: Poradce (kterého školí, schvaluje a sleduje ELH) provede předběžnou analýzu systému ELH nazvanou „environmentální prohlášení“ (Miljøkartlegging). Po provedení analýzy organizace tento poradce zvolí příslušná kritéria, která musí organizace splnit, aby získala certifikaci ELH. Na základě této analýzy je vytvořeno on-line environmentální prohlášení (Miljøkartlegging) jako seznam kritérií, která mají být splněna a která směřují organizaci k určení oblasti, v níž by mělo být dosaženo pokroku. Dalším krokem je interaktivní postup, který se nalézá na webovém portálu ELH (Miljøfyrtårnportalen) a který umožňuje organizaci zaznamenávat pokrok a sledovat úplný seznam platných kritérií, která je nutno splnit.

ELH poskytuje obecná odvětvová kritéria platná pro všechna odvětví, a dále specifická kritéria předem stanovená pro konkrétní odvětví, která se týkají 14 různých průmyslových odvětví ⁽¹⁾.

1) Určení příslušných požadavků vyplývajících z právních předpisů týkajících se životního prostředí

Obecná odvětvová kritéria zahrnují rovněž kontrolu dodržování požadavků vyplývajících z právních předpisů. Tato kontrola probíhá v souladu s GIC 1944: *Podnik musí zajistit přístup ⁽²⁾ k aktualizovanému přehledu příslušných zákonů a předpisů týkajících se zdraví, životního prostředí a bezpečnosti*. Tento přístup a seznam zprostředkovává webová stránka norské vlády Regelhjelp, ⁽³⁾ kde podnik zadá svůj jedinečný kód organizace a vygeneruje se seznam platných požadavků vyplývajících z právních předpisů, které se týkají daného podniku, včetně těch, které se vztahují k životnímu prostředí. V oddíle obecných a specifických kritérií jsou veškerá kritéria odvozená od zákonů a nařízení zřetelně označena symbolem §, aby se výslovně vyjádřilo, že cílem daného kritéria je zajistit dodržování požadavků vyplývajících z právních předpisů.

2) Určení všech přímých a nepřímých environmentálních aspektů s významným dopadem na životní prostředí, v příslušných případech kvalifikovaných a kvantifikovaných, přičemž se vypracuje rejstřík těch aspektů, jež byly určeny jako významné

Prostřednictvím procesu tvorby odvětvových kritérií jsou identifikovány a uvedeny environmentální aspekty, které jsou ústředním prvkem odvětví, na něž se vztahují specifická kritéria ELH. Tato předem stanovená kritéria jsou vytvářena ve spolupráci s příslušnými odvětvovými organizacemi, zájmovými skupinami, vládou, vědci/výzkumnými pracovníky a hlavními zákazníky. Interaktivní vytváření předem definovaného souboru kritérií má organizacím pomáhat a vést je k tomu, aby snadno vytvořily jasné srovnávací kritérium. Tento proces jednoznačně představuje jeden z hlavních rozdílů mezi metodami systémů EMAS a ELH. Zatímco první z nich se zaměřuje na identifikaci environmentálních aspektů na úrovni organizace, druhý je identifikuje na úrovni odvětví.

⁽¹⁾ <http://eco-lighthouse.org/statistikk/>

⁽²⁾ Certifikátorovi a organizaci obecně.

⁽³⁾ www.regelhjelp.no

Z 31 obecných odvětvových kritérií představuje 35 % systémová kritéria, 4 % se týká pracovního prostředí a 52 % se podle tvrzení ELH týká vnějšího prostředí ⁽¹⁾. Ze specifických odvětvových kritérií připadá podle tvrzení ELH 10 % na systémová kritéria, 20 % se týká pracovního prostředí a 70 % se podle ELH týká vnějšího prostředí ⁽²⁾. Bližší pohled na kritéria s nejvíce certifikáty (která jsou následně nejčastěji revidována a aktualizována), jako jsou například hotely nebo maloobchodní prodejny potravin ⁽³⁾, potvrzuje, že tato kritéria zahrnují řadu důležitých klíčových environmentálních aspektů.

Obecná odvětvová kritéria (GIC) rovněž zahrnují kritérium 1963 „Další environmentální aspekty“, které stanoví povinnost podniku hodnotit a řešit veškeré relevantní environmentální aspekty, které nespádají do obecných a specifických odvětvových kritérií: „Podnik musí identifikovat další významné environmentální aspekty podniku a zvážit veškerá nezbytná opatření a/nebo začlenění do výroční zprávy o klimatu a životním prostředí a/nebo sledování prostřednictvím akčního plánu.“ ELH však neupřesňuje, jak by měla být tato kritéria uplatňována, např. jaký typ aspektů by měl být zohledňován (zda přímé, či nepřímé), a jak by měl být posuzován význam jejich dopadu ⁽⁴⁾. Navíc není zřejmé, jak lze posoudit splnění tohoto kritéria, mimo jiné na jakém základě může certifikátor ELH zajistit, že byly identifikovány všechny významné environmentální aspekty ⁽⁵⁾.

Uvedená kritéria jsou kontrolována během ověřování/certifikace a před ⁽⁶⁾ udělením certifikace musí být všechna splněna. Každé tři roky jsou tato kritéria znovu ověřována/znovu certifikována za účelem opětovné certifikace.

3) Popis kritérií pro hodnocení významu dopadu činnosti organizace na životní prostředí

Hodnocení dopadu činnosti organizace na životní prostředí se provádí na základě procesu vytváření odvětvových kritérií. Toto hodnocení proto neprovádí organizace, ale je posuzováno na úrovni odvětví příslušnými stranami zúčastněnými v daném odvětví. Příloha I (3) systému EMAS zahrnuje specifické pokyny a kritéria pro posouzení významu dopadů na životní prostředí na úrovni organizace. Tyto pokyny neposkytuje systém ELH, pokud je toto hodnocení prováděno odbornými poradenskými skupinami na úrovni odvětví.

4) a 5) Stávající techniky a postupy řízení a hodnocení zpětné vazby ze šetření předchozích událostí.

Stávající techniky a postupy řízení jsou zkoumány a vyhodnocovány na základě odvětvových kritérií. Před vydáním certifikace je vypracována první výroční zpráva o klimatu a životním prostředí a je přiložena k environmentálnímu prohlášení. Tato zpráva zahrnuje pozitivní i negativní body environmentálního řízení v rámci organizace. Výslovně zohledňuje „Vyvinuté iniciativy“ (Gjennomførte tiltak) k nápravě situací, které nebyly/nejsou ideální. Na základě těchto informací je vypracován akční plán (Handlingsplan med mål).

Závěr Komise

Předběžná analýza systému ELH se opírá o soubor kritérií založených na environmentálních aspektech zjištěných na odvětvové úrovni. Významnou část potenciálních environmentálních aspektů organizace může systém ELH náležitě zohlednit při stanovování odvětvových kritérií. Organizace se pak bude těmito aspekty zabývat při posuzování dodržení definovaných kritérií při přípravě na certifikaci

Systém EMAS vyžaduje individualizovanou analýzu konkrétních přímých a nepřímých environmentálních aspektů organizace a vyžaduje, aby organizace stanovila kritéria pro určení významu dopadů souvisejících s identifikovanými aspekty v konkrétním kontextu dané organizace. Cílem tohoto přístupu založeného na organizaci je identifikovat aspekty, které jsou významné v konkrétním kontextu dané organizace, a nikoli z hlediska sektoru jako celku. Tato individualizace přístupu je jedním z klíčových rozdílů mezi oběma systémy.

⁽¹⁾ <http://www.miljofyrtn.no/dokumenter/bransjekrav/844-general-industry-criteria/file> a <http://www.miljofyrtn.no/dokumenter/bransjekrav/866-guidance-to-the-general-industry-criteria/file>

⁽²⁾ Statistiky ELH týkající se hotelů: <http://miljofyrtn.no/dokumenter/bransjekrav/864-industry-criteria-hotel/file> a maloobchodního prodeje potravin: <http://miljofyrtn.no/dokumenter/bransjekrav/863-industry-criteria-retail-grocery-store/file>

⁽³⁾ <http://eco-lighthouse.org/statistikk/>

⁽⁴⁾ Pokyny systému Eco-lighthouse ohledně obecných odvětvových kritérií 4. května 2017 – kritéria 1963: „V případě, že bude podnik považovat za nutné provést další opatření, postačí samostatné posouzení dalších environmentálních aspektů. Podnik si může svobodně zvolit, kterou metodu hodlá při řešení těchto environmentálních aspektů použít, ta však může být provázána s analýzou rizik vnějšího prostředí.“

⁽⁵⁾ Certifikátoři ELH jsou školeni k posuzování splnění faktických kritérií, avšak nikoli k provádění konkrétního posouzení jednotlivých environmentálních aspektů.

⁽⁶⁾ Viz rovněž požadavek 4: Dodržování právních předpisů.

Existenci obecného kritéria ELH 1963, které vyžaduje rovněž posouzení relevantních „jiných environmentálních aspektů“, lze využít k rozšíření rozsahu analýzy a dosažení specifitějšího přezkumu. Systém ELH prostřednictvím pokynů k tomuto kritériu doporučuje tento přístup uplatnit ve vztahu k analýze rizik. Neurčuje však, jak by měl být posuzován význam těchto dalších aspektů.

Ačkoli jsou oba přístupy cenné a mají své výhody i nevýhody, uplatňované metodiky se významně liší. Obě sledují podobný cíl – tj. identifikaci významných environmentálních aspektů – avšak za použití odlišných metod. Systém ELH se zaměřuje na identifikaci environmentálních aspektů na odvětvové úrovni, zatímco cílem systému EMAS je identifikace významných aspektů specifických pro danou organizaci. Z tohoto důvodu nelze oba tyto přístupy považovat za rovnocenné ⁽¹⁾.

Na základě těchto prvků se Komise domnívá, že ta část systému ELH, která se vztahuje k položce „**Zavedení environmentálního přezkumu**“ částečně splňuje odpovídající požadavky systému EMAS.

Potenciální opatření na odstranění rozdílů oproti systému EMAS

Přestože tuto část systému ELH nelze považovat za rovnocennou, z analýzy vyplývá významná shoda s řadou odpovídajících požadavků systému EMAS. Pro dosažení souladu se všemi odpovídajícími požadavky by měly být zavedeny následující další prvky:

- přechod od přístupu zahrnujícího analýzu rizik k přístupu a metodě založeným na příloze I nařízení o systému EMAS s cílem identifikovat rovněž významné environmentální aspekty, na které se nevztahují odvětvová kritéria,
- z tohoto pohledu by měla být uplatněna kritéria GIC 1963 na základě ustanovení týkajícího se environmentálního přezkumu systému EMAS.
- certifikátor systému ELH se s použitím vhodné metody ujistí, že byly identifikovány a řešeny všechny další environmentální aspekty, indikátory a požadavky právních předpisů.

ČÁST 3

Zavádění environmentální politiky

Odpovídající požadavek systému EMAS

Nejvyšší vedení organizace definuje environmentální politiku dané organizace. Tato politika zahrnuje různé prvky uvedené v příloze II nařízení o systému EMAS. (Ustanovení čl. 4 odst. 1 písm. b) a přílohy II A2)

Hodnocení odpovídajících požadavků systému ELH

Systém ELH zahrnuje formální požadavek na stanovení cílů podle kritéria 1945 („Podnik musí zavést environmentální politiku ⁽²⁾ a cíle v oblasti ochrany zdraví, životního prostředí a bezpečnosti. Ty musí být zdokumentovány buď v systému environmentálního řízení, nebo v akčním plánu pro výroční zprávu o klimatu a životním prostředí systému Eco-Lighthouse“). Environmentální politika a konkrétní environmentální cíle jsou řešeny nejprve na základě stanovení kritérií před certifikací a jsou uvedeny v environmentálním prohlášení (Miljøkartlegging). Ve druhé fázi se prověřuje vliv činnosti organizace na životní prostředí v porovnání s vybranými indikátory ve výroční zprávě o klimatu a životním prostředí, která zahrnuje rovněž akční plán pro neustálé zlepšování.

Závěr Komise

Nově přepracované kritérium 1945 ukládá podniku povinnost definovat environmentální politiku. Tuto environmentální politiku doplňuje a pomáhá provádět kombinace environmentálního prohlášení, které stanoví kritéria, a výroční zprávy o klimatu a životním prostředí, která zahrnuje kontrolu indikátorů a stanovení cílů.

Snaha získat certifikaci prostřednictvím systému Eco-Lighthouse a podpis podmínek a závazků systému ELH svědčí o záměru posílit řízení environmentálních aspektů a průběžně zlepšovat vliv činnosti organizace na životní prostředí. Výroční zpráva o klimatu a životním prostředí je prostřednictvím svého „akčního plánu“ impulsem pro neustálé zlepšování.

⁽¹⁾ Zdůraznění těchto metodických rozdílů je důležité obzvláště z hlediska článku 4 nařízení. Nahrazení environmentálního přezkumu dle systému EMAS environmentálním prohlášením dle systému ELH by v kontextu provádění systému EMAS nefungovalo.

⁽²⁾ v souladu s body A 2 přílohy II nařízení o systému EMAS.

Výroční zpráva o klimatu a životním prostředí podléhá ratifikaci při ročním přezkumu vedením organizace.

Na základě těchto prvků Komise uznává, že ta část systému ELH, která se vztahuje k položce „**Zavádění environmentální politiky**“, splňuje odpovídající požadavky systému EMAS, a lze ji proto považovat za rovnocennou.

ČÁST 4

Zajištění souladu s právními předpisy;

Odpovídající požadavek systému EMAS

Systém EMAS vyžaduje, aby organizace:

1. identifikovaly svou právní povinnost týkající se životního prostředí;
2. zajistily soulad s těmito požadavky;
3. stanovily přiměřené postupy vedoucí k průběžnému plnění těchto požadavků;
4. poskytly materiál a doklady svědčící o tomto souladu.

(Ustanovení čl. 4 odst. 1 písm. b) a odst. 4, příloha II A3.2, B2, A5.2)

Hodnocení odpovídajících požadavků systému ELH

1. Před certifikací v systému ELH vytvoří poradce seznam kritérií. Podnik má podle obecného odvětvového kritéria 1944 ⁽¹⁾ povinnost zajistit, aby měl certifikátor/ověřovatel (a kromě toho rovněž celá společnost) přístup k aktualizovanému přehledu příslušných zákonů a předpisů týkajících se daného podniku.

Dodržování této povinnosti usnadňuje norská vládní webová stránka *Regelhjelp* ⁽²⁾, na níž podnik získá na základě svého jedinečného čísla organizace seznam příslušných právních předpisů. Pravidla a předpisy, které jsou pro dané odvětví nejdůležitější, tvoří součást obecných a specifických odvětvových kritérií (označených znakem §), jejichž dodržování je pro certifikaci a opětovnou certifikaci nezbytné. Roční aktualizace tohoto přehledu je zajištěna prostřednictvím ročního přezkumu vedením organizace (prostřednictvím ročního přezkumu HSE).

Tento seznam kritérií obsahuje rovněž kritéria týkající se specifických právních povinností, které musí organizace dodržovat.

Příklady:

- Obecné právní kritérium 42: „nebezpečný odpad (a ...) musí být bezpečně skladován a dodáván do zařízení (...) v souladu s „předpisy týkajícími se recyklace odpadu“.
 - Specifické právní kritérium 311: „Vzorky odpadní vody budou odebírány a analyzovány v souladu s místními předpisy a s předpisem o znečištění 15 A-3 a 4“. (příklad)
2. Podnik potvrzuje splnění těchto kritérií prostřednictvím sebehodnocení před certifikací. Tato kritéria jsou poté znovu kontrolována nezávislým externím ověřovatelem/certifikátorem v průběhu certifikace. Před vydáním certifikátu ELH nadace ELH opět zkontroluje práci, kterou provedl poradce, podnik a certifikátor/ověřovatel, a schválí ji. Tato kontrola se znovu opakuje při opětovné certifikaci, která se provádí jednou za tři roky. Před provedením certifikace musí být splněna všechna kritéria včetně obecných a specifických kritérií, která jsou z norských právních předpisů přímo začleněna do kritérií systému ELH (a označena symbolem „§“). Nedodržením zákonného požadavku, který není kritériem ELH, se zabývá obecné odvětvové kritérium 1950, které ukládá podnikům povinnost zavést postupy pro hlášení a řešení takového nedodržení požadavku. Na základě tohoto kritéria může být podnik certifikován, pokud prokáže, že má zaveden systém pro řešení nedodržení požadavků. Certifikátor/ověřovatel kontroluje dodržování kritérií ELH a ověřuje, zda má podnik zaveden postup nápravy při nedodržení obecných právních předpisů.

Systém ELH na rozdíl od systému EMAS nevyžaduje, aby organizace poskytovaly certifikátorovi důkazy o úplném splnění právních předpisů v oblasti životního prostředí ⁽³⁾ nad rámec specifických (právních) kritérií.

⁽¹⁾ GIC 1944: Podnik musí zajistit přístup k aktualizovanému přehledu příslušných zákonů a předpisů týkajících se zdraví, životního prostředí a bezpečnosti.

⁽²⁾ <http://www.regelhjelp.no/> a <http://www.miljofyrtarn.no/dette-er-milj%C3%B8fyrt%C3%A5rn/bransjekriterier>

⁽³⁾ Nařízení o systému EMAS, příloha II, B2 (2).

3. Jednou za tři roky je nutno provést opětovnou certifikaci, kdy jsou znovu zkontrolována všechna kritéria včetně kritéria (GIC 1950), které se týká nedodržení požadavků. Při nedodržení těchto kritérií nelze opětovnou certifikaci vydat.

Důkazy o dodržení právních předpisů posuzuje certifikátor při posuzování pro účely (opětovné) certifikace, avšak z tohoto důvodu je zde omezení na kompetence certifikátora (viz požadavek na akreditaci). Právní kritéria jsou však formulována tak, aby byl proškolený certifikátor/ověřovatel schopen posoudit dodržení předpisů a dokumentovat stav tohoto dodržení. Certifikátor/ověřovatel rovněž zkontroluje, zda má podnik k dispozici aktualizovaný přehled dostupných zákonů a předpisů, a zda existuje systém pro řešení nedodržení požadavků.

Dodržování právních předpisů je navíc zajištěno rovněž na základě každoročního interního auditu HSE, který je součástí ročního přezkumu vedením organizace. Audit HSE se zabývá jakoukoli formou nedodržení požadavků vyplývajících z právních předpisů.

Portál ELH zpřístupňuje pokyny a modely řešení postupů při nedodržení požadavků (GIC 1950).

4. V souladu s vysvětlením uvedeným v bodě 2 tohoto oddílu bude poskytnutá dokumentace omezena na konkrétní požadavky vyplývající z právních předpisů, na něž se vztahují kritéria ELH, a nebude zahrnovat veškeré použitelné právní předpisy týkající se životního prostředí. Dokumentace bude poskytnuta a uložena prostřednictvím digitálního rozhraní systému ELH.

Závěr Komise

Podobně jako u postupu stanoveného pro environmentální prohlášení (předběžná analýza) se systém ELH spoléhá při posuzování dodržování právních předpisů organizací na systém založený na kritériích. Má se za to, že takový systém společně s vládní webovou stránkou *Regelhjelp* ⁽¹⁾ poskytuje dobrý přehled o právních požadavcích, které by měly být splněny dle požadavků systému EMAS.

Dodržování všech kritérií ELH včetně právních kritérií ověří před certifikací nejprve samotný subjekt a při certifikaci je pak zkontroluje ověřovatel/certifikátor. Pokud je zjištěno nedodržení byť i jen jediného kritéria uvedeného na seznamu, není možné vystavit osvědčení.

Důkazy o splnění (zákonných) kritérií ELH jsou zpřístupněny prostřednictvím tohoto systému. Systém ELH rovněž požaduje, aby měla organizace zaveden postup pro hlášení a řešení zbývajících případů nedodržení ⁽²⁾ právních předpisů. Dodržování nejdůležitějších zákonů a předpisů souvisejících se zdravotními, environmentálními a bezpečnostními aktivitami je každoročně kontrolováno na základě kontrolního seznamu HSE, který je potvrzen a podepisován generálním ředitelem a podléhá přezkumu vedením organizace. Pokyny ke kritériu GIC 1944 výslovně uvádějí, že je vyžadováno dodržování požadavků vyplývajících z právních předpisů, a nikoli pouze jejich přehled.

Na rozdíl od systému EMAS však systém ELH neobsahuje kritérium, které by od organizace vyžadovalo dodržování všech právních požadavků týkajících se životního prostředí. Systém ELH namísto toho klade důraz na nejdůležitější právní předpisy v oblasti životního prostředí prostřednictvím příslušných odvětvových kritérií a přeformulovává nejdůležitější právní předpisy tak, aby byly pro podnik a pro certifikátora plně srozumitelné.

Navíc v případě nesplnění právních požadavků, na které se nevztahují právní kritéria systému ELH, může být certifikace udělena za předpokladu, že jsou zavedeny postupy pro hlášení a řešení nedodržení požadavků podle nařízení o HSE ⁽³⁾.

Další zřetelná odlišnost spočívá ve způsobilosti ověřovatele. Ověřovatelé v rámci systému EMAS musí být schopni zjistit, zda nedošlo k opominutí některých právních předpisů, a proto musí být v tomto ohledu formálně kvalifikováni. Naproti tomu ověřovatelé ELH jsou proškoleni spíše všeobecně. Systém ELH tuto skutečnost předjímá tím, že formuluje (právní) kritéria jasným a srozumitelným způsobem, ale způsobilost ověřovatele identifikovat porušení právních předpisů, které překračuje rámec předem stanovených právních kritérií, lze zpochybnit.

A konečně lze v porovnání se systémem EMAS nalézt rozdíl také v četnosti tohoto externího ověřování. Podle systému ELH je nutno provádět opětovnou certifikaci v plném rozsahu každé tři roky. V daném termínu jsou znovu ověřována všechna kritéria včetně kritérií vyplývajících z požadavků právních předpisů. Podle systému EMAS je kontrola vlivu činnosti organizace ve vztahu k dodržování právních ustanovení rovněž součástí ročního schvalování environmentálního prohlášení ověřovatelem systému EMAS. Je však nutno poznamenat, že na 98 % podniků certifikovaných podle systému ELH by se v případě, že by byly certifikovány podle systému EMAS, vztahovala výjimka pro malé organizace podle článku 7, čímž by se četnost každoročního auditu (každé dva roky) a opětovné certifikace (každé čtyři roky) přiblížila systému ELH.

⁽¹⁾ <http://www.regelhjelp.no/>

⁽²⁾ GIC 1950 „Podnik musí zavést postupy pro hlášení a řešení nedodržení požadavků“.

⁽³⁾ <http://eco-lighthouse.org/statistik/> pokyny k těmto kritériím jsou uvedeny na konci tohoto dokumentu

Na základě těchto prvků se Komise domnívá, že ta část systému ELH, která se vztahuje k položce „**Zajištění dodržování právních předpisů**“, částečně splňuje odpovídající požadavky systému EMAS.

Potenciální opatření na odstranění rozdílů oproti systému EMAS

Přestože tuto část systému ELH nelze považovat za rovnocennou, z analýzy vyplývá významná shoda s řadou odpovídajících požadavků systému EMAS. Pro dosažení souladu se všemi odpovídajícími požadavky by měly být zavedeny následující další prvky:

- Přizpůsobit text kritéria GIC 1944 tak, aby uváděl, že organizace musí před certifikací zajistit identifikaci a dodržování všech požadavků vyplývajících z právních předpisů týkajících se životního prostředí.
- Požadovat, aby podnik předložil důkaz o splnění příslušných právních požadavků na ochranu životního prostředí, bude-li o to požádán.
- Zajistit ověření dodržování právních předpisů akreditovaným nebo licencovaným externím auditorem každoročně pro velké organizace a každé dva roky pro malé a střední podniky.

ČÁST 5

Cíle a environmentální program stanovené pro zajištění neustálého zlepšování

Odpovídající požadavek systému EMAS

1. V rámci organizace musí být definovány cíle vedoucí k zajištění neustálého zlepšování vlivu činnosti organizace na životní prostředí (článek 1, příloha II, B3, B4(3)).
2. Pro dosažení těchto cílů bude vytvořen a prováděn environmentální akční program. (čl. 18 odst. 7, příloha II, A2, A3 (3)).

Hodnocení odpovídajících požadavků systému ELH

Postupy systému ELH vyžadují, aby bylo před certifikací organizace vypracováno podrobné environmentální prohlášení (Miljøkartlegging, kontrolní seznam příslušných obecných a specifických kritérií používaných pro certifikaci) a aby byl vypracován návrh první výroční zprávy o klimatu a životním prostředí, který bude zahrnovat environmentální cíle a opatření plánované na příští rok, jakož i současný vliv činnosti organizace na životní prostředí.

Každý následující rok (do 1. dubna) je prostřednictvím webového portálu ELH předkládána **výroční zpráva o klimatu a životním prostředí**. Vliv činnosti organizace na životní prostředí se porovnává s předchozím rokem. Tato zpráva shrnuje uskutečněné iniciativy, jakož i cíle a záměry, kterých bylo dosaženo, a je předložen akční plán na nadcházející rok. Výroční zprávu (zprávy) o klimatu a životním prostředí kontroluje certifikátor/ověřovatel při první certifikaci a při každé opětovné certifikaci, která je prováděna jednou za tři roky. Je každoročně kontrolována při ročním přezkumu vedením organizace.

Výroční zpráva o klimatu a životním prostředí je vytvořena na webovém portálu ELH na základě souboru univerzálních indikátorů a indikátorů odpovídajících specifickým odvětvovým kritériím. Environmentální cíle a akční plán ve zprávě o klimatu a životním prostředí dokumentují neustálé zlepšování. Tento postup je uveden v pokynech k obecnému odvětvovému kritériu (GIC) 7 ⁽¹⁾, v souvisejících pokynech a na webovém portálu ELH.

Navíc kritérium GIC 1963 (Další environmentální aspekty) uvádí, že: „Podnik musí identifikovat další významné environmentální aspekty podniku a zvážit veškeré nezbytné kroky a/nebo začlenění do výroční zprávy o klimatu a životním prostředí a/nebo sledování prostřednictvím akčního plánu.“ Akční plán tak může zahrnovat jakékoli aspekty specifické pro daný podnik, na něž se nevztahují obecná nebo specifická kritéria.

Podnikům, které chtějí svou zprávu o klimatu a životním prostředí dále rozšířit, nabízí systém ELH službu nazvanou „specifické podnikové indikátory“, (virksomhetsspesifikke sjekkpunkter), ve které jsou do zprávy přidány otázky a indikátory definované na míru přímo samotným podnikem.

⁽¹⁾ <http://eco-lighthouse.org/statistikk/> pokyny k těmto kritériím jsou uvedeny na konci tohoto dokumentu.

Závěr Komise

V době certifikace je stanoven počáteční program environmentálního řízení, který obsahuje kritéria a cíle hodnocení. Každoročně je prováděno hodnocení vlivu činnosti organizace na životní prostředí, dosaženého pokroku a environmentálních cílů prostřednictvím výroční zprávy o klimatu a životním prostředí vytvořené na webovém portálu ELH.

Tento environmentální program je aktualizován a znovu hodnocen na základě obnoveného environmentálního prohlášení každé tři roky v době opětovné certifikace.

Přestože se tyto procesy zaměřují na aspekty, na něž se vztahuje soubor kritérií při zavádění systému environmentálního řízení (včetně dalších aspektů, na které se vztahuje GIC 1963 ⁽¹⁾), mají schopnost zajistit neustálé zlepšování vlivu činnosti organizace na životní prostředí ve vztahu k těmto aspektům.

Na základě těchto prvků Komise uznává, že ta část systému ELH, která se vztahuje k položce „**Cíle a environmentální program zavedené pro zajištění neustálého zlepšování**“ splňuje odpovídající požadavky systému EMAS, a lze ji proto považovat za rovnocennou.

ČÁST 6

Organizační struktura (úkoly a odpovědnost), školení a zapojení zaměstnanců

Odpovídající požadavek systému EMAS

1. Vedení zajistí dostupnost zdrojů (včetně lidských zdrojů) potřebných pro zajištění dobrého fungování systému. Úkoly a odpovědnost by měly být definovány, zdokumentovány a sdělovány (příloha II, A.4.1).
 2. Nejvyšší vedení organizace jmenuje konkrétní(ho) zástupce vedení, který má definované role, odpovědnost a pravomoc zajišťovat správné provádění a udržování systému environmentálního řízení a podávat zprávy nejvyššímu vedení organizace ohledně výkonnosti tohoto systému (příloha II, A.4.1).
 3. Zaměstnancům by mělo být poskytováno školení s cílem uspokojit potřeby systému EMS (čl. 1, příloha II, A.4.2).
 4. Zaměstnanci by se měli aktivně podílet na zlepšování vlivu činnosti organizace na životní prostředí. (článek 1, příloha II, A.4.2 a B4).
-

1. Závazek vedení týkající se řádného zavádění systému a poskytování potřebných zdrojů:

Podle GIC 1946: „Podnik musí vypracovat organizační schéma nebo podobný přehled klíčových rolí v organizaci, jako je například kontaktní místo Eco-Lighthouse, bezpečnostní zástupce, předseda výboru pro pracovní prostředí, manažer HSE, vedoucí oddělení veřejných zakázek a pracovník odpovědný za požární bezpečnost.“

Podle norských právních předpisů nejvyšší vedení organizace odpovídá za vedení podniku včetně řízení HSE, a tudíž implicitně i za zavádění systémů environmentálního řízení. Pokud nejsou poskytnuty potřebné zdroje, v následujících zprávách o HSE a ve výročních zprávách o klimatu a životním prostředí se automaticky objeví nedostatky. Tyto nedostatky budou následně zohledněny při ročním přezkumu vedením organizace. Mohly by rovněž představovat překážku následující opětovné certifikace.

2. Konkrétní zástupci pro systém environmentálního řízení:

Jeden člen personálu je jmenován environmentálním manažerem (Miljöförtävarnansvarlig). Nejedná se nutně o úkol na plný úvazek, závisí to na velikosti organizace. Environmentální manažer může být proškolen poradcem při počáteční certifikaci, případně může být instruován předchozím manažerem. Jeho úkoly jsou:

- mluvčí poradce (na začátku procesu),
- mluvčí certifikátora/ověřovatele při počáteční certifikaci a při opětovné certifikaci,
- zajistit soulad s odvětvovými kritérii,

⁽¹⁾ GIC 1933: „Podnik musí identifikovat další významné environmentální aspekty podniku a zvážit veškeré nezbytné kroky a/nebo začlenění do výroční zprávy o klimatu a životním prostředí a/nebo sledování prostřednictvím akčního plánu.“

- školit a motivovat spolupracovníky,
- vypracovávat a předkládat výroční zprávu o klimatu a životním prostředí na webovém portálu ELH,
- projednávat tuto zprávu s vedením při „ročním přezkumu vedením organizace“ (ledelsens gjennomgang), jakož i se zaměstnanci na schůzích zaměstnanců, rozšiřovat výroční zprávu v organizaci prostřednictvím intranetu nebo jiných interních komunikačních kanálů,
- informovat spoluzaměstnance zejména o celkové environmentální politice dané organizace a o záměrech a cílech pro nadcházející rok, které jsou uvedeny ve výroční zprávě o klimatu a životním prostředí,
- přispívat k trvalému zlepšování.

Systém ELH zavedl školení na bázi internetu zaměřené na proškolení environmentálního manažera (Miljøfyrtårnansvarlig) o tom, jak vypracovat výroční zprávu o klimatu a životním prostředí a zejména o tom, jak získat opětovnou certifikaci.

Systém ELH specifikoval pokyn pro environmentálního manažera dle požadavků obecného odvětvového kritéria 1947: „Podnik musí vypracovat písemné pokyny pro zaměstnance odpovědného za zavádění systému Eco-Lighthouse. Environmentální manažer by měl zaměstnance organizace zapojovat, motivovat a zahrnovat do činností organizace. Systém ELH považuje aktivní zapojení zaměstnanců za základní kámen systému ELH.“

Ve větších organizacích může být zapojen i další personál prostřednictvím skupiny environmentálního řízení ⁽¹⁾ (Miljøgruppe – EMG). Skupina EMG může být integrována do skupiny pro ochranu zdraví, životního prostředí a bezpečnosti (HSE), která je právně závazná pro organizace s více než 50 zaměstnanci.

3. Odborná příprava:

Společnosti a organizace jsou vázány obecným odvětvovým kritériem (GIC) 1951: „Podnik musí mít zavedeny postupy pro školení zaměstnanců v oblasti základů HSE a pro jejich informování o změnách. Školení musí obsahovat řádné postupy týkající se externího prostředí.“

Jeho účelem je zajistit, aby zaměstnanci měli dostatečné znalosti a dovednosti, které jim umožní vykonávat práci řádně a v souladu s předpisy HSE. Rozsah školení zaměstnanců bude záviset na rizicích spojených s činnostmi podniku. Hlavní filozofie systému ELH spočívá v tom, že organizace zná nejlépe sama sebe a schopnosti/potřeby svých zaměstnanců, a proto může sama nejlépe posoudit, které školení potřebuje. Toto kritérium se ověřuje ústně (certifikátor/ověřovatel) dotazem na to, jaké postupy podnik používá pro školení svých zaměstnanců a nových pracovníků v oblasti HSE.

Klíčovou otázkou představuje to, zda jsou tato školení orientována na zlepšování vlivu činnosti organizace na životní prostředí, nebo zda jsou zaměřena pouze na procedurální záležitosti systému ELH a na řízení rizik v oblasti HSE. Kontrolní seznam HSE používaný v rámci systému ELH pro posouzení, zda jsou zaměstnanci seznámeni s pracovními postupy ELH, potvrzuje, že rozsah školení přesahuje tyto postupy a řeší klíčové oblasti životního prostředí, jako je například odpadové hospodářství, energetická účinnost nebo nakládání s nebezpečnými látkami.

4. Zapojení zaměstnanců:

Pro splnění požadavků systému EMAS je třeba zapojit zaměstnance do procesu neustálého zlepšování vlivu činnosti organizace na životní prostředí.

Je nezbytné ustavit v rámci organizace environmentální skupinu a zajistit aktivní zapojení zaměstnanců do činností v oblasti ochrany životního prostředí ⁽²⁾. Zaměstnanci jsou informováni o obsahu zprávy o klimatu a životním prostředí a musí být rovněž konkrétně zapojeni do procesů, které přispívají ke zlepšování vlivu činnosti organizace na životní prostředí, jako je například třídění odpadu. Různá kritéria (1953, 1962, 36) podporují neustálé zlepšování prostřednictvím využívání „myšlenkové banky“. Tyto myšlenkové banky zajišťované nadací Eco-Lighthouse obsahují různá opatření ke zlepšování vlivu činnosti organizace na životní prostředí v oblastech, jako je například doprava, odpady nebo energie, ve spolupráci se zaměstnanci organizace.

⁽¹⁾ Je nutno mít na paměti, že skupina HSE (Arbeidsmiljøutvalg) a skupina ELH (Miljøgruppe) nejsou totožnými subjekty. Skupina HSE je ze zákona povinná, pokud má podnik více než 50 zaměstnanců. Existence skupiny ELH není povinná, ale ELH ji doporučuje v organizacích, které mají více než určitý počet zaměstnanců. Může se jednat o jednu a tutéž skupinu s cílem zajistit efektivní organizaci a integraci ELH do stávajících struktur vedení.

⁽²⁾ Příručka pro certifikaci v rámci systému Eco-Lighthouse 2016 – 3.2.4 Vytvoření a jmenování environmentální skupiny/projektové skupiny.

Závěr Komise

Vedení je ze zákona povinno plánovat lidské zdroje nezbytné pro správné fungování postupů HSE a podle pravidel systému ELH musí rovněž jmenovat zástupce systému ELH obdobně, jako je tomu u systému EMAS. Odpovědným osobám musí být tedy poskytnuty zdroje nezbytné k tomu, aby mohly řádně fungovat.

Od organizací se rovněž žádá, aby své zaměstnance vyškolily v oblasti odborností HSE, které zahrnují zlepšení vlivu činnosti organizace na životní prostředí, a aby zapojily zaměstnance do zavádění systému EMS a do environmentálních aktivit.

Na základě těchto prvků Komise uznává, že ta část systému ELH, která se vztahuje k položce „**Organizační struktura, školení a účast zaměstnanců**“ splňuje odpovídající požadavky systému EMAS, a lze ji proto považovat za rovnocennou.

ČÁST 7

Požadavky na dokumentaci:

Odpovídající požadavek systému EMAS

Systém EMAS vyžaduje dokumentaci o environmentální politice, cílech, akčních plánech, rozsahu systému řízení a jeho hlavních prvcích, jako jsou záznamy nezbytné pro efektivní plánování a kontrolu procesů, které se týkají jeho významných dopadů na životní prostředí.

Článek A.4.4 přílohy II

Hodnocení odpovídajících požadavků systému ELH

Musí být k dispozici dokumentace o organizaci a provádění postupů a cílů EMS.

Systém ELH uvádí rozsáhlý seznam povinných dokumentů požadovaných pro certifikaci na svých webových stránkách spolu s dalšími formuláři a užitečnými nástroji (*verktøy*) a informacemi ⁽¹⁾ souvisejícími s jednotlivými odvětvími pro účely certifikace. Mnoho relevantních dokumentů je uloženo na webovém portálu systému ELH ⁽²⁾ (Miljøfyrtårnportal). Systém ELH rovněž rovněž doporučuje strukturu uspořádání této dokumentace.

V pokynu k obecnému odvětvovému kritériu (GIC) 1944 pro certifikátory/ověřovatele se vyžaduje, aby certifikátor/ověřovatel zkontroloval, že systém dokumentace a HSE je snadno a systematicky ukládán a že podnik ví, jak získat přístup k informacím. Dokumentace související s odvětvovými kritérii je ukládána v rámci environmentálního prohlášení (Miljøkartlegging) a na webovém portálu ELH. Podnik se může rozhodnout, že ji ukáže certifikátorovi/ověřovateli přímo na schůzce, nemá povinnost nahrávat ji na portál. Certifikátor/ověřovatel získá povědomí o tom, do jaké míry jsou zaměstnanci o systému informováni, na základě schůzky týkající se certifikace nebo opětovné certifikace.

Závěr Komise

Tato část se zaměřuje na dostupnost příslušné dokumentace. Přestože rozsah obou systémů není totožný, lze strukturu informací navrženou pro systém ELH a strukturu, kterou používá archiv pro ukládání informací, považovat za uspokojivou.

Na základě těchto prvků Komise uznává, že ta část systému ELH, která se vztahuje k položce „**Požadavky na dokumentaci**“, splňuje odpovídající požadavky systému EMAS, a lze ji proto považovat za rovnocennou.

Poznámka: Rozsah postupu dokumentace ELH je již na základě své definice navržen tak, aby splňoval požadavky na dokumentaci systému řízení ELH. Pokud organizace hodlá požádat o registraci v systému EMAS, musí být rozsah dokumentačního postupu upraven tak, aby zahrnoval všechny požadavky systému EMAS včetně těch, které systém ELH v současné době nesplňuje.

⁽¹⁾ <http://miljofyrtarn.no/nyeverktoy> a (příklad) <http://www.miljofyrtarn.no/2015-11-18-23-56-21/avfall>

⁽²⁾ <https://rapportering.miljofyrtarn.no/Account/Login?ReturnUrl=%2F> Pro přístup kontaktujte ELH.

ČÁST 8

Řízení provozu*Odpovídající požadavek systému EMAS*

Operace spojené s identifikovanými významnými environmentálními aspekty se provádějí za stanovených podmínek. Za tímto účelem musí organizace:

1. Vytvořit, zavést a udržovat dokumentovaný postup nebo postupy pro situace, kde by jejich absence mohla vést k odchylkám od environmentální politiky a obecných a specifických cílů ochrany životního prostředí;
2. stanovit provozní kritéria v rámci postupu nebo postupů;
3. vytvořit, zavést a udržovat postupy související s určenými významnými environmentálními aspekty zboží a služeb používanými organizací a sdělováním příslušných postupů a požadavků dodavatelům, včetně smluvních stran.

Hodnocení odpovídajících požadavků systému ELH

- 1.a 2. Systém ELH požaduje, aby organizace zavedla environmentální politiku a aby definovala konkrétní cíle týkající se vlivu činnosti organizace na životní prostředí. Kromě toho jsou norské podniky povinny stanovit celkové cíle pro HSE podle nařízení o vnitřní kontrole. Kritéria ELH GIC 1945 a 1947 specifikují, že systém řízení musí zahrnovat dokumentované postupy pro dosažení těchto cílů v oblasti zdraví, životního prostředí a bezpečnosti včetně průběžného dodržování odvětvových kritérií. Musí být zavedeny postupy řešení v případě nedodržení požadavků (GIC 1950). Další kritéria ELH (1949) ukládají podnikům povinnost provádět (aktualizované) hodnocení rizik a navrhnout odpovídající akční plán.

U manipulace s nebezpečnými výrobky, které dané odvětví obvykle používá, musí být stanoveny konkrétní postupy obvykle používané pro konkrétní odvětví. (např. SIC 983, 984 pro odvětví čištění, SIC 1931, 1932, 1933 pro opravy karosérií a lakovny, SIC 14 pro autoservisy).

3. Po certifikaci musí podnik informovat své zákazníky a dodavatele o svých environmentálních aktivitách (GIC 5). Pro všechny významné zakázky musí být stanovena příslušná environmentální kritéria (GIC 1954) a podnik musí působit na své nejvýznamnější dodavatele, aby se podrobili environmentální certifikaci. Podnik musí rovněž působit na své dodavatele, aby ve svém katalogu produktů poskytovali informace o výrobcích s ekoznačkou třetích stran a statistické údaje týkající se výrobků s ekoznačkou, které odebírají (GIC 1956).

Závěr Komise

Tato část se zaměřuje na postupy zavedené za účelem odpovídajícího řízení provozu. Strukturu postupů navržených systémem ELH v kombinaci s norským předpisem o vnitřní kontrole a souvisejícími informačními toky lze považovat za uspokojivé.

Na základě těchto prvků Komise uznává, že ta část systému ELH, která se vztahuje k položce „**Řízení provozu**“, splňuje odpovídající požadavky systému EMAS, a lze ji proto považovat za rovnocennou.

ČÁST 9

Připravenost na mimořádné události a reakce na ně*Odpovídající požadavek systému EMAS*

1. Organizace musí vytvořit, zavést a udržovat postup nebo postupy pro zjištění možných mimořádných událostí a nehod, a odpovídající reakci na ně.
2. Organizace musí na mimořádné události a nehody zareagovat a zabránit souvisejícím nepříznivým dopadům na životní prostředí nebo je zmírnit.
3. Organizace pravidelně přezkoumává a v případě nutnosti reviduje svou připravenost na mimořádné události a postupy reakce na ně.
4. Organizace rovněž pravidelně tyto postupy testuje, pokud je to možné.

(Příloha II, A.4.7)

Hodnocení odpovídajících požadavků systému ELH

Tato problematika je regulována prostřednictvím obecného odvětvového kritéria 1949: „Podnik musí poskytnout aktualizované posouzení rizik zahrnující pracovní a externí prostředí a odpovídající akční plán.“

Konkrétní odvětví, pro něž je toto ustanovení obzvláště relevantní, mají zvláštní zákony a předpisy. Norské podniky mohou snadno zkontrolovat, které právní předpisy se na ně vztahují, nahlédnutím na webovou stránku vládních pravidel a předpisů *Regelhjelp* ⁽¹⁾, kam podnik vloží své jedinečné číslo organizace, a na jeho základě se mu objeví seznam příslušných právních předpisů. Příklady příslušných zákonů a předpisů týkajících se připravenosti na mimořádné události a reakcí na ně pro jednotlivá odvětví lze nalézt on-line na stránkách civilní obrany (DSB) ⁽²⁾. Je však nutno uvést, že systém ELH zpravidla nevystavuje osvědčení pro těžký průmysl ani pro podniky se složitými environmentálními problémy.

Specifická kritéria systému ELH pro jednotlivá odvětví obsahují rovněž ustanovení o připravenosti a reakci, ačkoli v některých případech, například u stavby lodí, se to evidentně omezuje na seznamy nebezpečných látek a ustanovení o kurzu první pomoci. U podniků, kde se používají chemické nebo jiné látky (jako jsou například služby prádelny), se těmito otázkami zabývají specifická odvětvová kritéria.

Závěr Komise

Připravenost na mimořádné události a reakce na ně jsou v norském právu předmětem silné ⁽³⁾ regulace. Systém ELH tuto situaci doplňuje o obecná odvětvová kritéria a v případě potřeby i o specifická odvětvová kritéria.

Při certifikaci, opětovné certifikaci a procesu, který vrcholí ročním přezkumem vedením organizace, se kontrolují pravidla týkající se povědomí o rizicích, připravenosti a reakce na ně a jejich účinné uplatňování a přezkum postupů.

Na základě těchto prvků Komise uznává, že ta část systému ELH, která se vztahuje k položce „**Připravenost na mimořádné události a reakce na ně**“, splňuje odpovídající požadavky systému EMAS, a lze ji proto považovat za rovnocennou.

ČÁST 10

Kontrola, interní audit a nápravná opatření;

Odpovídající požadavek systému EMAS

1. V rámci svého systému environmentálního řízení a v souladu se svými cíli musí organizace vytvořit, zavést a udržovat postup nebo postupy pro pravidelnou kontrolu klíčových charakteristik svého provozu, které mohou mít významný dopad na životní prostředí, a v případě potřeby přijmout nápravná opatření. (Příloha II A.5.1.)

Organizace provádí interní audit s cílem posoudit zavedené systémy řízení a zjistit dodržování politiky a programu organizace (včetně dodržování příslušných právních předpisů) v souladu s požadavky stanovenými v čl. 4 odst. 1 písm. c), v článku 9 a v příloze III. Audit provádějí auditoři s vhodnou kvalifikací nejméně jednou ročně a cyklus auditu, který zahrnuje veškeré činnosti organizace, se provádí v intervalech nejdéle tří let (případně čtyř let u malých a středních podniků).

2. Organizace musí vytvořit, zavést a udržovat postup nebo postupy pro identifikaci, opravu a šetření skutečných nebo možných neshod a pro přijetí nápravného a preventivního opatření. Výsledky nápravných a preventivních opatření se zaznamenávají a jejich účinnost se přezkoumává. (Příloha II A.5.3.)
3. Výsledkem interního auditu by měla být zpráva pro vedení ohledně závěru a zjištění auditu.

Právní základ (čl. 4 odst. 1 písm. b) a c), čl. 6 odst. 2 písm. a), článek 9, příloha II A.5 a příloha III)

⁽¹⁾ <http://www.regelhjelp.no/>

⁽²⁾ [https://www.dsb.no/Odkaz na lovdata \(požáry, výbuchy, nebezpečné látky atd. ...\): https://lovdata.no/dokument/NL/lov/2002-06-14-20#KAPITTEL_2](https://www.dsb.no/Odkaz%20na%20lovdata%20(po%C3%A7%C3%A1ry,%20v%C3%BDbuchy,%20nebezpe%C4%8Dn%C3%A9%20l%C3%A1tky%20atd.%20...):%20https://lovdata.no/dokument/NL/lov/2002-06-14-20#KAPITTEL_2)

⁽³⁾ <https://www.dsb.no/>

Hodnocení odpovídajících požadavků systému ELH

1. Kontrola klíčových charakteristik provozu a posouzení shody systému EMS s politikou a programem organizace prostřednictvím interního auditu

Na základě obecného odvětvového kritéria (GIC) 6 „musí vedení provádět každoroční přezkum systému HSE a postupů Eco-Lighthouse, aby posoudilo, zda fungují podle plánu“. Je nutno uvést, že toto kritérium je označeno znakem §, který označuje právní základ.

V pokynech ke kritériu GIC 6 se rovněž uvádí, že „právním podkladem pro toto kritérium jsou předpisy týkající se systematických činností v oblasti ochrany zdraví, životního prostředí a bezpečnosti v podnicích (předpisy o vnitřní kontrole), oddíl 5.8“. Podnik musí sledovat systém HSE a každoročně provádět systémový a interní audit s cílem zajistit, aby systém HSE funguje podle plánu. Postupy Eco-Lighthouse pro externí prostředí musí být integrovány do systému HSE a musí se stát nedílnou součástí interního auditu. Vedení nese hlavní odpovědnost za systém HSE a za integrované postupy systému Eco-Lighthouse, a musí provádět jejich každoroční přezkum s cílem zajistit, aby fungovaly podle plánu. Způsob, jakým vedení provádí tento přezkum v praxi, se bude u jednotlivých podniků lišit. Důležitým bodem je nalezení praktických řešení. (...)

Poznámka: Vedle zkoumání kritérií souvisejících s HSE je důležité, aby poradce/podnik přezkoumal také podnikový systém HSE jako celek. Poradce/podnik musí přezkoumat, zda systém HSE dobře funguje v praxi a zda je dobře strukturován.

Roční přezkum vedením organizace a dodatečná dokumentace a postupy vyžadované pro certifikaci v systému ELH jsou tedy prováděny souběžně se zákonnou povinností vypracovat každoroční audit činností organizací v oblasti HSE podle norských předpisů o vnitřní kontrole (¹) (ICR). Prostřednictvím tohoto integrovaného procesu přezkumu musí podnik prozkoumat, zda systém HSE dobře funguje v praxi a zda je dobře strukturován.

Výsledkem je začlenění environmentálních postupů systému ELH do již existujícího systému HSE a posílení systému řízení jako celku jak z hlediska pracovního, tak vnějšího prostředí.

Audity/kontroly jsou založeny na specifických odvětvových kontrolních seznamech, šablonách a příkladech poskytnutých nadací ELH, které odrážejí úroveň environmentálních rizik jednotlivých odvětví. Tato kontrola zahrnuje rovněž přezkum postupů systému Eco-Lighthouse a environmentální cíle, záměry a úspěchy definované samotným podnikem ve výroční zprávě o klimatu a životním prostředí

V závislosti na velikosti společnosti může kontrolu systému provést interní auditor před ročním přezkumem vedením organizace, případně u malých podniků přímo v průběhu této schůzky. V ročním přezkumu vedením organizace se hodnotí odchylky a úspěchy, cíle a záměry a stanovují se nové.

Přezkum vedením organizace je doplněn dalším dokumentem dokládajícím environmentální cíle a úspěchy, kterým je **výroční zpráva o klimatu a životním prostředí**. Ta hodnotí výše uvedené položky, kontroluje, zda bylo dosaženo pokroku a zda byly splněny cíle, a stanoví nové cíle pro zlepšení v nadcházejícím roce. Každoročně ji vyhodnocuje vedení při ročním přezkumu vedením organizace.

2. Náprava nesouladu

Cílem přezkumu HSE je identifikovat slabá místa a nedostatky a vypracovat plán jejich nápravy. Jakýkoli nedostatek by měl za následek vytvoření akčního plánu s cílem tento nedostatek odstranit (ve stanovené lhůtě).

⁽¹⁾ Výňatek z pokynů ICR „Pravidelný přezkum zdravotních, environmentálních a bezpečnostních aktivit. Vedle pravidelných následných kontrol (např. bezpečnostních kontrol, schůzek personálu apod.) musí podnik alespoň jednou ročně provést komplexnější přezkum činností HSE a vyhodnotit, zda fungují v praxi. Podnik musí mít stanoven písemný standardní postup při přezkumu. Výsledky přezkumu musí být snadno dostupné. Cílem je určit slabiny a nedostatky a napravit je. Je důležité najít jejich příčiny a zajistit, aby se neopakovaly. Po dokončení přezkumu je třeba kromě celkového cíle stanovit i konkrétní cíle zlepšení“. Výňatek z: www.arbeidstilsynet.no/binfil/download2.php?tid=77839 (pdf verze pokynů a nařízení o systematické ochraně zdraví, životního prostředí a bezpečnosti při práci). Úplné znění tohoto nařízení je k dispozici na adrese <http://www.arbeidstilsynet.no/fakta.html?tid=78950> a v angličtině na adrese <http://www.arbeidstilsynet.no/artikkel.html?tid=78622>

Je nezbytné, aby byla před provedením certifikace nebo opětovné certifikace splněna všechna kritéria, zejména obecná a specifická kritéria, která jsou do systému převzata přímo z norských právních předpisů. Nedodržením požadavků (včetně zákonných ustanovení mimo systém ELH), se zabývá obecné odvětvové kritérium 1950, které ukládá podnikům povinnost zavést postupy pro hlášení a řešení tohoto nedodržení požadavků.

Jakékoli nedodržení některého z kritérií zjištěné během procesu certifikace nebo opětovné certifikace povede k pozastavení procesu certifikace dle ELH.

3. Zpráva pro vedení o závěrech a zjištěních auditu

Výroční zpráva HSE s výsledným akčním plánem a výroční zpráva o klimatu a životním prostředí se předkládají vedení při příležitosti ročního přezkumu vedením organizace.

Závěr Komise

Kontrolní fáze integruje postupy ELH, dodržování požadavků vyplývajících z právních předpisů a požadavků norských předpisů o vnitřní kontrole (ICR) ⁽¹⁾. Výsledky těchto kontrol jsou následně přezkoumány v rámci přezkumu vedením organizace. Pro usnadnění tohoto procesu je definován rozsah prováděných kontrol prostřednictvím odvětvového kontrolního seznamu poskytnutého nadací ELH.

Kombinace těchto postupů – auditu HSE, analýzy rizik, kontroly a zmírňování nesouladu – dohromady tvoří interní audit, jehož výsledkem je následná kontrola aspektů HSE a systému ELH. Výsledek podléhá přezkumu vedením organizace. Environmentální certifikátor při certifikaci a opětovné certifikaci rovněž potvrdí, že audit byl proveden vhodným způsobem a že byly ověřeny a vykázány všechny relevantní prvky.

Vzhledem k rozdílu mezi oběma systémy se může lišit i rozsah auditů, ačkoli používají srovnatelné postupy k dosažení podobných cílů. V případě, že organizace hodlá přejít na systém EMAS, však lze uplatnit již zavedené postupy v upraveném rozsahu (např. do nich zahrnout i další specifické environmentální aspekty).

Environmentální manažer odpovídá za sestavování a předkládání zpráv z jednotlivých složek interního auditu při přezkumu vedením organizace, čímž podporuje environmentální systém a vyhodnocení vlivu činnosti organizace na životní prostředí ve světle environmentální politiky a programu.

Na základě těchto prvků se Komise domnívá, že ta část systému ELH, která se vztahuje ke složce „**Kontrola, interní audit a nápravná opatření**“, splňuje odpovídající požadavky systému EMAS, a lze ji proto považovat za rovnocennou.

Poznámka: Postupy auditu systému ELH, které jsou v současné době zavedeny, jsou již na základě své definice navrženy tak, aby zajistily následnou kontrolu systému řízení ELH. Pokud organizace hodlá žádat o registraci v systému EMAS, musí být rozsah interního auditu upraven tak, aby zahrnoval všechny požadavky systému EMAS včetně těch, které systém ELH v současné době nesplňuje.

ČÁST 11

Komunikace (interní a externí)

Odpovídající požadavek systému EMAS

1. V rámci systému EMS zavede organizace interní a externí komunikační postupy. Organizace musí být schopna prokázat prostřednictvím postupu externí komunikace otevřený dialog s veřejností a jinými zainteresovanými osobami, včetně místních společenství a zákazníků, o dopadech svých činností, výrobků a služeb na životní prostředí.
2. Organizace zajišťují transparentnost a pravidelné poskytování informací o životním prostředí externím zúčastněným osobám na základě požadavků přílohy IV (podávání zpráv o vlivu činnosti organizace na životní prostředí).

Tyto informace zahrnují mimo jiné tyto prvky: environmentální politiku dané organizace, popis všech významných environmentálních aspektů, popis environmentálních cílů a záměrů, podávání zpráv o indikátorech definovaných v příloze, dodržování právních předpisů a odkazy na platné právní předpisy.

⁽¹⁾ <http://www.arbeidstilsynet.no/artikkel.html?tid=78622>

Tyto informace schvaluje akreditovaný nebo licencovaný environmentální ověřovatel jednou za rok (nebo jednou za dva roky pro malé a střední podniky).

Čl. 4 odst. 1 písm. d), čl. 5 odst. 2 písm. a), čl. 6 odst. 2 písm. b), příloha II B5, příloha IV

Hodnocení odpovídajících požadavků systému ELH

1. Komunikace je založena na výroční zprávě o klimatu a životním prostředí.

Počáteční environmentální přezkum (Miljøkartlegging) v rámci systému ELH, který stanoví seznam kritérií pro ověřování souladu, se nahraje na webový portál systému ELH, ale není zveřejněn. Nemá sloužit jako komunikační nástroj, ale jako nástroj pro hodnocení organizace. Povinnost zveřejnění podle kritéria GIC 7 existuje pouze u výroční zprávy o klimatu a životním prostředí a u environmentální politiky.

Zpráva o klimatu a životním prostředí je nástrojem vedení pro environmentální aktivity a je ji nutno předkládat každoročně do 1. dubna. Cílem je, aby podnik každoročně zdokumentoval zlepšení vlivu své činnosti na životní prostředí v environmentální zprávě.

Tato zpráva se skládá ze dvou částí: ze zprávy o vlivu činnosti organizace na životní prostředí v předchozím roce a z akčního plánu pro nadcházející rok.

Je založena na řadě indikátorů, jako jsou například:

počet zaměstnanců, nepřítomnost (pracovní neschopnost), finanční obrat, zelené nákupy a počet výrobků označených ekoznačkou získaných pro vlastní potřebu, certifikovaní dodavatelé, používání papíru, celkové využití energie, plocha vytápěných prostor, energetická třída (typ použitého vytápění), využití paliva, počet ujetých kilometrů, typ a počet vozidel, letecká doprava, objem tříděného a netříděného odpadu a další environmentální aspekty ve vztahu k vybraným odvětvovým kritériím. Část těchto indikátorů je definována souběžně se zavedením odvětvových kritérií, a proto se liší podle odvětví činnosti.

Přestože systém ELH není určen pro průmyslové organizace, zahrnují zprávy celou řadu klíčových indikátorů systému EMAS. Například ve výroční zprávě o klimatu a životním prostředí vypracované společností „Arne Sjule“ zabývající se velkoobchodem potravinami byly vykázané indikátory týkající se energetické účinnosti, materiálové účinnosti v oblasti zadávání zakázek, odpadů a emisí CO₂ prostřednictvím vyhodnocení spotřeby paliva a uskutečněných letů.

Ve zprávě však nejsou zahrnuty všechny klíčové indikátory uvedené v příloze IV, a podávání zpráv nemá tak kvantitativní charakter, jaký uplatňuje systém EMAS. To nepochybně souvisí se systémem předem definovaných kritérií založených na přístupu ELH s předem stanovenými indikátory navrženými tak, aby odpovídaly odvětvovým specifikům. Například ve výroční zprávě o klimatu a životním prostředí vypracované stejným distributorem potravin nebyly uvedeny indikátory emisí chemických látek do ovzduší (jako je například NO_x, PM), emisí do vody a indikátory biologické rozmanitosti. I když je soubor indikátorů vyžadovaných v rámci systému EMAS širší, je třeba uvést, že organizace vykazující dle systému EMAS se může rozhodnout i tak, že některé indikátory do zprávy neuvede, pokud bude schopna odůvodnit, že tyto indikátory nejsou relevantní pro její významné přímé environmentální aspekty.

V rámci systému ELH jsou řešeny i další významné aspekty prostřednictvím kritéria GIC 1963 („podnik je povinen identifikovat a řešit další environmentální aspekty“), které budou vykázané ve výroční zprávě o klimatu a životním prostředí. Podniky mohou ve vykazování zajít ještě dále a přidávat ke zprávě o klimatu a životním prostředí další indikátory prostřednictvím indikátorů specifických pro jednotlivé podniky, stanovených na požádání (Virksomhets-spesifikke sjekkpunkter).

Do zprávy je zahrnut akční plán pro nadcházející rok, vytvořený podle pokynů webového portálu. Tento portál vyžaduje vyplnění všech povinných polí; jiná pole jsou označena jako volitelná. Pokud existují pole, která nejsou pro daný podnik relevantní nebo která vyplnit nelze, je nutno uvést vysvětlení v políčku pro komentář.

Vliv činnosti organizace ve vztahu k dodržování právních ustanovení a odkaz na příslušné požadavky vyplývající z právních předpisů nejsou formálně zahrnuty do zprávy o klimatu a životním prostředí. Ve zprávě lze odkazovat na nápravná opatření v důsledku zjištěného nesouladu.

2. Tuto zprávu vypracuje zaměstnanec organizace (environmentální manažer) (jako v systému EMAS). Kontroluje ji certifikátor/ověřovatel při certifikaci a při opětovné certifikaci jednou za tři roky.

Jsou o ní informováni zaměstnanci (GIC 1952) (během schůzek a prostřednictvím intranetu) a vedení (během ročního přezkumu vedením organizace). Revize kritéria GIC 7 ⁽¹⁾ (provedená v květnu 2017) zvýšila transparentnost systému tím, že vyžaduje, aby podnik zpřístupnil zprávu široké veřejnosti, zákazníkům, dodavatelům i spolupracujícím partnerům. Zveřejnění musí být provedeno při příležitosti první certifikace a následně pak každým dalším rokem.

Zveřejnění bude muset být v souladu s norskými předpisy a zákony o ochraně osobních údajů a soukromí, přičemž bude nutno vynechat indikátory, jako je například pracovní neschopnost a roční obrát.

Závěr Komise

Výroční zpráva o klimatu a životním prostředí je základem pro podávání zpráv v rámci systému ELH (jak interních, tak určených pro veřejnost). Poskytuje transparentní přehled vlivu činnosti organizace v porovnání se stanovenými indikátory. Stejně jako celý systém ELH je i tato zpráva založena na metodě, při níž jsou seznamy kritérií/indikátorů určeny předem na úrovni odvětví. Tato metoda se liší od systému EMAS, kde jsou všechny aspekty identifikovány a vykazovány **na základě individuální analýzy**.

Rozdíly existují rovněž v obsahu zpráv. Obdobně jako u systému EMAS obsahuje i u systému ELH výroční zpráva o klimatu a životním prostředí popis organizace a jejího systému environmentálního řízení, environmentální politiky organizace, použitých kritérií a statusu osvědčení. Existují však rozdíly ohledně uvádění klíčových indikátorů platných pro všechny organizace, požadavků na podávání zpráv podle právních předpisů a činnosti organizace vzhledem k těmto požadavkům.

Výroční zpráva je oznámena zaměstnancům a zúčastněným osobám v souladu s kritériem GIC 1952. Výroční zpráva o klimatu a životním prostředí musí být prezentována všem zaměstnancům na schůzích nebo prostřednictvím intranetu. Podnik je také povinen zveřejnit tuto zprávu pro potřeby široké veřejnosti, zákazníků, dodavatelů a partnerů pro spolupráci. Zveřejnění musí být provedeno při příležitosti první certifikace a následně pak každým rokem. Zveřejněním této publikace bude zpráva k dispozici nejen zaměstnancům, ale i externím aktérům.

Zpráva ELH musí být schválena certifikátorem při certifikaci a následně pak každým třetím rokem (při opětovné certifikaci). V případě systému EMAS je povinné schvalování dokumentu „EMAS-environmentální prohlášení“ nezávislým ověřovatelem ročně nebo v případě malých a středních podniků jednou za dva roky. Je však nutno poznamenat, že tato výjimka by se vztahovala na 98 % podniků certifikovaných podle systému ELH, pokud by byly registrovány v systému EMAS.

Oba systémy podávání zpráv usilují o poskytnutí věrného přehledu o vlivu činnosti organizace z hlediska indikátorů spojených s definovanými environmentálními aspekty. Oba jsou vhodné pro metodiku podporující jejich příslušný systém environmentálního řízení. Rozdíly v metodice mezi těmito systémy se však vztahují také na části týkající se podávání zpráv. Kromě toho environmentální prohlášení systému EMAS zahrnuje rovněž požadavek potvrzení dodržování právních předpisů a je schvalováno externím ověřovatelem jednou za rok nebo v případě malých a středních podniků jednou za dva roky. Vzhledem k těmto rozdílům nelze tuto část považovat za vyhovující všem požadavkům systému EMAS.

Na základě těchto prvků se Komise domnívá, že ta část systému ELH, která se vztahuje k položce „**Komunikace (interní a externí)**“, částečně splňuje odpovídající požadavky systému EMAS.

Potenciální opatření na odstranění rozdílů oproti požadavkům systému EMAS

Přestože tuto část systému ELH nelze považovat za rovnocennou, z analýzy vyplývá významná shoda s mnoha odpovídajícími požadavky systému EMAS. Pro dosažení souladu se všemi odpovídajícími požadavky by měly být zavedeny následující další prvky:

- Zpráva o životním prostředí a klimatu zveřejněná organizací ELH zahrnuje veškeré prvky vyžadované v příloze IV nařízení o systému EMAS, zejména:
 - popis významných environmentálních aspektů organizace zjištěných na základě postupu definovaného v příloze I nařízení o systému EMAS,

⁽¹⁾ GIC 7: „Při první certifikaci musí podnik vypracovat zprávu o klimatu a životním prostředí. Po první certifikaci je nutno vypracovat výroční zprávu o klimatu a životním prostředí za celý předchozí kalendářní rok a do 1. dubna ji vložit na portál Eco-Lighthouse. Výroční zpráva o klimatu a životním prostředí musí být zpřístupněna široké veřejnosti, zákazníkům, dodavatelům a spolupracujícím partnerům.“

- klíčové a specifické indikátory uváděné jako vhodné,
 - odkaz na příslušné právní požadavky týkající se životního prostředí a na vliv činnosti organizace ve vztahu k dodržování těchto právních požadavků.
- Zprávu o životním prostředí a klimatu schvaluje akreditovaný nebo licencovaný ověřovatel jednou za rok nebo v případě malých a středních podniků jednou za dva roky. Certifikátor se vhodnou metodou ujistí, že byly identifikovány a řešeny všechny relevantní environmentální aspekty, indikátory a požadavky vyplývající z právních předpisů.

ČÁST 12

Přezkum vedením organizace

Odpovídající požadavek systému EMAS

Na základě interních auditů, hodnocení dodržování předpisů, dialogu se zúčastněnými osobami (včetně stížností), vlivu činnosti organizace na životní prostředí ve vztahu k cílům, nápravných a preventivních opatření a předchozího přezkumu vedením organizace přezkoumá nejvyšší vedení organizace systém environmentálního řízení organizace, aby byla zajištěna jeho další vhodnost, přiměřenost a účinnost. Přezkum zahrnuje posouzení možností ke zlepšení a potřebu změn systému environmentálního řízení, včetně environmentální politiky a environmentálních cílů. (Příloha II, A6)

Hodnocení odpovídajících požadavků systému ELH

Na přezkum vedením organizace se formálně vztahuje kritérium GIC 6, které uvádí, že: „vedení musí provádět každoroční přezkum systému HSE a postupů Eco-Lighthouse, aby posoudilo, zda fungují podle plánu“.

Vstupní informace ze systému ELH ⁽¹⁾ ukazují, že tato část závisí z velké části na ročním přezkumu vedením organizace dle systému ELH, který centralizuje přezkum systému HSE a postupy ELH a zahrnuje hodnocení vlivu činnosti organizace na životní prostředí, které je uvedeno ve výroční zprávě o klimatu a životním prostředí.

Generální ředitel a zaměstnanec odpovědný za zavádění systému Eco-Lighthouse společně se zástupcem pro bezpečnost a zástupcem pro ochranu zdraví při práci se každoročně scházejí s cílem tento systém přezkoumat a vyhodnotit.

Podle poskytnutého příkladu zahrnuje roční přezkum vedením organizace dle systému ELH následující prvky:

- Možnosti ke zlepšení systému. Jsou zavedeny a přezkoumávány akční plány.
- Vyhodnocení případných porušení právních nebo jiných předpisů zjištěných během vykazovaného období
- Hodnocení vlivu činnosti organizace na životní prostředí, jak je uvedeno ve výroční zprávě o klimatu a životním prostředí
- Stanovení nových environmentálních cílů a záměrů v akčním plánu pro výroční zprávu o klimatu a životním prostředí.

Závěry Komise

Hlavní myšlenka přezkumu vedením organizace v rámci systému ELH je velmi blízká systému EMAS, neboť do značné míry odpovídá ustanovením nařízení o přezkumu vedením organizace.

Na základě těchto prvků Komise uznává, že ta část systému ELH, která se vztahuje k položce „**Přezkum vedením organizace**“, splňuje odpovídající požadavky systému EMAS, a proto ji lze považovat za rovnocennou.

Požadavky na certifikační orgány týkající se akreditace nebo udělování licencí

Následující analýza posuzuje požadavky na akreditaci nebo udělování licencí, které umožňují ověřování systémů kvalifikovaným externím auditorem

⁽¹⁾ např. <http://miljofyrtn.no/nyeverktoy>

Odpovídající požadavek systému EMAS

1. Systém EMAS vyžaduje ověřování klíčových prvků systému řízení nezávislým akreditovaným nebo licencovaným ověřovatelem. Prvky, kterých se ověření týká, jsou podrobně popsány v článku 18 nařízení o systému EMAS.
 2. Před registrací – viz čl. 4 odst. 5 – akreditovaný nebo licencovaný environmentální ověřovatel ověří úvodní environmentální přezkum, systém environmentálního řízení, postup auditu a jeho průběh a též ověřovatel schválí environmentální prohlášení.
 3. Prodloužení registrace – viz článek 6 – registrovaná organizace nejméně jednou za tři roky:
 - a) nechá ověřit celý systém environmentálního řízení a auditu a jeho používání;
 - b) vypracuje environmentální prohlášení podle požadavků stanovených v příloze IV a nechá jej schválit environmentálním ověřovatelem;
a aniž jsou dotčeny předchozí body, registrovaná organizace **každoročně** aktualizuje environmentální prohlášení podle požadavků stanovených v příloze IV a nechá jej schválit environmentálním ověřovatelem.
Článek 7 nařízení uděluje malým organizacím následující výjimku: výše uvedený interval se prodlouží ze 3 let na 4 roky a z intervalu jednoho roku až na období dvou let za předpokladu, že jsou splněny konkrétní podmínky.
 4. Ověřování a schvalování provádí akreditovaný nebo licencovaný ověřovatel za podmínek stanovených v článcích 25 a 26.
 5. Environmentální ověřovatelé musí být akreditováni nebo licencováni na základě požadavků článku 20 nařízení o systému EMAS. Environmentální ověřovatel doloží zejména odpovídajícím způsobem ve vztahu k rozsahu požadované akreditace nebo licence svoji způsobilost zahrnující znalosti, příslušné zkušenosti a technickou způsobilost.
-

Hodnocení odpovídajících požadavků systému ELH

1. *Nezávislý ověřovatel*: Systém ELH vyžaduje ověření zavádění systému externím certifikátorem/ověřovatelem. Tento certifikátor/ověřovatel je proškolen a schválen nadací ELH a je formálně jmenován obcí. Certifikátor/ověřovatel se při hodnocení zaměří na to, zda organizace dodržuje obecná a specifická odvětvová kritéria zvolená poradcem v systému ELH. Práce certifikátora/ověřovatele je kontrolována společností ELH při každé certifikaci (každé 3 roky).
2. *Externí vyhodnocení před certifikací*: po hlášení samotným podnikem provede certifikátor/ověřovatel certifikaci ELH. Certifikace ELH znamená kontrolu dodržování předem stanovených kritérií (obecných a specifických pro dané odvětví), která zahrnuje také kontrolu toho, zda má organizace k dispozici aktualizovaný přehled o právních požadavcích, kterým podléhá, a také systém pro řešení nedodržení požadavků. Nejrelevantnější právní požadavky jsou přetvářeny do kritérií ELH, která jsou předmětem konkrétní kontroly. Podstatou procesu ověřování je proto ověření kontrolního seznamu pomocí environmentálního prohlášení prostřednictvím standardizovaných webových nástrojů s konkrétními pokyny pro každé kritérium ⁽¹⁾. Po posouzení provedeném certifikátorem zkontroluje nadace ELH každou certifikaci zvlášť a schválí ji před vydáním nebo prodloužením certifikátu.
3. *Prodloužení registrace*: licence ELH musí být prodloužena každý třetí rok.

Před opětovnou certifikací musí organizace přezkoumat kritéria a zkontrolovat, zda organizace i nadále splňuje platná kritéria. Dokumentace tohoto procesu musí být zpřístupněna na webovém portálu.

Při opětovné certifikaci ověřovatel kontroluje, zda byly každý rok předloženy výroční zprávy o klimatu a životním prostředí. Pokud tomu tak není, musí být chybějící výroční zprávy co možná nejlépe rekonstruovány, případně je lze vypracovat zpětně.

Proces opětovné certifikace je shodný s procesem certifikace. Certifikátor/ověřovatel bude věnovat pozornost průběžnému (environmentálnímu) pokroku.

V mezidobí není prováděno žádné externí ověřování. V mezidobí jsou zprávy o klimatu a životním prostředí vypracovávány interně. Vzhledem k tomu, že 98 % podniků certifikovaných v systému ELH jsou malé organizace a na základě ustanovení článku 7 je třeba tuto frekvenci porovnat s ověřováním jednou za dva roky v rámci systému EMAS.

⁽¹⁾ Viz část 7.

4. *Požadavky na ověřování a schvalování:* Ověřování se provádí podle postupu uvedeného výše v bodě 2.

Certifikátoři mají všeobecnou kvalifikaci a fungují v rámci širokého rozsahu licence (neexistují zvláštní licence pro jednotlivá odvětví). Podobně jako ověřovatelé v rámci systému EMAS musí i certifikátoři v rámci systému ELH jasně vymezit a dohodnout s organizací rozsah certifikace (části organizace podléhající certifikaci), prozkoumat dokumentaci, navštívit organizaci, provést rozhovory a provádět kontroly na místě. Podle příručky certifikátorů dle systému ELH se certifikátor může částečně spolehnout na ujištění poradce, který certifikaci připravil⁽¹⁾. Certifikátor musí být také schopen zdokumentovat svůj přezkum pomocí poznámek a kontrolních seznamů, které případně vypracuje.

Když certifikátor udělí podniku schválení, vytvoří konečný dopis o přijetí, kterým schválí Miljøkartlegging, společně se zprávou o jakémkoli zjištěném a napraveném nedodržení požadavků. Obojí se uloží na webový portál. Eco-Lighthouse poté zkontroluje dokumentaci a zajistí, že je postup v souladu s pravidly a pokyny. Jakmile to bude provedeno, vydá systém ELH osvědčení.

Schvalování, školení a dozor nad prací certifikátora zajišťuje nadace Eco-Lighthouse prostřednictvím svého webového portálu, a pokyny pro provádění certifikace jsou definovány v příručce certifikátora systému ELH. To zajišťuje nezávislost a profesionalitu ověřovatele na základě licenčních požadavků systému ELH.

Jak je uvedeno výše v bodě 2, systém ELH nevyžaduje každoroční konkrétní schvalovací proces.

5. *Požadavky na akreditaci nebo udělování licencí:*

Systém ELH zavedl autonomní systém „licencování“ svých auditorů a certifikátorů/ověřovatelů. Certifikátor/ověřovatel je schvalován, školen a sledován systémem ELH a působí v zastoupení obce, v níž je organizace usazena. Jeho práce je systémem ELH pečlivě sledována, ale zpravidla není akreditována žádným standardizovaným a uznávaným akreditačním systémem. Nadace ELH je certifikována podle standardu ISO 9001, ale neodpovídá standardu pro vydávání certifikace (ISO 17021). Požadavky ELH by proto měly být porovnány s požadavkem na udělování licencí stanoveným v článku 20 nařízení o systému EMAS.

Licencovaného certifikátora jmenuje obec. Tím je zachována externí certifikace, stejně jako vazba na obec, která hraje aktivní roli. Tento systém umožňuje vyhnout se složitostem a zajistit nízké náklady. Přístup k místně dostupným ověřovatelům je klíčovým faktorem úspěchu systému ELH, neboť tímto způsobem jsou podniky (zejména malé a střední), které mají jen málo závažných environmentálních aspektů, schopny získat certifikaci s vynaložením přiměřených nákladů.

Požadavky stanovené v systému ELH ohledně kvalifikace ověřovatelů/certifikátorů se zaměřují na následující prvky:

- ověřovatelé/certifikátoři pro systém ELH jsou vyškoleni tak, aby měli dobrou znalost systému environmentálního řízení podniku, který certifikují (ELH) a jeho systému kritérií;
- ověřovatelé/certifikátoři systému ELH nejsou akreditováni podle odvětví, ale jejich školení je schvalováno na základě všeobecné způsobilosti v oblasti životního prostředí, HSE, kontroly kvality a/nebo revize. Systém ELH se do značné míry opírá o přesnost kritérií, která je nutno kontrolovat. Účelem tohoto přístupu je snižovat náklady společností tím, že se zvýší počet certifikátorů a omezí se cestování;
- Obdobně je znalost práva nahrazována odkazem na specifická odvětvová kritéria, k nimž jsou připojeny zvláštní pokyny pro ověřovatele;
- Znalost technických aspektů je zaměřena na nejdůležitější témata z oblasti životního prostředí (doprava, energie, odpady atd.) Systém Eco-Lighthouse certifikuje podniky se základním dopadem na životní prostředí.

⁽¹⁾ Certifikační příručka systému ELH – proces certifikace: „Ne všechna kritéria lze kontrolovat stejně důkladně, ale je nutno zdokumentovat kritéria označená jako „D“ (dokumentace). Environmentální přezkumy by měly vzbuzovat důvěru a měly by být považovány za důkladné, a tudíž představovat hlavní základ pro rozhodování o tom, co by mělo být kontrolováno. Ověřovatel rozhodne, které podmínky je třeba důkladně prověřit a která kritéria lze ověřit prostřednictvím namátkových kontrol. Pokud poradce, který provádí environmentální přezkum, poskytne ujištění, že byla splněna odvětvová kritéria, může se na něj certifikátor v zásadě spolehnout za předpokladu, že neexistují žádné známky svědčící o opaku (nesprávně provedený environmentální přezkum, nespolehlivé závěry, jiné okolnosti)“.

Aby byl systém ELH schopen plnit tyto úkoly, zajistí, aby certifikátoři/ověřovatelé získali následující kvalifikaci (A) a školení (B):

A. Požadavky na kvalifikaci ověřovatelů/certifikátorů:

- znalost environmentálních témat (energetika, doprava, odpady, veřejné zakázky, emise),
- kvalifikace a/nebo odborná praxe v oblasti auditu,
- relevantní odborná praxe (v oblasti životního prostředí, HSE, ISO 14001, systému EMAS, etc.),
- relevantní profesní zkušenosti (problematika vědy a životního prostředí, HSE, ISO 14001, systém EMAS, etc.).
- Další relevantní profesní zkušenosti nebo odborná praxe

B. Školení certifikátora/ověřovatele:

Jakmile je certifikátor/ověřovatel přijat ke školení, je mu poskytováno individuální koučování v rámci systému ELH. Školení zahrnuje:

- úvod do systému Eco-Lighthouse, informace o stručné historii, síti a struktuře organizace,
- jednotlivé úlohy a příslušné povinnosti: poradce, ověřovatel, koordinátor obce, osoba odpovědná za správu a systém Eco-Lighthouse v podniku,
- je-li k dispozici externí poradce: stručný úvod tohoto poradce, ve kterém objasní praktické aspekty procesu certifikace s cílem zvýšit porozumění,
- webový portál Eco-Lighthouse včetně environmentálního přezkumu, certifikační zpráva,
- výroční zpráva o klimatu a životním prostředí,
- proces certifikace a opětovné certifikace v systému Eco-Lighthouse,
- techniky auditu.

Další opatření, která mají být provedena v roce 2017, jsou následující:

- prozkoumání,
- časově omezené schválení provozu,
- pozorování certifikátorů/ověřovatelů externím orgánem.

Systém ELH má v úmyslu zintenzivnit svůj dialog s akreditačními orgány v Norsku a splnit jejich standardy a požadavky, ačkoli nebude provádět samotnou akreditaci certifikátorů/ověřovatelů vzhledem k prudkému nárůstu nákladů, který by to znamenalo pro podniky, jejichž cílem je získat certifikaci dle systému ELH.

Závěr Komise

Hodnocení systému řízení ELH potvrdilo, že existují rozdíly v metodách EMAS a ELH (na základě kritérií), rozsahu (odvětví bez komplexních environmentálních aspektů) a v cílové skupině (především MSP). Tyto rozdíly a rovněž některá specifika systému ELH, jako je například spolupráce s obcemi nebo snaha zachovat nízké náklady na certifikaci, odrážejí i akreditační a licenční požadavky.

Přístup ELH zahrnuje certifikaci externím ověřovatelem, která dobře poslouží cílům uvedeného systému. Klíčové rozdíly v porovnání s ověřením dle systému EMAS jsou následující:

- Proces certifikace dle systému ELH se zaměřuje na posouzení souladu se souborem kritérií, které tvoří jádro systému ELH, včetně dodržování nejdůležitějších právních požadavků. Takovýto strukturovaný přístup v systému EMAS neexistuje, neboť v něm musí ověřovatel posoudit správné provádění požadavků nařízení konkrétně pro každou jednotlivou organizaci včetně určení příslušných environmentálních aspektů a dodržování požadavků vyplývajících z právních předpisů;
- Způsobilost ověřovatele systému ELH je zaměřena na hodnocení kritérií. V systému EMAS se způsobilost zaměřuje na širší znalosti environmentálních aspektů a na konkrétní znalosti daného průmyslového odvětví;

- Ověřovatelé ELH jsou vyškoleni a schvalování nadací ELH a dohled nad jejich prací je individuální. Ověřovatelé EMAS jsou akreditováni nebo licencováni a jsou pod dohledem správních orgánů jmenovaných vládami na základě požadavků nařízení o systému EMAS a/nebo ISO 17021;
- Systém EMAS zahrnuje každoroční externí kontrolu, jejímž cílem je zajistit schvalování environmentálních prohlášení (pro malé a střední podniky, které představují převážnou většinu organizace ELH, se tato kontrola provádí každé dva roky). Certifikace ELH se provádí každé tři roky bez ověřování zprostředkovatelem.

Systém ELH se se svými předem definovanými soubory kritérií zaměřuje na malé organizace (několik málo podniků s více než 250 zaměstnanci, žádné podniky v těžkém průmyslu) a jeho certifikační systém pod dohledem nadace ELH a řízený obcemi zajišťuje efektivní a pragmatický přístup k malým a středním podnikům, které mají zájem o posouzení a zlepšení svých postupů souvisejících se zdravím, životním prostředím a bezpečností.

Vzhledem k podstatě systému strukturovaného kolem souborů kritérií se však nevyžaduje, aby byl ověřovatel/certifikátor dle systému ELH kompetentní ke zjišťování dalších environmentálních problémů nebo nedodržení požadavků, které by nebyly součástí uvedených kritérií. Absence specifických odvětvových znalostí nebo právních znalostí mu navíc může bránit v provádění zvláštních kontrol na místě nebo v ověřování spolehlivosti konkrétních technických údajů týkajících se právního postavení. Taková konkrétní analýza by mohla být nezbytná pro posouzení aspektů přesahujících odvětvová kritéria, zejména dalších aspektů identifikovaných podle kritéria GIC 1963 ⁽¹⁾, a pro ověření dodržování právních předpisů.

Na základě této analýzy lze dospět k závěru, že systém ELH zahrnuje koherentní systém certifikace prováděné externím certifikátorem, který zcela vyhovuje struktuře a specifikům tohoto systému. Požadavky týkající se kompetencí ověřovatele systému ELH však plně neodpovídají odpovídajícím požadavkům nařízení EMAS.

Na základě těchto prvků se Komise domnívá, že ta část systému ELH, která se vztahuje k položce „**Požadavky na akreditaci nebo udělování licencí**“, částečně splňuje odpovídající požadavky systému EMAS.

Závěr

Systém ELH představuje dobře strukturovaný, moderní a spravedlivý systém, který poskytuje externě auditovanou environmentální certifikaci řadě organizací různých velikostí a z různých odvětví. Je založen na souboru obecných a specifických kritérií, která musí organizace vyžadující certifikaci splňovat. Tato strukturalizace se liší od přístupu systému EMAS, který vyžaduje předběžnou identifikaci významných environmentálních aspektů specifických pro danou organizaci jako základ podporující zavádění systému řízení.

Oba systémy mají rovněž odlišné cílové skupiny. Zatímco systém ELH se zaměřuje jednoznačně na malé a střední podniky, systém EMAS mohou zavádět organizace jakékoli velikosti včetně velkých průmyslových organizací. Pokud jde o správu a řízení, je systém provozován nadací ELH, která rovněž definuje jeho požadavky. Nadace ELH působí také jako licenční orgán pověřený školením a schvalováním certifikátorů působících v jednotlivých obcích. Správa a řízení systému EMAS vychází z legislativního aktu (nařízení EU), zahrnuje subjekty jmenované příslušnými orgány a vyžaduje ověření akreditovaným nebo licencovaným ověřovatelem.

Jak je průběžně zdůrazňováno v tomto dokumentu, oba systémy sledují podobný obecný cíl (zlepšování vlivu činnosti organizace na životní prostředí) pomocí odlišných metod. Jejich požadavky nejsou totožné. Některé části systému ELH splňují odpovídající požadavky systému EMAS částečně, zatímco u jiných se má za to, že tyto požadavky splňují. Ty části systému ELH, které nejsou plně v souladu s požadavky systému EMAS nemohou být uznány za rovnocenné. Organizace, které mají zájem o přechod na systém EMAS, však mohou použít tento dokument k úpravě těchto částí před zažádáním o registraci v systému EMAS.

Na základě tohoto posouzení Komise uznává:

- že následující části systému Eco-Lighthouse jsou v souladu s odpovídajícími požadavky systému EMAS. Tyto části lze tedy považovat za rovnocenné s odpovídajícími požadavky systému EMAS:
 - závazky a povinnosti nejvyššího vedení organizace,

⁽¹⁾ GIC 1963: „Podnik musí identifikovat další významné environmentální aspekty podniku a zvážit veškerá nezbytná opatření a/nebo začlenění do výroční zprávy o klimatu a životním prostředí a/nebo sledování prostřednictvím akčního plánu.“

- zavedení environmentální politiky,
 - cíle a environmentální program vytvořené k zajištění neustálého zlepšování,
 - organizační struktura, školení a zapojení zaměstnanců,
 - požadavky na dokumentaci,
 - řízení provozu;
 - připravenost na mimořádné události a reakce na ně;
 - kontrola, interní audit a nápravná opatření;
 - přezkum vedením organizace.
- že následující části systému Eco-Lighthouse částečně splňují odpovídající požadavky systému EMAS:
- zavedení environmentálního přezkumu – předběžná analýza,
 - zajištění dodržování právních předpisů,
 - komunikace (interní a externí);
- že požadavky systému Eco-Lighthouse týkající se akreditace nebo licencování certifikačních orgánů částečně splňují odpovídající požadavky systému EMAS.
-

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2017/2287**ze dne 8. prosince 2017****o stanovení formulářů, jež se budou používat při dovozu rtuti a některých směsí rtuti podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/852 o rtuti**

(oznámeno pod číslem C(2017) 8190)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/852 ze dne 17. května 2017 o rtuti a o zrušení nařízení (ES) č. 1102/2008 ⁽¹⁾, a zejména na článek 6 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V souladu s článkem 3 Minamatské úmluvy o rtuti (dále jen „minamatská úmluva“) ⁽²⁾ stanoví ustanovení čl. 4 odst. 1 nařízení (EU) 2017/852, že dovoz rtuti a některých směsí rtuti na celní území Unie za účelem jiným, než je jejich odstranění jakožto odpadu, je povolen pouze tehdy, pokud dovážející členský stát poskytl k tomuto dovozu písemný souhlas. Jestliže vyvážející země není smluvní stranou minamatské úmluvy, souhlas lze poskytnout, pouze pokud vyvážející země rovněž poskytla potvrzení, že rtuť nepochází z primární těžby rtuti.
- (2) Formuláře pro poskytnutí nebo odmítnutí souhlasu a pro potvrzení, že rtuť nepochází z primární těžby rtuti, by měly být v souladu s formuláři stanovenými v rozhodnutí UNEP/MC/COP.1/5 ⁽³⁾ přijatém konferencí stran minamatské úmluvy na jejím prvním zasedání, a v případě potřeby by měly být upraveny tak, aby zohledňovaly požadavky nařízení (EU) 2017/852.
- (3) Pro zajištění souladu s datem použitelnosti nařízení (EU) 2017/852 by měla být použitelnost tohoto rozhodnutí odložena do dne 1. ledna 2018.
- (4) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle článku 22 nařízení (EU) 2017/852,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Formulář, který mají členské státy použít při poskytnutí nebo odmítnutí písemného souhlasu podle čl. 4 odst. 1 druhého pododstavce nařízení (EU) 2017/852, je stanoven v příloze I tohoto rozhodnutí. Tento článek se však nepoužije v případě dovozu rtuti nebo směsi rtuti, která splňuje požadavky pro odpad nebo je považována za odpad ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ⁽⁴⁾.

Článek 2

Členské státy mohou poskytnout písemný souhlas podle čl. 4 odst. 1 druhého pododstavce nařízení (EU) 2017/852 za podmínek uvedených v písmenu b) zmíněného pododstavce, pouze pokud osvědčení požadované podle uvedeného písmena bylo vystaveno v podobě stanovené v příloze II tohoto rozhodnutí. Tento článek se však nepoužije v případě dovozu rtuti nebo směsi rtuti, která splňuje požadavky pro odpad nebo je považována za odpad ve smyslu směrnice 2008/98/ES.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 137, 24.5.2017, s. 1.

⁽²⁾ Unie ratifikovala minamatskou úmluvu rozhodnutím Rady (EU) 2017/939 ze dne 11. května 2017 o uzavření Minamatské úmluvy o rtuti jménem Evropské unie (Úř. věst. L 142, 2.6.2017, s. 4).

⁽³⁾ Rozhodnutí UNEP/MC/COP.1/5 nazvané „Pokyny týkající se zdrojů dodávek rtuti a obchodování se rtutí (článek 3), zejména pokud jde o určení zásob a zdrojů dodávek (odst. 5 písm. a)) a formuláře a pokyny pro získávání souhlasu pro dovoz rtuti (odstavce 6 a 8)“ přijaté dne 24. září 2017.

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3).

Článek 3

Toto rozhodnutí se použije ode dne 1. ledna 2018.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne 8. prosince 2017.

Za Komisi
Karmenu VELLA
člen Komise

PŘÍLOHA I

**FORMULÁŘ PRO POSKYTNUTÍ NEBO ODMÍTNUTÍ PÍSEMNÉHO SOUHLASU PODLE ČL. 4 ODS. 1
NAŘÍZENÍ (EU) 2017/852 K DOVOZU RTUTI NEBO SMĚSÍ RTUTI UVEDENÝCH V PŘÍLOZE I PŘEDMĚTNÉHO
NAŘÍZENÍ**

FORMULÁŘ PRO POSKYTNUTÍ NEBO ODMÍTNUTÍ PÍSEMNÉHO SOUHLASU PODLE ČL. 4 ODS. 1 NAŘÍZENÍ
EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2017/852 K DOVOZU RTUTI NEBO SMĚSÍ RTUTI UVEDENÝCH
V PŘÍLOZE I PŘEDMĚTNÉHO NAŘÍZENÍ

Pozn.: Tento formulář se vztahuje na dovoz do Evropské unie rtuti a směsí rtuti s jinými látkami, včetně slitin rtuti, s obsahem rtuti nejméně 95 % hmotnostních, jak jsou uvedeny v příloze I nařízení (EU) 2017/852 o rtuti (dále jen „směsi rtuti“). Tento formulář se nepoužije v případě dovozu rtuti nebo směsí rtuti, která splňuje požadavky pro odpad nebo je považována za odpad ve smyslu směrnice 2008/98/ES ⁽¹⁾.

Oddíl A: Kontaktní údaje poskytované dovážejícím členským státem

Název určeného národního kontaktního místa ⁽²⁾:

Adresa:

Tel.:

Fax:

E-mail:

Oddíl B: Kontaktní údaje poskytované vyvážející zemí

Název určeného národního kontaktního místa nebo jméno odpovědného státního úředníka:

Adresa:

Tel.:

Fax:

E-mail:

Oddíl C: Údaje o zásilce poskytované vyvážející zemí

- i) Uveďte zamýšlené celkové množství rtuti jak v čisté formě, tak ve směsích, které má být odesláno (v kg)
- ii) Uveďte zamýšlené datum odeslání / zamýšlená data odeslání
- iii) Uveďte, zda rtuť jak v čisté formě, tak ve směsi, pochází z primární těžby rtuti:

POKUD ANO: Vyvážející země je smluvní stranou minamatské úmluvy: Uveďte, zda rtuť pochází z nové či stávající primární těžby rtuti ve smyslu čl. 3 odst. 3 a 4 minamatské úmluvy.

Jestliže vyvážející země není smluvní stranou úmluvy, předložila potvrzení, že rtuť nepochází z primární těžby rtuti.

- iv) Potvrďte, že rtuť jak v čisté formě, tak ve směsi, nepochází z žádného z těchto tří zdrojů ⁽³⁾:

- z průmyslu výroby chloru a alkalických hydroxidů (např. vyřazování chlor-alkalických článků z provozu),
- z čištění zemního plynu,
- z těžby a hutnictví neželezných kovů.

Oddíl D: Informace poskytované dovážejícím členským státem

Jaký je účel dovozu rtuti jak v čisté formě, tak ve směsích? Zakroužkujte prosím:

- i) Dočasné skladování způsobem šetrným k životnímu prostředí v souladu s čl. 7 odst. 3 nařízení (EU) 2017/852

ANO

NE

Pokud ano, uveďte zamýšlené použití, je-li známo.

.....
.....
.....

- ii) Použití povolené podle právních předpisů Unie a členského státu (*): ANO NE
Pokud ano, uveďte další podrobnosti o zamýšleném použití rtuti jak v čisté formě, tak ve směsi.

.....
.....
.....

Oddíl E: Údaje o zásilce

Dovozce

Název podniku:

Adresa:

Tel.:

Fax:

E-mail:

Vývozce

Název podniku:

Adresa:

Tel.:

Fax:

E-mail:

Oddíl F: Prohlášení o souhlasu dovážejícího členského státu

Souhlas (prosím zakroužkujte):

BYL UDĚLEN

NEBYL UDĚLEN

Zde prosím uveďte jakékoli podmínky, další podrobnosti či relevantní informace.

.....
.....

Podpis příslušných orgánů určených dovážejícím členským státem a datum

— Jméno:

— Funkce:

— Podpis:

— Datum:

(¹) V souladu s čl. 4 odst. 2 nařízení (EU) 2017/852 se zakazuje dovoz směsí rtuti, na něž se nevztahuje tento formulář, a sloučenin rtuti pro účely zpětného získání rtuti.

(²) „Určeným národním kontaktním místem“ se rozumí národní kontaktní místo určené podle čl. 17 odst. 4 minamatské úmluvy pro výměnu informací podle této úmluvy. Toto místo by mělo být stejné jako „příslušný orgán“ určený dovážejícím členským státem podle článku 17 nařízení (EU) 2017/852 jako orgán, jemuž mají být předkládány žádosti o dovoz podle článku 4.

(³) V souladu s článkem 11 nařízení (EU) 2017/852 se rtuť a sloučeniny rtuti jak v čisté formě, tak ve směsích, z kteréhokoli z následujících tří zdrojů uvedených ve formuláři považují za odpad ve smyslu směrnice 2008/98/ES a odstraňují se způsobem, který neohrožuje lidské zdraví a nepoškozuje životní prostředí v souladu s uvedenou směrnicí.

(⁴) V souladu s čl. 4 odst. 3 nařízení (EU) 2017/852 se zakazuje dovoz rtuti do Unie pro použití v neprůmyslové těžbě a zpracování zlata a těžbě a zpracování zlata v malém měřítku.

PŘÍLOHA II

FORMULÁŘ, JEJŽ BUDOU ZA ÚČELEM POSKYTNUTÍ POTVRZENÍ O PŮVODU RTUTI POUŽÍVAT ZEMĚ, KTERÉ NEJSOU SMLUVNÍMI STRANAMI MINAMATSKÉ ÚMLUVY O RTUTI A KTERÉ ZAMÝŠLEJÍ VYVÁŽET RTUŤ JAK V ČISTÉ FORMĚ, TAK VE SMĚSÍCH, DO JINÉHO ČLENSKÉHO STÁTU

FORMULÁŘ PRO POTVRZENÍ ZDROJE VYVÁŽENÉ RTUTI JAK V ČISTÉ FORMĚ, TAK VE SMĚSÍCH

Oddíl A: Údaje o zásilce poskytované vyvázející zemí

- i) Uvedte zamýšlené celkové množství rtuti jak v čisté formě, tak ve směsích, které má být odesláno (v kg)
- ii) Uvedte zamýšlené datum odeslání / zamýšlená data odeslání

Oddíl B: Údaje o zásilce

Dovozce

Název podniku:

Adresa:

Tel.:

Fax:

E-mail:

Vývozce

Název podniku:

Adresa:

Tel.:

Fax:

E-mail:

Oddíl C: Potvrzení

V souladu s čl. 3 odst. 8 Minamatské úmluvy o rtuti naše vláda potvrzuje, že rtuť obsažená v zásilce a popsaná v tomto formuláři nepochází z primární těžby rtuti.

Předložte prosím podpůrné informace o zdroji vyvážené rtuti.

Podpis odpovědného státního úředníka a datum:

— Jméno

— Funkce:

— Podpis:

— Datum:

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2017/2288**ze dne 11. prosince 2017****o určení technických specifikací IKT, na něž se odkazuje při zadávání veřejných zakázek****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 ze dne 25. října 2012 o evropské normalizaci, změně směrnic Rady 89/686/EHS a 93/15/EHS a směrnic Evropského parlamentu a Rady 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES a 2009/105/ES, a kterým se ruší rozhodnutí Rady 87/95/EHS a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1673/2006/ES ⁽¹⁾, a zejména na čl. 13 odst. 1 uvedeného nařízení,

po konzultaci s Evropskou platformou pro normalizaci v oblasti IKT složenou z mnoha zúčastněných stran a s odborníky z příslušného odvětví,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Normalizace sehrává důležitou úlohu v podpoře strategie Evropa 2020 ⁽²⁾. Několik stěžejních iniciativ strategie Evropa 2020 zdůraznilo význam dobrovolné normalizace na trzích výrobků nebo služeb, aby byla zajištěna slučitelnost a interoperabilita výrobků a služeb a podpořen technologický rozvoj a inovace.
- (2) Normy mají zásadní význam pro konkurenceschopnost Evropy a pro inovace a pokrok. Sdělení Komise o jednotném trhu ⁽³⁾ a jednotném digitálním trhu ⁽⁴⁾ potvrzují význam společných norem pro zajištění nezbytné interoperability sítí a systémů v evropské digitální ekonomice. Toto je zdůrazněno přijetím sdělení o prioritách pro normalizaci IKT ⁽⁵⁾, v němž Komise označuje prioritní technologie IKT, u kterých se má za to, že normalizace má zásadní význam pro dokončení jednotného digitálního trhu.
- (3) Sdělení Komise s názvem „Strategická vize pro evropské normy – další pokroky v posílení a urychlení udržitelného růstu evropského hospodářství do roku 2020“ ⁽⁶⁾ uznává zvláštní povahu normalizace v oblasti informačních a komunikačních technologií (IKT), v níž se řešení, aplikace a služby často vytvářejí v rámci globálních fór a konsorcií IKT, která jsou dnes vedoucími organizacemi v oblasti tvorby norem IKT.
- (4) Nařízením (EU) č. 1025/2012 o evropské normalizaci byl zaveden systém, s jehož pomocí může Komise rozhodnout o určení nejvýznamnějších a nejdříveji přijímaných technických specifikací IKT vydávaných jinými organizacemi, než jsou evropské, mezinárodní nebo vnitrostátní normalizační organizace, přičemž na tyto specifikace lze následně odkazovat, a to především s cílem dosáhnout interoperability při zadávání veřejných zakázek. Možnost využívat veškeré technické specifikace IKT při pořizování hardwaru, softwaru a služeb IT umožní interoperabilitu mezi zařízeními, službami a aplikacemi, pomůže orgánům veřejné správy vyhnout se patovým situacím, které nastávají, když veřejný zadavatel nemůže změnit poskytovatele po uplynutí doby platnosti smlouvy na veřejnou zakázku, jelikož využívá řešení chráněná vlastnickými právy, a podpoří hospodářskou soutěž mezi dodavateli interoperabilních řešení IKT.
- (5) Aby byly technické specifikace IKT způsobilé pro odkazování při zadávání veřejných zakázek, musí splňovat požadavky stanovené v příloze II nařízení (EU) č. 1025/2012. Soulad s těmito požadavky zaručuje veřejným orgánům, že technické specifikace IKT jsou vytvořeny v souladu se zásadami otevřenosti, transparentnosti, nestrannosti a konsensu uznávanými Světovou obchodní organizací v oblasti normalizace.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 316, 14.11.2012, s. 12.

⁽²⁾ Sdělení Komise s názvem „Evropa 2020. strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“. KOM(2010) 2020 v konečném znění, 3.3.2010.

⁽³⁾ Sdělení Komise s názvem „Zlepšování jednotného trhu: více příležitostí pro lidi a podniky“. COM(2015) 550 final ze dne 28. října 2015.

⁽⁴⁾ Sdělení o strategii pro jednotný digitální trh v Evropě. COM(2015) 192 final ze dne 6. května 2015.

⁽⁵⁾ COM(2016) 176 final ze dne 19. dubna 2016.

⁽⁶⁾ KOM(2011) 311 v konečném znění ze dne 1. června 2011.

- (6) Rozhodnutí o určení specifikace IKT se přijímá po konzultaci s Evropskou platformou pro normalizaci v oblasti IKT složenou z mnoha zúčastněných stran (zřízenou rozhodnutím Komise 2011/C 349/04 ⁽¹⁾), která je doplněna dalšími formami konzultací s odborníky z příslušného odvětví.
- (7) Evropská platforma pro normalizaci v oblasti IKT složená z mnoha zúčastněných stran posoudila a vydala kladné doporučení týkající se určení následujících technických specifikací pro účely odkazování při zadávání veřejných zakázek: „SPF-Sender Policy Framework for Authorizing Use of Domains in Email“ (SPF), „STARTTLS-SMTP Service Extension for Secure SMTP over Transport Layer Security (STARTTLS-SMTP)“ a „DANE- SMTP Security via Opportunistic DNS-Based Authentication of Named Entities Transport Layer Security (DANE- SMTP)“, které byly vyvinuty Komisí pro technickou stránku internetu (Internet Engineering Task Force (IETF)); „Structured Threat Information Expression (STIX 1.2)“ a „Trusted Automated Exchange of Indicator Information (TAXII 1.1)“, které byly vyvinuty Organizací pro rozvoj strukturovaných informačních standardů (Organization for the Advancement of Structured Information Standards (OASIS)). Toto posouzení a doporučení vydané platformou bylo následně postoupeno ke konzultaci odborníkům z příslušného odvětví, kteří potvrdili toto kladné doporučení týkající se určení.
- (8) Technické specifikace SPF vyvinuté Komisí pro technickou stránku internetu jsou otevřeným standardem, který specifikuje technickou metodu k odhalení zfalšované adresy odesílatele. SPF umožňuje ověřovat, zda je zpráva odeslána ze serveru, který má k tomu oprávnění. Jde o jednoduchý systém validace e-mailů vytvořený za účelem odhalování fingované identity u e-mailů, který příjemci e-mailu nabízí mechanismus umožňující ověřit, že e-mail přicházející z domény pochází od hostingového subjektu, jenž byl autorizován správcem této domény. Účelem SPF je bránit spammerům v zasílání zpráv s falšovanou adresou odesílatele v konkrétní doméně. Příjemci zpráv mohou nahlédnout do záznamů SPF, aby si ověřili, zda zpráva, která se tváří, že pochází z konkrétní domény, přichází z autorizovaného e-mailového serveru.
- (9) „STARTTLS-SMTP“ vyvinutý Komisí pro technickou stránku internetu je způsob, jak z existujícího nezabezpečeného připojení vytvořit zabezpečené připojení. STARTTLS je rozšířením služby protokolu Simple Mail Transfer Protocol (SMTP), která umožňuje, aby server SMTP a klient používali zabezpečení Transport Layer Security (TLS) k poskytování soukromé, ověřené komunikace přes internet. Je to právě nezabezpečená elektronická komunikace, která je nejčastěji zneužívána k prolomení vládních sítí. Pokud uživatel posílá e-mail, odešle jej e-mailový server jeho poskytovatele e-mailových služeb e-mailovému serveru příjemce. Spojení mezi těmito dvěma e-mailovými servery lze dopředu zabezpečit pomocí TLS. STARTTLS nabízí způsob, jak zvýšit zabezpečení nešifrovaného (plain-text) připojení na úroveň zašifrovaného připojení TLS.
- (10) „DANE-SMTP“ vyvinutý Komisí pro technickou stránku internetu je souborem protokolů posilujících bezpečnost internetu tím, že umožňují vložit klíče do systému Domain Name System (DNS) a zabezpečit jej pomocí DNSSEC (DNS Security). Při navazování bezpečného připojení s neznámou třetí stranou je žádoucí ověřovat online pravost odesílatele a místo určení. Lze to dělat pomocí certifikátů vydaných certifikačními orgány (CA) v rámci systému PKI nebo samopodepsanými certifikáty. DANE umožňuje držiteli domény (registrantovi), aby poskytoval další informace nad rámec online certifikátů prostřednictvím záznamů DNS zabezpečených pomocí DNSSEC. DANE je tudíž důležitý zejména pro boj proti aktivním útočníkům.
- (11) „STIX 1.2“ vyvinutý Organizací pro rozvoj strukturovaných informačních standardů, je jazyk popisující informace o kybernetických hrozbách standardizovaným a strukturovaným způsobem. Pokrývá hlavní témata, pokud jde o kybernetické hrozby týkající se údajů, usnadňuje analýzu útoků a výměnu informací o nich. Charakterizuje rozsáhlý soubor informací o kybernetických hrozbách, včetně indikátorů nepřátelských aktivit, jako jsou IP adresy a hashe souborů, a kontextových informací ohledně hrozeb, jsou nepřátelské taktiky, techniky a postupy (Tactics, Techniques and Procedures – TTP); využívání cílů; opatření Campaigns and Courses of Action (COA). Na základě souboru všech těchto informací lze kompletně charakterizovat motivaci kyberútočníků, jejich schopnosti a aktivity, což usnadňuje obranu proti útokům.
- (12) Technické specifikace „TAXII v1.1“ rovněž vyvinuté Organizací pro rozvoj strukturovaných informačních standardů standardizují důvěryhodnou automatickou výměnu informací o kybernetických hrozbách. TAXII definuje služby a výměny zpráv pro sdílení upotřebitelných informací o kybernetických hrozbách mimo rámec dané organizace, daného produktu nebo dané služby za účelem odhalení, prevence a zmírňování kybernetických hrozeb. TAXII poskytuje organizacím nástroje, kterými mohou dosáhnout zlepšení situačního povědomí o vznikajících hrozbách, a umožňuje jim snadno sdílet informace s partnery, a přitom staví na stávajících vztazích a systémech,

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2011/C 349/04 ze dne 28. listopadu 2011, kterým se zřizuje Evropská platforma pro normalizaci v oblasti IKT složená z mnoha zúčastněných stran (Úř. věst. C 349, 30.11.2011, s. 4).

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Technické specifikace uvedené v příloze jsou způsobilé pro odkazování při zadávání veřejných zakázek.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 11. prosince 2017.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA

Komise pro technickou stránku internetu (Internet Engineering Task Force, IETF)

č.	Název technické specifikace IKT
1	SPF-Sender Policy Framework
2	STARTTLS-SMTP Service Extension for Secure SMTP over Transport Layer Security
3	DANE-SMTP Security via Opportunistic DNS-Based Authentication of Named Entities Transport Layer Security (TLS)

Organizace pro rozvoj strukturovaných informačních standardů (Organization for the Advancement of Structured Information Standards)

č.	Název technické specifikace IKT
1	STIX 1.2 Structured Threat Information Expression
2	TAXII 1.1 Trusted Automated Exchange of Indicator Information

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2017/2289**ze dne 11. prosince 2017,****kterým se mění příloha prováděcího rozhodnutí (EU) 2017/247 o ochranných opatřeních v souvislosti s ohnisky vysoce patogenní influenza ptáků v určitých členských státech**

(oznámeno pod číslem C(2017) 8631)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 89/662/EHS ze dne 11. prosince 1989 o veterinárních kontrolách v obchodu uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu ⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 odst. 4 uvedené směrnice,s ohledem na směrnici Rady 90/425/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu ⁽²⁾, a zejména na čl. 10 odst. 4 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2017/247 ⁽³⁾ bylo přijato v návaznosti na výskyt ohnisek vysoce patogenní influenza ptáků podtypu H5 v řadě členských států (dále jen „dotčené členské státy“) a vymezení ochranných pásem a pásem dozoru příslušným orgánem dotčených členských států v souladu s čl. 16 odst. 1 směrnice Rady 2005/94/ES ⁽⁴⁾.
- (2) Prováděcí rozhodnutí (EU) 2017/247 stanoví, že ochranná pásma a pásma dozoru vymezená příslušnými orgány dotčených členských států v souladu se směrnicí 2005/94/ES mají zahrnovat přinejmenším oblasti uvedené jako ochranná pásma a pásma dozoru v příloze uvedeného prováděcího rozhodnutí. Prováděcí rozhodnutí (EU) 2017/247 dále stanoví, že opatření, která mají být uplatňována v ochranných pásmech a pásmech dozoru, jak je stanoveno v čl. 29 odst. 1 a článku 31 směrnice 2005/94/ES, mají být zachována alespoň do dat stanovených pro tato pásma v příloze uvedeného prováděcího rozhodnutí.
- (3) Od data přijetí prováděcího rozhodnutí (EU) 2017/247 bylo uvedené rozhodnutí několikrát změněno, aby byl zohledněn vývoj epizootologické situace v Unii, pokud jde o influenzu ptáků. Prováděcí rozhodnutí (EU) 2017/247 bylo konkrétně změněno prováděcím rozhodnutím Komise (EU) 2017/696 ⁽⁵⁾ s cílem stanovit pravidla pro odesílání zásilek jednodenních kuřat z oblastí uvedených v příloze prováděcího rozhodnutí (EU) 2017/247. Uvedená změna zohlednila skutečnost, že jednodenní kuřata představují ve srovnání s jinými drůbežními komoditami jen velmi nízké riziko šíření vysoce patogenní influenza ptáků.
- (4) Prováděcí rozhodnutí (EU) 2017/247 bylo následně rovněž změněno prováděcím rozhodnutím Komise (EU) 2017/1841 ⁽⁶⁾, aby se posílila opatření pro tlumení nákazy použitelná v případech, kdy existuje zvýšené riziko šíření vysoce patogenní influenza ptáků. V důsledku toho nyní prováděcí rozhodnutí (EU) 2017/247 stanoví, že v návaznosti na ohnisko nebo ohniska vysoce patogenní influenza ptáků se na úrovni Unie vymezí další uzavřená pásma v dotčených členských státech, jak jsou uvedena v čl. 16 odst. 4 směrnice 2005/94/ES, a doba platnosti opatření, která v nich mají být uplatňována. Prováděcí rozhodnutí (EU) 2017/247 nyní rovněž stanoví pravidla pro odesílání živé drůbeže, jednodenních kuřat a násadových vajec z těchto dalších uzavřených pásem do jiných členských států, s výhradou splnění určitých podmínek.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 395, 30.12.1989, s. 13.

⁽²⁾ Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 29.

⁽³⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2017/247 ze dne 9. února 2017 o ochranných opatřeních v souvislosti s ohnisky vysoce patogenní influenza ptáků v určitých členských státech (Úř. věst. L 36, 11.2.2017, s. 62).

⁽⁴⁾ Směrnice Rady 2005/94/ES ze dne 20. prosince 2005 o opatřeních Společenství pro tlumení influenza ptáků a o zrušení směrnice 92/40/EHS (Úř. věst. L 10, 14.1.2006, s. 16).

⁽⁵⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2017/696 ze dne 11. dubna 2017, kterým se mění prováděcí rozhodnutí (EU) 2017/247 o ochranných opatřeních v souvislosti s ohnisky vysoce patogenní influenza ptáků v určitých členských státech (Úř. věst. L 101, 13.4.2017, s. 80).

⁽⁶⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2017/1841 ze dne 10. října 2017, kterým se mění prováděcí rozhodnutí (EU) 2017/247 o ochranných opatřeních v souvislosti s ohnisky vysoce patogenní influenza ptáků v určitých členských státech (Úř. věst. L 261, 11.10.2017, s. 26).

- (5) Kromě toho byla mnohokrát změněna příloha prováděcího rozhodnutí (EU) 2017/247, zejména aby se zohlednily změny hranic ochranných pásem a pásem dozoru vymezených dotčenými členskými státy v souladu se směrnicí 2005/94/ES. Příloha prováděcího rozhodnutí (EU) 2017/247 byla naposledy změněna prováděcím rozhodnutím Komise (EU) 2017/2175 ⁽¹⁾, a sice v návaznosti na oznámení Bulharska a Itálie o nových ohniscích vysoce patogenní influenza ptáků v uvedených členských státech. Bulharsko oznámilo Komisi dvě ohniska vysoce patogenní influenza ptáků podtypu H5N8 v hospodářstvích s chovem drůbeže v regionech Sliven a Jambol uvedeného členského státu. Itálie oznámila Komisi ohniska vysoce patogenní influenza ptáků podtypu H5N8 v hospodářstvích s chovem drůbeže v regionech Lombardie, Piemonte a Lazio uvedeného členského státu. Uvedené členské státy také oznámily Komisi, že v návaznosti na uvedená ohniska přijaly nezbytná opatření požadovaná podle směrnice 2005/94/ES, včetně vymezení ochranných pásem a pásem dozoru kolem nakažených hospodářství s chovem drůbeže a, v případě Itálie, včetně rozšíření dalších uzavřených pásem.
- (6) Od data poslední změny prováděcího rozhodnutí (EU) 2017/247 prováděcím rozhodnutím (EU) 2017/2175 oznámilo Bulharsko Komisi nové ohnisko vysoce patogenní influenza ptáků podtypu H5N8 v hospodářství s chovem drůbeže v regionu Stara Zagora uvedeného členského státu. Bulharsko také oznámilo Komisi, že v návaznosti na uvedené nové ohnisko přijalo nezbytná opatření požadovaná podle směrnice 2005/94/ES, včetně vymezení ochranných pásem a pásem dozoru kolem nakaženého hospodářství s chovem drůbeže.
- (7) Kromě toho Itálie oznámila Komisi další ohniska vysoce patogenní influenza ptáků podtypu H5N8 v hospodářstvích s chovem drůbeže, která se nachází v regionech Lombardie a Benátsko uvedeného členského státu. Itálie také oznámila Komisi, že v návaznosti na tato nová ohniska přijala nezbytná opatření požadovaná podle směrnice 2005/94/ES, včetně vymezení ochranných pásem a pásem dozoru kolem nakažených hospodářství s chovem drůbeže.
- (8) Komise prozkoumala opatření, jež Bulharsko a Itálie přijaly v návaznosti na nedávná ohniska vysoce patogenní influenza ptáků v uvedených členských státech v souladu se směrnicí 2005/94/ES, a přesvědčila se, že hranice ochranných pásem a pásem dozoru, které vymezily příslušné orgány uvedených dvou členských států, jsou v dostatečné vzdálenosti od všech hospodářství s chovem drůbeže, kde byla ohniska vysoce patogenní influenza ptáků podtypu H5N8 potvrzena.
- (9) Aby se předešlo jakémukoli zbytečnému narušení obchodu uvnitř Unie a kladení neopodstatněných překážek obchodu ze strany třetích zemí, je nutné na úrovni Unie a ve spolupráci s Bulharskem a Itálií urychleně popsat ochranná pásma a pásma dozoru vymezená v uvedených dvou členských státech v souladu se směrnicí 2005/94/ES v návaznosti na nedávná ohniska vysoce patogenní influenza ptáků v uvedených členských státech. Položky týkající se Bulharska a Itálie v příloze prováděcího rozhodnutí (EU) 2017/247 by proto měly být aktualizovány, aby zohledňovaly aktuální epizootologickou situaci v uvedených členských státech, pokud jde o uvedenou nákazu. Do seznamů v příloze prováděcího rozhodnutí (EU) 2017/247 je zejména zapotřebí doplnit nové položky pro ochranná pásma a pásma dozoru v Bulharsku a Itálii, která jsou nyní předmětem omezení v souladu se směrnicí 2005/94/ES.
- (10) Příloha prováděcího rozhodnutí (EU) 2017/247 by proto měla být za účelem aktualizace regionalizace na úrovni Unie změněna tak, aby zahrnovala ochranná pásma a pásma dozoru vymezená v Bulharsku a Itálii v souladu se směrnicí 2005/94/ES v návaznosti na nedávná ohniska vysoce patogenní influenza ptáků v uvedených členských státech a dobu trvání omezení, která mají být v těchto pásmech uplatňována.
- (11) Prováděcí rozhodnutí (EU) 2017/247 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (12) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Příloha prováděcího rozhodnutí (EU) 2017/247 se mění v souladu s přílohou tohoto rozhodnutí.

⁽¹⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2017/2175 ze dne 21. listopadu 2017, kterým se mění příloha prováděcího rozhodnutí (EU) 2017/247 o ochranných opatřeních v souvislosti s ohnisky vysoce patogenní influenza ptáků v určitých členských státech (Úř. věst. L 306, 22.11.2017, s. 31).

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne 11. prosince 2017.

Za Komisi
Vytenis ANDRIUKAITIS
člen Komise

PŘÍLOHA

Příloha prováděcího rozhodnutí (EU) 2017/247 se mění takto:

1) Část A se mění takto:

a) položka pro Bulharsko se nahrazuje tímto:

„Členský stát: Bulharsko

Oblast zahrnující:	Datum ukončení platnosti podle čl. 29 odst. 1 směrnice 2005/94/ES
Stara Zagora region, Municipality of Chirpan	
Gita Darjava Svoboda Oslarka	15.12.2017“

b) položka pro Itálii se nahrazuje tímto:

„Členský stát: Itálie

Oblast zahrnující:	Datum ukončení platnosti podle čl. 29 odst. 1 směrnice 2005/94/ES
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0075) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,297588 E10,221751	7.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0076) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,280826 E10,219352	6.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0077) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,264774 E10,205204	5.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0078) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,267177 E10,233081	5.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0079) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,291849 E10,220940	6.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0080) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45.259133 E10.317484	16.12.2017
— The area of the parts of Veneto Region (ADNS 17/0082) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45.707605 E11.947517	29.12.2017“

2) Část B se mění takto:

a) položka pro Bulharsko se nahrazuje tímto:

„Členský stát: Bulharsko

Oblast zahrnující	Datum ukončení platnosti podle článku 31 směrnice 2005/94/ES
Sliven region, Municipality of Sliven	
— Glushnik — Kaloyanovo	od 25.11.2017 do 3.12.2017
— Sliven — Trapoklovo — Dragodanovo — Kamen — Topolchane — Sotirya — Sedlarevo	3.12.2017
— Zhelyu voyvoda — Blatets — Gorno Aleksandorvo	7.12.2017
Yambol region	
— Municipality of Straldzha — Zimnitsa — Charda	od 30.11.2017 do 7.12.2017
— Municipality of Straldzha — Straldzha — Atolovo — Vodenichene — Dzinot — Lozentets — Municipality of Tundzha — Mogila — Veselinovo — Kabile — Chargan — Municipality of Yambol — Yambol city	7.12.2017

Oblast zahrnující	Datum ukončení platnosti podle článku 31 směrnice 2005/94/ES
Stara Zagora region	
— Municipality of Chirpan — Gita — Darjava — Svoboda — Oslarka	od 16.12.2017 do 24.12.2017
— Municipality of Chirpan — Chirpan — Dimitrievo — Malko Tranovo — Rupkite — Svoboda — Tselina — Tsenovo — Volovarovo — Yazdach — Zetiovo — Zlatna Livada — Municipality of Stara Zagora — Vodenicharovo — Samuilovo — Kozarevec	24.12.2017
Haskovo region, Municipality of Dimitrovgrad	
— Merichleri — Velikan	24.12.2017“

b) položka pro Itálii se nahrazuje tímto:

„Členský stát: Itálie

Oblast zahrnující:	Datum ukončení platnosti podle článku 31 směrnice 2005/94/ES
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0060) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,275251 E10,160212	od 29.11.2017 do 7.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0060) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,275251 E10,160212	7.12.2017

Oblast zahrnující:	Datum ukončení platnosti podle článku 31 směrnice 2005/94/ES
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0061) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,273215 E10,15843	od 29.11.2017 do 7.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0061) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,273215 E10,15843	7.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0062) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,279373 E 10,243124	od 29.11.2017 do 7.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0062) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,279373 E 10,243124	7.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0063) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,244372 E10,19965	od 29.11.2017 do 7.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0063) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N 45,244372 E 10,19965	7.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0064) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,551421 E9,742449	od 27.11.2017 do 5.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0064) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,551421 E9,742449	5.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0065) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,247829 E10,173639	od 28.11.2017 do 6.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0065) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,247829 E10,173639	6.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0066) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,314835 E10,183902	od 29.11.2017 do 7.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0066) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,314835 E10,183902	7.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0067) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,268601 E10,198274	od 30.11.2017 do 8.12.2017

Oblast zahrnující:	Datum ukončení platnosti podle článku 31 směrnice 2005/94/ES
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0067) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,268601 E10,198274	8.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0068) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,287212 E10,211417	od 30.11.2017 do 8.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0068) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,287212 E10,211417	8.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0069) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,257394 E10,236272	od 1.12.2017 do 9.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0069) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,257394 E10,236272	9.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0070) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,294615 E10,262587	od 5.12.2017 do 13.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0070) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,294615 E10,262587	13.12.2017
— The area of the parts of Piemonte Region (ADNS 17/0071) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,028312 E8,129643	od 2.12.2017 do 10.12.2017
— The area of the parts of Piemonte Region (ADNS 17/0071) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,028312 E8,129643	10.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0072) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,279698 E10,2546060	od 3.12.2017 do 11.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0072) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,279698 E10,2546060	11.12.2017
— The area of the parts of Lazio Region (ADNS 17/0073) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N41,933396 E12,82672	od 27.11.2017 do 5.12.2017
— The area of the parts of Lazio Region (ADNS 17/0073) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N41,933396 E12,82672	5.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0074) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,221999 E10,142106	od 3.12.2017 do 11.12.2017

Oblast zahrnující:	Datum ukončení platnosti podle článku 31 směrnice 2005/94/ES
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0074) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,221999 E10,142106	11.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0075) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,297588 E10,221751	od 8.12.2017 do 16.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0075) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,297588 E10,221751	16.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0076) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,280826 E10,219352	od 7.12.2017 do 15.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0076) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,280826 E10,219352	15.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0077) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,264774 E10,205204	od 6.12.2017 do 14.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0077) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,264774 E10,205204	14.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0078) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,267177 E10,233081	od 6.12.2017 do 14.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0078) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,267177 E10,233081	14.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0079) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,291849 E10,220940	od 7.12.2017 do 15.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0079) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,291849 E10,220940	15.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0080) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45.259133 E10.317484	od 17.12.2017 do 25.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0080) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45.259133 E10.317484	25.12.2017

Oblast zahrnující:	Datum ukončení platnosti podle článku 31 směrnice 2005/94/ES
— The area of the parts of Veneto Region (ADNS 17/0082) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45.707605 E11.947517	od 30.12.2017 do 7.1.2018
— The area of the parts of Veneto Region (ADNS 17/0082) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45.707605 E11.947517	7.1.2018“

AKTY PŘIJATÉ INSTITUCEMI ZŘÍZENÝMI MEZINÁRODNÍ DOHODOU

ROZHODNUTÍ SMÍŠENÉHO VÝBORU ZŘÍZENÉHO DOHODOU O VZÁJEMNÉM UZNÁVÁNÍ MEZI EVROPSKÝM SPOLEČENSTVÍM A SPOJENÝMI STÁTY AMERICKÝMI č. 52/2017

ze dne 24. listopadu 2017

o zařazení subjektů posuzování shody do seznamu v odvětvové příloze o elektromagnetické kompatibilitě [2017/2290]

SMÍŠENÝ VÝBOR,

s ohledem na Dohodu o vzájemném uznávání mezi Evropským společenstvím a Spojenými státy americkými, a zejména na články 7 a 14,

vzhledem k tomu, že smíšenému výboru přísluší rozhodovat o zařazení subjektu nebo subjektů posuzování shody do seznamu v odvětvové příloze,

ROZHODL TAKTO:

1. Subjekt posuzování shody uvedený v dodatku A se zařazuje do seznamu subjektů posuzování shody do sloupce „Pro přístup ES na trh USA“ v oddílu V odvětvové přílohy o elektromagnetické kompatibilitě.
2. Strany se dohodly na specifickém rozsahu zařazení subjektu posuzování shody uvedeného v dodatku A, co se týče výrobků a postupů posuzování shody, a budou jej zachovávat.

Toto rozhodnutí, sepsané ve dvou vyhotoveních, je podepsáno zástupci smíšeného výboru oprávněnými jednat jménem stran za účelem pozměnění dohody. Toto rozhodnutí nabývá účinku dnem posledního podpisu.

Za Spojené státy americké

James C. SANFORD

Podepsáno ve Washingtonu DC dne
15. listopadu 2017.

Za Evropskou unii

Ignacio IRUARRIZAGA

Podepsáno v Bruselu dne 24. listopadu 2017.

DODATEK A

Subjekt posuzování shody ES zařazený do seznamu subjektů posuzování shody do sloupce „Pro přístup ES na trh USA“ v oddílu V odvětvové přílohy o elektromagnetické kompatibilitě

EMITECH Chassieu
7, rue Georges Méliès
69680 Chassieu
FRANCIE

**ROZHODNUTÍ SMÍŠENÉHO VÝBORU ZŘÍZENÉHO DOHODOU O VZÁJEMNÉM UZNÁVÁNÍ
MEZI EVROPSKÝM SPOLEČENSTVÍM A SPOJENÝMI STÁTY AMERICKÝMI č. 53/2017****ze dne 24. listopadu 2017****o zařazení subjektů posuzování shody do seznamu v odvětvové příloze o elektromagnetické
kompatibilitě [2017/2291]**

SMÍŠENÝ VÝBOR,

s ohledem na Dohodu o vzájemném uznávání mezi Evropským společenstvím a Spojenými státy americkými, a zejména na články 7 a 14,

vzhledem k tomu, že smíšenému výboru přísluší rozhodovat o zařazení subjektu nebo subjektů posuzování shody do seznamu v odvětvové příloze,

ROZHODL TAKTO:

1. Subjekt posuzování shody uvedený v dodatku A se zařazuje do seznamu subjektů posuzování shody do sloupce „Pro přístup ES na trh USA“ v oddílu V odvětvové přílohy o elektromagnetické kompatibilitě.
2. Strany se dohodly na specifickém rozsahu zařazení subjektu posuzování shody uvedeného v dodatku A, co se týče výrobků a postupů posuzování shody, a budou jej zachovávat.

Toto rozhodnutí, sepsané ve dvou vyhotoveních, je podepsáno zástupci smíšeného výboru oprávněnými jednat jménem stran za účelem pozměnění dohody. Toto rozhodnutí nabývá účinku dnem posledního podpisu.

Za Spojené státy americké

James C. SANFORD

Podepsáno ve Washingtonu DC dne
15. listopadu 2017.*Za Evropskou unii*

Ignacio IRUARRIZAGA

Podepsáno v Bruselu dne 24. listopadu 2017.

DODATEK A

Subjekt posuzování shody ES zařazený do seznamu subjektů posuzování shody do sloupce „Pro přístup ES na trh USA“ v oddílu V odvětvové přílohy o elektromagnetické kompatibilitě

CMC Centro Misure Compatibilità Srl
Via della Fisica, 20
36016 Thiene (VI)
ITÁLIE

**ROZHODNUTÍ SMÍŠENÉHO VÝBORU ZŘÍZENÉHO DOHODOU O VZÁJEMNÉM UZNÁVÁNÍ
MEZI EVROPSKÝM SPOLEČENSTVÍM A SPOJENÝMI STÁTY AMERICKÝMI č. 54/2017****ze dne 24. listopadu 2017****o zařazení subjektů posuzování shody do seznamu v odvětvové příloze o elektromagnetické
kompatibilitě [2017/2292]**

SMÍŠENÝ VÝBOR,

s ohledem na Dohodu o vzájemném uznávání mezi Evropským společenstvím a Spojenými státy americkými, a zejména na články 7 a 14,

vzhledem k tomu, že smíšenému výboru přísluší rozhodovat o zařazení subjektu nebo subjektů posuzování shody do seznamu v odvětvové příloze,

ROZHODL TAKTO:

1. Subjekt posuzování shody uvedený v dodatku A se zařazuje do seznamu subjektů posuzování shody do sloupce „Pro přístup ES na trh USA“ v oddílu V odvětvové přílohy o elektromagnetické kompatibilitě.
2. Strany se dohodly na specifickém rozsahu zařazení subjektu posuzování shody uvedeného v dodatku A, co se týče výrobků a postupů posuzování shody, a budou jej zachovávat.

Toto rozhodnutí, sepsané ve dvou vyhotoveních, je podepsáno zástupci smíšeného výboru oprávněnými jednat jménem stran za účelem pozměnění dohody. Toto rozhodnutí nabývá účinku dnem posledního podpisu.

Za Spojené státy americké

James C. SANFORD

Podepsáno ve Washingtonu DC dne
15. listopadu 2017.*Za Evropskou unii*

Ignacio IRUARRIZAGA

Podepsáno v Bruselu dne 24. listopadu 2017.

DODATEK A

Subjekt posuzování shody ES zařazený do seznamu subjektů posuzování shody do sloupce „Pro přístup ES na trh USA“ v oddílu V odvětvové přílohy o elektromagnetické kompatibilitě

Emilab Srl
Via F.lli Solari 5/A
I-33020 Amaro (UD)
ITÁLIE

OPRAVY

Oprava nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 518/2014 ze dne 5. března 2014 o změně nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1059/2010, (EU) č. 1060/2010, (EU) č. 1061/2010, (EU) č. 1062/2010, (EU) č. 626/2011, (EU) č. 392/2012, (EU) č. 874/2012, (EU) č. 665/2013, (EU) č. 811/2013 a (EU) č. 812/2013 s ohledem na označování výrobků spojených se spotřebou energie energetickými štítky na internetu

(Úřední věstník Evropské unie L 147 ze dne 17. května 2014)

Strana 6, články 9 a 10 zní takto:

„Článek 9

Změny nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 811/2013

Nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 811/2013 se mění takto:

1) Článek 3 se mění takto:

a) v odstavci 1 se do prvního pododstavce doplňuje nové písmeno f), které zní:

„f) pro každý model ohřívače pro vytápění vnitřních prostorů byl obchodníkům dán k dispozici elektronický štítek mající provedení a obsahující informace stanovené v bodě 1.1 přílohy III podle tříd sezonní energetické účinnosti vytápění uvedených v bodě 1 přílohy II;“;

b) v odstavci 1 se do prvního pododstavce doplňuje nové písmeno g), které zní:

„g) pro každý model ohřívače pro vytápění vnitřních prostorů byl obchodníkům dán k dispozici elektronický informační list výrobku stanovený v bodě 1 přílohy IV, přičemž u modelů ohřívačů pro vytápění vnitřních prostorů s tepelným čerpadlem musí být elektronický informační list výrobku dán obchodníkům k dispozici alespoň pro zdroj tepla.“;

c) v odstavci 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Od 26. září 2019 musí být pro každý model ohřívače pro vytápění vnitřních prostorů dán obchodníkům k dispozici elektronický štítek mající provedení a obsahující informace stanovené v bodě 1.2 přílohy III podle tříd sezonní energetické účinnosti vytápění uvedených v bodě 1 přílohy II.“;

d) v odstavci 2 se do prvního pododstavce doplňuje nové písmeno f), které zní:

„f) pro každý model kombinovaného ohřívače byl obchodníkům dán k dispozici elektronický štítek mající provedení a obsahující informace stanovené v bodě 2.1 přílohy III podle tříd sezonní energetické účinnosti vytápění a tříd energetické účinnosti ohřevu vody uvedených v bodech 1 a 2 přílohy II;“;

e) v odstavci 2 se do prvního pododstavce doplňuje nové písmeno g), které zní:

„g) pro každý model kombinovaného ohřívače byl obchodníkům dán k dispozici elektronický informační list výrobku stanovený v bodě 2 přílohy IV, přičemž u modelů kombinovaných ohřívačů s tepelným čerpadlem musí být elektronický informační list výrobku dán obchodníkům k dispozici alespoň pro zdroj tepla.“;

f) v odstavci 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Od 26. září 2019 musí být pro každý model kombinovaného ohřívače dán obchodníkům k dispozici elektronický štítek mající provedení a obsahující informace stanovené v bodě 2.2 přílohy III podle tříd sezonní energetické účinnosti vytápění a tříd energetické účinnosti ohřevu vody uvedených v bodech 1 a 2 přílohy II.“;

g) v odstavci 3 se doplňuje nové písmeno c), které zní:

„c) pro každý model regulátoru teploty byl obchodníkům dán k dispozici elektronický informační list výrobku stanovený v bodě 3 přílohy IV.“;

h) v odstavci 4 se doplňuje nové písmeno c), které zní:

„c) pro každý model solárního zařízení byl obchodníkům dán k dispozici elektronický informační list výrobku stanovený v bodě 4 přílohy IV.“;

- i) v odstavci 5 se doplňuje nové písmeno f), které zní:
- „f) pro každý model soupravy sestávající z ohřívače pro vytápění vnitřních prostorů, regulátoru teploty a solárního zařízení byl obchodníkům dán k dispozici elektronický štítek mající provedení a obsahující informace stanovené v bodě 3 přílohy III podle tříd sezonní energetické účinnosti vytápění uvedených v bodě 1 přílohy II;“;
- j) v odstavci 5 se doplňuje nové písmeno g), které zní:
- „g) pro každý model soupravy sestávající z ohřívače pro vytápění vnitřních prostorů, regulátoru teploty a solárního zařízení byl obchodníkům dán k dispozici elektronický informační list výrobku podle bodu 5 přílohy IV;“;
- k) v odstavci 6 se doplňuje nové písmeno f), které zní:
- „f) pro každý model soupravy sestávající z kombinovaného ohřívače, regulátoru teploty a solárního zařízení byl obchodníkům dán k dispozici elektronický štítek mající provedení a obsahující informace stanovené v bodě 4 přílohy III podle tříd sezonní energetické účinnosti vytápění a tříd energetické účinnosti ohřevu vody uvedených v bodech 1 a 2 přílohy II;“;
- l) v odstavci 6 se doplňuje nové písmeno g), které zní:
- „g) pro každý model soupravy sestávající z kombinovaného ohřívače, regulátoru teploty a solárního zařízení byl obchodníkům dán k dispozici elektronický informační list výrobku podle bodu 6 přílohy IV.“
- 2) Článek 4 se mění takto:
- a) v odstavci 1 se písmeno b) nahrazuje tímto:
- „b) ohřívače pro vytápění vnitřních prostorů nabízené k prodeji, k pronájmu nebo ke koupi na splátky způsobem, u něhož nelze předpokládat, že koncový uživatel uvidí vystavený výrobek, byly uváděny na trh s informacemi poskytnutými dodavateli v souladu s bodem 1 přílohy VI, s výjimkou případů, že jsou výrobky nabízeny prostřednictvím internetu, kdy se použijí ustanovení přílohy IX;“;
- b) v odstavci 2 se písmeno b) nahrazuje tímto:
- „b) kombinované ohřívače nabízené k prodeji, k pronájmu nebo ke koupi na splátky způsobem, u něhož nelze předpokládat, že koncový uživatel uvidí vystavený výrobek, byly uváděny na trh s informacemi poskytnutými dodavateli v souladu s bodem 2 přílohy VI, s výjimkou případů, že jsou výrobky nabízeny prostřednictvím internetu, kdy se použijí ustanovení přílohy IX;“;
- c) v odstavci 3 se písmeno b) nahrazuje tímto:
- „b) soupravy sestávající z ohřívače pro vytápění vnitřních prostorů, regulátoru teploty a solárního zařízení nabízené k prodeji, k pronájmu nebo ke koupi na splátky způsobem, u něhož nelze předpokládat, že koncový uživatel uvidí vystavenou soupravu, byly uváděny na trh s informacemi poskytnutými v souladu s bodem 3 přílohy VI, s výjimkou případů, že jsou soupravy nabízeny prostřednictvím internetu, kdy se použijí ustanovení přílohy IX;“;
- d) v odstavci 4 se písmeno b) nahrazuje tímto:
- „b) soupravy sestávající z kombinovaného ohřívače, regulátoru teploty a solárního zařízení nabízené k prodeji, k pronájmu nebo ke koupi na splátky způsobem, u něhož nelze předpokládat, že koncový uživatel uvidí vystavenou soupravu, byly uváděny na trh s informacemi poskytnutými v souladu s bodem 4 přílohy VI, s výjimkou případů, že jsou soupravy nabízeny prostřednictvím internetu, kdy se použijí ustanovení přílohy IX;“.
- 3) Příloha VI se mění v souladu s přílohou IX tohoto nařízení.
- 4) Doplňuje se nová příloha IX v souladu s přílohou IX tohoto nařízení.

Článek 10

Změny nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 812/2013

Nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 812/2013 se mění takto:

1) Článek 3 se mění takto:

- a) v odstavci 1 se do prvního pododstavce doplňuje nové písmeno f), které zní:

„f) pro každý model ohřívače vody byl obchodníkům dán k dispozici elektronický štítek mající provedení a obsahující informace stanovené v bodě 1.1 přílohy III podle tříd energetické účinnosti ohřevu vody uvedených v bodě 1 přílohy II;“;

- b) v odstavci 1 se do prvního pododstavce doplňuje nové písmeno g), které zní:
- „g) pro každý model ohřívače vody byl obchodníkům dán k dispozici elektronický informační list výrobku stanovený v bodě 1 přílohy IV, přičemž u modelů ohřívačů vody s tepelným čerpadlem musí být elektronický informační list výrobku dán obchodníkům k dispozici alespoň pro zdroj tepla;“;
- c) v odstavci 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:
- „Od 26. září 2017 musí být pro každý model ohřívače vody dán obchodníkům k dispozici elektronický štítek mající provedení a obsahující informace stanovené v bodě 1.2 přílohy III podle tříd energetické účinnosti ohřevu vody stanovených v bodě 1 přílohy II.“;
- d) v odstavci 2 se do prvního pododstavce doplňuje nové písmeno f), které zní:
- „f) pro každý model zásobníku teplé vody byl obchodníkům dán k dispozici elektronický štítek mající provedení a obsahující informace stanovené v bodě 2.1 přílohy III podle tříd energetické účinnosti uvedených v bodě 2 přílohy II;“;
- e) v odstavci 2 se do prvního pododstavce doplňuje nové písmeno g), které zní:
- „g) pro každý model zásobníku teplé vody byl obchodníkům dán k dispozici elektronický informační list výrobku stanovený v bodě 2 přílohy IV;“;
- f) v odstavci 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:
- „Od 26. září 2017 musí být pro každý model zásobníku teplé vody dán obchodníkům k dispozici elektronický štítek mající provedení a obsahující informace stanovené v bodě 2.2 přílohy III podle tříd energetické účinnosti uvedených v bodě 2 přílohy II.“;
- g) v odstavci 3 se doplňuje nové písmeno c), které zní:
- „c) pro každý model solárního zařízení byl obchodníkům dán k dispozici elektronický informační list výrobku stanovený v bodě 3 přílohy IV.“;
- h) v odstavci 4 se doplňuje nové písmeno f), které zní:
- „f) pro každý model soupravy sestávající z ohřívače vody a solárního zařízení byl obchodníkům dán k dispozici elektronický štítek mající provedení a obsahující informace stanovené v bodě 3 přílohy III podle tříd energetické účinnosti ohřevu vody uvedených v bodě 1 přílohy II;“;
- i) v odstavci 4 se doplňuje nové písmeno g), které zní:
- „g) pro každý model soupravy sestávající z ohřívače vody a solárního zařízení byl obchodníkům dán k dispozici elektronický informační list výrobku podle bodu 4 přílohy IV.“
- 2) Článek 4 se mění takto:
- a) v odstavci 1 se písmeno b) nahrazuje tímto:
- „b) ohřívače vody nabízené k prodeji, k pronájmu nebo ke koupi na splátky způsobem, u něhož nelze předpokládat, že koncový uživatel uvidí vystavený výrobek, byly uváděny na trh s informacemi poskytnutými dodavatelem v souladu s bodem 1 přílohy VI, s výjimkou případů, že jsou výrobky nabízeny prostřednictvím internetu, kdy se použijí ustanovení přílohy X;“;
- b) v odstavci 2 se písmeno b) nahrazuje tímto:
- „b) zásobníky teplé vody nabízené k prodeji, k pronájmu nebo ke koupi na splátky způsobem, u něhož nelze předpokládat, že koncový uživatel uvidí vystavený výrobek, byly uváděny na trh s informacemi poskytnutými dodavatelem v souladu s bodem 2 přílohy VI, s výjimkou případů, že jsou výrobky nabízeny prostřednictvím internetu, kdy se použijí ustanovení přílohy X;“;
- c) v odstavci 3 se písmeno b) nahrazuje tímto:
- „b) soupravy sestávající z ohřívače vody a solárního zařízení nabízené k prodeji, k pronájmu nebo ke koupi na splátky způsobem, u něhož nelze předpokládat, že koncový uživatel uvidí vystavenou soupravu, byly uváděny na trh s informacemi poskytnutými v souladu s bodem 3 přílohy VI, s výjimkou případů, že jsou soupravy nabízeny prostřednictvím internetu, kdy se použijí ustanovení přílohy X;“.
- 3) Příloha VI se mění v souladu s přílohou X tohoto nařízení.
- 4) Doplňuje se nová příloha X v souladu s přílohou X tohoto nařízení.“
-

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS